TABEL DE CONCORDANȚĂ
la proiectul Hotărârii de Guvern pentru aprobarea
Regulamentului privind gestionarea produselor textile și a deșeurilor textile
(număr unic 230/MM/2026)

1	**Titlul actului UE, inclusiv cea mai recentă modificare, nr. CELEX** **Directivei 2008/98/UE** a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind deșeurile și de abrogare a anumitor directive, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JO) seria L 312 din 22 noiembrie 2008, nr. CELEX 32008L0098, astfel cum a fost modificată ultima dată prin **Directiva (UE) 2025/1892** a Parlamentului European și a Consiliului din 10 septembrie 2025 de modificare a Directivei 2008/98/CE privind deșeurile, nr. CELEX 32025L1892, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JO) seria L. 1892 din data de 26 septembrie 2025
2	**Titlul proiectului de act normativ național** Proiectul hotărârii de Guvern pentru aprobarea Regulamentului privind gestionarea produselor textile și a deșeurilor textile
3	**Gradul general de compatibilitate:** Compatibil
4	**Autoritatea/persoana responsabilă** Ministerul Mediului
5	**Data întocmirii/actualizării: 08.07.2026**

6 **Actul Uniunii Europene**	**7** **Proiectul de act normativ național**	**8** **Gradul de compatibilitate**	**9** **Observații**
CAPITOLUL I **OBIECT, DOMENIU DE APLICARE ȘI DEFINIȚII** **Articolul 1** **Obiectul și domeniul de aplicare** Prezenta directivă stabilește măsuri pentru a proteja mediul și sănătatea populației prin prevenirea sau reducerea generării de deșeuri, a efectelor adverse antrenate de generarea și gestionarea deșeurilor și prin reducerea efectelor generale ale folosirii resurselor și creșterea eficienței folosirii acestora, care sunt elemente esențiale pentru tranziția către o economie circulară și pentru a garanta competitivitatea Uniunii pe termen lung.	**Legea nr. 209/2016 privind deşeurile, art. 1 alin.(1):** (1) Prezenta lege stabileşte bazele juridice, politica de stat şi măsurile necesare pentru protecţia mediului şi a sănătăţii populaţiei prin prevenirea sau reducerea efectelor adverse determinate de generarea şi gestionarea deşeurilor şi prin reducerea efectelor generale ale folosirii resurselor şi creşterea eficienţei folosirii acestora. **Proiectul HG pentru aprobarea Regulamentului privind gestionarea produselor textile și a deșeurilor textile** 1. Regulamentul privind gestionarea produselor textile și a deșeurilor textile (în continuare – Regulament) constă în instituirea unui cadru juridic de reglementare a gestionării deșeurilor textile în scopul prevenirii sau reducerii impactului asupra mediului, contribuind astfel la punerea în aplicare a prevederilor art. 521 din Legea nr. 209/2016 privind deșeurile, asigurând un grad ridicat de protecție a mediului.	**Compatibil**	
Articolul 2 **Excluderi din domeniul de aplicare**			

(1) Se exclud din domeniul de aplicare a prezentei directive următoarele:(a) efluenții gazoși emiși în atmosferă și dioxidul de carbon captat și transportat în scopul stocării geologice și stocat geologic în conformitate cu Directiva 2009/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului (1); (b) soluri (in situ), inclusiv soluri contaminate neexcavate și clădiri legate permanent de sol; (c) soluri necontaminate și alte materiale geologice naturale excavate în timpul activităților de construcție, în cazul în care este sigur că respectivul material va fi utilizat pentru construcții în starea sa naturală și pe locul de unde a fost excavat; (d) deșeuri radioactive; (e) explozibili dezafectați; (f) materii fecale, în cazul în care acestea nu intră sub incidența alineatului (2) litera (b), paie și alte materii naturale nepericuloase provenite din agricultură sau silvicultură și care sunt folosite în agricultură sau silvicultură sau pentru producerea de energie din biomasă prin procese sau metode care nu dăunează mediului și nu pun în pericol sănătatea populației.	**Legea nr. 209/2016 privind deșeurile, art. 1 alin. (2), (3) și (4):** (2) Prevederile prezentei **legi nu se aplică**: a) efluenţilor gazoşi emişi în atmosferă; b) terenurilor (in situ), inclusiv solurilor contaminate neexcavate şi clădirilor legate permanent de sol; c) solurilor necontaminate şi altor materiale naturale excavate în cadrul activităţilor de construcţie, în cazul în care aceste materiale vor fi utilizate în stare naturală pe terenul de unde au fost excavate; d) deşeurilor radioactive; e) explozibililor dezafectaţi; f) materiilor fecale, în cazul în care acestea nu intră sub incidenţa alin. (3) lit. b), paielor şi altor materii naturale nepericuloase provenite din agricultură sau silvicultură şi care sînt folosite în agricultură sau silvicultură ori pentru producerea de energie din biomasă prin procese sau metode care nu dăunează mediului şi nu pun în pericol sănătatea populaţiei.	**Compatibil**	
(2) În măsura în care intră sub incidența altor acte legislative comunitare, se exclud din domeniul de aplicare al prezentei directive următoarele: (a) ape uzate; (b) subproduse de origine animală inclusiv produse transformate care intră sub incidența Regulamentului (CE) nr. 1774/2002, cu excepția produselor care urmează să fie incinerate, depozitate sau utilizate într-o instalație de producere a biogazului sau a compostului; (c) carcase de animale care au decedat în orice alt mod decât prin sacrificare, inclusiv animale care au fost sacrificate pentru eradicarea unei epizootii, și care sunt eliminate conform Regulamentului (CE) nr. 1774/2002; (d) deșeuri rezultate în urma activităților de prospectare, extracție, tratare și stocare a resurselor minerale, precum și a exploatării carierelor care intră sub incidența Directivei 2006/21/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 martie 2006 privind gestionarea deșeurilor din industriile extractive (2); (e) substanțe destinate utilizării ca materii prime pentru furaje, astfel cum sunt definite la articolul 3	(3) În măsura în care sînt reglementate prin alte acte legislative, se exclud din domeniul de aplicare a prezentei legi următoarele: a) apele uzate; b) subprodusele de origine animală, inclusiv produsele transformate, cu excepţia produselor care urmează să fie incinerate, depozitate sau utilizate într-o instalaţie de producere a biogazului ori a compostului; c) cadavrele animalelor care au murit în orice alt mod decît prin sacrificare, inclusiv ale animalelor care au fost sacrificate pentru eradicarea unei epizootii, şi care sînt eliminate conform prevederilor legale sanitar-veterinare; d) deşeurile care rezultă în urma activităților de prospectare, extracţie, tratare şi depozitare a resurselor minerale, precum şi cele rezultate din exploatarea carierelor.	**Compatibil**	

alineatul (2) litera (g) din Regulamentul (CE) 767/2009 al Parlamentului European și al Consiliului (3) și care nu constau din sau care nu conțin produse secundare animale. (3) Fără a aduce atingere obligațiilor prevăzute de alte acte legislative comunitare aplicabile, sedimentele depuse în apele de suprafață în scopul gestionării apelor și a căilor navigabile sau al prevenirii inundațiilor, al atenuării efectelor inundațiilor și ale secetei sau ale asanării terenurilor, nu intră sub incidența prezentei directive în cazul în care se dovedește că respectivele sedimente sunt nepericuloase. (4) Prin intermediul unor directive speciale pot fi stabilite norme speciale pentru cazuri individuale, sau care completează dispozițiile prezentei directive, privind gestionarea anumitor categorii de deșeuri.	(4) Fără a aduce atingere obligaţiilor prevăzute de alte acte legislative aplicabile, sedimentele depuse în apele de suprafaţă în scopul gestionării apelor şi a căilor navigabile sau al prevenirii inundaţiilor, al atenuării efectelor inundaţiilor şi ale secetei sau ale asanării terenurilor nu intră sub incidenţa prezentei legi în cazul în care se dovedeşte că respectivele sedimente sunt nepericuloase.	**Compatibil**	
Articolul 3 **Definiții** În sensul prezentei directive, se aplică următoarele definiții: 1. „deșeuri” înseamnă orice substanță sau obiect pe care deținătorul le aruncă sau are intenția sau obligația să le arunce; 2. „deșeuri periculoase” înseamnă orice deșeuri care prezintă una sau mai multe din proprietățile periculoase enumerate în anexa III; 2a. „deșeuri nepericuloase” înseamnă deșeurile care nu intră sub incidența punctului 2; 2b. „deșeuri municipale” înseamnă: (a) deșeuri amestecate și deșeuri colectate separat de la gospodării, inclusiv hârtia și cartonul, sticla, metalele, materialele plastice, bio-deșeurile, lemnul, textilele, ambalajele, deșeurile de echipamente electrice și electronice, deșeurile de baterii și acumulatori și deșeurile voluminoase, inclusiv saltelele și mobila; (b) deșeuri amestecate și deșeuri colectate separat din alte surse, în cazul în care deșeurile respective sunt similare ca natură și compoziție cu deșeurile menajere; Deșeurile municipale nu includ deșeurile provenite din producție, agricultură, silvicultură, pescuit, fose septice și rețeaua de canalizare și tratare, inclusiv nămolul de epurare, vehiculele scoase din uz sau	**Legea nr. 209/2016 privind deşeurile, art. 2 Noţiuni:** pct. 9) *deşeu* – orice substanţă sau obiect pe care deţinătorul îl aruncă sau are intenţia ori obligaţia să îl arunce; pct. 11) *deşeuri periculoase* – orice deşeuri care prezintă una sau mai multe din proprietăţile periculoase specificate în anexa nr. 3 și care se încadrează în categoria deșeurilor periculoase din Lista deșeurilor, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 99/2018; pct. 10^{1}) *deşeuri nepericuloase* – deşeuri care nu intră sub incidența punctului 11); pct. 10) *deşeuri municipale* – se referă la: a) deşeuri amestecate și deşeuri colectate separat care provin din gospodării, și deşeuri similare ca natură sau compoziție care provin din activități comerciale, industriale și administrative, menționate la categoria 20 din Lista deșeurilor, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 99/2018, inclusiv hârtie și carton, sticlă, metale, materiale plastice, deşeuri biodegradabile, lemn, textile, ambalaje, echipamente electrice și electronice, baterii și acumulatori, precum și deşeuri voluminoase, inclusiv saltele și mobilă; b) deşeuri amestecate și deşeuri colectate separat din alte surse, în cazul în care deşeurile respective sunt similare ca natură și compoziție cu deşeurile menajere. Deşeurile municipale nu includ deşeurile din producție, cele rezultate din activitatea medicală, deşeurile din	**Compatibil**	

deșeurile provenite din activități de construcție și demolări. Această definiție nu aduce atingere repartizării responsabilităților de gestionare a deșeurilor între actorii publici și cei privați; 2c. „deșeuri provenite din activități de construcție și demolări" înseamnă deșeuri generate de activități de construcție și demolări; 3. „uleiuri uzate" înseamnă toate uleiurile minerale sau lubrifianții sintetici sau uleiurile industriale care au devenit improprii folosinței pentru care au fost destinate inițial, cum ar fi uleiurile utilizate de la motoarele cu combustie și de la sistemele de transmisie, uleiurile lubrifiante, uleiurile pentru turbine și cele pentru sistemele hidraulice; 4. „bio-deșeuri" înseamnă deșeuri biodegradabile provenite din grădini și parcuri, deșeuri alimentare și de bucătărie provenite de la gospodării, birouri, restaurante, depozite angro, cantine, firme de catering sau magazine de vânzare cu amănuntul și deșeuri comparabile provenite din uzinele de prelucrare a produselor alimentare; 4a. „deșeuri alimentare" înseamnă toate produsele alimentare definite la articolul 2 din Regulamentul (CE) nr. 178/2002 al Parlamentului European și al Consiliului (4) care au devenit deșeuri; 4b. „producător de produse textile, asociate textilelor sau de încălțăminte enumerate în anexa IVc" înseamnă orice fabricant, importator sau distribuitor sau orice altă persoană fizică sau juridică, indiferent de tehnica de vânzare utilizată, inclusiv prin intermediul contractelor la distanță în sensul definiției de la articolul 2 punctul 7 din Directiva 2011/83/UE a Parlamentului European și a Consiliului (5), care fie: (a) este stabilit într-un stat membru și fabrică produse textile, asociate textilelor sau de încălțăminte enumerate în anexa IVc sub nume propriu sau sub marcă comercială proprie ori comandă proiectarea sau fabricarea acestora și le furnizează pentru prima dată sub nume propriu sau sub marcă comercială proprie pe teritoriul statului membru respectiv; (b) este stabilit într-un stat membru și revinde pe teritoriul statului membru respectiv, sub nume propriu sau sub marcă comercială proprie, produse textile, asociate textilelor sau de încălțăminte enumerate în	agricultură, silvicultură, pescuit, fose septice, ape uzate și tratarea apelor uzate, inclusiv nămolurile de epurare, vehiculele scoase din uz și deșeurile provenite din activități de construcție și demolări. 11[1]) *deșeuri provenite din activități de construcție și demolări* – deșeuri generate de activități de construcție și demolări; pct. 24) *uleiuri uzate* – toate uleiurile minerale sau lubrifianţii sintetici, sau uleiurile industriale care au devenit improprii folosinţei pentru care au fost destinate iniţial; pct. 9[1]) deșeuri biodegradabile – deșeuri care sunt supuse digestiei aerobe sau anaerobe, precum deșeurile alimentare și cele provenite din grădini, hârtia și cartonul; **Proiectul HG pentru aprobarea Regulamentului privind gestionarea produselor textile și a deșeurilor textile** sbp. 7.16. *producător* – înseamnă fabricanții, distribuitorii, importatorii, reprezentanții autorizați, care indiferent de tehnica de vânzare utilizată, inclusiv operatorii economici străini care plasează pe piață produse textile direct consumatorilor din Republica Moldova prin intermediul comerțului la distanță, plasează pe piață pentru prima dată produse textile, inclusiv produse textile purtate și uzate cu titlu profesional;	**Parțial compatibil**	Noțiunea de „*deșeuri alimentare*" nu se transpune prin prezentul proiect, întrucât obiectul acestuia vizează gestionarea produselor textile și a deșeurilor textile. Cadrul normativ național conține deja reglementări conexe în domeniul deșeurilor alimentare, inclusiv art. 14 din Legea nr. 296/2017 privind cerințele generale de igienă a produselor alimentare, precum și Legea nr. 299/2022 privind prevenirea pierderii și risipei de alimente, care reglementează măsuri de prevenire a pierderii și risipei de alimente și conține noțiunea de „pierdere și risipă de alimente". Transpunerea suplimentară a prevederilor Directivei 2008/98/CE referitoare la *„deșeurile alimentare", „platformă online", „furnizor de servicii de logistică", „utilizator final", „entitate din sectorul economiei sociale", „produs de consum nevândut"* urmează a fi realizată prin proiectul de lege privind modificarea Legii

anexa IVc, fabricate de alți operatori economici, pe care nu figurează numele, denumirea comercială sau marca unui astfel de operator economic; (c) este stabilit într-un stat membru și furnizează pentru prima dată pe teritoriul statului membru respectiv, cu titlu profesional, produse textile, asociate textilelor sau de încălțăminte enumerate în anexa IVc care provin dintr-un alt stat membru sau dintr-o țară terță; sau (d) vinde produse textile, asociate textilelor sau de încălțăminte enumerate în anexa IVc prin contracte la distanță direct utilizatorilor finali dintr-un stat membru, indiferent dacă este vorba sau nu de gospodării private, și este stabilit într-un alt stat membru sau într-o țară terță.			nr. 209/2016 privind deșeurile, acțiune planificată pentru anul 2027 în Programul național de aderare a Republicii Moldova la Uniunea Europeană pentru anii 2025–2029, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 306/2025, Clusterul IV, nr. d/o 41. Inițierea elaborării proiectului este publicată pe platforma particip.gov.md https://particip.gov.md/ro/document/stages/proiectul-de-lege-privind-modificarea-legii-nr-2092016-privind-deseurile/16095
Sintagma „producător de produse textile, asociate textilelor sau de încălțăminte enumerate în anexa IVc” *nu include nici* fabricanții, importatorii sau distribuitorii sau alte persoane fizice sau juridice *care furnizează pe piață produse textile, asociate textilelor sau de încălțăminte uzate enumerate în anexa IVc evaluate ca fiind adecvate pentru reutilizare* sau produse textile, asociate textilelor sau de încălțăminte enumerate în anexa IVc derivate din astfel de produse uzate sau din deșeuri de astfel de produse ori din părți ale acestora, nici croitorii independenți care confecționează articole personalizate;	**Hotărârea de Guvern nr.561/2020** pentru aprobarea Regulamentului privind ambalajele şi deşeurile de ambalaje, pct.5 16[1]) **plasare pe piață** – activitatea definită conform art. 12 alin. (1) din Legea nr. 209/2016 privind deșeurile;	**Compatibil**	
4c. „a pune la dispoziție pe piață” înseamnă orice tip de furnizare a unui produs textil, asociat textilelor sau de încălțăminte enumerat în anexa IVc spre distribuire sau utilizare pe piața unui stat membru în cursul unei activități comerciale, fie în schimbul unei plăți, fie gratuit;	**Hotărârea de Guvern nr.93/2023** pentru aprobare **Legea nr. 209/2016 privind deșeurile, art.12,pct.(2)** Responsabilitatea extinsă a producătorului reprezintă totalitatea de obligații de ordin financiar și/sau organizatoric impuse producătorilor, în mod individual sau colectiv, pentru recuperarea și valorificarea sau reciclarea produselor scoase din uz sau devenite deșeuri.	**Compatibil**	
4d. „organizație care implementează răspunderea extinsă a producătorilor” înseamnă o entitate juridică ce organizează, din punct de vedere financiar sau din punct de vedere financiar și operațional, îndeplinirea obligațiilor în materie de răspundere extinsă a producătorilor în numele producătorilor;		**Compatibil**	
4e. „platformă online” înseamnă o platformă online în sensul definiției de la articolul 3 litera (i) din Regulamentul (UE) 2022/2065 al Parlamentului European și al Consiliului (6);			
4f. „furnizor de servicii de logistică” înseamnă un furnizor de servicii de logistică în sensul definiției de		**Compatibil**	

la articolul 3 punctul 11 din Regulamentul (UE) 2019/1020 al Parlamentului European și al Consiliului (7); 4g. „consumator” înseamnă orice persoană fizică ce acționează în scopuri care nu sunt legate de activitatea sa comercială, economică, meșteșugărească sau liberală; 4h. „utilizator final” înseamnă utilizator final în sensul definiției de la articolul 3 punctul 21 din Regulamentul (UE) 2019/1020; 4i. „entitate din sectorul economiei sociale” înseamnă o entitate de drept privat care furnizează bunuri sau servicii și care funcționează în conformitate cu următoarele principii: (a) întâietatea oamenilor, precum și a obiectivelor sociale sau de mediu în raport cu profitul; (b) reinvestirea totalității sau a majorității profiturilor și a excedentelor pentru a-și urmări mai departe obiectivele sociale sau de mediu și pentru a desfășura activități în interesul membrilor sau utilizatorilor săi sau al societății în general; precum și (c) o guvernanță democratică sau participativă; 4j. „produs de consum nevândut” înseamnă un produs de consum nevândut în sensul definiției de la articolul 2 punctul 37 din Regulamentul (UE) 2024/1781 al Parlamentului European și al Consiliului (8); 5. „producător de deșeuri” înseamnă orice persoană ale cărei activități generează deșeuri (producător inițial de deșeuri) sau orice persoană care efectuează operațiuni de pre-tratare, amestecare sau de alt tip, care duc la modificarea naturii sau a compoziției acestor deșeuri; 6. „deținător de deșeuri” înseamnă producătorul deșeurilor sau persoana fizică sau juridică care se află în posesia acestora; 7. „comerciant” înseamnă orice întreprindere care acționează în nume propriu pentru cumpărarea și pentru vânzarea ulterioară a deșeurilor, inclusiv acei comercianți care nu intră fizic în posesia deșeurilor; 8. „broker” înseamnă orice întreprindere care se ocupă de valorificarea sau eliminarea deșeurilor în numele altor persoane, inclusiv brokerii care nu intră fizic în posesia deșeurilor;	**Hotărârea de Guvern nr.561/2020** pentru aprobarea Regulamentului privind ambalajele și deșeurile de ambalaje, 8[1]) *consumator* – persoană fizică ce acționează în scopuri care nu sunt legate de activitatea sa comercială, economică sau profesională; **Proiectul HG pentru aprobarea Regulamentului privind gestionarea produselor textile și a deșeurilor textile** 7.sbp. 3. *consumator* – persoană fizică ce acționează în scopuri care nu sunt legate de activitatea sa comercială, economică sau profesională; sbp. 7.9. *entitate din sectorul economiei sociale* – entitate din sectorul economiei sociale – întreprindere socială sau întreprindere socială de inserție, în sensul art. 362 din Legea nr. 845/1992 cu privire la antreprenoriat și întreprinderi, care desfășoară activități de antreprenoriat social prevăzute la art. 361 din aceeași lege, orientate spre realizarea obiectivelor de mediu și pentru gestionarea produselor textile și a deșeurilor textile, inclusiv prin prevenire, reutilizare, reparare, recondiționare, refabricare, reciclare sau reintroducere în circuitul economic **Legea nr. 209/2016 privind deșeurile,** **art.2, pct.(18)** *producător de deșeuri* – orice persoană fizică sau juridică ale cărei activități generează deșeuri (producător inițial de deșeuri) sau orice persoană juridică care efectuează operațiuni de pretratare, amestecare sau de alt tip, care duc la modificarea naturii sau a compoziției acestor deșeuri, sau o localitate din momentul în care locuitorii acesteia elimină deșeuri, în conformitate cu art. 23[1], într-o locație desemnată în acest scop; (3) *broker* – orice persoană fizică sau juridică care se ocupă de valorificarea sau eliminarea deșeurilor în numele altor persoane, inclusiv brokerii care nu intră fizic în posesia deșeurilor;	**Compatibil** **Compatibil** **Parțial compatibil**	Noțiunea „*entitate din sectorul economiei sociale”* transpusă parțial în corelare cu cadrul normativ național. Noțiunea *„comerciant”* este relevantă pentru regimul juridic al activităților de gestionare a deșeurilor, inclusiv pentru delimitarea obligațiilor operatorilor care acționează în nume propriu pentru cumpărarea și vânzarea ulterioară a deșeurilor. Întrucât ajustarea acestei noțiuni necesită intervenție la nivelul Legii nr. 209/2016 privind deșeurile, transpunerea urmează a fi realizată prin proiectul de modificare a

9.„gestionarea deșeurilor” înseamnă colectarea, transportul, valorificarea (inclusiv trierea) și eliminarea deșeurilor, inclusiv supervizarea acestor operațiuni și întreținerea ulterioară a amplasamentelor de eliminare, inclusiv acțiunile întreprinse în calitate de comerciant sau broker; 10. „colectare” înseamnă strângerea deșeurilor, inclusiv sortarea și stocarea preliminară a deșeurilor, în vederea transportării la o instalație de tratare; 11. „colectare separată” înseamnă colectarea în cadrul căreia un flux de deșeuri este păstrat separat în funcție de tipul și natura deșeurilor, cu scopul de a facilita tratarea specifică a acestora; 12. „prevenire” înseamnă măsurile luate înainte ca o substanță, un material sau un produs să devină deșeu, care reduc: (a) cantitatea de deșeuri, inclusiv prin reutilizarea produselor sau prelungirea duratei de viață a acestora; (b) impactul negativ al deșeurilor generate asupra mediului și sănătății populației, sau (c) conținutul de substanțe periculoase al materialelor și produselor; 13. „reutilizare” înseamnă orice operațiune prin care produsele sau componentele care nu au devenit deșeuri sunt utilizate din nou în același scop pentru care au fost concepute; 14. „tratare” înseamnă operațiunile de valorificare sau eliminare, inclusiv pregătirea prealabilă valorificării sau eliminării; 15. „valorificare” înseamnă orice operațiune care are drept rezultat principal faptul că deșeurile servesc unui scop util prin înlocuirea altor materiale care ar fi fost utilizate într-un anumit scop, sau faptul că deșeurile sunt pregătite pentru a putea servi scopului respectiv, în întreprinderi sau în economie în general. Anexa II stabilește o listă a operațiunilor de valorificare, listă care nu este exhaustivă; 15a. „valorificare materială” înseamnă orice operațiune de valorificare, alta decât valorificarea energetică, și reprelucrarea în materiale care urmează să fie folosite drept combustibil sau alte modalități de producere a energiei. Aceasta cuprinde, printre altele, pregătirea pentru reutilizare, reciclarea și rambleierea;	15) *gestionarea deşeurilor* – colectarea, transportul, valorificarea şi eliminarea deşeurilor, inclusiv supravegherea acestor operaţiuni şi întreţinerea ulterioară a amplasamentelor de eliminare, inclusiv acţiunile întreprinse de un comerciant sau un broker; 5) *colectare* – strângerea deşeurilor, inclusiv sortarea şi stocarea preliminară a deşeurilor, în vederea transportării la o instalaţie de tratare, cu condiția ca stocarea deșeurilor într-o instalație de colectare a deșeurilor să nu depășească o perioadă de 9 luni; 6) *colectare separată* – colectarea în cadrul căreia un flux de deşeuri este păstrat separat, în funcţie de tipul şi natura deşeurilor, cu scopul de a facilita tratarea specifică a acestora; 17) *prevenire* – măsuri luate înainte ca o substanţă, un material sau un produs să devină deşeu, care reduc: a) cantitatea de deşeuri, inclusiv prin reutilizarea produselor sau prelungirea ciclului de viaţă a acestora; b) efectele nocive ale deşeurilor asupra mediului şi sănătăţii populaţiei; sau c) conţinutul de substanţe nocive al materialelor şi produselor. 22) *reutilizare* – orice operaţiune prin care produsele sau componentele care nu au devenit deşeuri sunt utilizate din nou în acelaşi scop pentru care au fost concepute; 23) *tratare* – operaţiuni de valorificare sau eliminare, inclusiv pregătirea prealabilă valorificării sau eliminării; 25) *valorificare* – orice operaţiune care are drept rezultat principal faptul că deşeurile servesc unui scop util prin înlocuirea altor materiale care ar fi fost utilizate într-un anumit scop sau faptul că deşeurile sunt pregătite pentru a putea servi scopului respectiv în întreprinderi sau în economie în general. Anexa nr.2 stabileşte o listă a operaţiunilor de valorificare a deşeurilor; 26) *valorificarea energetică a deşeurilor* – utilizarea deşeurilor, într-un mod similar cu combustibilul, pentru a-şi recupera conţinutul energetic sau, într-un mod diferit, pentru a produce energie;	**Compatibil**	acestei legi, planificat pentru anul 2027 potrivit PNA 2025–2029, Clusterul IV, nr. d/o 41

16. „pregătirea pentru reutilizare” înseamnă operațiunile de verificare, curățare sau valorificare prin reparare, prin care produsele sau componentele produselor care au devenit deșeuri sunt pregătite pentru a fi reutilizate fără nicio altă operațiune de pretratare; 17. „reciclare” înseamnă orice operațiune de valorificare prin care deșeurile sunt transformate în produse, materiale sau substanțe pentru a-și îndeplini funcția lor inițială sau pentru alte scopuri. Aceasta include retratarea materialelor organice, dar nu include valorificarea energetică și conversia în vederea folosirii materialelor drept combustibil sau pentru operațiunile de umplere; 17a. „rambleiere” înseamnă orice operațiune de valorificare în cadrul căreia se utilizează deșeuri nepericuloase adecvate în scopuri de refacere în zonele în care s-au efectuat excavări sau în scopuri de amenajare de arhitectură peisagistică. Deșeurile utilizate pentru rambleiere trebuie să înlocuiască materiale care nu sunt deșeuri, să fie adecvate pentru scopurile menționate mai sus și să se limiteze la cantitatea strict necesară pentru atingerea acestor scopuri; 18. „regenerarea uleiurilor uzate” înseamnă orice proces de reciclare prin care uleiurile de bază pot fi produse prin rafinarea uleiurilor uzate, în special prin îndepărtarea contaminanților, a produselor de oxidare și a aditivilor conținuți de acestea; 19. „eliminare” înseamnă orice operațiune care nu este o operațiune de valorificare, chiar și în cazul în care una dintre consecințele secundare ale acesteia ar fi recuperarea de substanțe sau de energie. Anexa I stabilește o listă a operațiunilor de eliminare, listă care nu este exhaustivă; 20. „cele mai bune tehnici disponibile” înseamnă cele mai bune tehnici disponibile în conformitate cu articolul 2 alineatul (11) din Directiva 96/61/CE; 21. „schemă de răspundere extinsă a producătorilor” înseamnă un set de măsuri luate de statele membre pentru a se asigura că producătorii de produse poartă responsabilitatea financiară sau financiară și organizatorică pentru gestionarea stadiului de deșeu din ciclul de viață al unui produs.	16) *pregătirea pentru reutilizare* – operaţiunile de verificare, curăţare sau valorificare prin reparare, prin care produsele sau componentele produselor care au devenit deşeuri sunt pregătite pentru a fi reutilizate fără nicio altă operaţiune de pretratare; 19) *reciclare* – orice operaţiune de valorificare prin care deşeurile sunt transformate în produse, materiale sau substanţe pentru a-şi îndeplini funcţia lor iniţială sau pentru alte scopuri. Aceasta include retratarea materialelor organice, dar nu include valorificarea energetică şi conversia în vederea folosirii materialelor drept combustibil sau pentru operaţiunile de rambleiere; 18[2]) *rambleierere* – metodă de valorificare a deşeurilor, în cadrul căreia se utilizează deşeuri nepericuloase în scopuri de refacere în zonele în care s-au efectuat excavări sau în scopuri de amenajare de arhitectură peisagistică. Deşeurile utilizate pentru rambleiere înlocuiesc materialele care nu sunt deşeuri; ele trebuie să fie adecvate pentru scopurile menţionate şi să se limiteze la cantitatea strict necesară pentru atingerea acestor scopuri; 21) *regenerarea uleiurilor uzate* – orice proces de reciclare prin care uleiurile de bază pot fi produse prin rafinarea uleiurilor uzate, în special prin îndepărtarea contaminanţilor, a produselor de oxidare şi a aditivilor conţinuţi de acestea; 13) *eliminare* – orice operaţiune care nu este o operaţiune de valorificare, chiar şi în cazul în care una dintre consecinţele secundare ale acesteia ar fi recuperarea de substanţe sau de energie. Anexa nr.1 stabileşte o listă a operaţiunilor de eliminare; 4) *cele mai bune tehnici disponibile (BAT)* – stadiul cel mai avansat şi mai eficient înregistrat în dezvoltarea activităţilor şi a metodelor de operare a acestora, care demonstrează posibilitatea practică a anumitor tehnici de a constitui referinţa pentru stabilirea valorilor-limită de emisie şi a altor condiţii de autorizare în scopul prevenirii poluării, iar în cazul în care acest fapt nu este posibil, pentru a reduce emisiile şi impactul asupra mediului în ansamblul său:		

Articolul 4 **Ierarhia deșeurilor** 1. Următoarea ierarhie a deșeurilor se aplică ca ordine de prioritate în legislația și politica privind prevenirea și gestionarea deșeurilor: (a) prevenție; (b) pregătirea pentru reutilizare; (c) reciclare; (d) alte tipuri de recuperare, de exemplu, recuperarea energiei; și (e) eliminare. 2. Atunci când aplică ierarhia deșeurilor menționată la alineatul (1), statele membre iau măsuri pentru a încuraja opțiunile care oferă cel mai bun rezultat global din punct de vedere ecologic. Acest lucru poate necesita abaterea de la ierarhie a anumitor fluxuri de deșeuri în cazul în care acest lucru este justificat de o abordare a ciclului de viață privind impactul general al generării și gestionării acestor deșeuri. Statele membre se asigură că elaborarea legislației și politicii în materie de deșeuri este un proces pe deplin transparent, respectând normele naționale existente privind consultarea și implicarea cetățenilor și a părților interesate. Statele membre iau în considerare principiile generale de protecție a mediului, precum și principiile precauției și sustenabilității, fezabilitatea tehnică și viabilitatea economică, protecția resurselor, precum și impactul general asupra mediului, sănătății umane, economiei și societății, în conformitate cu articolele 1 și 13. 3. Statele membre utilizează instrumente economice și alte măsuri pentru a oferi stimulente pentru aplicarea ierarhiei deșeurilor, cum ar fi cele indicate în anexa IVa sau alte instrumente și măsuri adecvate.	**Legea nr. 209/2016 privind deşeurile** **Articolul 3. Ierarhia gestionării deşeurilor şi modalitatea aplicării acesteia** (1) Ierarhia gestionării deşeurilor, astfel cum este prezentată mai jos, se aplică în calitate de ordine a priorităţilor în cadrul legislaţiei şi al politicii în materie de prevenire a generării şi de gestionare a deşeurilor: a) prevenirea; b) pregătirea pentru reutilizare; c) reciclarea; d) alte operaţiuni de valorificare, inclusiv valorificarea energetică; e) eliminarea. (11) Gestionarea deșeurilor se bazează pe ierarhia gestionării deșeurilor, conform căreia prioritară este prevenirea generării deșeurilor, și, în cazul în care producerea deșeurilor nu poate fi prevenită, se respectă ordinea de priorități conform alin. (1). (2) Aplicarea ierarhiei gestionării deșeurilor, astfel cum este prevăzută la alin. (1), şi respectarea acesteia sunt obligatorii pentru toţi subiecţii implicaţi în gestionarea deşeurilor, asigurând prevenirea generării deşeurilor şi gestionarea eficientă şi eficace a deşeurilor, inclusiv controlul acestor activităţi, astfel încât să se reducă efectele negative ale deşeurilor asupra mediului. (3) În sensul prevederilor alin. (2), pentru anumite fluxuri de deşeuri specifice, aplicarea ierarhiei gestionării deşeurilor poate suferi modificări în baza evaluării de tip analiza ciclului de viaţă privind efectele globale ale generării şi gestionării acestor deşeuri. (4) Ministerul Mediului asigură un proces transparent de elaborare a legislaţiei şi a politicilor în domeniul gestionării deşeurilor, cu respectarea prevederilor Legii nr. 239-XVI din 13 noiembrie 2008 privind transparenţa în procesul decizional. (5) În aplicarea ierarhiei gestionării deşeurilor se iau în considerare principiile generale ale protecţiei mediului, precauţiei şi durabilităţii, fezabilităţii tehnice şi viabilităţii economice, protecţiei resurselor, precum şi impactul global asupra mediului, sănătăţii populaţiei, economiei şi societăţii, potrivit prevederilor art. 1 şi 4. (6) Producătorii de deșeuri, indiferent de forma juridică de organizare (întreprindere, organizație, instituție publică și de menire socioculturală), care dețin mai mult de 10 angajați, pe lângă obligațiile menționate în prezenta lege,	**Compatibil**	

	elaborează și implementează acțiuni de prevenire a generării deșeurilor și aplică ierarhia gestionării acestora, inclusiv acțiuni de colectare separată a deşeurilor generate de propria activitate. În cazul instituţiilor de asistenţă medicală, prevederile prezentului alineat se aplică indiferent de numărul de angajaţi. **Articolul 31. Competenţele privind activităţile de control în domeniul gestionării deşeurilor** (1) Autorităţile teritoriale de mediu inspectează şi iau măsuri pentru respectarea de către cei implicaţi în gestionarea deşeurilor a legislaţiei de mediu şi a condiţiilor de autorizare stabilite conform legii. (2) Autorităţile teritoriale pentru sănătate publică exercită monitorizarea departamentală a cerinţelor de gestionare a deşeurilor rezultate din activităţile medicale. (3) – abrogat. (4) Autorităţile vamale și reprezentanții Inspectoratului pentru Protecţia Mediului şi ai subdiviziunilor teritoriale ale acestuia controlează încărcăturile şi iau măsuri pentru asigurarea conformităţii cu documentele însoţitoare şi pentru respectarea prevederilor legale referitoare la îndeplinirea condiţiilor de export, import şi tranzit ale deşeurilor. (5) Supravegherea şi controlul de stat al respectării de către persoanele juridice care desfăşoară activităţi de gestionare a deşeurilor a obligaţiilor menţionate la art.18 alin.(6) din prezenta lege sunt exercitate de către autoritatea competentă la nivel naţional în domeniul securităţii cibernetice potrivit Legii nr.48/2023 privind securitatea cibernetică. **Proiectul HG pentru aprobarea Regulamentului privind gestionarea produselor textile și a deșeurilor textile** sbpt.9.1. să aplice ierarhia deșeurilor, conform art. 3 alin. (1) și (11), respectiv art. 31 din Legea nr. 209/2016 privind deșeurile;	**Compatibil** Compatibil	
Articolul 5 **Subproduse** (1) Statele membre iau măsuri corespunzătoare pentru a se asigura că o substanță sau un obiect care rezultă dintr-un proces de producție al cărui obiectiv principal nu este producerea respectivei substanțe sau a respectivului obiect nu este considerat deșeu, ci un subprodus, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:	**Legea nr. 209/2016 privind deșeurile** Articolul 5. Subproduse (1) Pentru ca o substanţă sau un obiect, care rezultă în urma unui proces de producţie al cărui obiectiv principal nu este producerea acestuia, să nu fie considerat deşeu în sensul art.2 pct.9), dar să fie considerat subprodus, trebuie să fie îndeplinite următoarele condiţii: a) utilizarea ulterioară a substanţei sau obiectului respectiv este sigură;	**Compatibil**	

(a) utilizarea ulterioară a substanței sau a obiectului este sigură; (b) substanța sau obiectul pot fi utilizate direct, fără a fi supuse unei alte prelucrări suplimentare decât cea prevăzută de practica industrială obișnuită; (c) substanța sau obiectul este produs ca parte integrantă a unui proces de producție; și (d) utilizarea ulterioară este legală, și anume substanța sau obiectul îndeplinește toate cerințele relevante privind produsul, protecția mediului și protecția sănătății pentru utilizarea specifică și nu va produce efecte globale nocive asupra mediului sau a sănătății populației. (2) Comisia poate adopta acte de punere în aplicare pentru a stabili criterii detaliate privind aplicarea uniformă a condițiilor prevăzute la alineatul (1) în cazul unor substanțe sau obiecte specifice. Aceste criterii detaliate asigură un nivel ridicat de protecție a sănătății umane și a mediului și facilitează o utilizare prudentă și rațională a resurselor naturale. Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 39 alineatul (2). La adoptarea respectivelor acte de punere în aplicare, Comisia ia ca punct de plecare criteriile cele mai stricte și mai protectoare din punct de vedere ecologic dintre toate criteriile adoptate de statele membre în conformitate cu alineatul (3) din prezentul articol și acordă prioritate practicilor repetabile de simbioză industrială în dezvoltarea criteriilor detaliate. (3) În cazul în care nu au fost stabilite criterii la nivelul Uniunii în conformitate cu alineatul (2), statele membre pot să stabilească criterii detaliate privind aplicarea condițiilor prevăzute la alineatul (1) pentru substanțe sau obiecte specifice. Statele membre transmit Comisiei o notificare privind respectivele criterii detaliate în conformitate cu Directiva (UE) 2015/1535 a Parlamentului European și a Consiliului (9) în cazurile în care directiva menționată impune o astfel de obligație.	b) substanţa sau obiectul poate fi utilizat direct, fără a fi supus unei alte prelucrări suplimentare decât cea prevăzută de practica industrială obişnuită; c) substanţa sau obiectul este produs ca parte integrantă a unui proces de producţie; şi d) utilizarea ulterioară este legală, în sensul că substanţa sau obiectul îndeplineşte toate cerinţele pertinente privind producţia, protecţia mediului şi a sănătăţii populaţiei pentru utilizarea specifică şi nu va produce efecte globale nocive asupra mediului sau a sănătăţii populaţiei. (2) Deţinătorul subprodusului întocmeşte documentaţia de însoţire, care să ateste conformitatea cu condiţiile prevăzute la alin.(1), fiind obligat să predea subprodusul altei persoane cu documentaţia de însoţire. (3) Conţinutul documentaţiei de însoţire, criteriile şi procedura de verificare a conformităţii substanţei sau a obiectului considerat subprodus în condiţiile prevăzute la alin.(1) sunt stabilite de Guvern. (4) O substanţă sau un obiect este considerat deşeu dacă, în conformitate cu procedura menţionată la alin.(3) din prezentul articol, nu se consideră subprodus şi corespunde definiţiei prevăzute la art.2 pct.9).		

Articolul 6 **Încetarea statutului de deșeu** (1) Statele membre iau măsuri corespunzătoare pentru a se asigura că deșeurile care au fost supuse unei operațiuni de reciclare sau altei operațiuni de valorificare sunt considerate că au încetat să mai fie deșeuri dacă respectă următoarele condiții: (a) substanța sau obiectul urmează să fie utilizat în scopuri specifice; (b) există o piață sau cerere pentru substanța sau obiectul în cauză; (c) substanța sau obiectul îndeplinește cerințele tehnice pentru îndeplinirea scopurilor specifice și respectă legislația și normele aplicabile produselor; și (d) utilizarea substanței sau a obiectului nu va produce efecte nocive asupra mediului sau a sănătății populației. (2) Comisia monitorizează elaborarea în statele membre de criterii naționale de încetare a statutului de deșeu și evaluează nevoia de a elabora criterii la nivelul Uniunii pe această bază. În acest scop și dacă este cazul, Comisia adoptă acte de punere în aplicare pentru a stabili criterii detaliate privind aplicarea uniformă a condițiilor prevăzute la alineatul (1) în cazul anumitor tipuri de deșeuri; Respectivele criterii detaliate asigură un nivel ridicat de protecție a sănătății umane și a mediului și înlesnesc utilizarea prudentă și rațională a resurselor naturale. Printre ele se numără: (a) deșeuri autorizate ca material de intrare în procesul de valorificare; (b) procese și tehnici de tratare permise; (c) criterii de calitate privind încetarea statutului de deșeu pentru materialele care rezultă din operațiunea de valorificare în conformitate cu standardele aplicabile produselor, inclusiv valori-limită pentru poluanți, atunci când este necesar; (d) cerințe pentru sistemele de gestionare pentru a demonstra conformitatea cu criteriile de încetare a statutului de deșeu, inclusiv pentru controlul calității și auto-monitorizare, precum și pentru acreditare, dacă este cazul; și (e) o cerință pentru o declarație de conformitate.	**Legea 209/2016 privind deșeurile** **Articolul 6. Încetarea statutului de deşeu** (1) Anumite categorii de deşeuri încetează să mai fie considerate deşeuri în sensul art. 2 pct. 9) în momentul în care au trecut printr-o operaţiune de valorificare prevăzută în anexa nr. 2 şi îndeplinesc următoarele condiții: a) substanţa sau obiectul rezultat se utilizează în mod curent pentru îndeplinirea unor scopuri specifice; b) există o piaţă sau cerere pentru substanţa sau obiectul în cauză; c) substanţa sau obiectul îndeplineşte cerinţele tehnice pentru îndeplinirea scopurilor specifice şi respectă normele aplicabile produselor; şi d) utilizarea substanţei sau a obiectului nu va produce efecte nocive asupra mediului sau a sănătăţii populației. (2) Criteriile specifice pentru încetarea statutului de deşeu se stabilesc în scopul atingerii obiectivelor de valorificare şi reciclare a anumitor categorii de deşeuri, precum agregatele, hârtia, sticla, metalele, anvelopele şi textilele, luându-se în considerare eventualele efecte negative asupra mediului ale substanţei sau produsului în cauză, inclusiv valoarea-limită pentru poluanţi. (3) Deşeurile care încetează să mai fie considerate deşeuri în conformitate cu alin. (1) şi (2) din prezentul articol încetează de asemenea să mai fie considerate deşeuri, în scopul atingerii obiectivelor de valorificare şi reciclare prevăzute de actele normative aprobate de Guvern, în cazul în care îndeplinesc cerinţele privind valorificarea sau reciclarea anumitor categorii de deşeuri menţionate la art. 49–51, 521, 54, 60 şi 61. (3^1) La stabilirea criteriilor specifice pentru încetarea statutului de deșeu pentru anumite fluxuri de deșeuri, menționate la alin. (2), se ține cont de acțiunile de protecție a mediului și a sănătății populației, precum și de promovare a utilizării durabile și raționale a resurselor naturale. Aceste criterii trebuie să includă: a) modalitatea de utilizare a deșeurilor, inclusiv cantitatea acestora, în cadrul activităților de valorificare a deșeurilor; b) procese și metode permise de valorificare a deșeurilor; c) criteriile de calitate pentru substanța sau obiectul rezultat care nu mai este considerat deșeu după operațiunea de valorificare, în conformitate cu standardele de produs aplicabile, cerințele de calitate pentru substanța sau obiectul rezultat, inclusiv valorile-limită pentru poluanți și nivelul impurităților, după caz;	**Compatibil**	

Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 39 alineatul (2). Atunci când adoptă respectivele acte de punere în aplicare, Comisia ține cont de criteriile relevante stabilite de statele membre în conformitate cu alineatul (3) și le ia ca punct de plecare pe cele mai stricte și mai protectoare din punct de vedere ecologic dintre aceste criterii. (3) În cazul în care nu au fost stabilite criterii la nivelul Uniunii în conformitate cu alineatul (2), statele membre pot să stabilească criterii detaliate pentru aplicarea condițiilor prevăzute la alineatul (1) pentru anumite tipuri de deșeuri. Respectivele criterii detaliate iau în considerare orice eventuale efecte negative asupra mediului și sănătății umane ale substanței sau ale obiectului în cauză și respectă cerințele stabilite la literele (a)-(e) de la alineatul (2). Statele membre transmit Comisiei o notificare privind aceste criterii în conformitate cu Directiva (UE) 2015/1535 dacă directiva respectivă impune o astfel de obligație. (4) Dacă nu au fost stabilite criterii la nivelul Uniunii sau la nivel național în temeiul alineatului (2) sau respectiv (3), un stat membru poate decide de la caz la caz sau poate lua măsurile care se impun pentru a verifica că anumite deșeuri au încetat să mai fie deșeuri pe baza condițiilor stabilite la alineatul (1) și, dacă este necesar, reflectând cerințele stabilite la alineatul (2) literele (a)-(e) și ținând cont de valorile limită pentru substanțe poluante și alte efecte adverse posibile asupra mediului și sănătății umane. Astfel de decizii de la caz la caz nu trebuie să fie notificate Comisiei în conformitate cu Directiva (UE) 2015/1535. Statele membre pot să publice informații despre deciziile de la caz la caz și despre rezultatele verificării de către autoritățile competente prin mijloace electronice. (5) O persoană fizică sau juridică care: (a) utilizează, pentru prima dată, un material care a încetat să mai fie deșeu și care nu a fost introdus pe piață; sau (b) introduce pe piață un material pentru prima dată după ce a încetat să mai fie deșeu;	d) cerințele pentru eliberarea, păstrarea și deținerea documentelor care atestă conformitatea substanței sau a obiectului rezultat. (3^2) Criteriile specifice pentru încetarea statutului de deșeu pentru anumite fluxuri de deșeuri se stabilesc în actele normative aprobate de Guvern. În cazul în care pentru anumite fluxuri de deșeuri nu au fost stabilite criterii specifice și există solicitare din partea deținătorului de deșeuri în vederea stabilirii acestora, Agenția de Mediu analizează și verifică împreună cu reprezentanții Inspectoratului pentru Protecția Mediului îndeplinirea condițiilor prevăzute la alin. (1), în baza metodologiei aprobate prin ordinul ministrului mediului, și propune criterii specifice pentru fluxurile respective. (4) Deţinătorul de deşeuri prezintă autorităţii administrative cu funcţii de reglementare în domeniul gestionării deşeurilor, menţionată la art.10 alin.(1), solicitarea privind încetarea statutului de deşeu în conformitate cu prevederile alin.(1)–(3) din prezentul articol, în modul stabilit de Guvern. (5) Solicitarea privind încetarea statutului de deșeu se depune odată cu cererea de obținere a autorizației integrate de mediu sau a autorizației de mediu, emise în baza Legii nr. 227/2022 privind emisiile industriale. Operatorul instalației de valorificare a deșeurilor prezintă suplimentar documentele care atestă conformitatea proceselor prin care deșeurile respective încetează să mai fie deșeuri, cu condiția că acestea îndeplinesc condițiile prevăzute la alin.(1) din prezentul articol. (6) Agenția de Mediu retrage sau reperfectează autorizațiile menționate la alin. (5) dacă există o modificare a condițiilor care sunt decisive pentru eliberarea acestora ori substanța sau obiectul rezultat încetează să mai îndeplinească condițiile prevăzute la alin. (1). (7) Atunci când substanța sau obiectul nu mai este considerat deșeu se respectă cerințele de înregistrare a acestuia conform Legii nr. 277/2018 privind substanțele chimice. Persoanele fizice sau juridice care utilizează sau care produc o substanță sau un articol ce nu mai sunt considerate deșeuri, fiind disponibile pe piață pentru prima dată, se asigură că substanța sau articolul în cauză respectă cerințele de înregistrare prevăzute în Legea nr. 277/2018 privind substanțele chimice.	**Compatibil**	

se asigură că materialul îndeplinește cerințele relevante în baza legislației aplicabile în materie de substanțe chimice și referitoare la produsul respectiv. Condițiile prevăzute la alineatul (1) trebuie să fie îndeplinite înainte ca legislația privind substanțele chimice și produsele să se aplice la materialele care au încetat să mai fie deșeuri.	**Proiectul HG pentru aprobarea Regulamentului privind gestionarea produselor textile și a deșeurilor textile** sbp. 52.4. deşeurile textile încetează să mai fie considerate deşeuri în sensul art. 2 pct. 9) şi art. 6 din Legea nr. 209/2016 privind deşeurile în momentul în care: 52.4.1. au trecut printr-o operaţiune de valorificare prevăzută în anexa nr. 2 din Legea nr. 209/2016 privind deşeurile; 52.4.2. îndeplinesc ctiteriile stabilite de art. 6 alin. (1) şi (2) din Legea nr. 209/2016 privind deşeurile; 52.4.3. îndeplinesc cerinţele privind valorificarea sau reciclarea anumitor categorii de deşeuri menţionate la art. 521 din Legea nr. 209/2016 privind deşeurile, în scopul atingerii ţintelor de valorificare şi reciclare prevăzute în anexa nr. 7 din prezentul Regulament.		
Articolul 7 **Lista deșeurilor** (1) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 38a pentru a completa prezenta directivă prin întocmirea și revizuirea, în conformitate cu alineatele (2) și (3) din prezentul articol, a unei liste de deșeuri. ◄ Lista deșeurilor include deșeuri periculoase și ia în considerare originea și compoziția deșeurilor și, dacă este cazul, valorile limită de concentrație a substanțelor periculoase. Lista de deșeuri este obligatorie pentru a determina dacă un deșeu trebuie considerat deșeu periculos. Includerea unui obiect sau a unei substanțe pe listă nu înseamnă că respectivul obiect sau respectiva substanță va fi considerat(ă) deșeu în orice împrejurare. O substanță sau un obiect este considerat deșeu numai în cazul în care corespunde definiției de la articolul 3 punctul 1. (2) Un stat membru poate considera anumite deșeuri ca deșeuri periculoase în cazul în care, chiar dacă nu figurează ca atare pe lista de deșeuri, acestea prezintă una sau mai multe din proprietățile enumerate în anexa III. Statul membru notifică imediat astfel de situații Comisiei și furnizează Comisiei toate informațiile relevante. În lumina notificărilor primite, lista este reexaminată pentru a determina dacă aceasta trebuie adaptată.	**Legea 209/2016 privind deșeurile** **Articolul 7. Lista deşeurilor** (1) Lista deşeurilor, inclusiv a deşeurilor periculoase, se actualizează periodic de către Ministerul Mediului şi se aprobă de Guvern. (11) Deşeurile sunt clasificate după categorii, subcategorii şi tipuri de deşeuri, fie ca deşeuri periculoase sau nepericuloase, fie ca alte deşeuri, aşa cum se definesc în Lista deşeurilor, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 99/2018. (12) În contextul alin. (11), alte deşeuri sunt cele care nu sunt în corespundere cu definiţia prevăzută la art. 2 pct. 11). Deşeurile municipale amestecate sunt considerate alte deşeuri, chiar dacă îndeplinesc condiţiile prevăzute la art. 2 pct. 11). (2) Lista deşeurilor este obligatorie pentru a determina dacă un deşeu trebuie considerat deşeu periculos. (21) Deşeurile care se încadrează în categoria deşeurilor periculoase ori sunt amestecate sau contaminate cu deşeuri periculoase sau deşeuri periculoase tratate pot fi clasificate ca alte deşeuri numai dacă proprietăţile lor periculoase, evaluate ca proprietăţi periculoase ale deşeurilor în conformitate cu anexa nr. 3, au fost eliminate din acestea. (3) Includerea unei substanţe sau a unui obiect în Lista deşeurilor nu înseamnă că acestea se consideră ca fiind deşeu în orice împrejurare. O substanţă sau un obiect se consideră ca fiind deşeu numai în cazul în care corespunde noţiunii prevăzute la art. 2 pct. 9).	**Compatibil**	

(3) În cazul în care un stat membru deține dovezi conform cărora anumite deșeuri care figurează pe listă ca fiind periculoase nu prezintă niciuna din proprietățile enumerate în anexa III, acesta le poate trata ca nepericuloase. Statul membru notifică fără întârziere situațiile de acest tip Comisiei și furnizează Comisiei toate dovezile necesare În lumina notificărilor primite, lista este reexaminată pentru a determina dacă aceasta trebuie adaptată. (4) Reclasificarea deșeurilor periculoase ca deșeuri nepericuloase nu se poate realiza prin diluarea sau amestecarea acestora în scopul de a diminua concentrațiile inițiale de substanțe periculoase la un nivel mai mic decât nivelul prevăzut pentru ca un deșeu să fie definit ca fiind periculos. (6) Statele membre pot considera deșeurile drept nepericuloase în conformitate cu lista deșeurilor menționată la alineatul (1). (7) Comisia asigură faptul că lista deșeurilor și orice revizuire a acestei liste respectă în mod corespunzător principiile clarității, inteligibilității și accesibilității pentru utilizatori, în special pentru întreprinderi mici și mijlocii (IMM-uri).	(4) Producătorii şi deţinătorii de deşeuri persoane juridice, indiferent de genul de activitate, tipul de proprietate şi forma juridică de organizare, de sursa de finanţare, inclusiv autorităţile publice de apărare, ordine publică şi siguranţă naţională, sunt obligaţi să încadreze fiecare tip de deşeu generat din propria activitate în codurile din Lista deşeurilor conform actelor normative aprobate de Guvern. (5) În cazul unui tip de deşeu care se încadrează, potrivit Listei deşeurilor, sub două coduri diferite, în funcţie de posibila prezenţă a unor caracteristici periculoase (codurile marcate cu asterisc), încadrarea ca deșeu nepericulos se realizează de către producătorii și deținătorii de astfel de deşeuri numai în baza unei analize a originii, a testelor efectuate cu utilizarea metodelor de testare aplicabile descrise în Regulamentul privind stabilirea metodelor de testare, aprobat de Guvern, sau în alte metode de testare și orientări recunoscute la nivel internațional, a buletinelor de analiză și a altor documente relevante. (6) Laboratorul de referinţă, stabilit de către Agenția de Mediu, analizează cazurile de incertitudine referitoare la caracterizarea şi încadrarea deşeurilor. (7) Producătorii şi deţinătorii de deşeuri persoane juridice sunt obligaţi să efectueze şi să deţină o caracterizare a deşeurilor periculoase generate din propria activitate şi a deşeurilor care pot fi considerate periculoase din cauza originii sau compoziţiei în scopul determinării posibilităţilor de amestecare, a metodelor de tratare şi de eliminare a acestora. (8) În baza unei analize a originii, testelor, buletinelor de analiză şi a altor documente relevante puse la dispoziţie de producătorii şi deţinătorii de deşeuri menţionaţi la alin. (4) și (7) din prezentul articol, autoritatea administrativă menționată la art.10 alin.(1) consideră că un deșeu este periculos, chiar dacă acesta nu figurează în Lista deşeurilor, atunci când acesta prezintă una sau mai multe din proprietăţile specificate în anexa nr. 3. (9) În cazul în care Agenția de Mediu constată, în baza analizelor de laborator sau a studiilor de fezabilitate, că un deșeu care se clasifică în lista deşeurilor ca fiind periculos nu prezintă niciuna dintre proprietăţile specificate în anexa nr. 3, acesta se consideră ca fiind nepericulos. (10) Se interzice reclasificarea deşeurilor periculoase ca deşeuri nepericuloase prin diluarea sau amestecarea acestora în scopul de a diminua concentraţiile iniţiale de	**Compatibil**	

	substanţe periculoase la un nivel mai mic decât nivelul prevăzut pentru ca un deşeu să fie definit ca fiind periculos. **Hotărârea Guvernului nr. 99/2018 pentru aprobarea Listei deşeurilor** Pct. 7 . Se stabilesc 20 de categorii de deşeuri în funcţie de sursa generării acestora, care sînt definite printr-un cod format din primele două cifre ale codului complet menţionat în pct.6 din prezenta listă. Tabel 1 – Lista categoriilor de deşeuri Tabel 2 – Lista deşeurilor		
CAPITOLUL II **CERINȚE GENERALE** **Articolul 8** **Răspunderea extinsă a producătorului** 9. Pentru a consolida reutilizarea și prevenirea, reciclarea și alte forme de recuperare a deșeurilor, statele membre pot lua măsuri legislative sau nelegislative pentru a se asigura că orice persoană fizică sau juridică care dezvoltă, produce, prelucrează, tratează, vinde sau importă produse în mod profesional (producătorul produsului) are răspundere extinsă a producătorului. Astfel de măsuri pot include acceptarea produselor returnate și a deșeurilor care rămân după utilizarea acestor produse, precum și gestionarea ulterioară a deșeurilor și responsabilitatea financiară pentru astfel de activități. Aceste măsuri pot include obligația de a furniza informații disponibile publicului cu privire la măsura în care produsul este reutilizabil și reciclabil. În cazul în care astfel de măsuri includ instituirea de scheme de răspundere extinsă a producătorilor, se aplică cerințele minime generale prevăzute la articolul 8a. Statele membre pot decide ca producătorii de produse care își asumă responsabilități financiare sau financiare și organizatorice pentru gestionarea etapei de deșeuri din ciclul de viață al unui produs în mod independent ar trebui să aplice o parte din cerințele minime generale prevăzute la articolul 8a sau toate acestea.	**Capitolul III** **CERINŢE GENERALE PRIVIND GESTIONAREA DEŞEURILOR** **Legea 209/2016 privind deşeurile** **Articolul 12. Responsabilitatea extinsă a producătorilor** (1) Pentru a consolida reutilizarea și prevenirea, reciclarea și alte tipuri de valorificare a deșeurilor, persoanele fizice sau juridice (producătorul produsului) care, la nivel profesional, proiectează, produc, prelucrează, tratează și plasează pe piață produsele menţionate la alin. (14) sunt supuse regimului de responsabilitate extinsă a producătorului. În sensul prezentei legi, plasare pe piață înseamnă orice tip de furnizare a unui produs pe piață pentru prima dată, cu titlu profesional, spre distribuire, consum sau utilizare în cursul unei activități comerciale, fie contra cost, fie gratuit. Punerea în liberă circulație (importul) se consideră plasare pe piață. (1^1) Pentru persoanele fizice și juridice de pe teritoriul Republicii Moldova care nu au relații fiscale cu sistemul bugetar al acesteia, înregistrate la Agenția Servicii Publice, plasarea pe piață se efectuează în baza regulamentului aprobat de Guvern, cu condiția plasării pe piață pe teritoriul necontrolat de către organele constituționale ale Republicii Moldova. (2) Responsabilitatea extinsă a producătorului reprezintă totalitatea de obligații de ordin financiar și/sau organizatoric impuse producătorilor, în mod individual sau colectiv, pentru recuperarea și valorificarea sau reciclarea produselor scoase din uz sau devenite deșeuri. Activităţile pentru aplicarea responsabilităţii extinse a producătorului vizează măsurile de acceptare a produselor returnate şi a deşeurilor care rămân după utilizarea respectivelor produse, precum și gestionarea ulterioară a deșeurilor și asigurarea financiară pentru aceste activităţi după cum urmează:	**Compatibil**	

2. Statele membre pot lua măsuri adecvate pentru a încuraja proiectarea produselor și a componentelor produselor în scopul de a reduce impactul acestora asupra mediului și generarea de deșeuri în cursul producției și utilizării ulterioare a produselor și pentru a se asigura că recuperarea și eliminarea produselor care au devenit deșeuri au loc în conformitate cu articolele 4 și 13. Astfel de măsuri pot încuraja, printre altele , dezvoltarea, producția și comercializarea de produse și componente ale produselor care sunt potrivite pentru utilizări multiple, care conțin materiale reciclate, care sunt durabile din punct de vedere tehnic și ușor de reparat și care, după ce au devenit deșeuri, sunt adecvate pentru pregătirea pentru reutilizare și reciclare, pentru a facilita implementarea corectă a ierarhiei deșeurilor. Măsurile țin cont de impactul produselor pe tot parcursul ciclului lor de viață, de ierarhia deșeurilor și, după caz, de potențialul de reciclare multiplă. 3. Atunci când aplică răspunderea extinsă a producătorului, statele membre iau în considerare fezabilitatea tehnică și viabilitatea economică, precum și impactul general asupra mediului, sănătății umane și social, respectând necesitatea de a asigura buna funcționare a pieței interne. 4. Răspunderea extinsă a producătorului se aplică fără a aduce atingere responsabilității pentru gestionarea deșeurilor, astfel cum este prevăzută la articolul 15 alineatul (1), și fără a aduce atingere legislației existente specifice fluxului de deșeuri și specifice produsului. 5. Comisia organizează un schimb de informații între statele membre și actorii implicați în schemele de răspundere extinsă a producătorilor privind punerea în aplicare practică a cerințelor minime generale prevăzute la articolul 8a. Aceasta include, printre altele , schimbul de informații privind cele mai bune practici pentru a asigura o guvernanță adecvată, cooperarea transfrontalieră în ceea ce privește schemele de răspundere extinsă a producătorilor și o bună funcționare a pieței interne, privind caracteristicile organizatorice și monitorizarea organizațiilor care pun în aplicare obligațiile de răspundere extinsă a producătorilor în numele producătorilor de produse,	a) opțional, în mod individual (sistem individual) – pentru produsele comercializate destinate altor utilizatori decât gospodăriile casnice; b) obligatoriu, în mod colectiv (sistem colectiv) – pentru produsele comercializate destinate consumului în gospodăriile casnice, cu respectarea prevederilor alin. (17); c) în mod individual sau în mod colectiv – pentru vehiculele scoase din uz, anvelopele uzate și uleiurile uzate, cu respectarea prevederilor alin. 171. (2^1) Contribuțiile financiare plătite de producătorii de produse pentru îndeplinirea obligațiilor responsabilității extinse a producătorului acoperă următoarele costuri pentru produsele pe care producătorul le plasează pe piață: a) costurile aferente colectării separate a deșeurilor și transportului ulterior al lor, precum și operațiunilor de tratare, inclusiv de tratare necesară pentru îndeplinirea obiectivelor privind gestionarea deșeurilor, și costurile necesare pentru atingerea țintelor menționate la alin. (5) lit. g), luându-se în considerare veniturile dobândite din reutilizare, din vânzările de materii prime secundare obținute din produsele lor și din taxele de depozitare nerevendicate; b) costurile aferente furnizării de informații adecvate deținătorilor de deșeuri în conformitate cu alin. (5) lit. f); c) costurile aferente colectării de date și obligațiilor de raportare în conformitate cu alin. (5) lit. c); d) costurile aferente implementării sistemului de depozit pentru ambalajele reutilizabile și cele de unică folosință; e) alte cheltuieli de ordin administrativ. (22) În cazul onorării obligațiilor aferente responsabilității extinse a producătorului în mod colectiv, contribuțiile financiare sunt modulate, în măsura posibilităților, pe produse individuale sau grupuri de produse similare, luându-se în considerare durabilitatea acestora și potențialul lor de reparare, de reutilizare și de reciclare, precum și prezența substanțelor periculoase, ținându-se cont de ciclul de viață a produsului. (23) Contribuțiile financiare menționate la alin. (21) și (22) nu depășesc costurile necesare pentru a furniza servicii de gestionare a deșeurilor într-un mod eficient din punctul de vedere al costurilor. Aceste costuri sunt stabilite, în mod transparent, între actorii implicați în sistemul colectiv. (24) Sistemele colective sunt obligate să introducă în actul lor de constituire organul de control – cenzorul. Pentru asigurarea transparenței în utilizarea contribuțiilor		

privind modularea contribuțiilor financiare, privind selecția operatorilor de gestionare a deșeurilor și privind prevenirea aruncării deșeurilor. Comisia publică rezultatele schimbului de informații și poate oferi orientări cu privire la aceste aspecte și la altele relevante. Comisia publică, în consultare cu statele membre, orientări privind cooperarea transfrontalieră în ceea ce privește schemele de răspundere extinsă a producătorilor și privind modularea contribuțiilor financiare menționate la articolul 8a alineatul (4) litera (b). În cazul în care este necesar pentru a evita denaturarea pieței interne, Comisia poate adopta acte de punere în aplicare pentru a stabili criterii în vederea aplicării uniforme a articolului 8a alineatul (4) litera (b), excluzând însă orice determinare precisă a nivelului contribuțiilor. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 39 alineatul (2). **Articolul 8a** **Cerințe minime generale pentru schemele de răspundere extinsă a producătorilor** 1. În cazul în care schemele de răspundere extinsă a producătorilor sunt instituite în conformitate cu articolul 8 alineatul (1), inclusiv în temeiul altor acte legislative ale Uniunii, statele membre: (a) a defini în mod clar rolurile și responsabilitățile tuturor actorilor relevanți implicați, inclusiv producătorii de produse care introduc produse pe piața statului membru, organizațiile care pun în aplicare obligații de răspundere extinsă a producătorilor în numele acestora, operatorii de deșeuri privați sau publici, autoritățile locale și, după caz, operatorii de reutilizare și pregătire pentru reutilizare și întreprinderile economiei sociale; (b) în conformitate cu ierarhia deșeurilor, stabilește obiective de gestionare a deșeurilor, vizând atingerea cel puțin a obiectivelor cantitative relevante pentru schema de răspundere extinsă a producătorilor, astfel cum sunt prevăzute în prezenta directivă, Directiva 94/62/CE, Directiva 2000/53/CE, Directiva 2006/66/CE și Directiva 2012/19/UE a Parlamentului European și a Consiliului (10), și stabilește alte obiective cantitative și/sau calitative considerate	financiare, la solicitarea membrilor sistemului colectiv, cenzorul întocmește anual raportul privind activitatea financiară a sistemului colectiv. Concomitent, activitatea sistemului colectiv este auditată o dată la 3 ani de către un auditor extern. Raportul se prezintă atât membrilor sistemului colectiv, cât și autorităților de control, la cerere. (3) Activităţile pentru aplicarea responsabilităţii extinse a producătorului trebuie să fie însoţite de măsurile necesare pentru a încuraja atât proiectarea ecologică şi producerea de produse, cât şi utilizarea componentelor şi materialelor care au un impact redus asupra mediului şi care generează o cantitate scăzută de deşeuri în timpul producerii şi al utilizării ulterioare, precum şi pentru a se asigura că valorificarea şi eliminarea produselor care au devenit deşeuri se realizează în conformitate cu respectarea prevederilor art. 3 şi 4. Prezenţa substanţelor periculoase în produsele menţionate la alin. (14), supuse în mod prioritar reglementărilor de responsabilitate extinsă a producătorului, precum mercurul, cadmiul, plumbul, cromul hexavalent, bifenilii polibromuraţi, eterii de difenil polibromuraţi și substanțele ce distrug stratul de ozon, inclusiv hidroclorofluorocarburile, este reglementată prin prezenta lege şi prin actele normative privind gestionarea acestor produse, aprobate de Guvern. (4) Măsurile menţionate la alin. (2) trebuie să încurajeze dezvoltarea, producerea şi comercializarea produselor cu utilizări multiple, care sunt durabile din punct de vedere tehnic şi care pot, după ce au devenit deşeuri, să facă obiectul unei valorificări sigure şi al unei eliminări ce nu poluează mediul. (5) Producătorii de produse supuse reglementărilor de responsabilitate extinsă a producătorului sunt obligaţi: a) să asigure, conform cerinţelor aprobate de Guvern, etichetarea şi marcarea produselor şi utilizarea simbolurilor care indică faptul că produsul face obiectul unei colectări separate, fiind interzisă eliminarea acestuia; b) să asigure organizarea şi funcţionarea sistemelor individuale sau colective de gestionare a respectivelor fluxuri de deşeuri pe tot teritoriul țării, fără a se limita la acele zone în care colectarea și gestionarea deșeurilor sunt cele mai profitabile; b[1]) să asigure mijloacele financiare sau financiare și organizatorice necesare pentru a-și îndeplini obligațiile în materie de responsabilitate extinsă a producătorului;		

relevante pentru schema de răspundere extinsă a producătorilor; (c) să se asigure că există un sistem de raportare pentru colectarea de date privind produsele introduse pe piața statului membru de către producătorii de produse supuse răspunderii extinse a producătorilor și date privind colectarea și tratarea deșeurilor rezultate din aceste produse, specificând, după caz, fluxurile de deșeuri, precum și alte date relevante în sensul literei (b); (d) să asigure un tratament egal al producătorilor de produse, indiferent de originea sau dimensiunea acestora, fără a impune o sarcină de reglementare disproporționată producătorilor de cantități mici de produse, inclusiv întreprinderilor mici și mijlocii. 2. Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că deținătorii de deșeuri vizați de schemele de răspundere extinsă a producătorilor instituite în conformitate cu articolul 8 alineatul (1) sunt informați cu privire la măsurile de prevenire a generării de deșeuri, centrele de reutilizare și pregătire pentru reutilizare, sistemele de preluare și colectare, precum și la prevenirea aruncării deșeurilor. Statele membre iau, de asemenea, măsuri pentru a crea stimulente pentru ca deținătorii de deșeuri să își asume responsabilitatea de a-și depune deșeurile în sistemele de colectare separată existente, în special, acolo unde este cazul, prin stimulente economice sau reglementări. 3. Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că orice producător de produse sau organizație care pune în aplicare obligații de răspundere extinsă a producătorilor în numele producătorilor de produse: (a) are o acoperire geografică, de produse și materiale clar definită, fără a limita zonele respective la cele în care colectarea și gestionarea deșeurilor sunt cele mai profitabile; (b) asigură o disponibilitate adecvată a sistemelor de colectare a deșeurilor în zonele menționate la litera (a); (c) are mijloacele financiare necesare sau mijloacele financiare și organizatorice pentru a-și îndeplini obligațiile privind răspunderea extinsă a producătorului;	b[2]) să instituie un mecanism de autocontrol adecvat și, dacă este cazul, susținut de audituri independente periodice pentru a evalua gestiunea lor financiară, inclusiv conformitatea cu cerințele prevăzute la alin.(21) lit. a) și b) și calitatea datelor colectate și raportate în conformitate cu lit. d) din prezentul alineat; c) să se înregistreze în Lista producătorilor de produse supuse reglementărilor de responsabilitate extinsă a producătorului, deţinută de Agenția de Mediu, prin transmiterea documentelor indicate în actele normative adoptate conform alin. (15), și să primească numărul de înregistrare; d) să asigure evidenţa, începând cu data intrării în vigoare a prezentei legi, a punerii la dispoziție pe piaţă a produselor pe o perioadă de 5 ani, raportând anual autorităţii de reglementare cantitatea de produse puse la dispoziție pe piață în cazul onorării responsabilităţii extinse a producătorului în mod individual. La prezentarea dovezii de membru al unui sistem colectiv, această responsabilitate va fi onorată de către un sistem colectiv; e) să prezinte, la etapa de înregistrare în Lista producătorilor de produse supuse reglementărilor de responsabilitate extinsă a producătorului, dovada unui sistem individual sau să certifice calitatea de membru al unui sistem colectiv de colectare, tratare, valorificare sau eliminare a produselor ce au devenit deșeuri; f) să deruleze programe educaționale şi de informare/conştientizare privind colectarea şi tratarea produselor ce au devenit deșeuri; g) să asigure, în mod individual sau prin intermediul sistemelor colective, realizarea ţintelor de colectare şi reciclare a produselor ce au devenit deșeuri, stabilite de Guvern; h) să pună la dispoziția publicului informații cu privire la atingerea țintelor menționate la alin. (5) lit. g) și, în cazul îndeplinirii în mod colectiv a obligațiilor aferente responsabilității extinse a producătorului, informații cu privire la: – fondatori și membri; – contribuțiile financiare plătite de producătorii de produse pe unitate vândută sau pe tonă de produs plasat pe piață; și – procedura de selecție a operatorilor care se ocupă de gestionarea deșeurilor; – costurile operaționale aferente gestionării deșeurilor;		

(d) pune în aplicare un mecanism adecvat de autocontrol, susținut, acolo unde este cazul, de audituri independente periodice, pentru a evalua: (eu) gestionarea sa financiară, inclusiv respectarea cerințelor prevăzute la literele (a) și (b) ale alineatului (4); (ii) calitatea datelor colectate și raportate în conformitate cu alineatul (1) litera (c) din prezentul articol și cu cerințele Regulamentului (CE) nr. 1013/2006; (e) pune la dispoziția publicului informații privind atingerea obiectivelor de gestionare a deșeurilor menționate la alineatul (1) litera (b) și, în cazul îndeplinirii colective a obligațiilor de răspundere extinsă a producătorilor, și informații despre: (eu) proprietatea și calitatea de membru al acesteia; (ii) contribuțiile financiare plătite de producătorii de produse per unitate vândută sau per tonă de produs introdus pe piață; și (iii) procedura de selecție a operatorilor de gestionare a deșeurilor. 4. Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că, în conformitate cu obligațiile sale privind răspunderea extinsă a producătorului, contribuțiile financiare plătite de producătorul produsului: (a) acoperă următoarele costuri pentru produsele pe care producătorul le introduce pe piață în statul membru în cauză: — costurile colectării separate a deșeurilor și ale transportului și tratării ulterioare a acestora, inclusiv tratarea necesară pentru îndeplinirea obiectivelor Uniunii în materie de gestionare a deșeurilor, precum și costurile necesare pentru îndeplinirea altor obiective și ținte menționate la alineatul (1) litera (b), ținând cont de veniturile din reutilizare, din vânzările de materii prime secundare din produsele sale și din taxele de depozitare nerevendicate; — costurile aferente furnizării de informații adecvate deținătorilor de deșeuri în conformitate cu alineatul (2), — costurile colectării și raportării datelor în conformitate cu litera (c) de la alineatul (1). Prezentul punct nu se aplică schemelor de răspundere extinsă a producătorilor instituite în temeiul Directivei 2000/53/CE, 2006/66/CE sau 2012/19/UE;	i) să raporteze anual Agenției de Mediu rezultatele privind implementarea planului de operare și a celui financiar, inclusiv costurile operaționale aferente gestionării deșeurilor, și privind implementarea responsabilității extinse a producătorului, conform cerințelor aprobate de Guvern. (6) Distribuitorii de produse supuse reglementărilor de responsabilitate extinsă a producătorului sunt obligaţi: a) să se înregistreze în Lista producătorilor de produse supuse reglementărilor de responsabilitate extinsă a producătorului, deţinută de Agenția de Mediu; b) să asigure, începând cu data intrării în vigoare a prezentei legi, evidenţa plasării pe piaţă a produselor pe o perioadă de 5 ani precedenți și să raporteze anual autorităţii de reglementare cantitatea de produse puse la dispoziție pe piață. (7) Producătorii de produse supuse reglementărilor de responsabilitate extinsă a producătorului își onorează în mod individual obligațiile stipulate în acest articol și prezintă autorităţii de reglementare dovada existenței sistemelor individuale de preluare gratuită și colectare separată, tratare, valorificare sau eliminare a produselor ce au devenit deșeuri. (8) În cazul în care producătorii de produse supuse reglementărilor de responsabilitate extinsă a producătorului își onorează obligaţiile stipulate în acest articol în mod colectiv, prin aderarea la un sistem colectiv, responsabilitatea individuală va fi subsidiară responsabilităţii sistemului colectiv, acesta fiind responsabil de colectarea separată a produselor ce au devenit deşeuri, de asigurarea ţintelor de reciclare, valorificare şi eliminare în condiţii sigure pentru mediu a produselor ce au devenit deşeuri, în conformitate cu prevederile prezentei legi şi ale actelor normative privind gestionarea acestor produse, aprobate de Guvern. Devin fondatori ai sistemelor colective numai operatorii economici și/sau structurile asociative ale producătorilor care cad sub incidența noțiunii de producători de produse supuse reglementărilor de responsabilitate extinsă a producătorului, prevăzută în actele normative privind gestionarea acestor produse, aprobate de Guvern. Sistemele colective care acţionează în numele producătorilor se autorizează de Agenția de Mediu conform art.25. (8[1]) Producătorii care și-au delegat atribuțiile unui sistem colectiv conform alin. (8) nu își pot delega atribuțiile unui		

(b) în cazul îndeplinirii colective a obligațiilor de răspundere extinsă a producătorilor, sunt modulate, acolo unde este posibil, pentru produse individuale sau grupuri de produse similare, în special ținând cont de durabilitatea, reparabilitatea, reutilizabilitatea și reciclabilitatea acestora, precum și de prezența substanțelor periculoase, adoptând astfel o abordare bazată pe ciclul de viață și fiind aliniate cu cerințele stabilite de legislația relevantă a Uniunii și, acolo unde este disponibil, pe baza unor criterii armonizate pentru a asigura buna funcționare a pieței interne; și (c) nu depășesc costurile necesare pentru furnizarea serviciilor de gestionare a deșeurilor într-un mod eficient din punct de vedere al costurilor. Aceste costuri se stabilesc în mod transparent între actorii implicați. În cazul în care acest lucru este justificat de necesitatea de a asigura o gestionare adecvată a deșeurilor și viabilitatea economică a schemei de răspundere extinsă a producătorilor, statele membre se pot deroga de la împărțirea responsabilității financiare astfel cum este prevăzută la litera (a), cu condiția ca: (eu) în cazul schemelor de răspundere extinsă a producătorilor instituite pentru a atinge obiectivele și țintele de gestionare a deșeurilor stabilite în temeiul actelor legislative ale Uniunii, producătorii de produse suportă cel puțin 80 % din costurile necesare; (ii) în cazul schemelor de răspundere extinsă a producătorilor instituite la sau după 4 iulie 2018 pentru a atinge obiectivele și țintele de gestionare a deșeurilor stabilite exclusiv în legislația statelor membre, producătorii de produse suportă cel puțin 80 % din costurile necesare; (iii) în cazul schemelor de răspundere extinsă a producătorilor instituite înainte de 4 iulie 2018 pentru a atinge obiectivele și țintele de gestionare a deșeurilor stabilite exclusiv în legislația statelor membre, producătorii de produse suportă cel puțin 50 % din costurile necesare; și cu condiția ca restul costurilor să fie suportate de producătorii sau distribuitorii originali de deșeuri. Această derogare nu poate fi utilizată pentru a reduce proporția costurilor suportate de producătorii de produse în cadrul schemelor de răspundere extinsă a producătorilor instituite înainte de 4 iulie 2018.	altui sistem colectiv în timpul anului calendaristic în curs (cu excepția cazului în care autorizația este suspendată sau retrasă). (8^2) Sistemele colective acceptă cererea de aderare/excludere a membrilor la sfârșitul anului calendaristic, cu actualizarea și transmiterea către Agenția de Mediu a planului operațional și financiar. (9) Sistemele colective care acţionează în numele producătorilor de echipamente electrice şi electronice sunt obligate să constituie un comision, în baza garanţiilor financiare prezentate de producători, care să acopere sumele necesare finanțării operațiunilor de colectare, tratare, valorificare şi eliminare nepoluante a deşeurilor de echipamente electrice şi electronice generate în gospodăriile private şi a vehiculelor scoase din uz, provenite de la produsele introduse pe piaţa naţională de către producătorii care au aderat la sistemul colectiv şi care şi-au încetat activitatea. Modalităţile de calcul şi gestionare a garanţiei financiare se stabilesc prin actele normative privind gestionarea acestor produse, aprobate de Guvern. (9^1) Sistemele colective și sistemele individuale sunt responsabile de îndeplinirea obligațiilor privind atingerea țintelor de colectare, reciclare și/sau valorificare a deșeurilor generate de produsele supuse responsabilității extinse a producătorului, conform actelor normative privind gestionarea produselor respective, aprobate de Guvern. (10) La elaborarea măsurilor privind aplicarea responsabilităţii extinse a producătorului menţionate la alin. (2), Agenția de Mediu ia în considerare fezabilitatea tehnică şi viabilitatea economică a acestor masuri, efectele globale asupra mediului şi a sănătăţii populației, precum şi impactul social, cu respectarea necesităţii de a asigura buna funcţionare a pieţei interne. (11) În scopul evaluării performanţelor atinse în colectarea, tratarea, valorificarea sau eliminarea produselor ce au devenit deşeuri, Agenția de Mediu menţine şi actualizează Lista producătorilor de produse supuse reglementărilor de responsabilitate extinsă a producătorului, care este parte componentă a SIA MD. (12) Informaţia despre activităţile producătorilor de produse supuse reglementărilor de responsabilitate extinsă a producătorului, care vizează acceptarea produselor returnate şi a deşeurilor care rămân după utilizarea respectivelor produse, caracterul reutilizabil şi reciclabil al produselor, precum şi gestionarea ulterioară a deşeurilor şi		

5.Statele membre stabilesc un cadru adecvat de monitorizare și aplicare a legii pentru a se asigura că producătorii de produse și organizațiile care pun în aplicare obligații de răspundere extinsă a producătorilor în numele lor își îndeplinesc obligațiile de răspundere extinsă a producătorilor, inclusiv în cazul vânzărilor la distanță, că mijloacele financiare sunt utilizate în mod corespunzător și că toți actorii implicați în implementarea schemelor de răspundere extinsă a producătorilor raportează date fiabile. În cazul în care, pe teritoriul unui stat membru, mai multe organizații pun în aplicare obligații de răspundere extinsă a producătorilor în numele producătorilor de produse, statul membru în cauză numește cel puțin un organism independent de interesele private sau însărcinează o autoritate publică cu supravegherea punerii în aplicare a obligațiilor de răspundere extinsă a producătorilor. Fiecare stat membru permite producătorilor de produse stabiliți în alt stat membru care introduc produse pe teritoriul său să numească o persoană juridică sau fizică stabilită pe teritoriul său ca reprezentant autorizat în scopul îndeplinirii obligațiilor unui producător legate de schemele de răspundere extinsă a producătorilor pe teritoriul său. În scopul monitorizării și verificării respectării obligațiilor producătorului produsului în legătură cu schemele de răspundere extinsă a producătorilor, statele membre pot stabili cerințe, cum ar fi cerințe de înregistrare, informare și raportare, care trebuie îndeplinite de o persoană juridică sau fizică care urmează să fie numită ca reprezentant autorizat pe teritoriul lor. 6. Statele membre asigură un dialog periodic între părțile interesate relevante implicate în implementarea schemelor de răspundere extinsă a producătorilor, inclusiv producătorii și distribuitorii, operatorii privați sau publici de gestionare a deșeurilor, autoritățile locale, organizațiile societății civile și, după caz, actorii din economia socială, rețelele de reutilizare și reparare și operatorii care se ocupă de pregătirea pentru reutilizare. 7.Statele membre iau măsuri pentru a se asigura că schemele de răspundere extinsă a producătorilor care	răspunderea financiară pentru acestea, este pusă în mod obligatoriu la dispoziţia publicului. (13) Regimul de responsabilitate extinsă a producătorului este aplicat fără a aduce atingere răspunderii pentru gestionarea deșeurilor, prevăzută la art. 18 alin. (1), şi legislaţiei specifice existente privind fluxul de deșeuri și produse. (14) În scopul promovării responsabilităţii extinse a producătorului, prioritar vor fi supuse acestor reglementări următoarele produse: a) baterii şi acumulatori; b) echipamente electrice şi electronice; c) vehicule; d) uleiuri; e) ambalaje; f) anvelope; g) produse textile. (15) Mecanismul de implementare a responsabilităţii extinse a producătorului pentru produsele menţionate la alin. (14) se stabilește prin actele normative privind gestionarea acestor produse, aprobate de Guvern. (16) Este interzisă plasarea pe piață a produselor menţionate la alin. (14) furnizate de către producătorii care, contrar prevederilor de la alin.(5) lit.c), nu s-au înregistrat în Lista producătorilor de produse supuse reglementărilor de responsabilitate extinsă a producătorului. De asemenea este interzisă publicitatea acestor produse. (17) În scopul asigurării atingerii țintelor de colectare a deșeurilor, producătorii de produse supuse reglementărilor de responsabilitate extinsă a producătorului care își onorează obligația în mod colectiv colaborează, prioritar și în bază de contract, cu autoritatea administrației publice locale, conform art. 11 alin. (5), la dezvoltarea sistemului complementar de colectare a deșeurilor generate de utilizarea produselor precum echipamentele electrice și electronice, bateriile și acumulatorii, ambalajele, produsele textile. (17^1) Vehiculele scoase din uz, anvelopele uzate și uleiurile uzate sunt gestionate prin punctele de colectare, organizate de producătorii individuali sau de sistemele colective, prin intermediul centrelor de comercializare a produselor respective ori al centrelor de servicii auto. (18) Este interzisă colectarea deșeurilor de produse supuse reglementărilor de responsabilitate extinsă a producătorului de către alte entități decât cele prevăzute la alin. (17) și	**Compatibil**	

au fost instituite înainte de 4 iulie 2018 respectă prezentul articol până la 5 ianuarie 2023. Pentru baterii, astfel cum sunt definite la articolul 3 alineatul (1) punctul (1) din Regulamentul (UE) 2023/1542 al Parlamentului European și al Consiliului (11), ◄ statele membre iau măsuri pentru a se asigura că schemele de răspundere extinsă a producătorilor care au fost instituite înainte de 4 iulie 2018 respectă prezentul articol până la 18 august 2025. 8.Furnizarea de informații către public în temeiul prezentului articol nu aduce atingere păstrării confidențialității informațiilor sensibile din punct de vedere comercial, în conformitate cu legislația relevantă a Uniunii și cu legislația națională.	operatorii autorizați pentru tratarea acestor deșeuri, contractați de către sistemele individuale sau colective. **Proiectul HG pentru aprobarea Regulamentului privind gestionarea produselor textile și a deșeurilor textile** **XIV. IMPORT PRODUSE PURTATE/UZATE** 92.Importul deșeurilor textile în Republica Moldova este interzis în temeiul art. 63, cu excepția categoriilor de deșeuri prezentate în anexa nr. 7, la Legea nr. 209/2016 privind deșeurile. 93.Importatorii care introduc pe piață produse textile uzate/purtate în scopul reutilizării sunt considerați producători conform prevederilor sbp. 716. și se supun prevederilor prezentului Regulament. 94.Importul produselor textile uzate/purtate destinate reutilizării nu se consideră import de deșeuri, cu condiția prezentării documentelor justificative privind starea și destinația acestora, conform pct.95 . 95.La momentul importului, importatorii sunt obligați să prezinte următoarele documente justificative: 1)un certificat de colectare separată și sortare emis de către o autoritate competentă sau de un operator autorizat din statul de origine; 2)un raport de evaluare a conformității, care să ateste că produsele textile sunt curate, necontaminate și în stare corespunzătoare pentru reutilizare directă; 3)o declarație pe propria răspundere a importatorului privind destinația lotului (reutilizare, nu valorificare ca deșeu). 96.Produsele textile uzate/purtate care nu îndeplinesc condițiile prevăzute la pct. 95 sunt considerate deșeuri textile conform art. 2 alin. 9) din Legea nr. 209/2016 privind deșeurile, și se supun prevederilor pct. 92 a prezentului Regulament. 97.În cazul în care autoritățile vamale sau de mediu constată că produsele textile importate nu îndeplinesc condițiile stabilite la pct. 95 pentru a fi considerate apte pentru reutilizare acestea pot dispune refuzul intrării pe teritoriul Republicii Moldova, cu respectarea cerințelor prezentului Regulament.		
Articolul 9 **Prevenirea generării de deșeuri**	**Legea nr. 209/2016 privind deșeurile** **Articolul 3[1]. Prevenirea generării deșeurilor**		

(1) Statele membre iau măsuri de prevenire a generării de deșeuri. Cel puțin, măsurile respective: (a) promovează și sprijină modelele durabile de consum și de producție; (b) încurajează conceperea, fabricarea și utilizarea produselor care sunt eficiente din punctul de vedere al utilizării resurselor, sunt durabile (inclusiv în ceea ce privește durata de viață și absența obsolescenței programate), pot fi reparate, reutilizate și modernizate; (c) vizează produsele care conțin materii prime de importanță critică în scopul de a preveni transformarea acestora în deșeuri; (d) încurajează reutilizarea produselor și instituirea de sisteme care promovează activitățile de reparare și reutilizare, inclusiv, în special, pentru echipamentele electrice și electronice, textile și mobilă, precum și pentru ambalaje și materialele și produsele folosite în construcții; (e) încurajează, după caz, și fără a aduce atingere drepturilor de proprietate intelectuală, disponibilitatea pieselor de schimb, a manualelor de instrucțiuni, a informațiilor tehnice sau a altor instrumente, a echipamentelor sau programelor informatice care permit repararea și reutilizarea produselor fără a le compromite calitatea și siguranța; (f) reduc generarea de deșeuri în cadrul proceselor legate de producția industrială, extracția mineralelor, fabricare, construcții și demolări, luând în considerare cele mai bune tehnici disponibile; _____ (i) promovează reducerea conținutului de substanțe periculoase în materiale și produse, fără a aduce atingere cerințelor legale armonizate prevăzute la nivelul Uniunii referitoare la respectivele materiale și produse, și garantează că orice furnizor al unui articol, conform definiției de la articolul 3 punctul 33 din Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 al Parlamentului European și al Consiliului (12), pune la dispoziția Agenției Europene pentru Produse Chimice informațiile prevăzute la articolul 33 alineatul (1) din regulamentul menționat începând cu 5 ianuarie 2021; (j) reduc volumul deșeurilor generate, în special al deșeurilor care nu pot fi pregătite pentru reutilizare sau reciclare;	(1) Persoanele fizice și juridice asigură prevenirea generării deșeurilor în cadrul desfășurării activității lor, de asemenea asigură reducerea volumului și a proprietăților periculoase ale acestora. (2) Persoanele fizice și juridice care desfășoară activități economice, care fabrică produse sunt obligate să asigure ca dezvoltarea și fabricarea produselor să limiteze generarea deșeurilor, în special a deșeurilor periculoase, în cadrul proceselor legate de producția industrială, extracția mineralelor, activitățile de construcție și demolări, luând în considerare cele mai bune tehnici disponibile conform art. 2 pct. 4), și, în cazul în care nu este posibil de a preveni generarea deșeurilor, persoanele respective sunt obligate să asigure cel mai înalt nivel posibil de valorificare a deșeurilor, în conformitate cu ierarhia gestionării deșeurilor. (3) Persoanele fizice și juridice fabrică și plasează pe piață produse și componente ale produselor care conțin materiale reciclate (în cazul în care este fezabil din punct de vedere tehnologic) sau recuperabile în alt mod la încheierea duratei ciclului de viață și atunci când devin deșeuri, astfel încât să se reducă cantitatea de deșeuri, în special a deșeurilor care nu pot fi refolosite sau reciclate, precum și riscurile pentru mediu și sănătatea populației. (4) Producătorii de produse alimentare previn și reduc generarea de deșeuri alimentare în cadrul producției primare, al prelucrării și fabricării produselor, reduc pierderile alimentare în cadrul acestor etape ale lanțului alimentar, contribuind astfel la reducerea cu 50% a deșeurilor alimentare pe cap de locuitor, la nivel mondial, până în anul 2030. (5) Persoanele fizice și juridice care activează în cadrul comerțului angro, comerțului cu amănuntul, al altor tipuri de distribuție, precum și în sectorul de alimentație publică asigură reducerea pierderilor alimentare în cadrul acestor etape ale lanțului alimentar. Prioritare sunt măsurile de prevenire a pierderii și a risipei de alimente, stabilite conform Legii nr. 299/2022 privind prevenirea pierderii și risipei de alimente. (6) Persoanele fizice sau juridice, în mod prioritar, pot composta materialul biodegradabil produs prin activitățile lor, pentru a preveni producerea de deșeuri, în cazul în care compostul produs este utilizat în activitățile acestora, iar procesul de compostare nu pune în pericol mediul sau sănătatea populației.	**Compatibil**	

(k) identifică produsele care reprezintă sursa principală a gunoaielor aruncate, în special în mediul natural și în cel marin, și adoptă măsuri corespunzătoare pentru a preveni și a reduce gunoaiele aruncate provenite de la astfel de produse; în cazul în care statele membre decid să îndeplinească această obligație prin aplicarea pe piață a unor măsuri restrictive, acestea se asigură că restricțiile respective sunt proporționale și nediscriminatorii; (l) vizează încetarea generării de deșeuri marine ca o contribuție la obiectivul de dezvoltare durabilă al Organizației Națiunilor Unite referitor la prevenirea și reducerea semnificativă a poluării marine de toate tipurile; și (m) dezvoltă și sprijină campanii de informare în scopul sensibilizării cu privire la prevenirea generării de deșeuri și la aruncarea de gunoaie. (2) Agenția Europeană pentru Produse Chimice creează o bază de date care conține datele ce trebuie transmise acesteia în temeiul alineatului (1) litera (i), în termen de 5 ianuarie 2020 și menține această bază de date. Agenția Europeană pentru Produse Chimice permite accesul operatorilor de tratare a deșeurilor la această bază de date. Aceasta permite, de asemenea, accesul la respectiva bază de date și pentru consumatori, la cerere. (3) Statele membre monitorizează și evaluează punerea în aplicare a măsurilor de prevenire a generării de deșeuri. În acest scop, acestea utilizează indicatori și obiective calitative sau cantitative corespunzătoare, în special în ceea ce privește cantitatea de deșeuri care sunt generate. (4) Statele membre monitorizează și evaluează punerea în aplicare a măsurilor adoptate de acestea privind reutilizarea, măsurând gradul de reutilizare pe baza metodologiei comune prevăzute de actul de punere în aplicare menționat la alineatul (7), începând cu primul an calendaristic întreg după adoptarea respectivului act de punere în aplicare. ——————— (7) Comisia adoptă acte de punere în aplicare pentru a institui indicatori care să măsoare progresele globale înregistrate în ceea ce privește punerea în aplicare a măsurilor de prevenire a generării de deșeuri și adoptă, până la 31 martie 2019, un act de punere în aplicare în	(7) Persoanele fizice și juridice care desfășoară activități economice gestionează procesul de compostare în așa fel încât să asigure descompunerea microbiană aerobă a materiei organice fără formarea de mirosuri sau emisii de metan. Compostarea materialului biologic de origine animală poate fi efectuată numai într-o instalație autorizată conform art. 25 din prezenta lege și care îndeplinește cerințele de prelucrare a subproduselor de origine animală, prevăzute de Legea nr.129/2019 privind subprodusele de origine animală și produsele derivate care nu sunt destinate consumului uman. Compostul care nu este utilizat în activitățile acestora se consideră deșeu de rând cu alte deșeuri rezultate din compostare. (8) Producătorii, importatorii, deținătorii de deșeuri și operatorii instalațiilor și/sau activităților de gestionare a deșeurilor, în cadrul desfășurării activităților lor, asigură respectarea măsurilor de prevenire a generării deșeurilor și de gestionare a acestora, prevăzute în Programul național pentru gestionarea deșeurilor, și aplică în activitățile lor prioritățile de prevenire a generării deșeurilor și de management al deșeurilor. (9) Operatorii instalațiilor și/sau activităților de gestionare a deșeurilor asigură ca activitățile lor de gestionare a deșeurilor și orice informații pe care le oferă publicului despre aceste activități să fie în corespundere cu ordinea de priorități privind prevenirea generării deșeurilor și gestionarea acestora. (10) Persoanele fizice și juridice care desfășoară activități economice dezvoltă și sprijină campanii de informare în scopul sensibilizării opiniei publice cu privire la prevenirea generării deșeurilor și la eliminarea acestora, conform art. 3 alin. (6). **Proiectul HG pentru aprobarea Regulamentului privind gestionarea produselor textile și a deșeurilor textile** **II. PREVENIRE** 8.Pentru protejarea sănătății populației și a mediului, precum și pentru evitarea eliminării necontrolate a deșeurilor textile, producătorii de produse textile sunt obligați să aplice măsuri de prevenire pe întreg ciclul de viață al produselor, în vederea reducerii cantității deșeurilor generate. 9.Producătorii, în completarea măsurilor de prevenire prevăzute în anexa nr. 4 a Legii nr. 209/2016 privind deșeurile, au obligația:	**Compatibil**	

vederea stabilirii unei metodologii comune pentru raportarea cu privire la reutilizarea produselor. Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 39 alineatul (2). _____ (9) Până la 31 decembrie 2024, Comisia examinează datele privind reutilizarea puse la dispoziție de statele membre în conformitate cu articolul 37 alineatul (3), pentru a analiza fezabilitatea instituirii unor măsuri de încurajare a reutilizării produselor, inclusiv fezabilitatea stabilirii unor obiective cantitative. Comisia analizează, de asemenea, fezabilitatea instituirii unor alte măsuri de prevenire a generări de deșeuri, inclusiv obiective de reducere a deșeurilor. În acest scop, Comisia transmite un raport Parlamentului European și Consiliului, însoțit, dacă este cazul, de o propunere legislativă.	9.1. să aplice ierarhia deșeurilor, conform art. 3 alin. (1) și (11), respectiv art. 31 din Legea nr. 209/2016 privind deșeurile; 9.1.2. să aplice principii de proiectare ecologică, astfel încât produsele textile să fie mai durabile, reparabile, reutilizabile și reciclabile, cu utilizarea pe cât posibil a materialelor sigure și cu conținut redus de substanțe periculoase, în conformitate cu prevederile legislației naționale și, după caz, cu standardele europene aplicabile;9.1.3. să utilizeze materii prime reciclabile și/sau biodegradabile în măsura în care este fezabil; 9.1.4. să reducă supra-producția și să combată practici de tip fast fashion; 9.1.5.să nu elimine prin incinerare sau depozitare, produsele textile noi nevândute, cu excepția cazurilor justificate tehnic, de sănătate publică sau de securitate, aprobate de autoritatea competentă; 9.1.6.să dezvolte modele de afaceri circulare individual sau în parteneriat cu alți producători, deținători de patente de întreprinzător inclusiv întreprinderi sociale axate pe închiriere, reutilizare, reparare, recondiționare și utilizarea de materiale reciclate și regenerabile; 9.1.7.să informeze consumatorii despre îngrijirea corectă a produselor textile și despre opțiunile de reutilizare, reparare sau reciclare; 9.1.8.să eticheteze corect produsele textile, oferind informații despre compoziția fibroasă, metode de întreținere și alte aspecte relevante pentru a prelungi durata de viață a produsului; 9.1.9.să sprijine, individual sau prin intermediul sistemelor colective de responsabilitate extinsă a producătorului, desfășurarea campaniilor de informare cu privire la metode aplicabile pentru prevenirea generării deșeurilor textile și modalități de reutilizare disponibile; 9.1.10.să colaboreze cu instituții de învățământ și ONG-uri pentru inițierea de proiecte demonstrative, ateliere sau campanii dedicate reutilizării textilelor purtate/uzate., stimulând inovația socială și implicarea comunității; 9.1.11.să integreze, în măsura posibilităților, criterii de trasabilitate digitală (ex. cod QR, etichetă inteligentă sau pașaport digital pentru produs) pentru a facilita monitorizarea ciclului de viață și a destinației textilelor; aceste cerințe se vor aplica gradual, conform planului național de implementare.		

Articolul 9a **Prevenirea generării de risipă alimentară** 1. Statele membre iau măsuri adecvate pentru a preveni generarea de risipă alimentară de-a lungul întregului lanț de aprovizionare cu alimente, în producția primară, în prelucrare și producție, în comerțul cu amănuntul și în alte forme de distribuție a alimentelor, în restaurante și servicii alimentare, precum și în gospodării. Aceste măsuri includ cel puțin următoarele: (a) dezvoltarea și sprijinirea intervențiilor de schimbare comportamentală pentru a reduce risipa alimentară și a campaniilor de informare pentru a crește gradul de conștientizare cu privire la prevenirea risipei alimentare; (b) identificarea și abordarea ineficiențelor în funcționarea lanțului de aprovizionare cu alimente și sprijinirea cooperării între toți actorii, asigurând în același timp o distribuție echitabilă a costurilor și beneficiilor măsurilor de prevenire, care pot include combaterea practicilor de piață care cauzează risipă alimentară și sprijinirea comercializării și utilizării produselor pentru care a fost acordată o derogare de la articolul 76 din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului (13) în temeiul alineatului (4) al articolului respectiv, numai în condițiile, dacă există, în care a fost acordată o astfel de derogare; (c) încurajarea donării de alimente și a altor tipuri de redistribuire pentru consumul uman, asigurând prioritizarea utilizării umane față de hrana animalelor și reprocesarea în produse nealimentare; (d) sprijinirea formării și a dezvoltării competențelor, precum și facilitarea accesului la oportunități de finanțare, în special pentru întreprinderile mici și mijlocii și entitățile economiei sociale; (e) încurajarea și promovarea inovării și a soluțiilor tehnologice care contribuie la prevenirea risipei alimentare, fără a aduce atingere Regulamentului (UE) 2025/40 al Parlamentului European și al Consiliului (14), în special articolului 6 al acestuia. Statele membre se asigură că toți actorii relevanți din lanțul de aprovizionare cu alimente sunt implicați proporțional cu capacitatea și rolul lor în prevenirea generării de risipă alimentară de-a lungul lanțului de		**Prevederile UE netranspuse**	Prevederea nu se transpune prin prezentul proiect, întrucât obiectul acestuia se limitează la gestionarea produselor textile și a deșeurilor textile. Aspectele privind prevenirea generării de deșeuri alimentare fac obiectul unor reglementări sectoriale distincte, inclusiv Legea nr. 296/2017 privind cerințele generale de igienă a produselor alimentare și Legea nr. 299/2022 privind prevenirea pierderii și risipei de alimente. Transpunerea suplimentară a prevederilor Directivei 2008/98/CE referitoare la deșeurile alimentare urmează a fi realizată prin modificarea Legii nr. 209/2016 privind deșeurile, acțiune planificată pentru anul 2027 în PNA 2025–2029, aprobat prin HG nr. 306/2025, Clusterul IV, nr. d/o 41, inițiată pe platforma particip.gov.md, link https://particip.gov.md/ro/document/stages/proiectul-de-lege-privind-modificarea-legii-nr-2092016-privind-deseurile/16095

aprovizionare respectiv, cu un accent special pe prevenirea unui impact disproporționat asupra întreprinderilor mici și mijlocii. Statele membre, după consultarea băncilor de alimente și a altor organizații de redistribuire a alimentelor, iau măsuri, după caz, pe baza oricărui sistem național existent de donare de alimente, pentru a se asigura că operatorii economici identificați de statele membre ca având un rol semnificativ în prevenirea și generarea de risipă alimentară, propun acorduri de donație băncilor de alimente și altor organizații de redistribuire a alimentelor, astfel încât să se faciliteze donarea de alimente nevândute care sunt sigure pentru consumul uman și la un cost rezonabil pentru operatorii economici. 2. Statele membre monitorizează și evaluează punerea în aplicare a măsurilor lor de prevenire a risipei alimentare, inclusiv respectarea obiectivelor de reducere a risipei alimentare menționate la alineatul (4), prin măsurarea nivelurilor de risipă alimentară pe baza metodologiei stabilite în conformitate cu alineatul (3). 3. Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 38a pentru a completa prezenta directivă în ceea ce privește stabilirea unei metodologii comune și a unor cerințe minime de calitate pentru măsurarea uniformă a nivelurilor de risipă alimentară. 4. Statele membre iau măsurile necesare și adecvate pentru a atinge, până la 31 decembrie 2030, următoarele obiective de reducere a risipei alimentare la nivel național: (a) reducerea generării de deșeuri alimentare în procesarea și fabricarea cu 10% în comparație cu cantitatea de deșeuri alimentare generată ca medie anuală între 2021 și 2023; (b) reducerea generării de risipă alimentară pe cap de locuitor, în special în comerțul cu amănuntul și alte tipuri de distribuție de alimente, în restaurante și servicii alimentare, precum și în gospodării, cu 30% în comparație cu cantitatea de risipă alimentară generată ca medie anuală între 2021 și 2023. 5. În cazul în care, în legătură cu obiectivele de reducere a risipei alimentare, un stat membru este în măsură să furnizeze date pentru un an anterior anului			

2021, care au fost colectate utilizând metodele stabilite în Decizia delegată (UE) 2019/1597 a Comisiei (15) sau, pentru anii anteriori anului 2020, utilizând metode comparabile cu metodologia și cerințele minime de calitate pentru măsurarea uniformă a nivelurilor de risipă alimentară, astfel cum sunt prevăzute în decizia delegată respectivă, statul membru poate utiliza un an anterior ca perioadă de referință. Până la 17 aprilie 2027, statul membru notifică Comisiei și celorlalte state membre intenția sa de a utiliza un an anterior și, pentru un an anterior anului 2020, furnizează Comisiei datele și metodele de măsurare utilizate pentru colectarea acestora și pune la dispoziția publicului aceste date și metode de măsurare. 6. Pentru a sprijini statele membre în atingerea obiectivului de reducere a risipei alimentare prevăzut la alineatul (4) litera (b), până la 17 octombrie 2027, Comisia adoptă acte de punere în aplicare care stabilesc un factor de corecție pentru a ține cont de creșterea sau scăderea turismului în raport cu perioada de referință pentru stabilirea obiectivului de reducere a risipei alimentare. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 39 alineatul (2). 7. În cazul în care Comisia consideră că datele referitoare la un an anterior anului 2020 nu respectă condițiile prevăzute la alineatul (5), aceasta adoptă, în termen de șase luni de la primirea unei notificări efectuate în conformitate cu alineatul respectiv, o decizie prin care solicită statului membru să utilizeze o medie anuală între 2021 și 2023, 2020 sau un an anterior anului 2020, alta decât cea propusă de statul membru respectiv, ca perioadă de referință. 8. Până la 31 decembrie 2027, Comisia revizuiește obiectivele care trebuie atinse până în 2030, prevăzute la alineatul (4), în vederea, dacă este cazul, modificării acestor obiective și/sau extinderii obiectivelor la alte etape ale lanțului de aprovizionare cu alimente și în vederea luării în considerare a stabilirii de noi obiective după 2030. Revizuirea menționată la primul paragraf include: (a) o evaluare a amplorii și a cauzelor risipei alimentare și ale pierderilor în producția primară și o identificare și o evaluare a fezabilității pârghiilor adecvate pentru reducerea acestor risipe și pierderi;			

(b) o evaluare a posibilității de a introduce obiective obligatorii din punct de vedere juridic în ceea ce privește alineatul (4) literele (a) și (b), care trebuie atinse până în 2035; și (c) o evaluare a impactului modificărilor nivelurilor de producție asupra posibilității de realizare a obiectivului de reducere a risipei alimentare în ceea ce privește punctul 4 litera (a). Comisia prezintă un raport Parlamentului European și Consiliului, însoțit, dacă este cazul, de o propunere legislativă. 9. Statele membre își coordonează acțiunile pentru a preveni risipa alimentară și fac schimb de bune practici, inclusiv prin intermediul Platformei UE privind pierderile alimentare și risipa alimentară.			
Articolul 10 **Valorificarea** 1. Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că deșeurile sunt supuse unor operațiuni de pregătire pentru reutilizare, reciclare sau alte operațiuni de recuperare, în conformitate cu articolele 4 și 13. 2. În cazul în care este necesar pentru a se respecta alineatul (1) și pentru a facilita sau îmbunătăți pregătirea pentru reutilizare, reciclare și alte operațiuni de recuperare, deșeurile fac obiectul unei colectări separate și nu se amestecă cu alte deșeuri sau alte materiale cu proprietăți diferite. 3. Statele membre pot permite derogări de la alineatul (2), cu condiția îndeplinirii a cel puțin uneia dintre următoarele condiții: (a) colectarea anumitor tipuri de deșeuri împreună nu afectează potențialul acestora de a fi supuse pregătirii pentru reutilizare, reciclării sau altor operațiuni de recuperare în conformitate cu articolul 4 și are ca rezultat un rezultat al acestor operațiuni de o calitate comparabilă cu cel obținut prin colectarea separată; (b) colectarea separată nu oferă cel mai bun rezultat de mediu atunci când se iau în considerare impactul general asupra mediului al gestionării fluxurilor de deșeuri relevante; (c) Colectarea separată nu este fezabilă din punct de vedere tehnic, având în vedere bunele practici în domeniul colectării deșeurilor;	**Legea nr. 209/2016 privind deșeurile** **Articolul 13. Valorificarea deșeurilor** (1) Producătorii inițiali de deșeuri și deținătorii de deșeuri au obligaţia valorificării acestora cu respectarea prevederilor art. 3 alin. (1)–(3) și art. 4. (11) Operatorul poate desfășura activitatea de valorificare a deșeurilor doar în condițiile în care instalația: a) este situată pe un teren, cu sau fără construcții, atribuit în folosință în acest scop prin decizie a consiliului local sau raional ori prin hotărâre de Guvern, construit sau amenajat corespunzător, în baza actelor permisive emise conform prevederilor Codului urbanismului și construcțiilor nr. 434/2023, precum și este supusă recepției finale sau este o instalație mobilă de valorificare a deșeurilor; b) este autorizată pentru valorificarea deșeurilor, conform art. 25; și c) respectă condițiile tehnice de funcționare, care să asigure protecția mediului și a sănătății populației. (2) Pentru asigurarea unui grad înalt de valorificare, producătorii inițiali de deșeuri și deținătorii de deșeuri sunt obligați să colecteze separat cel puțin următoarele categorii de deșeuri: hârtie, materiale plastice, sticlă, metale, textile și deșeuri biologice. (3) Valorificarea deșeurilor într-o instalație de reciclare/recuperare conform operațiunilor prevăzute în anexa nr. 2, cu excepția operațiunilor R12 și R13, va avea ca rezultat deșeuri care pot fi materie primă secundară, care devin parte componentă a solului sau se transformă în energie. În aceste condiții, operatorul poate solicita	**Compatibil**	

(d) Colectarea separată ar implica costuri economice disproporționate, ținând cont de costurile impactului negativ asupra mediului și sănătății al colectării și tratării deșeurilor mixte, de potențialul de îmbunătățire a eficienței colectării și tratării deșeurilor, de veniturile din vânzările de materii prime secundare, precum și de aplicarea principiului „poluatorul plătește" și a răspunderii extinse a producătorului. Statele membre revizuiesc periodic derogările prevăzute la prezentul alineat, ținând cont de bunele practici în materie de colectare separată a deșeurilor și de alte evoluții în gestionarea deșeurilor. 4. Statele membre iau măsuri pentru a se asigura că deșeurile care au fost colectate separat în vederea pregătirii pentru reutilizare și reciclare în temeiul articolului 11 alineatul (1) și al articolului 22 nu sunt incinerate, cu excepția deșeurilor rezultate din operațiunile ulterioare de tratare a deșeurilor colectate separat, pentru care incinerarea oferă cel mai bun rezultat de mediu în conformitate cu articolul 4. 5. În cazul în care este necesar pentru a se conforma alineatului (1) din prezentul articol și pentru a facilita sau îmbunătăți recuperarea, statele membre iau măsurile necesare, înainte sau în timpul recuperării, pentru a elimina substanțele, amestecurile și componentele periculoase din deșeurile periculoase în vederea tratării acestora în conformitate cu articolele 4 și 13. 6. Până la 31 decembrie 2021, statele membre prezintă Comisiei un raport privind punerea în aplicare a prezentului articol în ceea ce privește deșeurile municipale și deșeurile biologice, inclusiv privind acoperirea materială și teritorială a colectării separate și orice derogări în temeiul alineatului (3).	aplicarea prevederilor art. 6 privind încetarea statutului de deșeu. (4) Operatorii instalațiilor autorizate care valorifică deșeurile au următoarele obligații: a) să se asigure că produsele rezultate în urma valorificării deșeurilor (materie primă secundară) respectă cerințele pentru plasarea pe piață; b) să evite formarea de stocuri de deşeuri care urmează să fie valorificate, precum şi de produse rezultate în urma valorificării care ar putea genera poluarea mediului sau care ar prezenta riscuri asupra sănătăţii populaţiei; c) să folosească cele mai bune tehnici disponibile în domeniul valorificării deşeurilor; d) să îndeplinească cerinţele minime de tratare a deşeurilor rezultate în urma utilizării produselor menţionate la art. 12 alin. (14) lit. a)–c), stabilite de Guvern. (5) Programul național pentru gestionarea deşeurilor, având la bază prevederile art. 3 şi 4, include operaţiuni de valorificare a tuturor deşeurilor prin metode care nu pun în pericol mediul și sănătatea populației. (6) Fără a aduce atingere prevederilor alin. (1)–(4), în scopul facilitării sau îmbunătățirii valorificării, deșeurile sunt păstrate separat, în cazul în care acest lucru este posibil din punct de vedere tehnic, economic şi al protecţiei mediului, şi nu se amestecă cu alte deşeuri sau materiale cu proprietăţi diferite. (7) Deșeurile municipale colectate separat, acceptabile pentru reutilizare sau reciclare, în special hârtia, materialele plastice, sticla, metalele, textilele și deșeurile biologice, nu pot fi predate spre incinerare într-o instalație de recuperare a energiei din deșeuri, cu excepția deșeurilor generate în timpul prelucrării lor, a căror putere calorică în substanța uscată este mai mare de 6,5 MJ/kg, asigurându-se că incinerarea deșeurilor astfel generate într-o instalație de valorificare energetică a deșeurilor aduce cel mai bun rezultat din punctul de vedere al protecției mediului în conformitate cu ierarhia gestionării deșeurilor.		
Articolul 11 **Pregătirea pentru reutilizare şi reciclarea** (1) Statele membre iau măsuri de promovare a activităților de pregătire pentru reutilizare, în special prin încurajarea instituirii și sprijinirea rețelelor de pregătire pentru reutilizare și de reparare, prin facilitarea, atunci când acest lucru este compatibil cu	**Legea nr. 209/2016 privind deșeurile** **Articolul 14.** **Reutilizarea şi reciclarea deşeurilor** (1) Pentru respectarea prevederilor prezentei legi şi asigurarea unui înalt nivel de eficienţă a folosirii resurselor se stabilesc următoarele obiective ale politicii de stat:	**Compatibil**	

gestionarea corespunzătoare a deșeurilor, a accesului rețelelor respective la deșeurile deținute de schemele sau instalațiile de colectare, care pot fi pregătite pentru reutilizare, însă nu sunt prevăzute să fie pregătite pentru reutilizare de respectivele scheme sau instalații, și prin promovarea utilizării instrumentelor economice, a criteriilor aplicabile achizițiilor publice, a obiectivelor cantitative sau a altor măsuri. Statele membre iau măsuri de promovare a unei reciclări de înaltă calitate și, în acest scop, sub rezerva articolului 10 alineatele (2) și (3), instituie colectarea separată a deșeurilor. Cu condiția respectării articolului 10 alineatele (2) și (3), statele membre introduc colectarea separată cel puțin pentru hârtie, metal, plastic și sticlă, iar până la 1 ianuarie 2025, și pentru textile. Pentru a respecta obiectivele stabilite la prezentul articol, statele membre se asigură că există infrastructura necesară pentru colectarea separată a deșeurilor, inclusiv o acoperire materială și teritorială adecvată a punctelor de colectare separată, în conformitate cu articolul 28 alineatul (3) litera (cb). Statele membre iau măsuri de promovare a demolărilor selective pentru a permite eliminarea și manipularea în condiții de siguranță a substanțelor periculoase și pentru a facilita reutilizarea și reciclarea de înaltă calitate prin eliminarea selectivă a materialelor, precum și măsuri de instituire a unor sisteme de sortare pentru deșeurile provenite din activități de construcție și demolări, cel puțin pentru lemn, materiale minerale (beton, cărămidă, gresie și ceramică, piatră), metal, sticlă, plastic și ghips. (2) Pentru îndeplinirea obiectivelor prezentei directive și pentru a trece la o economie circulară europeană cu un înalt grad de eficiență în utilizarea resurselor, statele membre adoptă măsurile necesare destinate realizării următoarelor obiective: (a) până în 2020, pregătirea pentru reutilizarea și reciclarea deșeurilor, cum ar fi, cel puțin, hârtie, metal, plastic și sticlă provenind din gospodării și, eventual, provenind din alte surse, în măsura în care aceste fluxuri de deșeuri sunt similare deșeurilor care provin din gospodării, se mărește la un nivel minim de 50 % din masa totală;	a) până în 2025 – introducerea sistemelor de colectare separată a hârtiei, sticlei, metalelor și maselor plastice cu respectarea art. 13 alin. (6); b) până în 2030 – pregătirea pentru reutilizarea şi reciclarea deşeurilor, cum ar fi, cel puţin, hârtia, sticla, metalele și masele plastice provenind din produsele casnice şi, eventual, din alte surse, în măsura în care aceste fluxuri de deşeuri sunt similare deşeurilor care provin din consumul casnic, se măreşte la un nivel minim de 30% din masă totală; c) până în 2030 – pregătirea pentru reutilizare şi alte operaţiuni de valorificare materială, inclusiv operaţiuni de rambleiere, care utilizează deşeuri pentru a înlocui alte substanțe, deşeuri nepericuloase provenite din activități de construcţie şi demolări, cu excepţia materialelor geologice naturale, se măreşte la un nivel minim de 55% din masa totală. (11) Deşeurile utilizate pentru rambleiere, conform alin. (1) lit. c), trebuie să înlocuiască materialele care nu sunt deşeuri, să corespundă scopului și să fie limitate la cantitatea strict necesară pentru atingerea acestui scop. Pentru rambleiere pot fi utilizate numai deşeurile care corespund din punct de vedere tehnic pentru o astfel de operațiune și care nu vor pune în pericol mediul sau sănătatea populației. Este interzisă diluarea sau amestecarea deşeurilor pentru a respecta limitele de rambleiere. (2) Programul naţional pentru gestionarea deşeurilor aprobat de Guvern conţine măsurile corespunzătoare pentru a promova: a) reutilizarea produselor şi activităţile de pregătire pentru reutilizare, în special prin măsuri de stimulare a creării unor reţele de reparare şi reutilizare şi prin sprijinirea acestora, prin utilizarea instrumentelor economice şi a criteriilor referitoare la achiziţiile publice, prin obiective cantitative stabilite de acte normative aprobate de Guvern; b) reciclarea de înaltă calitate şi introducerea, în acest scop, a sistemelor de colectare separată a deşeurilor, în cazul în care acest lucru este posibil din punct de vedere tehnic, economic şi al protecţiei mediului, iar aceste sisteme respectă standardele de calitate stabilite pentru sectoarele de reciclare corespunzătoare. (3) În scopul atingerii obiectivelor politicii de stat prevăzute la alin.(1), autoritățile/instituțiile publice și alte entități responsabile, producătorii inițiali de deşeuri şi deţinătorii de deşeuri au obligaţia:		

(b) până în 2020, pregătirea pentru reutilizarea, reciclarea și alte operațiuni de valorificare materială, inclusiv operațiuni de umplere care utilizează deșeuri pentru a înlocui alte materiale, a deșeurilor nepericuloase provenind din activități de construcție și demolări, cu excepția materialelor geologice naturale definite la categoria 17 05 04 din CED, se mărește la un nivel minim de 70 % din masă; (c) până în 2025, pregătirea pentru reutilizare și reciclarea deșeurilor municipale se mărește la un nivel minim de 55 % din greutate; (d) până în 2030, pregătirea pentru reutilizare și reciclarea deșeurilor municipale se mărește la un nivel minim de 60 % din greutate; (e) până în 2035, pregătirea pentru reutilizare și reciclarea deșeurilor municipale se mărește la un nivel minim de 65 % din greutate. (3) Un stat membru poate să amâne cu până la cinci ani termenele stabilite pentru îndeplinirea obiectivelor menționate la alineatul (2) literele (c), (d) și (e), dacă respectivul stat membru: (a) a pregătit pentru reutilizare și a reciclat mai puțin de 20 % sau a eliminat prin depozitare peste 60 % din deșeurile sale municipale generate în 2013, potrivit datelor indicate în chestionarul comun al OCDE și Eurostat; și (b) cel târziu cu 24 de luni înainte de expirarea termenelor prevăzute la alineatul (2) litera (c), (d) sau (e), informează Comisia cu privire la intenția sa de a amâna termenul respectiv și prezintă un plan de punere în aplicare în conformitate cu anexa IVb. (4) În termen de trei luni de la primirea planului de punere în aplicare prezentat în conformitate cu alineatul (3) litera (b), în cazul în care consideră că planul nu respectă cerințele stabilite în anexa IVb, Comisia poate solicita unui stat membru să-și revizuiască planul. Statul membru respectiv prezintă un plan revizuit în termen de trei luni de la primirea solicitării din partea Comisiei. (5) În cazul amânării termenului de îndeplinire a obiectivelor în conformitate cu alineatul (3), statul membru în cauză ia măsurile necesare pentru ca rata de pregătire pentru reutilizare și reciclarea deșeurilor municipale să crească după cum urmează:	a) începând cu data intrării în vigoare a prezentei legi, să asigure iniţierea activităţilor de introducere a sistemelor de colectare separată conform alin. (1) lit. a); b) să realizeze activităţile de reutilizare şi reciclare a deşeurilor în conformitate cu obiectivele specificate la alin. (1) lit. b) şi c). (4) La fiecare trei ani, Ministerul Mediului, în colaborare cu celelalte autorităţi implicate în gestionarea deşeurilor, înaintează Guvernului rapoarte privind stadiul îndeplinirii obiectivelor, în conformitate cu art. 36. În cazul neîndeplinirii obiectivelor, acest raport include motivele eşecului respectiv şi măsurile pe care autorităţile implicate le iniţiază în vederea îndeplinirii obiectivelor. **Proiectul HG pentru aprobarea Regulamentului privind gestionarea produselor textile și a deșeurilor textile** **VI. REUTILIZAREA, RECONDIȚIONAREA PRODUSELOR TEXTILE ȘI A DEȘEURILOR TEXTILE** 43.Pregătirea pentru reutilizare a produselor textile uzate și care au statut de deșeu se realizează în scopul extinderii ciclului de viață al acestora și diminuării cantităților de deșeuri generate, prin operațiuni de verificare, curățare, recondiționare și reparare, conform definițiilor prevăzute în prezentul Regulament. 44. 44. În vederea realizării țintelor pentru reutilizare specificate la pct. 52 și în anexa nr. 7 la prezentul Regulament, sistemele individuale sau colective pot colabora cu entități din sectorul economiei sociale, inclusiv întreprinderi sociale și întreprinderi sociale de inserție reglementate de Legea nr. 845/1992 cu privire la antreprenoriat și întreprinderi, deținători de patente de întreprinzător și alți operatori care desfășoară activități de reparare, recondiționare, modernizare, refabricare sau alte procese similare care vizează prelungirea duratei de viață a produselor textile, cu respectarea prevederilor prezentului Regulament. 45.Pentru atingerea țintei minime totale de pregătire pentru reutilizare a deșeurilor textile colectate separat prevăzute în anexa nr. 7 din prezentul Regulament, producătorii, individual sau prin intermediul sistemelor colective, vor organiza și finanța activități de recondiționare, reparare sau modernizare a produselor textile, în vederea reintegrării acestora în circuitul economic.	**Compatibil**	

(a) la minimum 50 % până în 2025 în cazul amânării termenului stabilit pentru îndeplinirea obiectivului menționat la alineatul (2) litera (c); (b) la minimum 55 % până în 2030 în cazul amânării termenului stabilit pentru îndeplinirea obiectivului menționat la alineatul (2) litera (d); (c) la minimum 60 % până în 2035 în cazul amânării termenului stabilit pentru îndeplinirea obiectivului menționat la alineatul (2) litera (e). (6) Până la 31 decembrie 2024, Comisia examinează posibilitatea stabilirii unor obiective privind pregătirea pentru reutilizare și reciclarea deșeurilor provenite din activități de construcție și demolări și a fracțiunilor acestora de materiale specifice, a deșeurilor textile, a deșeurilor comerciale, a deșeurilor industriale nepericuloase și a altor fluxuri de deșeuri, precum și posibilitatea stabilirii unor obiective privind pregătirea pentru reutilizare în ceea ce privește deșeurile municipale și a unor obiective privind reciclarea bio-deșeurilor municipale. În acest scop, Comisia transmite un raport Parlamentului European și Consiliului, însoțit, dacă este cazul, de o propunere legislativă. (7) Până la 31 decembrie 2028, Comisia evaluează obiectivul prevăzut la alineatul (2) litera (e). În acest scop, Comisia transmite un raport Parlamentului European și Consiliului, însoțit, dacă este cazul, de o propunere legislativă. Comisia evaluează tehnologiile de coprocesare care permit introducerea de minerale în procesul de coincinerare a deșeurilor municipale. În cazul în care se găsește o metodologie fiabilă, Comisia analizează, în cadrul evaluării menționate, dacă mineralele în cauză pot fi luate în calcul în vederea îndeplinirii obiectivelor de reciclare.	46.În procesul de pregătire pentru reutilizare se acordă prioritate operațiunilor de recondiționare și reparare, astfel încât produsele textile să își recapete funcționalitatea inițială și să poată fi donate sau reintroduse pe piață, în conformitate cu standardele igienico-sanitare aplicabile. 47.Producătorii și sistemele colective asigură reutilizarea produselor textile purtate/uzate și care au statut de deșeu prin modernizare, recondiționare, refabricare sau reparare, în condițiile stabilite de prezentul Regulament. 48.Produsele textile nevândute, care nu pot fi plasate pe piață, dar nu prezintă riscuri pentru viața și sănătatea consumatorilor, nu pot fi distruse prin incinerare sau depozitare. Acestea vor fi redistribuite cu prioritate prin donație sau transferate către operatori autorizați pentru reciclare sau valorificare, cu indicarea explicită a operațiilor aplicabile, conform anexei nr. 2 la Legea nr. 209/2016 privind deșeurile. 49.Produsele textile recondiționate, reparate sau pregătite pentru reutilizare trebuie să fie etichetate corespunzător cu mențiunea „reutilizat”, „recondiționat” sau „reparat”, pentru a asigura transparență și informarea corectă a consumatorilor. 50.Operatorii implicați în recondiționare, reparare și reutilizare au obligația să respecte condițiile igienico-sanitare corespunzătoare, astfel încât produsele textile reutilizate să nu prezinte riscuri pentru sănătatea consumatorilor.		
Articolul 11a **Reguli pentru calcularea îndeplinirii obiectivelor** (1) Pentru a calcula dacă s-au îndeplinit obiectivele prevăzute la articolul 11 alineatul (2) literele (c), (d) și (e) și la articolul 11 alineatul (3): (a) statele membre calculează greutatea deșeurilor municipale generate și pregătite pentru reutilizare sau reciclate într-un an calendaristic concret;	**Proiectul HG pentru aprobarea Regulamentului privind gestionarea produselor textile și a deșeurilor textile** **VII. ȚINTE DE COLECTARE, REUTILIZARE, RECICLARE ȘI VALORIFICARE ENERGETICĂ** 51.Începând cu data de 1 ianuarie 2028, producătorii de produse textile sunt obligați să realizeze țintele minime de colectare separată pentru reutilizare, reciclare și/sau valorificare energetică a deșeurilor textile prevăzute în	**Compatibil**	

(b) greutatea deșeurilor municipale pregătite pentru reutilizare se calculează ca greutatea produselor sau a componentelor produselor care au devenit deșeuri municipale și care au fost supuse tuturor operațiunilor necesare de verificare, curățare sau reparare pentru a se permite reutilizarea lor fără nicio operațiune suplimentară de sortare sau pre-tratare; (c) greutatea deșeurilor municipale reciclate se calculează ca greutatea deșeurilor care, după ce au fost supuse tuturor operațiunilor necesare de verificare, sortare și altor operațiuni preliminare pentru eliminarea materialelor uzate care nu sunt vizate de reprelucrarea ulterioară și pentru asigurarea unei înalte calități a reciclării, intră în operațiunile de reciclare în care deșeurile sunt, de fapt, reprelucrate în produse, materiale sau substanțe. (2) În sensul alineatului (1) litera (c), greutatea deșeurilor municipale reciclate se măsoară în momentul în care deșeurile intră în operațiunea de reciclare. Prin derogare de la primul paragraf, cantitatea deșeurilor municipale reciclate pot fi cântărite la finalul unei operațiuni de sortare cu condiția ca: (a) deșeurile rezultate respective să fie reciclate ulterior; (b) greutatea materialelor sau a substanțelor care sunt eliminate prin operațiuni ulterioare înainte de operațiunea de reciclare, nefiind reciclate ulterior, să nu fie inclusă în greutatea deșeurilor raportate ca reciclate. (3) Statele membre instituie un sistem eficace de control al calității și de trasabilitate a deșeurilor municipale pentru a asigura îndeplinirea condițiilor prevăzute la alineatul (1) litera (c) de la prezentul articol și la alineatul (2) de la prezentul articol. Pentru a se garanta fiabilitatea și exactitatea datelor acumulate referitoare la deșeurile reciclate, sistemul poate consta în registre electronice înființate în temeiul articolului 35 alineatul (4), în specificații tehnice pentru cerințele de calitate aplicabile deșeurilor sortate sau în ratele medii ale pierderii de deșeuri sortate pentru diferite tipuri de deșeuri și, respectiv, practicile de gestionare a deșeurilor. Ratele medii ale pierderilor se utilizează numai în cazurile în care nu pot fi obținute date fiabile și se calculează pe baza regulilor de calcul prevăzute	tabelul din anexa nr. 7 din prezentul Regulament, calculate ca procent din media cantităților exprimate în kilograme de produse textile introduse pe piață în ultimii 3 ani calendaristici. 52.Țintele de reutilizare, reciclare și/sau valorificare energetică prevăzute în tabelul din anexa nr. 7 din prezentul Regulament sunt cumulative și permit flexibilitate în atingerea țintelor minime totale, cu condiția respectării următoarelor cerințe: 52.1. producătorii sunt obligați să pregătească pentru reutilizare deșeurile textile colectate separat, prin activități precum reparația, recondiționarea sau modernizarea acestora, în scopul reintegrării în circuitul economic; 52.2. deșeurile textile care conțin minimum 85% bumbac sau alte fibre naturale similare vor fi orientate cu prioritate către reciclarea de tip fibră-la-fibră, acolo unde există capacitate națională sau regională disponibilă. În lipsa acestor capacități, deșeurile textile pot fi exportate în scopul reciclării, cu respectarea prevederilor art. 64 din Legea nr. 209/2016 privind deșeurile; 52.3. în cazul în care compoziția produsului textil nu face posibilă reciclarea conform anexei nr. 13 din prezentul Regulament, deșeurile textile pot fi valorificate energetic în corespundere cu prevederile Regulamentului privind incinerarea și coincinerarea deșeurilor, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 205/2023. În lipsa acestor capacități, deșeurile textile pot fi exportate în scopul valorificării energetice, cu respectarea prevederilor art. 64 din Legea nr. 209/2016 privind deșeurile; 52.4. deșeurile textile încetează să mai fie considerate deșeuri în sensul art. 2 pct. 9) și art. 6 din Legea nr. 209/2016 privind deșeurile în momentul în care: 52.4.1. au trecut printr-o operaţiune de valorificare prevăzută în anexa nr. 2 din Legea nr. 209/2016 privind deșeurile; 52.4.2. îndeplinesc ctiteriile stabilite de art. 6 alin. (1) şi (2) din Legea nr. 209/2016 privind deșeurile; 52.4.3. îndeplinesc cerinţele privind valorificarea sau reciclarea anumitor categorii de deşeuri menţionate la art. 521 din Legea nr. 209/2016 privind deșeurile, în scopul atingerii ţintelor de valorificare şi reciclare prevăzute în anexa nr. 7 din prezentul Regulament.		

în actele delegate adoptate în temeiul alineatului (10) de la prezentul articol. (4) Pentru a calcula dacă s-au îndeplinit obiectivele prevăzute la articolul 11 alineatul (2) literele (c), (d) și (e) și la articolul 11 alineatul (3), cantitatea de deșeuri municipale biodegradabile care intră în tratare aerobă sau anaerobă poate fi considerată ca fiind reciclată în cazul în care tratarea generează compost, digestat sau alte materiale într-o cantitate a conținutului reciclat similară cu cea a materialelor inițiale, care urmează să fie utilizat ca produs, material sau substanță reciclată. În cazul în care materialele obținute în urma tratării sunt utilizate pe terenuri, statele membre le pot considera ca fiind reciclate numai dacă această utilizare aduce beneficii agriculturii sau ameliorării ecologice. Începând cu 1 ianuarie 2027, statele membre pot considera bio-deșeurile municipale care intră în tratare aerobă sau anaerobă ca fiind reciclate numai dacă au fost colectate separat sau au fost separate la sursă, conform articolului 22. (5) Pentru a se calcula dacă s-au îndeplinit obiectivele prevăzute la articolul 11 alineatul (2) literele (c), (d) și (e) și la articolul 11 alineatul (3), cantitatea de deșeuri care nu mai sunt considerate deșeuri în urma unei operațiuni de pregătire înainte de reprelucrare poate fi considerată reciclată cu condiția ca materialele în cauză să fie destinate reprelucrării ulterioare în produse, materiale sau substanțe ce vor fi folosite în scopul inițial sau în alte scopuri. Cu toate acestea, materialele care nu mai au statut de deșeu și care urmează să fie folosite drept combustibil sau pentru un alt mod de generare a energiei, sau care urmează să fie incinerate, folosite pentru rambleiere sau eliminate în depozitele de deșeuri nu sunt luate în calcul la îndeplinirea obiectivelor de reciclare. (6) Pentru a calcula dacă s-au îndeplinit obiectivele prevăzute la articolul 11 alineatul (2) literele (c), (d) și (e) și la articolul 11 alineatul (3), statele membre pot lua în considerare reciclarea metalelor separate după incinerarea deșeurilor municipale, cu condiția ca metalele reciclate să îndeplinească anumite criterii de calitate prevăzute în actul de punere în aplicare adoptat în temeiul alineatului (9) de la prezentul articol.			

(7) Deșeurile trimise către alt stat membru în scopul pregătirii pentru reutilizare, al reciclării sau al rambleierii în respectivul alt stat membru nu pot fi luate în calcul în vederea îndeplinirii obiectivelor prevăzute la articolul 11 alineatele (2) și (3) decât de către statul membru în care au fost colectate deșeurile. (8) Deșeurile exportate din Uniune în scopul pregătirii pentru reutilizare sau al reciclării sunt luate în calcul în ceea ce privește îndeplinirea obiectivelor prevăzute la articolul 11 alineatele (2) și (3) din prezenta directivă de către statul membru în care au fost colectate deșeurile numai dacă sunt îndeplinite cerințele de la alineatul (3) din prezentul articol și dacă, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1013/2006, exportatorul poate demonstra că transferurile de deșeuri respectă cerințele regulamentului menționat și că tratarea deșeurilor în afara Uniunii a avut loc în condiții care sunt în mare parte echivalente cu cerințele dreptului relevant al Uniunii privind protecția mediului. (9) Pentru a asigura condiții uniforme pentru punerea în aplicare a prezentului articol, Comisia adoptă, până la 31 martie 2019, acte de punere în aplicare prin care stabilește norme pentru calculul, verificarea și raportarea datelor, în special în ceea ce privește: (a) o metodologie comună pentru calculul greutății metalelor care au fost reciclate în conformitate cu alineatul (6), inclusiv criteriile de calitate pentru metalele reciclate; precum și (b) bio-deșeurile separate și reciclate la sursă. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 39 alineatul (2). (10) Până la 31 martie 2019, Comisia adoptă un act delegat în conformitate cu articolul 38a în vederea completării prezentei directive prin stabilirea unor norme pentru calculul, verificarea și raportarea greutății materialelor sau a substanțelor care sunt extrase în urma unei operațiuni de sortare și care nu sunt reciclate ulterior, pe baza ratelor medii ale pierderilor pentru deșeurile sortate			
Articolul 11b **Raportul de alertă timpurie**		**Prevederile UE netranspuse**	Prevederea nu se transpune prin prezentul proiect, întrucât instituie

(1) Comisia, în cooperare cu Agenția Europeană de Mediu, elaborează rapoarte privind progresele înregistrate în ceea ce privește îndeplinirea obiectivelor prevăzute la articolul 9a alineatul (4), la articolul 11 alineatul (2) literele (c), (d) și (e) și la articolul 11 alineatul (3) cel târziu cu trei ani înainte de expirarea fiecărui termen prevăzut în dispozițiile respective. (2) Rapoartele menționate la alineatul (1) includ următoarele: (a) o estimare a gradului de îndeplinire a obiectivelor de către fiecare stat membru; (b) o listă a statelor membre care riscă să nu îndeplinească obiectivele în termenele respective, însoțită de recomandări corespunzătoare pentru statele membre vizate; (c) exemple de bune practici utilizate în Uniune și care ar putea servi drept orientări pentru a se avansa spre îndeplinirea obiectivelor.			obligații specifice în sarcina Comisiei Europene și a Agenției Europene de Mediu privind elaborarea rapoartelor de alertă timpurie la nivelul Uniunii Europene. Totuși, în măsura în care prevederea implică ajustări ale cadrului național de raportare sau planificare în domeniul deșeurilor, acestea urmează a fi examinate în cadrul proiectului de lege privind modificarea Legii nr. 209/2016 privind deșeurile, planificat pentru anul 2027 în PNA 2025–2029, Clusterul IV, inițiată pe platforma particip.gov.md, link https://particip.gov.md/ro/document/stages/proiectul-de-lege-privind-modificarea-legii-nr-2092016-privind-deseurile/16095
Articolul 12 **Eliminare** (1) Statele membre garantează că, în cazul în care valorificarea, astfel cum este prevăzută la articolul 10 alineatul (1), nu are loc, deșeurile sunt supuse unor operațiuni de eliminare în condiții de siguranță, care îndeplinesc cerințele de la articolul 13 privind protecția sănătății populației și a mediului. (2) Până la 31 decembrie 2024, Comisia efectuează o evaluare a operațiunilor de eliminare enumerate în anexa I, în special în contextul articolului 13, și transmite un raport Parlamentului European și Consiliului, însoțit, dacă este cazul, de o propunere legislativă, vizând să reglementeze operațiunile de eliminare, inclusiv prin aplicarea unor eventuale restricții, precum și să analizeze posibilitatea stabilirii unui obiectiv de reducere a deșeurilor eliminate, pentru a se asigura gestionarea deșeurilor într-un mod ce nu afectează mediul.	**Legea nr. 209/2016 privind deșeurile** **Articolul 15. Eliminarea deșeurilor** (1) În cazul în care valorificarea, astfel cum este prevăzută la art. 13, nu are loc, toate deșeurile sunt supuse operaţiunilor de eliminare în condiţii de siguranţă, care îndeplinesc cerinţele de la art. 4 privind protecția mediului și sănătatea populației. (1^1) Operatorul poate desfășura activitatea de eliminare a deșeurilor doar în condițiile în care instalația: a) este situată pe un teren, cu sau fără construcții, atribuit în folosință în acest scop prin decizie a consiliului local sau raional ori prin hotărâre de Guvern, construit sau amenajat corespunzător, în baza actelor permisive emise conform prevederilor Codului urbanismului și construcțiilor nr. 434/2023, precum și este supusă recepției finale; b) este autorizată pentru eliminarea deșeurilor, conform art. 25; și c) respectă condițiile tehnice de funcționare, care asigură protecția mediului și a sănătății populației. (2) Operatorii instalațiilor autorizate conform art.25 pentru activitatea de eliminare a deșeurilor au următoarele obligații: a) să asigure eliminarea, în totalitate, a deșeurilor care le sunt încredinţate;	**Compatibil**	

	b) să folosească cele mai bune tehnologii disponibile şi care nu implică costuri excesive; c) să amplaseze şi să amenajeze instalaţia de eliminare a deşeurilor într-un spaţiu şi în condiţii corespunzătoare, cu acordul autorităţilor competente, conform art. 24; d) să introducă în instalaţia de eliminare numai deşeurile permise de autorităţile competente prevăzute la art. 24 şi să respecte tehnologia de eliminare aprobată de acestea. (3) Abandonarea şi aruncarea deşeurilor este interzisă. (4) Eliminarea deşeurilor în afara spaţiilor autorizate în acest scop este interzisă. (5) Deșeurile municipale colectate separat, acceptabile pentru reutilizare sau reciclare, în special hârtia, materialele plastice, sticla, metalele, textilele și deșeurile biologice, nu pot fi predate spre eliminare, cu excepția deșeurilor generate în timpul prelucrării lor, a căror putere calorică în substanța uscată este mai mică de 6,5 MJ/kg, asigurându-se că eliminarea deșeurilor astfel generate va aduce cel mai bun rezultat din punctul de vedere al protecției mediului în conformitate cu ierarhia gestionării deșeurilor. **Proiectul HG pentru aprobarea Regulamentului privind gestionarea produselor textile și a deșeurilor textile** sbp. 9.5. să nu elimine prin incinerare sau depozitare, produsele textile noi nevândute, cu excepția cazurilor justificate tehnic, de sănătate publică sau de securitate, aprobate de autoritatea competentă;	**Compatibil**	
Articolul 13 **Protecția sănătății populației și a mediului** Statele membre adoptă măsurile necesare pentru a garanta că gestionarea deșeurilor se face fără a pune în pericol sănătatea și fără a dăuna mediului, în special: (a) fără a crea riscuri pentru apă, aer, sol, faună sau floră; (b) fără a crea neplăceri din cauza zgomotului sau a mirosurilor; și (c) fără a afecta negativ peisajul sau zonele de interes special.	**Legea nr. 209/2016 privind deşeurile** **Articolul 4. Protecţia mediului şi a sănătăţii populaţiei** Gestionarea deşeurilor se realizează prin metode şi procedee ce nu poluează mediul şi nu pun în pericol sănătatea populaţiei, iar autorităţile competente, conform prezentei legi, controlează activităţile de valorificare şi eliminare a deşeurilor, urmărind ca acestea: a) să nu prezinte riscuri pentru apă, aer, sol, floră şi faună; b) să nu producă poluare fonică sau miros neplăcut; c) să nu afecteze peisajele sau zonele protejate. **Proiectul HG pentru aprobarea Regulamentului privind gestionarea produselor textile și a deșeurilor textile** pct.33. Utilizatorii finali de produse textile și generatorii de deșeuri textile, au următoarele responsabilități:	**Compatibil** **Compatibil**	

	33.1. să nu arunce deșeurile textile în amestec cu restul deșeurilor municipale. 33.2. să nu le înhumeze, abandoneze pe sol sau în apele de suprafață; 33.3. să nu ardă deșeurile textile, prevenind astfel poluarea aerului și riscurile pentru sănătate;		
Articolul 14 **Costurile** (1) În conformitate cu principiul „poluatorul plătește", costurile gestionării deșeurilor, inclusiv cele aferente infrastructurii necesare și exploatării acesteia, urmează să fie suportat de producătorul inițial de deșeuri, sau de deținătorii actuali ori deținătorii anteriori ai deșeurilor. (2) Fără a aduce atingere articolelor 8 și 8a, statele membre pot decide că respectivele costuri ale gestiunii deșeurilor urmează să fie suportate în întregime sau în parte de producătorul produsului din care derivă deșeul respectiv și că distribuitorii unui asemenea produs pot participa la aceste costuri.	**Legea nr. 209/2016 privind deșeurile** **Articolul 29. Aspectele pecuniare** (1) Costurile operaționale de gestionare a deșeurilor se acoperă: a) în conformitate cu principiul „poluatorul plăteşte" – de către producătorul inițial de deşeuri sau, după caz, de deţinătorul actual ori anterior al deşeurilor, care încredinţează deşeurile unei unităţi specializate în colectare, transportare, depozitare, valorificare sau eliminare a acestora; b) în conformitate cu cerințele de responsabilitatea extinsă a producătorului – de către producătorul de produse menţionate la art.12 alin.(14), care sunt preluate de sistemele individuale sau colective de colectare separată, tratare, valorificare sau eliminare a produselor care au devenit deşeuri. (2) Costurile prevăzute la alin. (1) sunt acoperite în baza unui contract încheiat cu unităţile specializate în gestionarea deşeurilor sau cu sistemele individuale sau colective de colectare separată, tratare, valorificare sau eliminare a produselor ce au devenit deşeuri. (3) Cheltuielile asociate cu analiza deșeurilor, monitorizarea tehnologică proprie și a factorilor de mediu, precum și cu verificarea datelor declarate, sunt suportate de către deținătorii actuali ai deșeurilor. (4) În cazul deşeurilor abandonate şi în cazul în care producătorul iniţial de deşeuri nu este identificat, cheltuielile asociate cu curăţarea şi refacerea mediului vor fi asumate de actualii deţinători. (4^1) În cazul nerespectării mecanismelor de implementare a responsabilității extinse a producătorului, stabilite prin Regulamentul privind deșeurile de echipamente electrice și electronice, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 212/2018, Regulamentul privind ambalajele și deșeurile de ambalaje, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 561/2020, Regulamentul privind gestionarea bateriilor și acumulatorilor și deșeurilor de baterii și acumulatori, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 586/2020,	**Compatibil**	

	Regulamentul privind gestionarea anvelopelor uzate, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 610/2022, Regulamentul privind gestionarea uleiurilor uzate, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 731/2022, Regulamentul privind gestionarea vehiculelor scoase din uz, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 93/2023, producătorii identificați, suplimentar la sancțiunile contravenționale, suportă costurile operaționale de gestionare a deșeurilor după cum urmează: a) plata datorată de producătorii care plasează pe piață produsele menționate la art. 12 alin. (14) pentru diferența dintre cantitățile de deșeuri corespunzătoare obligațiilor anuale de îndeplinire a obiectivelor de gestionare a produselor ce au devenit deșeuri, prevăzute în legislație, și cantitățile efectiv gestionate; b) plata datorată de către sistemele individuale și sistemele colective pentru diferența dintre cantitățile de deșeuri de ambalaje, deșeuri de echipamente electrice și electronice, baterii și acumulatori, anvelope uzate, uleiuri, vehicule declarate ca fiind gestionate și cantitățile de deșeuri constatate efectiv de către Agenția de Mediu și Inspectoratul pentru Protecția Mediului; c) producătorii care nu se conformează procedurii de înregistrare suportă costurile operaționale de gestionare a deșeurilor asociate cu responsabilitatea extinsă a producătorului pentru produsele plasate pe piață de la intrarea în vigoare a actelor normative menționate în prezentul alineat, corespunzătoare obligațiilor anuale de atingere a țintelor minime de colectare și valorificare. (5) Cheltuielile de valorificare a deşeurilor ai căror producători nu pot fi identificaţi sunt suportate din contul bugetelor unităților administrativ-teritoriale în a căror rază au fost depistate, precum și din alte surse legale. (6) Dacă producătorul/deţinătorul de deşeuri este identificat, acesta este obligat să suporte cheltuielile de eliminare, inclusiv cele prevăzute la alin. (4), efectuate de către actualii deţinători, şi cele asociate cu acţiunile întreprinse pentru identificarea acestuia. **Proiectul HG pentru aprobarea Regulamentului privind gestionarea produselor textile și a deșeurilor textile** pct. 6. Producătorilor de produse textile le revine obligația de a asigura gestionarea corespunzătoare a deșeurilor textile rezultate din produsele textile plasate pe piață, inclusiv prin contribuții financiare, în conformitate cu	**Compatibil**	

	prevederile punctelor 79-88 și a cerințelor stabilite de prezentul Regulament, pentru îndeplinirea obligațiilor ce le revin în cadrul mecanismului de implementare a responsabilității extinse a producătorului în conformitate cu prevederile art.12, alin (21) și art. 29 din Legea nr. 209/2016 privind deșeurile.		
CAPITOLUL III **GESTIONAREA DEȘEURILOR** **Articolul 15** **Responsabilitatea pentru gestionarea deșeurilor** (1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că orice producător inițial de deșeuri sau alt deținător de deșeuri efectuează el însuși operațiunea de tratare a deșeurilor sau transferă această operațiune unui agent, unei unități sau întreprinderi care desfășoară activități de tratare a deșeurilor sau unui colector de deșeuri public sau privat în conformitate cu articolele 4 și 13. (2) Atunci când deșeurile sunt transferate de la producătorul sau deținătorul inițial către una dintre persoanele fizice sau juridice menționate la alineatul (1) în vederea efectuării unor operațiuni de tratare preliminară, acesta nu este scutit, ca regulă generală, de responsabilitatea pentru realizarea operațiunilor de valorificare sau de eliminare completă. Fără a aduce atingere Regulamentului (CE) nr. 1013/2006, statele membre pot preciza condițiile cu privire la responsabilitate și decide în ce cazuri producătorului inițial îi revine responsabilitatea pentru întregul lanț al procesului de tratare sau în care cazuri responsabilitatea producătorului și a deținătorului se poate împărți sau delega între actorii din lanțul procesului de tratare. (3) Statele membre pot decide, în conformitate cu articolul 8, ca responsabilitatea cu privire la organizarea activităților de gestionare a deșeurilor să revină parțial sau în totalitate producătorului produsului din care derivă deșeul respectiv și ca distribuitorii respectivului produs să împartă această responsabilitate. (4) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că, pe teritoriul lor, unitățile sau întreprinderile specializate în colectarea sau transportul de deșeuri livrează deșeurile colectate și transportate la	**Articolul 18. Obligații generale de gestionare a deșeurilor** (1) Responsabilitatea pentru gestionarea deşeurilor revine după cum urmează: a) producătorul inițial sau alt deţinător de deşeuri are obligaţia să asigure efectuarea operațiunii de tratare a deşeurilor prin mijloace proprii sau prin transferul deşeurilor, direct sau prin intermediul unui transportator, către: – instalația autorizată pentru gestionarea tipului și categoriei date de deșeuri sau mijlocul de transport aparținând operatorului unei astfel de instalații, în condițiile prevăzute la art. 182; – comerciantul de deșeuri care este autorizat pentru tipul și categoria dată de deșeuri sau transportatorul de deșeuri desemnat de acest comerciant; sau – locația desemnată de autoritatea administrației publice locale în conformitate cu art. 11; b) producătorii şi deţinătorii de deşeuri își organizează sistemul propriu de tratare/eliminare a deşeurilor dacă deşeurile nu pot fi preluate de operatori autorizați din sistemul organizat în acest scop, cu respectarea art. 4. Livrarea şi primirea deşeurilor, inclusiv a deşeurilor periculoase, în vederea eliminării lor se fac numai în bază de contract. (11) În sensul alin. (1), deșeurile transferate de către producători pot fi acceptate de către: a) operatorul unei instalații autorizate pentru gestionarea tipului și categoriei date de deșeuri; b) comerciantul de deșeuri care este autorizat pentru tipul și categoria dată de deșeuri; c) autoritățile administrației publice locale, în condițiile prevăzute la art. 11. (2) Atunci când deșeurile sunt transferate de la producătorul sau deţinătorul iniţial către un operator autorizat menționat la alin.(1) lit.a) în vederea efectuării unor operaţiuni de tratare preliminară, acesta nu este scutit,	**Compatibil**	

instalațiile corespunzătoare de tratare cu respectarea obligațiilor prevăzute la articolul 13.	de regulă, de responsabilitatea pentru realizarea operaţiunilor de valorificare sau de eliminare completă. (3) Ținând cont de prevederile, procedurile şi regimurile de control pentru transferul de deşeuri, în funcţie de originea, destinaţia şi itinerarul transferului, de tipul de deşeu transferat şi de tipul de tratament care se aplică deşeului la destinaţie, în contractul menționat la alin. (1) se vor preciza condiţiile cu privire la responsabilitate, îndeosebi în cazurile în care producătorului iniţial îi revine responsabilitatea pentru întregul lanţ al procesului de tratare sau în cazurile în care responsabilitatea producătorului şi a deținătorului se poate împărți sau delega între actorii din lanţul procesului de tratare. (4) Prin actele normative aprobate de Guvern în vederea implementării prezentei legi se va stabili, în conformitate cu art. 14, dacă responsabilitatea cu privire la organizarea activităţilor de gestionare a anumitor deşeuri revine, parţial sau în totalitate, producătorului produsului din care derivă deşeul respectiv şi dacă distribuitorii respectivului produs trebuie să împartă această responsabilitate. (5) Operatorii autorizați pentru colectarea sau transportul de deşeuri livrează deşeurile colectate la instalaţiile de tratare, respectând prevederile art. 4 şi ale cap. VI. (6) Persoanele juridice care desfășoară activități de gestionare a deșeurilor, identificate în calitate de furnizori de servicii în conformitate cu Legea nr.48/2023 privind securitatea cibernetică, sunt responsabile de îndeplinirea obligațiilor privind asigurarea securității cibernetice prevăzute de legea respectivă. **Proiectul HG pentru aprobarea Regulamentului privind gestionarea produselor textile și a deșeurilor textile** 54.Deșeurile textile exportate în scopul reciclării și/sau valorificării energetice, cu respectarea prevederilor art. 63 și 64 din Legea nr. 209/2016 privind deșeurile sunt luate în considerare pentru atingerea țintelor minime totale, prevăzute în anexa nr. 7 din prezentul Regulament, doar în condițiile în care există o dovadă scrisă a operatorului autorizat pentru tratarea deșeurilor ce confirmă că reciclarea/valorificarea deșeurilor textile a avut loc, astfel cum este specificat în procedura de transfer a deșeurilor indicate la pct. 73 sbp. 3) și 5) din Regulamentul privind transferurile de deșeuri, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 411/2022.	**Compatibil**	

Articolul 16 **Principiile autonomiei și proximității** (1) Statele membre iau măsurile necesare, în colaborare cu alte state membre, dacă este necesar sau oportun, în vederea stabilirii unei rețele integrate și corespunzătoare de unități de eliminare a deșeurilor și de instalații de valorificare a deșeurilor municipale mixte colectate din gospodăriile private, inclusiv în cazul în care această colectare vizează și astfel de deșeuri provenite de la alți producători, luând în considerare cele mai bune tehnici disponibile. Prin derogare de la Regulamentul (CE) nr. 1013/2006, statele membre pot limita, în vederea protejării propriei rețele, intrările transporturilor de deșeuri destinate incineratoarelor clasificate ca instalații de valorificare, în cazul în care s-a stabilit că asemenea transporturi ar duce la necesitatea eliminării deșeurilor naționale sau ar presupune tratarea respectivelor deșeuri într-un mod care nu este consecvent cu planurile lor de gestionare a deșeurilor. Statele membre notifică orice astfel de decizie Comisiei. Statele membre pot, de asemenea, să limiteze ieșirile transporturilor de deșeuri din considerente de mediu, astfel cum sunt prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 1013/2006. (2) Rețeaua este concepută pentru a permite întregii Comunități să asigure prin mijloace proprii eliminarea deșeurilor, precum și valorificarea deșeurilor menționate la alineatul (1) și pentru a permite statelor membre să acționeze individual în acest scop, ținând seama de condițiile geografice și de necesitatea unor instalații specializate pentru anumite tipuri de deșeuri. (3) Rețeaua permite eliminarea deșeurilor și valorificarea deșeurilor menționate la alineatul (1) într-una din cele mai apropiate instalații adecvate, prin cele mai potrivite metode și tehnologii, pentru a asigura un înalt nivel de protecție pentru mediu și sănătatea publică. (4) Principiile autonomiei și proximității nu înseamnă că fiecare stat membru trebuie să posede gama completă de instalații de valorificare finală pe teritoriul său.	**Legea nr. 209/2016 privind deșeurile** **Articolul 19. Principiile autonomiei şi proximităţii** (1) În scopul eliminării eficiente a deşeurilor în condiţii ce nu pun în pericol sănătatea populaţiei şi calitatea mediului, prin Programul naţional pentru gestionarea deşeurilor se stabileşte o reţea integrată şi corespunzătoare de unităţi de eliminare a deşeurilor şi de instalaţii de valorificare a deşeurilor municipale mixte, colectate din gospodăriile private, inclusiv în cazul în care această colectare vizează şi deşeurile provenite de la alţi producători, luând în considerare cele mai bune tehnici disponibile. (2) În vederea protejării reţelei sunt limitate intrările şi ieşirile transporturilor de deşeuri destinate şi permise incinerării, clasificate ca valorificare în cazul în care s-a stabilit că asemenea transporturi ar determina eliminarea deşeurilor naţionale sau tratarea respectivelor deşeuri într-un mod care nu corespunde programelor de gestionare a deşeurilor. (3) Reţeaua trebuie concepută astfel încât să asigure eliminarea prin mijloace proprii a deşeurilor şi valorificarea deşeurilor menţionate la alin. (1), ţinând seama de condiţiile geografice şi de necesitatea unor instalaţii specializate pentru anumite tipuri de deşeuri. (4) Reţeaua trebuie să permită eliminarea deşeurilor şi valorificarea deşeurilor menţionate la alin. (1) în una dintre cele mai apropiate instalaţii adecvate, prin cele mai potrivite metode şi tehnologii, pentru a asigura un înalt nivel de protecţie a mediului şi sănătăţii populaţiei. **Proiectul HG pentru aprobarea Regulamentului privind gestionarea produselor textile și a deșeurilor textile** **Anexa nr. 14** **Criterii și cerințe pentru colectarea separată a deșeurilor textile** **Cerințe minime pentru punctele de colectare** 1.8. punctele de colectare trebuie amplasate în zone ușor accesibile populației, cu respectarea normelor urbanistice și de siguranță aplicabile; 1.9. punctele de colectare vor prevedea, dacă este posibil, compartimentarea colectării pentru textile reutilizabile și textile nereutilizabile, pentru facilitarea sortării ulterioare. **Criterii de dimensionare și accesibilitate teritorială**	**Compatibil** **Compatibil**	

	2.1. Rețeaua de puncte de colectare se dimensionează astfel încât să asigure un nivel adecvat de acces al populației, după cum urmează: 2.1.1. densitate orientativă: 1 punct de colectare la 1.000 – 1.500 locuitori, utilizând containere cu volum orientativ de 1,5 – 2,5 m³;2.1.2. în zone urbane: distanță maximă de acces recomandată de 1 km până la cel mai apropiat punct de colectare;2.1.3. în zone cu densitate ridicată: distanță optimă recomandată de 500 – 800 m.		
Articolul 17 **Controlul deșeurilor periculoase** Statele membre adoptă măsurile necesare, astfel încât generarea, colectarea și transportul deșeurilor periculoase, precum și stocarea și tratarea acestora, să se realizeze în condiții de protecție pentru mediul înconjurător și pentru sănătatea umană, pentru a îndeplini cerințele de la articolul 13, inclusiv măsuri care să garanteze urmărirea și controlul deșeurilor periculoase, începând cu generarea acestora și până la destinația finală, în conformitate cu prevederile articolelor 35 și 36.	**Legea nr. 209/2016 privind deșeurile** **Articolul 20.** **Controlul deşeurilor periculoase** Generarea, colectarea, transportarea, stocarea şi tratarea deşeurilor periculoase se realizează în baza autorizaţiei integrate de mediu sau a autorizaţiei de mediu, emise conform Legii nr. 227/2022 privind emisiile industriale, cu respectarea condiţiilor stabilite în autorizaţie şi asigurarea evidenţei şi controlului deşeurilor periculoase, asigurând trasabilitatea, începând cu producerea acestora şi până la destinaţia finală, în conformitate cu prevederile art. 30. **Proiectul HG pentru aprobarea Regulamentului privind gestionarea produselor textile și a deșeurilor textile** pct. 9. Producătorii, în completarea măsurilor de prevenire prevăzute în anexa nr. 4 a Legii nr. 209/2016 privind deșeurile, au obligația: 9.2. să respecte cerințele de proiectare ecologică aplicabile produselor textile, stabilite de legislația națională și, după caz, de standardele europene aplicabile, astfel încât produsele textile introduse pe piață să fie concepute pentru a favoriza, în condițiile cerințelor aplicabile, durabilitatea, repararea, reutilizarea și reciclarea acestora, precum și reducerea conținutului de substanțe periculoase ; pct. 57. Procedura de organizare a transportului transfrontalier de deșeuri textile în scopul tratării se realizează în corespundere cu prevederile art. 62^2 și art. 64 din Legea nr. 209/2016 privind deșeurile, respectând prevederile Convenției Basel privind controlul transportului peste frontiere al deșeurilor periculoase și al eliminării acestora, la care Republica Moldova este parte. pct. 66. Producătorii de produse textile care intenționează să își îndeplinească responsabilitatea extinsă a producătorului prin sistem individual sau prin sistem colectiv furnizează utilizatorilor finali, în special prin	**Compatibil** **Compatibil**	

	campanii de informare, platforme digitale online (website, aplicații mobile) și/sau la punctul de vânzare, informații despre: 66.1. substanțele periculoase sau potențial dăunătoare utilizate în procesul de fabricație a produselor textile (ex. vopsele, tratamente antimicrobiene, finisaje ignifuge), în special atunci când acestea pot afecta sănătatea umană sau pot polua mediul în timpul spălării sau eliminării;		
Articolul 18 **Interzicerea amestecării deșeurilor periculoase** (1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că deșeurile periculoase nu sunt amestecate nici cu alte categorii de deșeuri periculoase, nici cu alte deșeuri, substanțe sau materiale. Amestecarea include diluarea substanțelor periculoase. (2) Prin derogare de la alineatul (1), statele membre pot autoriza amestecarea cu condiția ca: (a) operațiunea de amestecare să fie efectuată de o unitate sau întreprindere pe baza unei autorizații obținute conform dispozițiilor articolului 23; (b) condițiile prevăzute la articolul 13 să fie respectate, iar efectele nocive ale gestionării deșeurilor asupra sănătății populației și asupra mediului să nu fie agravate; și (c) operațiunea de amestecare să se realizeze în conformitate cu cele mai bune tehnici disponibile. (3) În cazul în care au fost amestecate în mod ilegal deșeuri periculoase, încălcându-se dispozițiile de la prezentul articol, statele membre garantează, fără a aduce atingere articolului 36, efectuarea separării dacă aceasta este fezabilă din punct de vedere tehnic și necesară pentru respectarea articolului 13. În cazul în care separarea nu este necesară în temeiul primului paragraf de la prezentul articol, statele membre garantează că deșeurile amestecate sunt tratate în cadrul unei instalații care dispune de o autorizație pentru tratarea unui astfel de amestec, în conformitate cu articolul 23.	**Legea nr. 209/2016 privind deșeurile** **Articolul 21. Interdicţia de amestecare a deşeurilor periculoase** (1) Producătorii şi deţinătorii de deşeuri periculoase, inclusiv comercianţii şi brokerii care pot intra fizic în posesia deşeurilor, au obligaţia să nu amestece deşeurile periculoase cu alte categorii de deşeuri periculoase sau cu alte deşeuri, substanţe sau materiale. Amestecarea include diluarea substanţelor periculoase. (2) Prin derogare de la alin.(1), amestecarea se autorizează de către autorităţile competente specificate la art. 24, cu condiţia că: a) operaţiunea de amestecare este efectuată de către un operator autorizat conform art. 25; b) sunt respectate prevederile art.4, iar efectele nocive ale gestionării deşeurilor asupra mediului şi a sănătăţii populaţiei să nu fie agravate; şi c) operaţiunea de amestecare este realizată în conformitate cu cele mai bune tehnici disponibile. (3) În cazul în care deşeurile periculoase au fost deja amestecate într-un mod diferit de cel prevăzut la alin. (2) al prezentului articol, separarea se efectuează numai în baza unor studii de fezabilitate pentru a asigura respectarea prevederilor art. 4. **Proiectul HG pentru aprobarea Regulamentului privind gestionarea produselor textile și a deșeurilor textile** pct. 30.Operatorii autorizați de Agenția de Mediu pentru activitatea de colectare, pregătirea pentru reutilizare, transport, sortare, depozitare, recondiționare, reciclare, valorificare sau eliminare a deșeurilor textile, conform prevederilor prezentului Regulament, au următoarele responsabilități: sbp. 30.4. colaborează cu sistemele colective și individuale în bază de contract în vederea colectării separate a deșeurilor fără amestecarea cu alte tipuri de deșeuri,	**Compatibil** **Compatibil**	

	sortării, pretratării, utilizării și reciclării deșeurilor textile, conform cerințelor prevăzute în art.121 alin. (4) lit. c) din Legea nr. 209/2016 privind deșeurile; pct..39 Este interzisă amestecarea deșeurilor textile colectate separat cu alte tipuri de deșeuri, substanțe sau materiale, care ar împiedica reutilizarea și/sau reciclarea acestora precum și încredințarea, respectiv primirea, în vederea eliminării prin depozitare finală, conform art. 521, alin. (7) din Legea nr.209/2016 privind deșeurile.		
Articolul 19 **Etichetarea deșeurilor periculoase** (1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că, în timpul colectării, al transportului și al stocării temporare, deșeurile periculoase sunt ambalate și etichetate în conformitate cu normele internaționale și comunitare în vigoare. (2) În cazul în care deșeurile periculoase sunt transferate pe teritoriul unui stat membru, acestea sunt însoțite de un document de identificare care poate fi în format electronic și care conține datele corespunzătoare menționate în anexa IB la Regulamentul (CE) nr. 1013/2006.	**Legea nr. 209/2016 privind deşeurile** **Articolul 22.** **Etichetarea deşeurilor periculoase** Producătorii de deşeuri periculoase şi întreprinderile care gestionează deşeurile periculoase asigură că, în timpul colectării, transportării şi depozitării temporare, acestea sunt ambalate şi etichetate în corespundere cu cerinţele privind clasificarea, etichetarea şi ambalarea substanţelor şi amestecurilor, aprobate de Guvern, şi cu tratatele internaţionale la care Republica Moldova este parte, indicând gradul de toxicitate, denumirea completă a deşeurilor, starea lor de agregare, culoarea, mirosul, proprietăţile inflamabile şi explozibile, tipul ambalajului, denumirea procesului tehnologic din care au rezultat, cerinţele speciale de comportament în condiţii normale şi în situaţii excepţionale, adresa întreprinderii sau organizaţiei unde au fost produse. **Proiectul HG pentru aprobarea Regulamentului privind gestionarea produselor textile și a deșeurilor textile** pct. 66.Producătorii de produse textile individual sau colectiv furnizează utilizatorilor finali, în special prin campanii de informare, platforme online (website, aplicații mobile) și/sau la punctul de vânzare, informații despre: sbp.66.1. substanțele periculoase sau potențial dăunătoare utilizate în procesul de fabricație a produselor textile (ex. vopsele, tratamente antimicrobiene, finisaje ignifuge), în special atunci când acestea pot afecta sănătatea umană sau pot polua mediul în timpul spălării sau eliminării;	**Compatibil** **Compatibil**	
Articolul 20 **Deșeurile periculoase provenind din gospodării** (1) Până la 1 ianuarie 2025, statele membre organizează colectarea separată a fracțiunilor de deșeuri periculoase care provin din gospodării, pentru a asigura tratarea acestora în conformitate cu articolele	**Legea nr. 209/2016 privind deşeurile** **Articolul 23. Deşeurile periculoase provenite din gospodării private** (1) Prevederile art. 20–22 şi 32 nu se aplică deşeurilor mixte provenite din gospodăriile private.	**Compatibil**	

4 și 13 și pentru a garanta că nu contaminează alte fluxuri de deșeuri municipale. (2) Articolele 17, 18, 19 și 35 nu se aplică deșeurilor mixte provenind din gospodării. (3) Articolele 19 și 35 nu se aplică fracțiunilor separate de deșeuri periculoase provenind din gospodării atât timp cât colectarea, eliminarea sau valorificarea lor nu a fost acceptată de o unitate sau întreprindere care a obținut o autorizație sau a fost înregistrată în conformitate cu articolul 23 sau 26. (4) Până la 5 ianuarie 2020, Comisia elaborează orientări pentru a ajuta statele membre și a le facilita sarcina de colectare separată a deșeurilor periculoase provenind din gospodării.	(2) Prevederile art.22 şi 32 nu se aplică fracţiunilor separate de deşeuri periculoase provenite din gospodăriile private atât timp cât colectarea, eliminarea sau valorificarea lor nu a fost acceptată de un operator autorizat conform art. 25 ori de o unitate sau o întreprindere care a fost înregistrată în conformitate cu art. 28.		
Articolul 21 **Uleiurile uzate** (1) Fără a aduce atingere obligațiilor privind gestionarea deșeurilor periculoase prevăzute la articolele 18 și 19, statele membre adoptă măsurile necesare pentru a se asigura că: (a) uleiurile uzate sunt colectate separat în cazul în care colectarea separată nu este posibilă din punct de vedere tehnic, ținând cont de bunele practici; (b) uleiurile uzate sunt tratate, acordându-se prioritate regenerării sau, alternativ, altor operațiuni de reciclare care au un rezultat global echivalent sau mai bun asupra mediului decât regenerarea, în conformitate cu articolele 4 și 13; (c) uleiurile uzate prezentând caracteristici diferite nu se amestecă, iar uleiurile uzate nu se amestecă cu alte tipuri de deșeuri sau substanțe, dacă o astfel de amestecare împiedică regenerarea lor sau alte operațiuni de reciclare care ar genera rezultate echivalente sau mai bune, în ansamblu, asupra mediului decât regenerarea. (2) În scopul colectării separate a uleiurilor uzate și al tratării lor corespunzătoare, statele membre pot, conform condițiilor lor naționale, să aplice măsuri suplimentare, cum ar fi cerințe tehnice, responsabilitatea producătorilor, instrumente economice sau acorduri voluntare. (3) În cazul în care, conform legislației naționale, uleiurile uzate fac obiectul unor cerințe privind regenerarea, statele membre pot prevedea ca acestea să	**Legea nr. 209/2016 privind deşeurile** **Articolul 52. Uleiurile uzate** (1) Gestionarea uleiurilor uzate se realizează fără a aduce atingere restricţiilor prevăzute la alin. (2) din prezentul articol şi obligaţiilor privind gestionarea deşeurilor periculoase prevăzute la art. 21 şi 22, astfel încât să se asigure că: a) uleiurile uzate sunt colectate separat, dacă acest lucru este posibil din punct de vedere tehnic; b) uleiurile uzate sunt tratate cu respectarea prevederilor art. 3 şi 4; c) în cazul în care acest lucru este posibil din punct de vedere tehnic şi viabil din punct de vedere economic, uleiurile uzate cu caracteristici diferite nu se amestecă, iar uleiurile uzate nu se amestecă cu alte tipuri de deşeuri sau substanţe, dacă o astfel de amestecare împiedică tratarea lor. (2) În procesul de gestionare a uleiurilor uzate se interzice: a) deversarea uleiurilor uzate în apele de suprafaţă, în apele subterane şi în sistemele de canalizare; b) evacuarea pe sol sau stocarea în condiţii necorespunzătoare a uleiurilor uzate, precum şi abandonarea necontrolată a reziduurilor rezultate şi incinerarea acestora; c) valorificarea şi eliminarea uleiurilor uzate prin metode care generează poluare peste valorile-limită de emisie, stabilite prin actele normative aprobate de Guvern; d) amestecarea diferitor categorii de uleiuri uzate, cu una sau mai multe din proprietăţile specificate în anexa nr. 3, și/sau cu alte tipuri de uleiuri conținând bifenili policloruraţi	**Compatibil**	

fie regenerate dacă acest lucru este posibil din punct de vedere tehnic și atunci când se aplică articolele 11 sau 12 din Regulamentul (CE) nr. 1013/2006, pot restricționa transportul transfrontalier de uleiuri uzate dinspre teritoriul lor către instalații de incinerare sau co-incinerare, pentru a acorda prioritate regenerării uleiurilor uzate. (4) Până la 31 decembrie 2022, Comisia examinează date privind uleiurile uzate furnizate de statele membre în conformitate cu articolul 37 alineatul (4), în vederea analizării posibilității adoptării de măsuri pentru tratarea uleiurilor uzate, inclusiv obiective cantitative privind regenerarea uleiurilor uzate și orice măsuri suplimentare pentru a promova regenerarea uleiurilor uzate. În acest scop, Comisia transmite un raport Parlamentului European și Consiliului, însoțit, dacă este cazul, de o propunere legislativă.	sau alţi compuşi similari, şi/sau cu alte tipuri de compuşi periculoşi; e) amestecarea cu alte substanţe care impurifică uleiurile; f) colectarea, stocarea şi transportul în comun cu alte tipuri de deşeuri; g) gestionarea uleiurilor uzate de către persoane neautorizate; h) utilizarea uleiurilor uzate ca agent de impregnare a materialelor. (3) Uleiurile uzate care conţin bifenili policloruraţi sau alţi compuşi similari în concentraţii mai mari de 50 ppm se gestionează în conformitate cu art. 53 şi cu Regulamentul privind bifenilii policloruraţi, aprobat de Guvern. (4) Pentru executarea cerinţelor de responsabilitate extinsă a producătorului în conformitate cu prevederile art. 12 şi a obiectivelor politicii de stat în domeniul gestionării deşeurilor, producătorii şi importatorii de uleiuri asigură crearea unor sisteme de colectare a uleiurilor uzate de la consumatori, precum şi dezvoltarea sistemelor de regenerare a acestora, corespunzător cantităţilor şi tipurilor de uleiuri puse la dispoziţie pe piaţă. (5) În cazul în care regenerarea uleiurilor uzate este posibilă din punct de vedere tehnic şi este sigură pentru mediu, transportul acestora de pe teritoriul naţional la instalaţiile de incinerare sau coincinerare de peste hotare se restricţionează prin legislaţie. (6) Gestionarea uleiurilor uzate se efectuează conform prevederilor actelor normative aprobate de Guvern.		
Articolul 22 **Bio-deșeurile** (1) Statele membre se asigură că până la 31 decembrie 2023 și sub rezerva articolului 10 alineatele (2) și (3), bio-deșeurile sunt fie separate și reciclate la sursă, fie colectate separat și nu se amestecă cu alte tipuri de deșeuri. Statele membre pot permite ca deșeurile cu proprietăți similare în materie de biodegradabilitate și compostabilitate care sunt conforme cu standardele europene relevante sau cu orice standarde naționale echivalente pentru ambalaje recuperabile prin compostare și biodegradare, să fie colectate împreună cu bio-deșeurile.	**Legea nr. 209/2016 privind deşeurile** **Articolul 56. Biodeşeurile** (1) Gestionarea biodeşeurilor definite la art.2 pct.2) se efectuează cu respectarea prevederilor art. 3 şi 4, astfel încât să se asigure: a) colectarea separată a biodeşeurilor în vederea compostării şi fermentării acestora; b) tratarea biodeşeurilor într-un mod care asigură un înalt nivel de protecţie a mediului; c) producerea din biodeşeuri a unor materiale fără riscuri pentru mediu. (2) Deşeurile biodegradabile provenite din parcuri şi grădini vor fi colectate separat şi transportate la staţiile de compostare sau pe platforme individuale de compostare.	**Compatibil**	

(2) Statele membre iau măsuri în conformitate cu articolele 4 și 13, pentru a: (a) încuraja reciclarea, inclusiv compostarea și fermentarea bio-deșeurilor, într-un mod care asigură un înalt nivel de protecție a mediului, rezultatele acestei reciclări respectând standarde relevante de înaltă calitate; (b) încuraja producerea de compost în gospodării; și (c) promova utilizarea unor materiale produse din bio-deșeuri. (3) Până la 31 decembrie 2018, Comisia solicită organizațiilor de standardizare europene să elaboreze standarde europene pentru bio-deșeurile supuse unor procese de reciclare organică, pentru compost și pentru produsul fermentat, pe baza celor mai bune practici disponibile.	(3) În cazul în care biodeşeurile colectate separat conţin substanţe periculoase, se interzice tratarea acestora în staţii de compostare.		
Articolul 22a **Articolul 22a** **Schema de răspundere extinsă a producătorilor pentru textile** (1) Statele membre se asigură că producătorii fac obiectul unei răspunderi extinse pentru produsele textile, asociate textilelor sau de încălțăminte enumerate în anexa IVc pe care le pun la dispoziție pe piață pentru prima dată, în conformitate cu articolele 8 și 8a. (2) Statele membre pot institui o schemă de răspundere extinsă a producătorilor pentru producătorii de saltele în conformitate cu articolele 8 și 8a. (3) Statele membre se asigură că un producător, astfel cum este definit la articolul 3 punctul 4b litera (d), stabilit într-un alt stat membru și care pune la dispoziție pentru prima dată pe teritoriul lor produse textile, asociate textilelor sau de încălțăminte enumerate în anexa IVc numește, prin mandat scris, o persoană fizică sau juridică stabilită pe teritoriul lor drept reprezentant al său autorizat în scopul îndeplinirii, pe teritoriul lor, a obligațiilor ce revin unui producător în cadrul schemei de răspundere extinsă a producătorilor. Statele membre pot prevedea ca un producător, astfel cum este definit la articolul 3 punctul 4b litera (d), stabilit într-o țară terță și care pune la dispoziție pentru	**Legea nr. 209/2016 privind deșeurile** **Articolul 12,pct.14(g)** **(14)** În scopul promovării responsabilității extinse a producătorului, prioritar vor fi supuse acestor reglementări următoarele produse: a) baterii şi acumulatori; b) echipamente electrice şi electronice; c) vehicule; d) uleiuri; e) ambalaje; f) anvelope; g) produse textile. **Articolul 52[1].** **Produsele textile și deșeurile textile** (1) În sensul prezentei legi, se consideră deșeuri textile orice tip de produs textil ajuns la sfârșitul ciclului de viață și care îndeplinește criteriile unui deșeu conform art. 2 alin. (9). (2) Prevederile prezentului articol se aplică categoriilor de produse textile, indiferent de materialul din care sunt realizate, inclusiv celor provenite din industrie, comerț, servicii, gospodării sau din alte activități. (3) În vederea protejării sănătății populației și a mediului, precum și pentru prevenirea formării și eliminării necontrolate a deșeurilor textile, producătorii de produse textile sunt obligați: a) să asigure că deșeurile textile care pot fi recuperate sau reciclate nu sunt eliminate;	**Compatibil** **Compatibil**	

prima dată pe teritoriul lor produse textile, asociate textilelor sau de încălțăminte enumerate în anexa IVc, să numească, prin mandat scris, o persoană fizică sau juridică stabilită pe teritoriul lor drept reprezentant al său autorizat în scopul îndeplinirii obligațiilor producătorilor legate de schema de răspundere extinsă a producătorilor pe teritoriul lor. (4) Statele membre se asigură că, în cazul în care un producător, astfel cum este definit la articolul 3 punctul 4b litera (d), dorește acest lucru, eventualele obligații în temeiul alineatului (3) de la prezentul articol, pot fi îndeplinite, în numele producătorului, de o organizație care implementează răspunderea extinsă a producătorilor numită prin mandat scris. În cazul în care un astfel de producător a numit o organizație care implementează răspunderea extinsă a producătorilor, organizația respectivă îndeplinește *mutatis mutandis* obligațiile prevăzute la prezentul articol, cu excepția cazului în care statul membru prevede altfel. (5) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 38a pentru a modifica anexa IVc la prezenta directivă în vederea alinierii codurilor din Nomenclatura combinată (NC) enumerate în anexa IVc la codurile NC enumerate în anexa I la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului ([16]). (6) Statele membre definesc în mod clar rolurile și responsabilitățile actorilor relevanți implicați în punerea în aplicare, în monitorizarea și în verificarea schemei de răspundere extinsă a producătorilor menționată la alineatul (1) de la prezentul articol, în conformitate cu articolul 8a alineatul (1) litera (a). (7) Statele membre se asigură, în conformitate cu articolul 8a alineatul (6), că actorii relevanți sunt implicați în punerea în aplicare a schemei de răspundere extinsă a producătorilor. Printre acești actori relevanți se numără cel puțin: (a) producătorii care pun produse la dispoziție pe piață; (b) organizațiile care implementează răspunderea extinsă a producătorilor prin asigurarea îndeplinirii obligațiilor în numele producătorilor care pun produse la dispoziție pe piață; (c) operatorii privați sau publici de gestionare a deșeurilor;	b) să asigure atingerea țintelor minime de recuperare și reciclare a deșeurilor textile; c) să raporteze, trimestrial, rezultatele privind atingerea țintelor de colectare și tratare a deșeurilor textile, stabilite de Guvern; d) să respecte obligaţiile ce revin deţinătorului şi producătorului de deşeuri, aferente activității sale, stabilite de prezenta lege. (4) Producătorii de produse textile sunt obligați să se înregistreze, prin intermediul SIA MD, în Lista producătorilor de produse supuse reglementărilor de responsabilitate extinsă a producătorului, comunicând numărul de înregistrare, în termen de cel mult 30 de zile de la data atribuirii acestuia, tuturor operatorilor economici implicați în comercializarea produselor textile plasate pe piață. (5) În vederea îndeplinirii cerințelor privind responsabilitatea extinsă a producătorului, prevăzute la art. 12, și a realizării obiectivelor politicii de stat în domeniul gestionării deșeurilor, producătorii de produse textile asigură organizarea sistemelor sau a punctelor de colectare a deșeurilor textile în toate locațiile în care sunt comercializate produsele producătorilor, asigurând utilizatorilor finali posibilitatea de a preda, în mod gratuit, deșeurile textile reutilizabile și nereutilizabile. (6) Producătorii de produse textile asigură marcarea pe eticheta produsului cu un simbol vizibil, lizibil și durabil, care indică faptul că produsul trebuie colectat separat, la punctul de colectare destinat doar deșeurilor textile. (7) Se interzice amestecarea deșeurilor textile cu alte tipuri de deșeuri, substanțe sau materiale, precum și abandonarea acestora în locuri neautorizate, acțiuni ce împiedică reutilizarea și/sau reciclarea acestora. **Proiectul HG pentru aprobarea Regulamentului privind gestionarea produselor textile și a deșeurilor textile** pct. 2. Prezentul Regulament se aplică categoriilor de produse textile indiferent de componența fibrelor textile utilizate (naturale, sintetice sau mixte), cu condiția că produsul se încadrează în categoriile enumerate în anexa nr. 1, inclusiv produselor realizate la nivel industrial și destinate utilizării profesionale în cadrul activităților comerciale, de serviciu, gospodărești sau altor tipuri de activități, întru prevenirea sau reducerea efectelor negative ale generării și gestionării acestor tipuri de deșeuri, precum	**Compatibil**	

(d) autoritățile locale; (e) operatorii din sectorul reutilizării și al pregătirii pentru reutilizare; (f) entitățile din sectorul economiei sociale, inclusiv întreprinderile sociale locale. (8) Statele membre se asigură că producătorii de produse textile, asociate textilelor sau de încălțăminte enumerate în anexa IVc acoperă costurile următoarelor: (a) colectarea produselor textile, asociate textilelor și de încălțăminte enumerate în anexa IVc, uzate și care au statutul de deșeu, și gestionarea ulterioară a deșeurilor, care implică următoarele: (i) colectarea produselor uzate respective în vederea reutilizării și colectarea separată a deșeurilor în vederea pregătirii pentru reutilizare și a reciclării, în conformitate cu articolele 22c și 22d; (ii) transportul produselor uzate și care au statutul de deșeu colectate menționate la punctul (i) pentru sortarea ulterioară în vederea reutilizării, a pregătirii pentru reutilizare și a operațiunilor de reciclare, în conformitate cu articolul 22d; (iii) sortarea, pregătirea pentru reutilizare, reciclarea și alte operațiuni de valorificare, precum și eliminarea produselor uzate și care au statutul de deșeu colectate menționate la punctul (i); (iv) colectarea, transportul și tratarea deșeurilor rezultate în urma efectuării operațiunilor menționate la punctele (i), (ii) și (iii) de către entități din sectorul economiei sociale și alți actori care fac parte din sistemul de colectare menționat la articolul 22c alineatul (8) și alineatul (11); (b) efectuarea unei anchete privind compoziția deșeurilor municipale mixte colectate, în conformitate cu articolul 22d alineatul (6); (c) furnizarea de informații, inclusiv prin intermediul unor campanii de informare adecvate, privind consumul durabil, prevenirea generării de deșeuri, reutilizarea, pregătirea pentru reutilizare, inclusiv repararea, privind reciclarea, alte tipuri de valorificare și eliminarea produselor textile, asociate textilelor și de încălțăminte în conformitate cu articolul 22c alineatele (14), (15) și (18); (d) colectarea și raportarea datelor către autoritățile competente în conformitate cu articolul 37;	și prin promovarea reutilizării, reciclării și a altor forme de valorificare, în vederea utilizării eficiente a resurselor. pct. 17. Producătorii și/sau distribuitorii care plasează pe piață produse textile prin vânzări la distanță, inclusiv prin platforme online, sunt obligați să se înregistreze în Lista producătorilor prevăzută de prezentul Regulament și să respecte toate obligațiile aferente. În cazul în care producătorul nu este stabilit pe teritoriul Republicii Moldova, acesta are obligația de a desemna un reprezentant autorizat pe teritoriul național, care să îndeplinească în numele său obligațiile prevăzute de prezentul Regulament. pct. 25. Subiecți ai mecanismului de responsabilitate extinsă a producătorului pentru produsele textile, cu obligații directe în temeiul prezentului Regulament, sunt exclusiv următoarele categorii: 25.1. producătorii care plasează pe piață produse textile, așa cum sunt definiți la sbp.7.16.; 25.2. sistemele colective care acționează în numele producătorilor. pct. 26. La implementarea mecanismului de responsabilitate extinsă a producătorului pentru produsele textile participă, în limitele competențelor stabilite de legislația în vigoare, următoarele categorii de subiecți: 26.1. operatorii activității de gestionare a deșeurilor autorizați de Agenția de Mediu în corespundere cu prevederile art. 25 din Legea nr. 209/2016 privind deșeurile și care desfășoară activități de colectare, sortare, reutilizare și valorificare; 26.2. producătorii care plasează pentru prima dată pe piața Republicii Moldova produse textile prin mijloace de comunicare la distanță, inclusiv prin intermediul platformelor online, conform pct. 17 din prezentul Regulament; 26.3. autoritățile administrației publice locale responsabile pentru colectarea deșeurilor textile conform art.11 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 209/2016 privind deșeurile; 26.4. 26.4. entități din sectorul economiei sociale, inclusiv întreprinderi sociale și întreprinderi sociale de inserție reglementate de Legea nr. 845/1992 cu privire la antreprenoriat și întreprinderi, întreprinderi de stat, deținători de patente de întreprinzător, precum și alți operatori care desfășoară activități de reutilizare, modernizare, recondiționare, refabricare sau reparare a produselor textile purtate/uzate; 26.5. organizații neguvernamentale, instituții de caritate, fundații, comunități		

(e) sprijin pentru cercetare și dezvoltare în vederea unei mai bune proiectări a produselor pentru aspectele legate de produse enumerate la articolul 5 din Regulamentul (UE) 2024/1781, precum și pentru operațiunile de prevenire a generării de deșeuri și de gestionare a acestora în concordanță cu ierarhia deșeurilor, în vederea extinderii reciclării de tip fibră la fibră, fără a aduce atingere normelor Uniunii privind ajutoarele de stat. (9) Statele membre pot decide ca producătorii de produse textile, asociate textilelor sau de încălțăminte enumerate în anexa IVc să acopere, parțial sau total, costurile menționate la alineatul (8) litera (a) de la prezentul articol pentru deșeurile de produse textile, asociate textilelor și de încălțăminte enumerate în anexa IVc care ajung în deșeurile municipale mixte. (10) Statele membre se asigură că producătorii de produse textile, asociate textilelor sau de încălțăminte enumerate în anexa IVc acoperă costurile menționate la alineatul (8) de la prezentul articol în ceea ce privește produsele textile, asociate textilelor și de încălțăminte enumerate în anexa IVc, uzate și care au statutul de deșeu, care sunt depozitate la punctele de colectare înființate în conformitate cu articolul 22c alineatele (8) și (11), în cazul în care aceste produse – inclusiv orice produse textile, asociate textilelor și de încălțăminte uzate și care au statutul de deșeu colectate eventual prin sisteme private de reprimire și apoi cumulate cu textilele colectate în conformitate cu articolul 22c alineatul (8) – au fost puse la dispoziție pe piață pentru prima dată începând cu 16 octombrie 2025 dacă, la data respectivă, în statul membru în cauză este deja instituită o schemă de răspundere extinsă a producătorilor pentru produsele textile, asociate textilelor și de încălțăminte enumerate în anexa IVc, în conformitate cu articolele 8 și 8a. (11) Statele membre se asigură că producătorii de produse textile, asociate textilelor sau de încălțăminte enumerate în anexa IVc acoperă costurile menționate la alineatul (8) de la prezentul articol în ceea ce privește produsele textile, asociate textilelor și de încălțăminte enumerate în anexa IVc, uzate și care au statutul de deșeu, care sunt depozitate la punctele de colectare înființate în conformitate cu articolul 22c alineatele (8) și (11), în cazul în care aceste produse –	religioase, grupuri de inițiativă sau alte entități care desfășoară acțiuni de colectare și/sau donare de produse textile către categoriile defavorizate ale populației. 26.6. grupuri sau rețele de voluntari implicați în acțiuni de colectare, sortare, distribuire, reparație sau promovare a reutilizării și donării de produse textile. pct.27.Producătorii de produse textile care își onorează responsabilitatea extinsă a producătorului în mod individual au următoarele responsabilități: 27.1. să se înregistreze în lista producătorilor conform cerințelor prevăzute în pct. 10; 27.2. să asigure măsuri de prevenire a poluării cu deșeuri textile prevăzute de prezentul Regulament; 27.3. să asigure colectarea separată a deșeurilor textile în conformitate cu prevederile prezentului Regulament, pentru a facilita pregătirea pentru reutilizare, reciclare și valorificarea acestora; 27.4. să asigure îndeplinirea țintelor de colectare pentru reutilizare și/sau valorificare prevăzute în anexa nr. 7 a prezentului Regulament, si inclusiv stocarea corespunzătoare până la predare conform cerințelor stabilite de art. 123 din Legea nr. 209/2016 privind deșeurile; 27.5. să țină evidența privind tipul și cantitatea produselor textile plasate pe piață, a cantității deșeurilor textile colectate separat, inclusiv reutilizate și/sau predate pentru reciclare și/sau valorificare, în temeiul art. 12. alin (5) lit. d) din Legea nr. 209/2016 privind deșeurile, inclusiv la punctele de colectare organizate; 27.6. să raporteze anual Agenției de Mediu datele privind cantitatea de deșeuri textile colectate și reciclare, în temeiul art. 12. alin (5) lit. i) din Legea nr. 209/2016 privind deșeurile, respectînd prevederile pct. 72 din prezentul Regulament; 27.7. să nu aplice costuri utilizatorilor finali care predau deșeurilor textile la punctele de colectare create. pct. 31. Autoritățile administrației publice locale, în conformitate cu prevederile art. 11 alin. (1) lit. b) și b¹), alin. (5)–(7), art. 12 alin. (17) și art. 12¹ din Legea nr. 209/2016 privind deșeurile, au următoarele responsabilități: 31.1. să colaboreze cu sistemele individuale și să colaboreze cu sistemele individuale și colective, în bază de contract, pentru dezvoltarea sistemului complementar de colectare a deșeurilor textile generate în fluxul de deșeuri municipale, cu respectarea cerințelor prevăzute în anexa nr. 14 la prezentul Regulament;		

inclusiv orice produse textile, asociate textilelor și de încălțăminte uzate și care au statutul de deșeu colectate eventual prin sisteme private de reprimire și apoi cumulate cu textilele colectate în conformitate cu articolul 22c alineatul (8) – au fost puse la dispoziție pe piață pentru prima dată: (a) începând cu data la care statul membru respectiv a asigurat intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma Directivei (UE) 2025/1892 a Parlamentului European și a Consiliului ([17]), în conformitate cu articolul 2 alineatul (1) din directiva respectivă; sau (b) cel târziu începând cu 17 aprilie 2028, dacă în statul membru în cauză se instituie o schemă de răspundere extinsă a producătorilor pentru produsele textile, asociate textilelor și de încălțăminte enumerate în anexa IVc, în conformitate cu alineatul (1) de la prezentul articol, începând cu 16 octombrie 2025. (12) Costurile care urmează să fie acoperite menționate la alineatul (8) nu depășesc costurile necesare prestării serviciilor menționate la alineatul respectiv într-un mod eficient din punctul de vedere al costurilor și sunt convenite în mod transparent între actorii relevanți în conformitate cu alineatul (7). (13) În scopul respectării articolului 30 alineatul (1) literele (d) și (e) din Regulamentul (UE) 2022/2065, statele membre se asigură că furnizorii de platforme online care intră sub incidența capitolului III secțiunea 4 din regulamentul respectiv și care permit consumatorilor să încheie contracte la distanță cu producători care oferă consumatorilor aflați în Uniune produse textile, asociate textilelor sau de încălțăminte enumerate în anexa IVc obțin de la producători, înainte de a le permite acestora să le folosească serviciile, următoarele informații: (a) informații privind înregistrarea în registrul producătorilor menționat la articolul 22b în statul membru în care este situat consumatorul și numărul de înregistrare sau numerele de înregistrare ale producătorului în registrul respectiv; (b) o autocertificare din partea producătorului prin care acesta se angajează să furnizeze numai produse textile, asociate textilelor sau de încălțăminte enumerate în anexa IVc, cu privire la care cerințele privind răspunderea extinsă a producătorilor	31.2. să aloce terenuri și/sau să desemneze locații necesare pentru organizarea punctelor de colectare separată și, după caz, pentru depozitarea temporară a deșeurilor textile, inclusiv prin dotarea acestora cu containere sau alte mijloace specifice acestui tip de deșeu, în condițiile contractelor încheiate cu sistemele individuale sau colective și cu respectarea cerințelor prevăzute în anexa nr. 14 la prezentul Regulament; 31.3. să informeze populația, în colaborare cu sistemele individuale și colective, despre amplasarea punctelor de colectare, tipurile de textile acceptate, condițiile de predare și beneficiile reutilizării și reciclării;să includă în planurile locale de gestionare a deșeurilor conform art. 35 din Legea nr. 209/2016 privind deșeurile, măsuri și obiective specifice pentru colectarea, reutilizarea și valorificarea deșeurilor textile; 31.4. să colaboreze cu producătorii, sistemele colective, cu entitățile din sectorul economiei sociale, inclusiv întreprinderile sociale și întreprinderile sociale de inserție reglementate de Legea nr. 845/1992 cu privire la antreprenoriat și întreprinderi, instituțiile de învățământ, ONG-urile și alte structuri relevante pentru promovarea și susținerea reparației, recondiționării și reutilizării textilelor, inclusiv prin acțiuni precum colectarea separată a textilelor uzate, târguri de schimb și donații sau ateliere de reparații și reutilizare creativă, în scopul creșterii gradului de implicare a comunității; 31.5. să faciliteze accesul categoriilor defavorizate ale populației la textile reutilizabile sau reparate, prin colaborare cu instituții de asistență socială, ONG-uri și rețele de voluntari; 31.6. să utilizeze platforme online locale care să ofere informații în timp real despre punctele de colectare, stocurile disponibile pentru donații și serviciile de reparații sau recondiționare. **V. SISTEME DE COLECTARE** pct. 34. Organizarea sistemelor de colectare separată a deșeurilor textile se va realiza de producători în mod individual sau prin intermediul sistemelor colective în strictă conformitate cu planul operațional aprobat de Agenția de Mediu și elaborat după modelul din anexa nr. 4, ținînd cont de cerințele pentru colectare separată din Anexa nr.14 a prezentului Regulament. pct. 35. Producătorii care aleg să își onoreze individual responsabilitatea conform sbp.18.1. vor colectata deșeurile		

menționate la alineatele (1) și (8) de la prezentul articol și la articolul 22c alineatul (1) sunt respectate în statul membru în care este situat consumatorul. (14) Statele membre se asigură că schemele de răspundere extinsă a producătorilor prevăzute la alineatul (1) de la prezentul articol sunt instituite până la 17 aprilie 2028 în conformitate cu articolele 8, 8a și 22a-22d. (15) Statele membre adoptă măsuri pentru a se asigura că producătorii care furnizează produse textile, asociate textilelor sau de încălțăminte enumerate în anexa IVc către utilizatori finali situați în Uniune pun la dispoziția furnizorilor de servicii de logistică informațiile menționate la alineatul (13) la momentul încheierii contractului dintre furnizorul de servicii de logistică și producător, pentru oricare dintre serviciile menționate la articolul 3 punctul 11 din Regulamentul (UE) 2019/1020. (16) Statele membre se asigură că, la primirea informațiilor menționate la alineatul (15) și la momentul încheierii contractului dintre furnizorul de servicii de logistică și producător pentru oricare dintre serviciile menționate la articolul 3 punctul 11 din Regulamentul (UE) 2019/1020, furnizorul de servicii de logistică depune toate eforturile pentru a evalua dacă informațiile menționate la alineatul (15) de la prezentul articol sunt fiabile și complete, prin utilizarea oricărei baze de date sau interfețe online oficiale accesibile în mod liber puse la dispoziție de un stat membru sau de Uniune sau prin solicitări adresate producătorului de a furniza documente justificative din surse fiabile. În sensul prezentei directive, producătorii sunt răspunzători pentru exactitatea informațiilor furnizate. Statele membre se asigură că: (a) în cazul în care furnizorul de servicii de logistică are motive să creadă despre orice informație menționată la alineatul (15) obținută de la producătorul în cauză că este inexactă, incompletă sau neactualizată, sau obține suficiente indicații în acest sens, furnizorul de servicii de logistică respectiv solicită producătorului în cauză să corecteze, să completeze sau să actualizeze informațiile respective, fără întârziere sau în termenul stabilit în dreptul Uniunii și în dreptul intern; și	textile separat prin intermediul propriilor puncte de colectare. pct. 36. Punctele de colectare ale sistemelor individuale pot fi create în cooperare cu structurile cheie relevante implementării responsabilității extinse a producătorului conform pct. 26, în vederea extinderii rețelei punctelor de colectare a deșeurilor textile și a produselor textile purtate/uzate, în confromitate cu cerințele stabiite în Anexa nr.14 din prezentul Regulament. pct. 37. Sistemele colective, în cooperare cu subiecții prevăzuți la sbp. 26.2. din prezentul Regulament, în scopul atingerii țintelor de colectare separată pentru reutilizare și/sau valorificare, au următoarele obligații: 37.1. să organizeze și să finanțeze colectarea separată a deșeurilor textile și a produselor textile uzate/purtate de la consumatori, inclusiv prin crearea de puncte de colectare dedicate și prin parteneriate cu magazine și alte puncte de vânzare, în scopul prevenirii eliminării necontrolate a acestora; programele pot include stimulente pentru predarea voluntară a produselor textile uzate/purtate;; 37.2. să asigure integrarea colectării separate a deșeurilor textile în fluxul de deșeuri municipale, în cooperare cu operatorii serviciului public de gestionare a deșeurilor municipale responsabili de activitățile de colectare și transport; 37.3. să implementeze măsuri specifice pentru promovarea reutilizării deșeurilor textile colectate și sortate, ca prioritate față de reciclare sau valorificare energetică, în conformitate cu ierarhia deșeurilor; 37.4. să asigure preluarea și direcționarea deșeurilor textile colectate separat către operațiuni de sortare, pregătire pentru reutilizare, reciclare fibră-la-fibră, precum și alte forme de valorificare materială sau energetică; pct. 38. În conformitate cu art. 12 alin. (18) din Legea nr. 209/2016 privind deșeurile, colectarea deșeurilor textile se face doar prin punctele de colectare separată create de subiecții prevăzuți la art. 25 din prezentul Regulament. pct. 39. Este interzisă amestecarea deșeurilor textile colectate separat cu alte tipuri de deșeuri, substanțe sau materiale, care ar împiedica reutilizarea și/sau reciclarea acestora precum și încredințarea, respectiv primirea, în vederea eliminării prin depozitare finală, conform art. 52^{1}, alin. (7) din Legea nr.209/2016 privind deșeurile. pct. 40. În cadrul sistemelor de colectare create, trebuie să fie stabilite fluxuri separate de colectare și sortare pentru		

(b) în cazul în care producătorul nu corectează, nu completează sau nu actualizează informațiile respective, furnizorul de servicii de logistică suspendă rapid prestarea serviciului său către producătorul respectiv în ceea ce privește furnizarea de produse textile, asociate textilelor sau de încălțăminte enumerate în anexa IVc către utilizatorii finali situați în Uniune, până la respectarea integrală a solicitării; furnizorul de servicii de logistică informează producătorul cu privire la motivele suspendării. (17) Fără a aduce atingere articolului 4 din Regulamentul (UE) 2019/1150 al Parlamentului European și al Consiliului ([18]), în cazul în care un furnizor de servicii de logistică suspendă prestarea serviciului său în temeiul alineatului (16) de la prezentul articol, statele membre se asigură că producătorul în cauză are dreptul de a contesta suspendarea impusă de furnizorul de servicii de logistică în fața unei instanțe din unul dintre statele membre în care este stabilit furnizorul de servicii de logistică.	deșeurile textile, care să permită identificarea produselor apte pentru reutilizare, pe baza unei evaluări vizuale și funcționale efectuate de către operatorii autorizați, conform criteriilor aprobate de autoritatea competentă, în vederea redirecționării acestora către reutilizare. pct. 41. Deșeurile textile colectate separat pot fi considerate produse textile uzate/purtate apte pentru reutilizare în condițiile în care: 41.1. sunt supuse unor operațiuni de curățare, reparare sau testare tehnică care să asigure că pot fi utilizate din nou fără prelucrare suplimentară; 41.2. sunt predate ulterior spre reutilizare cu respectarea prevederilor prezentului Regulament. pct. 42. Produsele textile returnate de către consumatori, care nu au devenit deșeuri și care corespund prevederilor sbp. 7.17., nu pot fi luate în considerare la calculul îndeplinirii țintelor pentru reutilizare stabilite prin prezentul Regulament. **VI. REUTILIZAREA, RECONDIȚIONAREA PRODUSELOR TEXTILE ȘI A DEȘEURILOR TEXTILE** pct. 43. Pregătirea pentru reutilizare a produselor textile uzate și care au statut de deșeu se realizează în scopul extinderii ciclului de viață al acestora și diminuării cantităților de deșeuri generate, prin operațiuni de verificare, curățare, recondiționare și reparare, conform definițiilor prevăzute în prezentul Regulament. pct. 44. În vederea realizării țintelor pentru reutilizare specificate în pct. 52 și anexa nr. 7 la prezentul Regulament, sistemele individuale sau colective pot colabora cu entități din sectorul economiei sociale, inclusiv întreprinderi sociale și întreprinderi sociale de inserție reglementate de Legea nr. 845/1992 cu privire la antreprenoriat și întreprinderi, deținători de patente de întreprinzător și alți operatori care desfășoară activități de reparare, recondiționare, modernizare, refabricare sau alte procese similare care vizează prelungirea duratei de viață a produselor textile, respectând prevederile prezentului Regulament. pct. 45. Pentru atingerea țintei minime totale de pregătire pentru reutilizare a deșeurilor textile colectate separat prevăzute în anexa nr. 7 din prezentul Regulament, producătorii, individual sau prin intermediul sistemelor colective, vor organiza și finanța activități de recondiționare, reparare sau modernizare a produselor		

	textile, în vederea reintegrării acestora în circuitul economic. pct. 46. În procesul de pregătire pentru reutilizare se acordă prioritate operațiunilor de recondiționare și reparare, astfel încât produsele textile să își recapete funcționalitatea inițială și să poată fi donate sau reintroduse pe piață, în conformitate cu standardele igienico-sanitare aplicabile. pct. 47. Producătorii și sistemele colective asigură reutilizarea produselor textile purtate/uzate și care au statut de deșeu prin modernizare, recondiționare, refabricare sau reparare, în condițiile stabilite de prezentul Regulament. pct. 48. Produsele textile nevândute, care nu pot fi plasate pe piață, dar nu prezintă riscuri pentru viața și sănătatea consumatorilor, nu pot fi distruse prin incinerare sau depozitare. Acestea vor fi redistribuite cu prioritate prin donație sau transferate către operatori autorizați pentru reciclare sau valorificare, cu indicarea explicită a operațiilor aplicabile, conform anexei nr. 2 la Legea nr. 209/2016 privind deșeurile. pct. 49. Produsele textile recondiționate, reparate sau pregătite pentru reutilizare trebuie să fie etichetate corespunzător cu mențiunea „reutilizat", „recondiționat" sau „reparat", pentru a asigura transparență și informarea corectă a consumatorilor. pct. 50. Operatorii implicați în recondiționare, reparare și reutilizare au obligația să respecte condițiile igienico-sanitare corespunzătoare, astfel încât produsele textile reutilizate să nu prezinte riscuri pentru sănătatea consumatorilor.		
Articolul 22b **Registrul producătorilor de produse textile, conexe sau de încălțăminte** 1. Statele membre înființează un registru al producătorilor de produse textile, conexe sau de încălțăminte enumerați în anexa IVc („registrul producătorilor") pentru a monitoriza respectarea de către acești producători a articolului 22a și a articolului 22c alineatul (1). Comisia creează un site web cu linkuri către toate registrele naționale ale producătorilor pentru a facilita înregistrarea producătorilor din toate statele membre. Statele membre informează Comisia cu privire la linkul către registrele lor naționale ale producătorilor în termen de 30 de zile de la lansarea registrelor.	**Proiectul HG pentru aprobarea Regulamentului privind gestionarea produselor textile și a deșeurilor textile** **III. ÎNREGISTRAREA PRODUCĂTORILOR** pct. 10. Pentru monitorizarea respectării cerințelor prezentului Regulament, Agenția de Mediu ține evidența producătorilor de produse textile și, în acest sens, întocmește și menține Lista producătorilor de produse supuse reglementărilor de responsabilitate extinsă a producătorilor (în continuare – Lista producătorilor), prin intermediul Sistemului informațional automatizat „Managementul deșeurilor", stabilit în Hotărârea Guvernului nr. 682/2018. pct. 11. Producătorii de produse textile existenți pe piață se înscriu în Lista producătorilor în conformitate cu	**Compatibil**	

Informațiile din fiecare registru al producătorilor trebuie să fie ușor accesibile, disponibile publicului și gratuite, să poată fi citite automat, sortate și căutate și să respecte standardele deschise pentru utilizarea de către terți. Furnizarea de informații în temeiul prezentului alineat nu aduce atingere păstrării confidențialității comerciale și industriale a informațiilor sensibile, în conformitate cu legislația relevantă a Uniunii și a legislației naționale. 2. Statele membre se asigură că producătorii sunt obligați să se înregistreze în registrul producătorilor. În acest scop, statele membre solicită producătorilor să depună o cerere de înregistrare în fiecare stat membru în care pun la dispoziție pe piață pentru prima dată produse textile, conexe sau încălțăminte enumerate în anexa IVc. 3. Statele membre permit producătorilor să pună la dispoziție pe piață pentru prima dată produsele textile, conexe produselor textile sau încălțămintei enumerate în anexa IVc numai în cazul în care aceștia sau, în cazul autorizației, reprezentanții lor autorizați pentru răspunderea extinsă a producătorului sunt înregistrați în statul membru în cauză. 4. Cererea de înregistrare va include următoarele informații: (o)numele, marca comercială și denumirile comerciale, dacă sunt disponibile, sub care producătorul își desfășoară activitatea în statul membru în cauză și adresa producătorului, inclusiv codul poștal și localitatea, strada și numărul și țara, numărul de telefon, dacă există, adresa web și adresa de e-mail, precum și un punct unic de contact; (b) codul național de identificare al producătorului, inclusiv numărul său de înregistrare la registrul comerțului sau numărul oficial de înregistrare echivalent și numărul de identificare fiscală la nivel de Uniune sau național; (c) codurile NC ale produselor textile, ale produselor conexe și ale încălțămintei enumerate în anexa IVc pe care producătorul intenționează să le pună la dispoziție pe piață pentru prima dată; (d) denumirea, codul poștal, localitatea, strada și numărul, țara, numărul de telefon, dacă există, adresa web, adresa de e-mail și codul național de identificare ale organizației responsabile cu responsabilitatea	prevederile art. 12 alin. (5) din Legea nr. 209/2016 privind deșeurile, în termen de 3 luni de la data intrării în vigoare a prezentului Regulament, primind un număr de înregistrare care este comunicat de aceștia, în maximum 30 de zile lucrătoare de la atribuire, tuturor rețelelor comerciale de distribuirea produselor textile prin care sunt vândute produsele textile plasate pe piață. pct. 12. Producătorii de produse textile nou-înregistrați pe piață au obligația de a se înscrie în Lista producătorilor conform prevederilor pct. 11, în termen de 3 luni de la data înregistrării la Agenția Servicii Publice și până la inițierea activității de plasare pe piață a produselor textile. pct. 13. Obligația de înregistrare în Lista producătorilor se referă atât la agenții economici nou- înregistrați pe piață, cât și la producătorii existenți până la data intrării în vigoare a prezentului Regulament. pct. 14. Persoanele fizice care importă produse textile în cantități ocazionale și cu o valoare care nu depășește pragurile financiare şi/sau limitele cantitative prevăzute în Codul vamal nr. 95/2021, destinate exclusiv uzului personal al destinatarului sau al familiei sale și care, prin natura sau cantitatea lor, nu sunt destinate activităților comerciale sau de producție, nu sunt considerate producători în sensul prezentului Regulament. pct. 15. Persoanele fizice care importă produse textile și care depășesc pragurile financiare şi/sau limitele cantitative prevăzute în Codul vamal nr. 95/2021, sau care prin natura, frecvența ori cantitatea lor indică un caracter comercial, se consideră plasate pe piață și producători în sensul prezentului Regulament. pct. 16. Producătorii și/sau distribuitorii care distribuie, cumpără, primesc prin donație sau recepționează prin alte mijloace, în vederea plasării pe piață sau pentru uz propriu, produse textile noi și/sau uzate, precum și entitățile publice și private care achiziționează, primesc prin donație sau recepționează prin alte mijloace, pentru uz propriu, produse textile noi și/sau uzate, pot solicita producătorilor/distribuitorilor de pe piață respectarea obligației de înregistrare în Lista producătorilor, prin prezentarea numărului de înregistrare, și pot refuza recepționarea produselor provenite de la producători/distribuitori neînregistrați. pct. 17. Producătorii care introduc pe piață produse textile prin vânzări la distanță, inclusiv online, sunt obligați să se înregistreze în Lista producătorilor prevăzută de prezentul		

producătorilor, numărul de înregistrare la registrul comerțului sau un număr oficial de înregistrare echivalent, codul de identificare fiscală la nivelul Uniunii sau la nivel național al organizației responsabile cu responsabilitatea producătorilor și mandatul producătorului reprezentat; (e) o declarație a producătorului sau, după caz, a reprezentantului autorizat pentru răspunderea extinsă a producătorului sau a organizației de răspundere a producătorului, care să ateste că informațiile furnizate sunt adevărate. 5. Statele membre se asigură că obligațiile prevăzute în prezentul articol pot fi îndeplinite, în numele producătorului, de către o organizație de răspundere a producătorilor, prin mandat scris. În cazul în care un producător a desemnat o organizație care își asumă responsabilitatea pentru producători, obligațiile prevăzute în prezentul articol sunt îndeplinite de organizația respectivă *mutatis mutandis,* cu excepția cazului în care statul membru specifică altfel. 6. Statele membre se asigură că autoritatea competentă: (o) primește cererile de înregistrare a producătorilor menționați la alineatul (2) prin intermediul unui sistem electronic de prelucrare a datelor, ale cărui detalii sunt puse la dispoziție pe site-ul web al autorității competente; (b) acordă înregistrări și furnizează un număr de înregistrare în termen de maximum 12 săptămâni de la data la care sunt furnizate informațiile prevăzute la alineatul (4); (c)este în măsură să stabilească modalități detaliate cu privire la cerințele și procesul de înregistrare fără a adăuga cerințe de fond suplimentare față de cele prevăzute la alineatul (4); (d) este în măsură să perceapă producătorilor taxe bazate pe costuri și proporționale pentru prelucrarea cererilor menționate la alineatul (2). 7. Autoritatea competentă poate refuza sau retrage înregistrarea producătorului în cazul în care informațiile prevăzute la alineatul (4) și documentele justificative aferente nu sunt furnizate sau sunt insuficiente sau în cazul în care producătorul nu mai	Regulament și să respecte toate obligațiile aferente. În cazul în care producătorul nu este stabilit pe teritoriul Republicii Moldova, acesta are obligația de a desemna un reprezentant autorizat pe teritoriul național, care să îndeplinească în numele său obligațiile prevăzute de prezentul Regulament. pct. 18. Cererea de înregistrare în Lista producătorilor se completează după modelul prezentat în anexa nr. 3 și se depune la Agenția de Mediu în format electronic, prin intermediul Sistemului informațional automatizat „Managementul deșeurilor”, fiind însoțită de următoarele documente: 18.1. în cazul sistemului individual: 18.1.1. planul operațional, după modelul din anexa nr. 4; 18.1.2. informațiile generale, completate conform modelului prezentat în anexa nr. 5; 18.1.3. contract cu operatori autorizați pentru gestionarea deșeurilor textile; 18.1.4. opțional pentru producătorii care asigură întreținerea, modernizarea, recondiționarea, refabricarea, repararea produselor/deșeurilor textile dovada acestor operațiuni sau contract cu prestatori de aceste servicii. 18.2. în cazul sistemului colectiv: 18.2.1. dovada unui sistem colectiv, care include extrasul din Registrul de stat al persoanelor juridice, statutul sistemului colectiv creat și lista fondatorilor; 18.2.2. setul de documente pentru obținerea autorizației de mediu pentru gestionarea deșeurilor, conform art. 25 alin. (4) și (6) din Legea nr. 209/2016 privind deșeurile; 18.2.3. planul operațional, după modelul din anexa nr. 4; 18.3. în cazul producătorilor membri ai sistemului colectiv: 18.3.1. dovada calității de membru al unui sistem colectiv, conform art. 12 alin. (5) lit. e) din Legea nr. 209/2016 privind deșeurile; 18.3.2. informațiile generale, completate conform modelului prezentat în anexa nr. 5. pct. 19. Agenția de Mediu adoptă o decizie cu privire la aprobarea planului operațional în termen de 10 zile lucrătoare, termen în care poate solicita clarificări și informații necesare pentru a permite o evaluare substanțială a planului. pct. 20. Agenția de Mediu eliberează numărul de înregistrare pentru producătorii de produse textile în termen de 10 zile lucrătoare din ziua acceptării cererii. pct. 21. Înregistrarea producătorilor în Lista producătorilor este valabilă pe o perioadă de 5 ani. Cererea de reînnoire a		

îndeplinește cerințele prevăzute la alineatul (4) litera (d). 8. Statele membre solicită producătorului sau, după caz, reprezentantului autorizat pentru răspunderea extinsă a producătorului sau organizației de răspundere a producătorilor să notifice autoritatea competentă fără întârzieri nejustificate cu privire la orice modificare a informațiilor conținute în înregistrare, în conformitate cu alineatul (4) litera (d), și cu privire la orice încetare definitivă a punerii la dispoziție pe piață pentru prima dată a produselor textile, conexe produselor textile sau a încălțămintei menționate în înregistrare. Un producător este exclus din registrul producătorilor dacă acesta a încetat să existe. 9. În cazul în care informațiile din registrul producătorilor nu sunt accesibile publicului, statele membre se asigură că furnizorii de platforme online care permit consumatorilor să încheie contracte la distanță cu producătorii și furnizorii de servicii de îndeplinire a comenzilor care încheie contracte pentru oricare dintre serviciile menționate la articolul 3 punctul (11) din Regulamentul (UE) 2019/1020 cu producătorii care oferă utilizatorilor finali produse textile, conexe textile sau încălțăminte enumerate în anexa IVc au acces gratuit la registrul producătorilor. 10. Până la 17 aprilie 2027, Comisia adoptă acte de punere în aplicare care stabilesc formatul armonizat pentru înregistrarea în registrul producătorilor, pe baza cerințelor de informare prevăzute la alineatul (4) din prezentul articol. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 39 alineatul (2).	înregistrării se depune cu 2 luni înainte de expirarea perioadei de valabilitate, după modelul de cerere prezentat în anexa nr. 3. pct. 22. Producătorii care renunță la plasarea pe piață a produselor textile, în termen de 30 de zile de la încetarea activității, notifică în scris acest fapt Agenției de Mediu, conform modelului din anexa nr. 6, cu scopul de a fi radiați din Lista producătorilor. pct. 23. Începând cu 1 ianuarie 2028, pot plasa pe piață produse textile noi și/sau uzate numai producătorii înregistrați în Lista producătorilor. pct.24. Până la data de 20 noiembrie a fiecărui an, producătorii care intenționează să își îndeplinească responsabilitatea extinsă a producătorului prin sistem individual sau prin sistem colectiv notifică Agenției de Mediu intenția de a-și desfășura activitatea în anul următor, conform modelului de scrisoare prevăzut în anexa nr. 6.		
Articolul 22c **Organizațiile care implementează răspunderea extinsă a producătorilor în domeniul textilelor** (1) Statele membre se asigură că producătorii de produse textile, asociate textilelor sau de încălțăminte enumerate în anexa IVc încredințează unei organizații care implementează răspunderea extinsă a producătorilor îndeplinirea în numele lor a obligațiilor în materie de răspundere extinsă a producătorilor prevăzute la articolul 22a.	**Proiectul HG pentru aprobarea Regulamentului privind gestionarea produselor textile și a deșeurilor textile** pct. 27.Producătorii de produse textile care își onorează responsabilitatea extinsă a producătorului în mod individual au următoarele responsabilități: 27.1. să se înregistreze în lista producătorilor conform cerințelor prevăzute în pct. 10; 27.2. să asigure măsuri de prevenire a poluării cu deșeuri textile prevăzute de prezentul Regulament;	**Compatibil**	

(2) Statele membre impun organizațiilor care implementează răspunderea extinsă a producătorilor și care intenționează să îndeplinească, în numele producătorilor, obligațiile în materie de răspundere extinsă a producătorilor prevăzute la articolul 8a alineatul (3), la articolele 22a, 22b și 22d și la prezentul articol obligația de a obține o autorizație din partea unei autorități competente. (3) Statele membre stabilesc criterii privind calificările pe care organizațiile care implementează răspunderea extinsă a producătorilor trebuie să le dețină pentru a li se încredința sarcina îndeplinirii obligațiilor în materie de răspundere extinsă a producătorilor în numele producătorilor. În mod deosebit, statele membre impun organizațiilor care implementează răspunderea extinsă a producătorilor să demonstreze că dețin expertiza necesară în materie de gestionare a deșeurilor și de sustenabilitate. (4) Statele membre pot obține o derogare de la obligația prevăzută la alineatul (3), cu condiția ca, înainte de 16 octombrie 2025, să fi stabilit deja criterii care să asigure că unei organizații care implementează răspunderea extinsă a producătorilor i se poate încredința sarcina îndeplinirii obligațiilor în materie de răspundere extinsă a producătorilor în numele producătorilor numai în cazul în care aceasta demonstrează că deține expertiza necesară în domeniul gestionării deșeurilor, iar criteriile respective asigură faptul că organizația care implementează răspunderea extinsă a producătorilor va gestiona deșeurile în mod sustenabil și va limita impactul gestionării deșeurilor asupra mediului. (5) Fără a aduce atingere articolului 8a alineatul (4), statele membre impun organizațiilor care implementează răspunderea extinsă a producătorilor obligația de a se asigura că sumele care le sunt plătite sub formă de contribuții financiare de către producătorii de produse textile, asociate textilelor sau de încălțăminte enumerate în anexa IVc: (a) se bazează pe greutatea și, după caz, pe cantitatea produselor în cauză și, în cazul produselor textile, asociate textilelor și de încălțăminte enumerate în anexa IVc, sunt modulate în funcție de cerințele de proiectare ecologică adoptate în temeiul Regulamentului (UE) 2024/1781 care sunt cele mai	27.3. să asigure colectarea separată a deșeurilor textile în conformitate cu prevederile prezentului Regulament, pentru a facilita pregătirea pentru reutilizare, reciclare și valorificarea acestora; 27.4. să asigure îndeplinirea țintelor de colectare pentru reutilizare și/sau valorificare prevăzute în anexa nr. 7 a prezentului Regulament, si inclusiv stocarea corespunzătoare până la predare conform cerințelor stabilite de art. 123 din Legea nr. 209/2016 privind deșeurile; 27.5.să țină evidența privind tipul și cantitatea produselor textile plasate pe piață, a cantității deșeurilor textile colectate separat, inclusiv reutilizate și/sau predate pentru reciclare și/sau valorificare, în temeiul art. 12. alin (5) lit. d) din Legea nr. 209/2016 privind deșeurile, inclusiv la punctele de colectare organizate; 27.6. să raporteze anual Agenției de Mediu datele privind cantitatea de deșeuri textile colectate și reciclare, în temeiul art. 12. alin (5) lit. i) din Legea nr. 209/2016 privind deșeurile, respectînd prevederile pct. 72 din prezentul Regulament; 27.7. să nu aplice costuri utilizatorilor finali care predau deșeurilor textile la punctele de colectare create. pct.28. Sistemele colective care acționează în numele producătorilor de produse textile în conformitate cu prevederile art. 12 alin. (8) și art. 29 din Legea nr. 209/2016 privind deșeurile, au următoarele responsabilități: 28.1. să dețină autorizația pentru gestionarea deșeurilor în cazul implementării responsabilității extinse a producătorului, conform prevederilor art. 24 alin. (3) și art. 25 din Legea nr. 209/2016 privind deșeurile; 28.2. să confirme calitatea de membri fondatori numai pentru producătorii care corespund noțiunii menționate la sbp. 7.16; 28.3. să accepte în rândul membrilor toți producătorii care solicită aderarea și corespund criteriilor prevăzute în statut, refuzul cererii de aderare este permis doar în baza unei justificări întemeiate și cu aprobarea Agenției de Mediu; 28.4. să asigure nediscriminarea și desfășurarea transparentă a activităților de gestionare a deșeurilor textile față de operatorii economici contractați; 28.5. să reinvestească eventualul profit exclusiv în activitățile destinate îndeplinirii responsabilităților ce le revin producătorilor pentru care au preluat responsabilitatea; 28.6. să asigure gestionarea corectă a resurselor financiare		

relevante pentru prevenirea generării de deșeuri provenite din produse textile, asociate textilelor și de încălțăminte și pentru tratarea acestora în concordanță cu ierarhia deșeurilor și de metodologiile de măsurare corespunzătoare pentru criteriile respective, adoptate în temeiul regulamentului respectiv sau pe baza altor acte legislative ale Uniunii care stabilesc criterii de sustenabilitate și metode de măsurare armonizate pentru produsele textile, asociate textilelor și de încălțăminte și care asigură îmbunătățirea sustenabilității din punctul de vedere al mediului și a circularității respectivelor produse; (b) țin seama de veniturile obținute de organizațiile care implementează răspunderea extinsă a producătorilor din reutilizare, din pregătirea pentru reutilizare sau din valoarea materiilor prime secundare obținute în urma reciclării deșeurilor textile; (c) asigură tratamentul egal al producătorilor, indiferent de originea sau dimensiunea lor, fără a impune o sarcină disproporționată producătorilor, inclusiv întreprinderilor mici și mijlocii, care produc cantități reduse de produse textile, asociate textilelor sau de încălțăminte enumerate în anexa IVc. (6) În situațiile în care este oportun să se abordeze practicile din domeniul modei de consum și al celei de consum ultrarapid și generarea aferentă de deșeuri excesive din produse textile, asociate textilelor și de încălțăminte enumerate în anexa IVc, statele membre pot solicita organizațiilor care implementează răspunderea extinsă a producătorilor să moduleze contribuția financiară în funcție de practicile producătorilor în ceea ce privește produsele textile, asociate textilelor și de încălțăminte enumerate în anexa IVc, luând în calcul durata de viață a produsului care rezultă din astfel de practici, durata de viață utilă a produselor respective dincolo de primul utilizator și contribuția la circularitatea în buclă închisă a produselor respective, prin transformarea deșeurilor textile în materii prime pentru noi lanțuri de producție. (7) Atunci când este necesar pentru a se evita denaturarea pieței interne și a asigura corelarea cu cerințele în materie de proiectare ecologică adoptate în temeiul articolului 4 coroborat cu articolul 5 din Regulamentul (UE) 2024/1781, Comisia adoptă acte de punere în aplicare de stabilire a criteriilor de	acumulate din plata tarifelor de preluare a responsabilității de către producători, pentru acoperirea costurilor aferente, conform pct. 80-89din prezentul Regulament; 28.7. să afișeze pe pagina web oficială costul operațional de gestionare a deșeurilor textile în termen de 15 zile de la emiterea autorizației și să notifice producătorii afiliați, precum și să publice pe pagina web, cu cel puțin 15 zile înainte de aplicare, orice modificare a acestui cost; 28.8. să aplice, în stabilirea contribuțiilor financiare plătite de producători, principiul de modulare, pe produse individuale sau grupuri de produse similare, luând în considerare durabilitatea, potențialul de reparare, reutilizare și reciclare, precum și prezența substanțelor periculoase, în conformitate cu ciclul de viață al produsului conform prevederilor art.12, alin. (22) din Legea nr. 209/2016 privind deșeurile; 28.9. să asigure transparența utilizării contribuțiilor financiare prin constituirea organului de control, în conformitate cu art. 12 alin. (24) din Legea nr. 209/2016 privind deșeurile. 28.10. să asigure, în numele producătorilor membri, atingerea țintelor de colectare pentru reutilizare, reciclare și /sau valorificare energetică a deșeurilor textile, stabilite în anexa nr.7 a prezentului Regulament , inclusiv stocarea corespunzătoare până la predare; 28.11.să informeze regulat producătorii despre îndeplinirea obligațiilor de raportare, cantitățile colectate separat și transmise spre reutilizare sau reciclare, precum și despre investițiile realizate pentru anul de raportare în sectorul de reutilizare/reciclare; 28.12.să raporteze anual Agenției de Mediu datele privind cantitățile și categoriile de produse textile și deșeuri textile colectate pentru reutilizare, reciclare și /sau valorificare energetică care respectă operațiunile stabilite de anexele nr. 1, nr. 2 și nr. 31 din Legea nr. 209/2016 privind deșeurile și a cerințelor prezentului Regulament; 28.13.să asigure sisteme de colectare separată a deșeurilor textile în cooperare cu autoritățile administrației publice locale în conformitate cu prevederile art. 121 alin (4) din Legea nr. 209/2016 privind deșeurile și cu respectarea prevederilor pct. 4 și a prezentului Regulament, pentru a facilita pregătirea pentru reutilizare, reciclarea și valorificarea acestora;		

modulare a taxelor în vederea aplicării alineatului (5) litera (a) și a alineatului (6) de la prezentul articol. Respectivele acte de punere în aplicare, care nu vizează stabilirea precisă a nivelului contribuțiilor, se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 39 alineatul (2) din prezenta directivă. (8) Statele membre se asigură că organizațiile care implementează răspunderea extinsă a producătorilor instituie un sistem de colectare separată a produselor textile, asociate textilelor și de încălțăminte enumerate în anexa IVc, uzate și care au statutul de deșeu, indiferent de natura, compoziția materialului, starea, numele, denumirea comercială, marca sau originea acestora, pe teritoriul statului membru pe a cărui piață sunt puse la dispoziție produsele respective pentru prima dată. Sistemul de colectare separată: (a) oferă actorilor menționați la alineatul (9) litera (a) colectarea unor astfel de produse textile, asociate textilelor și de încălțăminte uzate și care au statutul de deșeu și prevăd mecanismele practice necesare pentru colectarea și transportul respectivelor produse textile, asociate textilelor și de încălțăminte uzate și care au statutul de deșeu, inclusiv punerea la dispoziție, cu titlu gratuit, a unor containere adecvate de colectare și de transport, la punctele de colectare care fac parte din sistemul de colectare al organizației care implementează răspunderea extinsă a producătorilor; (b) asigură, cu titlu gratuit, colectarea unor astfel de produse textile, asociate textilelor și de încălțăminte uzate și care au statutul de deșeu colectate prin punctele de colectare care fac parte din sistemul de colectare al organizației care implementează răspunderea extinsă a producătorilor, cu o frecvență adaptată la suprafața acoperită și la volumul unor astfel de produse textile, asociate textilelor și de încălțăminte uzate și care au statutul de deșeu colectate în mod obișnuit prin intermediul punctelor de colectare respective; (c) asigură, cu titlu gratuit, colectarea deșeurilor pe care entitățile din sectorul economiei sociale și alți actori le generează pornind de la produsele textile, asociate textilelor și de încălțăminte colectate prin punctele de colectare care fac parte din sistemul de colectare al organizației care implementează	28.14. să nu aplice costuri utilizatorilor finali care predau deșeurilor textile la punctele de colectare create;[GS1.1][Dpdgadșas1.2] 28.15.să organizeze campanii de informare în colaborare cu subiecții stabiliți la pct.26 privind importanța colectării separate a deșeurilor textile; 28.16. să dezvolte sau să susțină platforme digitale (website, aplicații mobile) care să ofere consumatorilor informații despre punctele de colectare, procedurile de predare, beneficiile reutilizării și opțiuni pentru schimb, donație sau recondiționare; 28.17. să faciliteze colaborarea cu entitățile din sectorul economiei sociale, inclusiv întreprinderile sociale și întreprinderile sociale de inserție reglementate de Legea nr. 845/1992 cu privire la antreprenoriat și întreprinderi , organizații de caritate, fundații sau grupuri de inițiativă care desfășoară acțiuni de reutilizare, donare a textilelor către categoriile defavorizate ale populației; 28.18) să adopte, la propria inițiativă, orice alte măsuri sau proiecte care pot contribui la creșterea gradului de colectare separată, reutilizare și reciclare a textilelor, cu respectarea obiectivelor prezentului Regulament; 28.19..să furnizeze, deșeurile textile colectate către operatorii autorizați care dețin instalații de reciclare fibră-la-fibră sau alte forme de valorificare materială și energetică, la cererea justificată a acestora, cu respectarea principiilor trasabilității, calității materialelor și în conformitate cu contractele de operare în vigoare. pct. 31. Autoritățile administrației publice locale conform prevedrilor art. 11 alin. (1) lit. b) și art.12 alin. (17) din Legea nr. 209/2016 privind deșeurile, au următoarele responsabilități: 31.1. să colaboreze cu sistemele individuale și colective în bază de contract, pentru dezvoltarea sistemului complementar de colectare a deșeurilor textile, generate în fluxul de deșeuri municipale, cu respectarea cerințelor prevăzute în anexa nr. 14 la prezentul Regulament;. 31.2. să aloce terenuri și/sau să desemneze locații necesare pentru organizarea punctelor de colectare separată și, după caz, pentru depozitarea temporară a deșeurilor textile, inclusiv prin dotarea acestora cu containere sau alte mijloace specifice acestui tip de deșeu, în condițiile contractelor încheiate cu sistemele individuale sau colective și cu respectarea cerințelor prevăzute în anexa nr. 14 la prezentul Regulament;		

răspunderea extinsă a producătorilor, prin coordonare între organizația care implementează răspunderea extinsă a producătorilor și entitățile din sectorul economiei sociale și astfel de alți actori. Eventuala coordonare între organizațiile care implementează răspunderea extinsă a producătorilor respectă legislația Uniunii în domeniul concurenței. (9) Statele membre se asigură că sistemul de colectare menționat la alineatul (8): (a) constă în puncte de colectare înființate de organizațiile care implementează răspunderea extinsă a producătorilor și de operatorii care se ocupă de gestionarea deșeurilor în numele acestora, în cooperare cu unul sau mai mulți dintre următorii actori: entități din sectorul economiei sociale, comercianți cu amănuntul, autorități publice sau părți terțe care efectuează în numele acestor autorități colectarea produselor textile, asociate textilelor și de încălțăminte enumerate în anexa IVc, uzate și care au statutul de deșeu, precum și operatori de puncte de colectare voluntară; (b) acoperă întregul teritoriu al statului membru, ținând seama de dimensiunea și densitatea populației, de volumul preconizat al produselor textile, asociate textilelor și de încălțăminte enumerate în anexa IVc, uzate și care au statutul de deșeu, de accesibilitatea și proximitatea utilizatorilor finali, fără a se limita la zonele în care colectarea și gestionarea ulterioară a produselor respective este profitabilă; (c) menține o creștere susținută, fezabilă din punct de vedere tehnic, a colectării separate și o scădere corelată a deșeurilor municipale mixte colectate rezultate din produsele textile, asociate textilelor și de încălțăminte enumerate în anexa IVc, uzate și care au statutul de deșeu, valorificând bunele practici existente. (10) Statele membre se asigură că organizațiile care implementează răspunderea extinsă a producătorilor nu sunt autorizate să refuze participarea autorităților publice locale, a entităților din sectorul economiei sociale sau a altor operatori din sectorul reutilizării la sistemul de colectare separată instituit în temeiul alineatului (8). (11) Fără a aduce atingere alineatului (8) literele (a) și (b) și alineatului (9) litera (a), statele membre se	31.3. să informeze populația, în colaborare cu sistemele individuale și colective, despre amplasarea punctelor de colectare, tipurile de textile acceptate, condițiile de predare și beneficiile reutilizării și reciclării, să includă în planurile locale de gestionare a deșeurilor conform art. 35 din Legea nr. 209/2016 privind deșeurile, măsuri și obiective specifice pentru colectarea, reutilizarea și valorificarea deșeurilor textile; 31.4. să colaboreze cu producătorii, sistemele colective, cu entitățile din sectorul economiei sociale, inclusiv întreprinderile sociale și întreprinderile sociale de inserție reglementate de Legea nr. 845/1992 cu privire la antreprenoriat și întreprinderi, instituțiile de învățământ, ONG-urile și alte structuri relevante pentru promovarea și susținerea reparației, recondiționării și reutilizării textilelor, inclusiv prin acțiuni precum colectarea separată a textilelor uzate, târguri de schimb și donații sau ateliere de reparații și reutilizare creativă, în scopul creșterii gradului de implicare a comunității; 31.5. să faciliteze accesul categoriilor defavorizate ale populației la textile reutilizabile sau reparate, prin colaborare cu instituții de asistență socială, ONG-uri și rețele de voluntari; 31.6. să utilizeze platforme online locale care să ofere informații în timp real despre punctele de colectare, stocurile disponibile pentru donații și serviciile de reparații sau recondiționare. pct. 32. În scopul reducerii deșeurilor textile și reintroducerii lor în circuitul economic, entitățile din sectorul economiei sociale, inclusiv întreprinderile sociale și întreprinderile sociale de inserție reglementate de Legea nr. 845/1992 cu privire la antreprenoriat și întreprinderi, care desfășoară activități de reutilizare prin modernizare, recondiționare, refabricare sau reparare a produselor textile purtate/uzate, pot avea următoarele responsabilități în baza contractelor sau parteneriatelor încheiate cu producătorii, sistemele individuale ori colective, autoritățile administrației publice locale sau operatorii autorizați: 32.1. să desfășoare activități de reparație, curățare, recondiționare și pregătire pentru reutilizare a produselor textile colectate, contribuind la prevenirea generării de deșeuri și extinderea duratei de viață a produselor; 32.2. să desfășoare activități de colectare și sortare a produselor textile uzate/purtate recepționate în cele reutilizabile si cele ca deșeu, respectiv cele cu statut de		

asigură că entitățile din sectorul economiei sociale sunt autorizate să mențină și să exploateze propriile puncte de colectare separată și că li se acordă un tratament egal sau preferențial în ceea ce privește amplasarea punctelor de colectare separată. Statele membre se asigură că entitățile din sectorul economiei sociale care fac parte din sistemul de colectare în conformitate cu alineatul (9) litera (a) nu sunt obligate să predea organizației care implementează răspunderea extinsă a producătorilor produsele textile, asociate textilelor și de încălțăminte enumerate în anexa IVc, uzate și care au statutul de deșeu, pe care le-au colectat. (12) Statele membre se asigură că entitățile din sectorul economiei sociale care operează propriile puncte de colectare separată în conformitate cu alineatul (11) transmit autorității competente, cel puțin o dată pe an, informații referitoare la cantitatea, exprimată în greutate, de produse textile, asociate textilelor și de încălțăminte enumerate în anexa IVc, uzate și care au statutul de deșeu, colectate separat, oferind detalii despre: (a) cantitatea, exprimată în greutate, evaluată ca fiind adecvată pentru reutilizare, indicând, acolo unde este posibil, cantitatea exportată, exprimată în greutate; (b) cantitatea, exprimată în greutate, destinată pregătirii pentru reutilizare și reciclării, indicând separat, în cazul în care această informație este disponibilă, reciclarea fibrelor în de tip fibră la fibră, precum și, dacă este posibil, cantitatea exportată, exprimată în greutate; și (c) cantitatea, exprimată în greutate, destinată altor operațiuni de valorificare sau eliminării. (13) Prin derogare de la alineatul (12), statele membre pot scuti, parțial sau total, entitățile din sectorul economiei sociale de obligația de a transmite informațiile prevăzute la alineatul (12), în cazul în care îndeplinirea acestor obligații de raportare ar conduce la o sarcină administrativă disproporționată pentru entitățile respective. (14) Statele membre se asigură că, pe lângă informațiile menționate la articolul 8a alineatul (2), organizațiile care implementează răspunderea extinsă a producătorilor pun la dispoziția utilizatorilor finali următoarele informații privind consumul durabil, inclusiv opțiunile de vânzare ca produse de ocazie,	deseu sa fie predate operatorilor și/sau sistemelor colective autorizate, 32.3. să angajeze și să sprijine profesional persoane din categoriile defavorizate ale populației, în vederea promovării incluziunii sociale prin activități legate de economia circulară în domeniul textilelor; 32.4. să colaboreze cu sistemele individuale și colective, inclusiv cu autoritățile administrației publice locale în campanii de informare și educare a publicului privind beneficiile reutilizării textilelor și colectării separate a deșeurilor textile; 32.5. să raporteze periodic, către partenerii contractuali și Agenția de Mediu informații privind cantitățile de deșeuri textile colectate, recondiționate, reutilizate sau transmise pentru reciclare, conform obligațiilor asumate prin contracte sau parteneriate; 32.6. să promoveze inovația socială și practici sustenabile în domeniul gestionării textilelor, în parteneriat cu ONG-uri, instituții de învățământ, mediul de afaceri și comunitățile locale. 32.7. să organizeze sau să participe la târguri de caritate, evenimente comunitare de schimb, donații sau acțiuni de colectare de textile, în colaborare cu ONG-uri, autorități locale, instituții de învățământ și alte organizații relevante, pentru a reintroduce produsele textile uzate în circuitul economic și social și pentru a sprijini persoanele aflate în dificultate. pct. 33. Utilizatorii finali de produse textile și generatorii de deșeuri textile, au următoarele responsabilități: 33.4. să returneze deșeurile textile la punctele de colectare create de sistemele individuale sau colective, inclusiv cele create de alte structuri relevante menționate la pct. 26 din Regulament și cu care aceste sisteme colaborează; 33.5. să colecteze separat deșeurile textile în vederea asigurării unui grad înalt de valorificare conform prevederilor art.13, alin. 2) din Legea nr. 209/2016 privind deșeurile ținînd cont de cerințele din Anexa nr.14 a prezentului Regulament. 33.6. să acorde prioritate donării, schimbului sau reparării produselor textile, înainte de a le preda ca deșeuri, pentru a extinde durata de viață a acestora; 33.7. să reducă consumul produselor textile de tip „fast fashion” și să opteze pentru produse durabile, reciclabile sau realizate din materiale sustenabile;		

reutilizarea și gestionarea la sfârșitul ciclului de viață a textilelor și încălțămintei în ceea ce privește produsele textile, asociate textilelor și de încălțăminte enumerate în anexa IVc pe care producătorii le pun la dispoziție pe piață pentru prima dată: (a) rolul utilizatorilor finali în a contribui la prevenirea generării de deșeuri, inclusiv orice bune practici, în special prin încurajarea modelelor durabile de consum și prin promovarea unei bune îngrijiri a produselor pe durata utilizării; (b) modalitățile de reutilizare și reparare disponibile pentru textile și încălțăminte; (c) amplasarea punctelor de colectare; (d) rolul utilizatorilor finali în contribuirea corectă la colectarea separată a produselor textile, asociate textilelor și de încălțăminte uzate și care au statutul de deșeu, inclusiv prin intermediul donării acestora; (e) impactul asupra mediului, a sănătății umane, precum și a drepturilor sociale și a drepturilor omului al producției de textile, în special al consumului și al practicilor modei de consum, al reciclării și al altor operațiuni de valorificare și eliminare, precum și al aruncării necorespunzătoare a produselor textile, asociate textilelor și de încălțăminte care au statutul de deșeu, cum ar fi aruncarea pe domeniul public sau împreună cu deșeurile municipale mixte, precum și măsurile luate pentru a atenua impactul asupra mediului și a sănătății umane. (15) Statele membre se asigură că organizația care implementează răspunderea extinsă a producătorilor furnizează cu regularitate informațiile prevăzute la alineatul (14), precum și că informațiile sunt actualizate și furnizate prin intermediul: (a) unui site web sau al altor mijloace de comunicare electronică; (b) comunicării în spațiile publice și la punctul de colectare; (c) programelor educaționale, campaniilor de sensibilizare și activităților de implicare a comunității; (d) semnalizării în una sau mai multe limbi care pot fi ușor de înțeles de către utilizatori și consumatori. (16) În cazul în care, într-un stat membru, mai multor organizații care implementează răspunderea extinsă a producătorilor li se încredințează sarcina de a îndeplini obligațiile în materie de răspundere extinsă	33.8. să notifice subiecții prevăzuți la pct. 26 despre punctele de colectare nefuncționale sau cazurile de abandon ilegal al textilelor, pentru îmbunătățirea sistemului. pct. 53. Agenția de Mediu stabilește dacă a fost atinsă ținta minimă totală pentru reutilizare, reciclare și/sau valorificare energetică pentru un an în baza datelor raportate de producătorii individuali sau sistemele colective care acționează în numele acestora și operatorii autorizați pentru colectarea și valorificarea deșeurilor textile. pct. 54. Deșeurile textile exportate în scopul reciclării și/sau valorificării energetice, cu respectarea prevederilor art. 63 și 64 din Legea nr. 209/2016 privind deșeurile sunt luate în considerare pentru atingerea țintelor minime totale, prevăzute în anexa nr. 7 din prezentul Regulament, doar în condițiile în care există o dovadă scrisă a operatorului autorizat pentru tratarea deșeurilor ce confirmă că reciclarea/valorificarea deșeurilor textile a avut loc, astfel cum este specificat în procedura de transfer a deșeurilor indicate la pct. 73 sbp. 3) și 5) din Regulamentul privind transferurile de deșeuri, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 4 **XI. EVIDENȚA ȘI RAPORTAREA** pct. 70. Agenția de Mediu ține evidența producătorilor de produse textile, inclusiv a celor care furnizează produse textile prin intermediul tehnicilor de comunicare la distanță, întocmește și menține Lista producătorilor prin intermediul Sistemului informatic automatizat „Managementul deșeurilor”, conform prevederilor stabilite de art. 33 alin. (3) și (4) și art. 12 alin. (5) lit. c) și alin. (6) lit. b) din Legea nr. 209/2016 privind deșeurile. pct. 71. Sistemele individuale și colective raportează Agenției de Mediu anual, până la data de 30 aprilie a anului ce urmează, în format electronic datele privind: 71.1. cantitatea și tipul de deșeuri textile colectate separat, reutilizate, reciclate și/sau valorificate, după modelul din anexa nr. 10; 71.2. raportul narativ, în formă liberă, privind sinteza (descrierea) activităților desfășurate pentru realizarea responsabilității extinse a producătorului, conform planului operațional și în corespundere cu modalitatea de verificare a raportului narativ, după modelul din anexa nr.8. pct. 72. Sistemele colective comunica Agenției de Mediu modalitatea și frecvența de colectare a deșeurilor textile de la gospodăriile particulare, prin intermediul serviciului de		

a producătorilor în numele acestora din urmă, statele membre se asigură că aceste organizații care implementează răspunderea extinsă a producătorilor acoperă întregul teritoriu al statului membru, în scopul asigurării unei calități uniforme a serviciului pe tot teritoriul, în ceea ce privește sistemul de colectare separată a produselor textile, asociate textilelor și de încălțăminte uzate și care au calitatea de deșeu enumerate în anexa IVc. Statele membre desemnează autoritatea competentă sau numesc o parte terță independentă care să supravegheze dacă organizațiile care implementează răspunderea extinsă a producătorilor își îndeplinesc obligațiile în mod coordonat și în conformitate cu dreptul Uniunii în domeniul concurenței. Statele membre în care sarcina de a îndeplini obligațiile în materie de responsabilitate extinsă a producătorilor în numele acestora din urmă îi este încredințată unei singure organizații care implementează răspunderea extinsă a producătorilor pot desemna autoritatea competentă sau pot numi o parte terță independentă care să supravegheze dacă organizația respectivă își îndeplinește obligațiile în conformitate cu dreptul Uniunii în domeniul concurenței. (17) Statele membre impun organizațiilor care implementează răspunderea extinsă a producătorilor să asigure confidențialitatea datelor aflate în posesia lor în ceea ce privește informațiile protejate sau informațiile care pot fi atribuite direct producătorilor individuali sau reprezentanților autorizați ai acestora. (18) Statele membre se asigură că organizațiile care implementează răspunderea extinsă a producătorilor publică pe site-urile lor web, pe lângă informațiile menționate la articolul 8a alineatul (3) litera (e): (a) cel puțin o dată pe an, sub rezerva confidențialității comerciale și industriale, informații privind: (i) cuantumul, inclusiv cantitatea exprimată în greutate, al produselor puse la dispoziție pe piață pentru prima dată; (ii) cantitatea, exprimată în greutate, de produse textile, asociate textilelor și de încălțăminte enumerate în anexa IVc, uzate și care au statutul de deșeu, colectate separat, indicând separat produsele de acest tip nevândute;	salubrizare, în termen de 90 de zile de la intrarea în vigoare a prezentului Regulament. Frecvența de colectare se stabilește prin decizia autorităților publice locale; pct. 73. Sistemele colective au obligația să transmită producătorilor individuali pentru care au preluat responsabilitatea, până la data de 1 aprilie a anului de gestiune, rezultatul implementării planului operațional pentru anul precedent, indicând cantitățile de produse textile colectate, valorificate și/sau reciclate. pct. 74. Agenția de Mediu verifică raportul narativ, având la bază informațiile din anexa nr.8 și anexa nr. 10 și comunică, în termen de 10 zile, producătorului individual sau sistemului colectiv obiecții sau lipsa acestora. pct. 75. În termen de 30 de zile de la data comunicării obiecțiilor de către Agenția de Mediu, sistemele individuale și sistemele colective au obligația de a remedia neregulile constatate și de a remite raportul corectat, inclusiv informațiile solicitate pct. suplimentar. pct. 76. Producătorii care au transferat responsabilitatea privind realizarea țintelor anuale de reutilizare și/sau reciclare și valorificare a deșeurilor textile transmit Agenției de Mediu datele de identificare a sistemului colectiv autorizat cu care a încheiat contractul de transfer al responsabilității până la data de 20 noiembrie a fiecărui an. pct. 77. Suplimentar datelor raportate conform pct. 71 din Regulament, producătorii de produse textile, care în procesul de producție generează mai mult de 100 kg deșeuri textile sunt obligați să țină evidența lunară și să raporteze anual datele privind gestionarea deșeurilor textile către Agenția de Mediu, în conformitate cu Instrucțiunea cu privire la ținerea evidenței și transmiterea datelor și informațiilor despre deșeuri și gestionarea acestora, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 501/2018, prin intermediul Sistemului informațional automatizat „Managementul deșeurilor”.11/2022. pct. 78. Prima raportare se va face în anul următor înregistrării. **XII. FINANȚAREA** pct. 79. Producătorii de produse textile, pentru îndeplinirea obligațiilor care le revin în vederea implementării responsabilității extinse a producătorului, asigură plata contribuțiilor financiare necesare pentru acoperirea costurilor reglementate la art. 12 alin. (21) din Legea nr 209/2016 privind deșeurile și de prezentul Regulament, ce		

(iii) ratele reutilizării, ale pregătirii pentru reutilizare și ale reciclării obținute de organizația care implementează răspunderea extinsă a producătorilor, specificând separat rata de reciclare de tip fibră la fibră; (iv) ratele altor operațiuni de valorificare și eliminare; și (v) ratele exporturilor de produse textile, asociate textilelor și de încălțăminte enumerate în anexa IVc uzate evaluate ca fiind adecvate pentru reutilizare și ale exporturilor de produse textile, asociate textilelor și de încălțăminte enumerate în anexa IVc care au statutul de deșeu; (b) informații privind procedura de selecție folosită pentru operatorii care se ocupă de gestionarea deșeurilor selectați în conformitate cu alineatul (19). (19) Statele membre se asigură că organizațiile care implementează răspunderea extinsă a producătorilor organizează o procedură de selecție transparentă și nediscriminatorie pentru operatorii care se ocupă de gestionarea deșeurilor, bazată pe criterii de atribuire transparente și care nu impune nicio sarcină disproporționată întreprinderilor mici și mijlocii, pentru a achiziționa: (a) servicii de gestionare a deșeurilor de la operatorii care se ocupă de gestionare a deșeurilor menționați la alineatul (9) litera (a); și (b) operațiuni ulterioare de tratare a deșeurilor. (20) Statele membre se asigură că organizațiile care implementează răspunderea extinsă a producătorilor pun anual la dispoziția autorităților competente informațiile menționate la alineatul (18) literele (a) și (b), inclusiv informațiile relevante menționate la alineatul (18) litera (a) solicitate anual producătorilor de produse textile, asociate textilelor sau de încălțăminte enumerate în anexa IVc care au fost puse la dispoziție pe piață pentru prima dată. Statele membre se asigură că organizațiile care implementează răspunderea extinsă a producătorilor precizează cantitatea, exprimată în greutate, în legătură cu informațiile menționate la alineatul (18) litera (a) punctele (iii), (iv) și (v). Prin derogare de la primul paragraf al prezentului alineat, în ceea ce îi privește pe producătorii care sunt întreprinderi cu mai puțin de 10 angajați și a căror cifră	decurg din colectarea și reutilizarea, valorificarea și/sau reciclarea deșeurilor textile care includ: 79.1. costuri de sortare pe categorii de fibre, de igienizare, de recondiționare, de logistică inversă ,etc; 79.2. colectarea separată a deșeurilor textile și a transportării lor ulterioare, precum și operațiilor de valorificare, inclusiv pentru îndeplinirea țintelor de colectare astfel cum sunt prevăzute în anexa nr. 7 din prezentul Regulament luându-se în considerare veniturile dobândite din reutilizare, din vânzările de materii prime secundare obținute din reciclarea și valorificarea deșeurilor textile; 79.3. furnizarea accesului utilizatorilor finali la informații despre gestionarea deșeurilor textile, în conformitate cu pct. 66 și 69; 79.4. obligațiile de raportare în conformitate cu cerințele pct. 71. 79.5. dovada investițiilor executate și a costurilor suportate în raportul financiar anual, în baza documentelor financiare (documente primare care justifică producerea faptelor economice). pct. 80. În cazul onorării obligațiilor aferente responsabilității extinse a producătorului în mod colectiv, contribuțiile financiare sunt modulate pe produse individuale sau grupuri de produse similare, luându-se în considerare durabilitatea acestora și potențialul lor de reparare, de reutilizare și de reciclare, precum și prezența substanțelor periculoase, ținându-se cont de ciclul de viață a produselor textile, în conformitate cu prevederile art. 12 alin (22) din Legea nr. 209/2016 privind deșeurile și luând în considerare reciclabilitatea produselor textile pe tipurile de fibre și capacitatea de reciclare și valorificare energetică a acestora prevăzute de anexa nr. 13 la Regulament, permise doar în cadrul unităților autorizate pentru acest scop de către Agenția de Mediu. pct. 81. Producătorii autohtoni de produse textile, inclusiv cei care dețin eticheta ecologică pentru produse textile conform Hotărârii Guvernului nr. 204/2023 pentru aprobarea Regulamentului privind etichetarea ecologică, beneficiază de o reducere a contribuției financiare pentru implementarea responsabilității extinse a producătorului, aplicabilă proporțional cu cantitățile de produse certificate plasate pe piață. Procentul reducerii și metodologia de aplicare (care prevede intervalul procentual, condiții		

de afaceri anuală și bilanț anual nu depășesc 2 milioane EUR, statele membre impun organizațiilor care implementează răspunderea extinsă a producătorilor să solicite respectivelor întreprinderi să prezinte anual numai informațiile enumerate la alineatul (18) litera (a) punctul (i). Comisia modifică Deciziile de punere în aplicare (UE) 2019/1004 ([19]) și (UE) 2021/19 ([20]) ale Comisiei pentru a include, în conformitate cu articolul 37 alineatul (7) din prezenta directivă, informațiile menționate la primul paragraf. Actele de punere în aplicare modificate includ: (a) informații privind calendarele de raportare; (b) specificații privind structura și formatul de raportare a datelor pentru a asigura uniformitate, consecvență și ușurința consolidării datelor pentru organizațiile care implementează răspunderea extinsă a producătorilor. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 39 alineatul (2).	minime de eligibilitate, indicatori de performanță de mediu) se stabilesc prin ordin al autorității centrale de mediu. pct. 82. Sistemele colective în numele producătorilor vor asigura: 82.1. transparența în utilizarea contribuțiilor financiare, privind activitatea financiară a sistemului colectiv în conformitate cu prevederile prezentului Regulament. 82.2. contribuțiile financiare menționate la art. 12 alin. (23) din Legea nr 209/2016 privind deșeurile, nu depășesc costurile necesare pentru a furniza servicii de gestionare a deșeurilor într-un mod eficient din punctul de vedere al costurilor. Aceste costuri sunt stabilite între actorii implicați în sistemul colectiv, în mod transparent în baza unui audit financiar extern, cu raportare periodică privind activitatea financiară a sistemului colectiv, care se prezintă atât membrilor sistemului colectiv, cât și autorităților de control, la cerere. pct. 83. Criteriile pentru calcularea finanțării costului gestionării deșeurilor textile sunt stabilite în anexa nr. 15 a prezentului Regulament. pct. 84. În cazul sistemului colectiv, finanțarea costurilor menționate la pct. 79 se realizează proporțional cu cantitatea de produse textile plasate pe piață de membrii săi, calculată pe baza cantităților declarate de produse textile plasate pe piață pentru comercializare în perioada de raportare. pct. 85. Producătorii suportă, suplimentar la sancțiunile contravenționale, costurile operaționale de gestionare, în cazul în care nu-și îndeplinesc țintele anuale prevăzute în anexa nr. 7 din prezentul Regulament sau în cazul constatării de către Agenția de Mediu și Inspectoratul pentru Protecția Mediului a unei diferențe dintre cantitățile de deșeuri declarate ca fiind gestionate și cantitățile de deșeuri efectiv gestionate, și achită la bugetul de stat plata corespunzătoare, conform prevederilor art. 29 alin. (41) lit. a) și lit. c) din Legea nr. 209/2016 privind deșeurile. pct. 86. Sistemele colective suportă costurile de colectare separată a deșeurilor textile colectate prin intermediul punctelor de colectare municipale. Costurile se stabilesc de comun acord cu autoritățile publice locale, dar nu trebuie să depășească costul efectiv stabilit pentru prestarea serviciul de salubrizare pentru populație, în conformitate cu prevederile Legii nr. 178/2025 privind serviciul public de salubrizare și în baza criteriilor pentru calcularea finanțării		

	costului gestionării deșeurilor textile stabilite în anexa nr. 15 a prezentului Regulament. pct. 87. Pentru implementarea unor tehnologii noi de reciclare și îmbunătățire a performanței de mediu, sistemele individuale și colective sunt eligibile pentru a aplica la fonduri de finanțare în domeniul mediului, sau la programele de ecologizare a întreprinderilor mici și mijlocii, conform prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 592/2019 cu privire la aprobarea Programului de ecologizare a întreprinderilor mici și mijlocii. pct. 88. În vederea atingerii țintelor de reutilizare stabilite în anexa nr. 7 la prezentul Regulament, sistemele colective vor aloca un minim de 5% (cinci procente) din contribuțiile financiare reglementate la art. 12 alin. (23) din Legea nr. 209/2016 privind deșeurile, achitate de producătorii membri, pentru promovarea reutilizării prin susținerea serviciilor de modernizare, recondiționare, refabricare și reparare a deșeurilor textile și a produselor uzate, fără a depăși costurile necesare furnizării serviciilor de gestionare a deșeurilor într-un mod eficient din punctul de vedere al costurilor.		
Articolul 22d **Gestionarea deșeurilor textile** (1) Statele membre se asigură că infrastructura de colectare, încărcare și descărcare, transport și depozitare, precum și operațiunile care includ manipularea textilelor uzate și a deșeurilor textile și procesele ulterioare de sortare și tratare sunt protejate împotriva fenomenelor meteorologice adverse și a altor surse potențiale de contaminare, pentru a preveni deteriorarea și contaminarea încrucișată a textilelor uzate și care au statutul de deșeu colectate. Textilele uzate și deșeurile textile colectate separat fac obiectul unei verificări profesioniste la punctul de colectare separată sau la instalația de sortare pentru a se identifica și îndepărta articolele sau materialele nevizate sau substanțele care reprezintă o potențială sursă de contaminare. (2) Statele membre se asigură că produsele textile, asociate textilelor și de încălțăminte uzate și care au statutul de deșeu colectate separat, inclusiv în conformitate cu articolul 22c alineatele (8) și (11), sunt considerate a fi deșeuri la momentul colectării.	**Proiectul HG pentru aprobarea Regulamentului privind gestionarea produselor textile și a deșeurilor textile** **Anexa nr. 14** **Criterii și cerințe pentru colectarea separată a deșeurilor textile** Prezenta anexă stabilește criteriile și cerințele minime obligatorii privind organizarea și operarea punctelor de colectare separată a deșeurilor textile în cadrul sistemelor individuale sau colective.Cerințele se aplică tuturor punctelor de colectare operate direct sau prin intermediul operatorilor contractați/desemnați. **1. Cerințe minime pentru punctele de colectare** Punctele de colectare ale sistemelor individuale sau colective trebuie să îndeplinească cumulativ următoarele condiții: 1.1. deșeurile textile trebuie să fie depozitate astfel încât să nu afecteze sănătatea populației, mediul sau împrejurimile imediate; 1.2. punctul de colectare trebuie să fie îngrădit și/sau securizat, pentru a preveni accesul persoanelor neautorizate; 1.3. colectarea trebuie să fie garantată prin predarea deșeurilor textile colectate separat către operatori autorizați	**Compatibil**	

În ceea ce privește textilele care nu se regăsesc printre produsele enumerate în anexa IVc, precum și produsele textile, asociate textilelor și de încălțăminte enumerate în anexa IVc nevândute și aruncate, statele membre se asigură că diferitele fracțiuni de materiale textile și articole textile sunt păstrate separat la punctul de generare a deșeurilor, în cazul în care o astfel de separare facilitează reutilizarea ulterioară, pregătirea pentru reutilizare sau reciclarea, inclusiv reciclarea de tip fibră la fibră în cazul în care progresul tehnologic permite acest lucru. Această separare se realizează într-un mod eficient din punctul de vedere al costurilor, pentru a maximiza recuperarea resurselor și beneficiile pentru mediu. (3) Prin derogare de la alineatul (2), produsele textile, asociate textilelor și de încălțăminte uzate care sunt predate direct de utilizatorii finali și care sunt considerate la punctul de colectare ca fiind adecvate pentru reutilizare, în urma unei evaluări profesioniste efectuate de către operatorul care le pregătește pentru reutilizare sau de către entitățile din sectorul economiei sociale, nu sunt considerate a fi deșeuri în momentul colectării. (4) Statele membre se asigură că produsele textile, asociate textilelor și de încălțăminte uzate și care au statutul de deșeu colectate separat, inclusiv în conformitate cu articolul 22c alineatele (8) și (11), fac obiectul unor operațiuni de sortare pentru a se asigura tratarea lor în conformitate cu ierarhia deșeurilor. (5) Statele membre se asigură că operațiunile de sortare a produselor textile, asociate textilelor și de încălțăminte uzate și care au statutul de deșeu colectate separat, inclusiv în conformitate cu articolul 22c alineatele (8) și (11), respectă următoarele cerințe: (a) operațiunea de sortare este menită să genereze produse textile, asociate textilelor și de încălțăminte în vederea reutilizării și a pregătirii pentru reutilizare, acordând prioritate sortării la nivel local, unde este cazul, și reutilizării la nivel local; (b) operațiunile de sortare în vederea reutilizării sortează produsele textile, asociate textilelor și de încălțăminte la un nivel corespunzător de granularitate, făcând posibilă sortarea fiecărui articol individual, astfel încât să se separe fracțiunile adecvate pentru reutilizare directă de cele care urmează să facă obiectul	pentru sortare, reciclare și/sau valorificare, cu respectarea prevederilor Regulamentului; 1.4. punctul de colectare trebuie să fie ușor de identificat, cu informații afișate clar pentru utilizatori, cel puțin privind: tipurile de textile acceptate, instrucțiuni de depunere, program/frecvență de colectare (după caz), datele de contact ale operatorului sau administratorului punctului de colectare; 1.5. trebuie asigurată igienizarea periodică a spațiului/punctului de colectare, pentru prevenirea mirosurilor neplăcute și a infestărilor cu dăunători; 1.6. trebuie asigurate facilități de acces pentru toate categoriile de utilizatori, inclusiv pentru persoane cu mobilitate redusă, în măsura posibilului tehnic; 1.7. trebuie asigurată monitorizarea și evidența cantităților colectate separat, printr-un sistem digital sau prin registre, astfel încât să fie posibilă raportarea către autorități și asigurarea trasabilității; 1.8. punctele de colectare trebuie amplasate în zone ușor accesibile populației, cu respectarea normelor urbanistice și de siguranță aplicabile; 1.9. punctele de colectare vor prevedea, dacă este posibil, compartimentarea colectării pentru textile reutilizabile și textile nereutilizabile, pentru facilitarea sortării ulterioare. **2. Criterii de dimensionare și accesibilitate teritorială** 2.1. Rețeaua de puncte de colectare se dimensionează astfel încât să asigure un nivel adecvat de acces al populației, după cum urmează:2.1.1. densitate orientativă: 1 punct de colectare la 1.000 – 1.500 locuitori, utilizând containere cu volum orientativ de 1,5 – 2,5 m^3; 2.1.2. în zone urbane: distanță maximă de acces recomandată de 1 km până la cel mai apropiat punct de colectare; 2.1.3. în zone cu densitate ridicată: distanță optimă recomandată de 500 – 800 m. **3. Categorii de colectare (după caz)** 3.1. În vederea creșterii calității fluxului colectat separat și a eficientizării sortării, punctele de colectare pot fi organizate, după caz, pe următoarele categorii: 3.1.1. îmbrăcăminte generală; 3.1.2. accesorii (curele, genți, pălării); 3.1.3. lenjerie de pat; 3.1.4. textile de bucătărie și baie; 3.1.5. alte textile de casă (fețe de masă, perdele); 3.1.6. jucării textile;		

unor operațiuni suplimentare de pregătire pentru reutilizare, și vizează o piață specifică a reutilizării aplicând criterii de sortare actualizate relevante pentru piața destinatară; (c) articolele care sunt evaluate ca fiind neadecvate pentru reutilizare sunt sortate în vederea refabricării și a reciclării, inclusiv a reciclării în de tip fibră la fibră, în cazul în care progresul tehnologic permite acest lucru, pentru a se acorda prioritate refabricării în raport cu reciclarea; (d) articolele rezultate în urma operațiunilor de sortare și valorificare ulterioară în vederea reutilizării îndeplinesc criteriile pentru a nu mai fi considerate deșeuri, astfel cum se menționează la articolul 6. (6) Până la data de 1 ianuarie 2026 și, ulterior, o dată la cinci ani, statele membre efectuează o anchetă privind compoziția deșeurilor municipale mixte colectate pentru a determina ponderea produselor textile, asociate textilelor și de încălțăminte care au statutul de deșeu din acestea, după caz, în conformitate cu codurile NC menționate în anexa IVc. Statele membre se asigură că, pe baza informațiilor obținute, autoritățile competente pot solicita organizațiilor care implementează răspunderea extinsă a producătorilor să ia măsuri corective pentru a-și extinde rețeaua de puncte de colectare și să desfășoare campanii de informare în conformitate cu articolul 22c alineatele (14) și (15). Statele membre se asigură că rezultatele acestor anchete sunt puse la dispoziția publicului. (7) Statele membre se asigură că, pentru a se face distincția între produsele textile, asociate textilelor și de încălțăminte uzate evaluate ca fiind adecvate pentru reutilizare și produsele textile, asociate textilelor și de încălțăminte care au statutul de deșeu, expedierile de produse textile, asociate textilelor și de încălțăminte uzate evaluate ca fiind adecvate pentru reutilizare și suspectate a fi deșeuri pot fi inspectate de autoritățile competente ale statelor membre pentru a se verifica respectarea cerințelor minime stabilite la alineatele (8) și (9) pentru expedierile de produse textile, asociate textilelor și de încălțăminte enumerate în anexa IVc uzate evaluate ca fiind adecvate pentru reutilizare și monitorizate în consecință. (8) Statele membre se asigură că expedierile organizate cu titlu profesional de produse textile,	3.1.7. textile auto. 4. În cazul în care colectarea pe categorii nu este implementată la punctul de colectare, sortarea pe categorii se realizează ulterior, în cadrul operațiunilor efectuate de operatorii autorizați. **IX. TEHNOLOGII NOI DE RECICLARE ȘI ÎMBUNĂTĂȚIRE A PERFORMANȚEI DE MEDIU** pct.59. Producătorii de produse textile, individual sau prin intermediul sistemelor colective, împreună cu operatorii economici autorizați pentru gestionarea deșeurilor textile, au obligația să promoveze utilizarea tehnologiilor și procedurilor care reduc impactul asupra mediului și sporesc gradul de valorificare materială a deșeurilor textile. pct.60. Operatorii economici autorizați pentru colectarea, sortarea și reciclarea deșeurilor textile aplică, în măsura posibilităților, cele mai bune tehnici disponibile (BAT) și metode de lucru care asigură eficiență în utilizarea resurselor, reducerea poluării și creșterea ratei de recuperare a materialelor textile. pct.61. Producătorii de produse textile aplică măsuri de prevenire, ținând cont de principiile și documentele de referință privind cele mai bune tehnici disponibile (BAT) pentru industria textilă, adaptate specificului și nivelului tehnologic al operatorului, aprobate la nivel național prin Ordin al Ministerului Mediului, conform art. 29 alin. (1) din Legea nr. 227/2022 privind emisiile industriale. pct.62. Producătorii și sistemele colective pot sprijini, prin parteneriate voluntare, dezvoltarea de proiecte-pilot, ateliere de inovare sau colaborări cu entități din sectorul economiei sociale, inclusiv întreprinderi sociale și întreprinderi sociale de inserție reglementate de Legea nr. 845/1992 cu privire la antreprenoriat și întreprinderi, universități și institute de cercetare, orientate spre reutilizarea și reciclarea avansată a textilelor. pct.63. Producătorii, sistemele colective și operatorii autorizați pentru gestionarea deșeurilor textile pot accesa măsuri de sprijin financiar prin programele naționale de ecologizare, inclusiv Programul de ecologizare a întreprinderilor mici și mijlocii aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 592/2019, implementat prin intermediul Organizației pentru Dezvoltarea Antreprenorialului (ODA). pct.64. În conformitate cu Programul național pentru economie verde și circulară aprobat prin H.G. nr.495/2024, producătorii, sistemele colective și operatorii autorizați pot beneficia de instrumente de suport pentru investiții în		

asociate textilelor și de încălțăminte uzate evaluate ca fiind adecvate pentru reutilizare respectă cerințele minime în materie de păstrare a evidențelor prevăzute la alineatul (9) și sunt însoțite de cel puțin următoarele informații: (a) o copie a facturii și a contractului privind vânzarea sau transferul dreptului de proprietate asupra produselor textile, asociate textilelor și de încălțăminte, în care se precizează că acestea sunt destinate reutilizării directe și că sunt adecvate pentru reutilizare directă; (b) dovada unei operațiuni de sortare prealabile sau a unei evaluări profesioniste directe din care rezultă că produsele sunt adecvate pentru reutilizare, efectuate în conformitate cu prezentul articol și, dacă sunt disponibile, criteriile adoptate în temeiul articolului 6 alineatul (2), sub forma unei copii a evidențelor referitoare la fiecare balot din cadrul transportului și a unui protocol care să conțină toate informațiile din evidențele prevăzute la alineatul (9) de la prezentul articol; (c) o declarație dată de persoana fizică sau juridică care deține produsele textile, asociate textilelor și de încălțăminte uzate evaluate ca fiind adecvate pentru reutilizare și care organizează, cu titlu profesional, transportul produselor textile, asociate textilelor și de încălțăminte uzate evaluate ca fiind adecvate pentru reutilizare, conform căreia niciunul dintre materialele din cadrul transportului nu constituie deșeuri, astfel cum sunt definite la articolul 3 punctul 1. Statele membre se asigură că expedierile menționate la primul paragraf de la prezentul alineat beneficiază de protecție corespunzătoare împotriva deteriorării în timpul transportului, al încărcării și al descărcării, în special prin asigurarea ambalării suficiente și prin stivuirea corespunzătoare a încărcăturii, menținându-se astfel pe tot parcursul procesului de transport integritatea și calitatea textilelor destinate reutilizării. (9) Statele membre se asigură că expedierile de produse textile, asociate textilelor și de încălțăminte uzate evaluate ca fiind adecvate pentru reutilizare respectă următoarele cerințe minime de păstrare a evidențelor: (a) documentul care atestă operațiunile de sortare, de evaluare profesionistă directă din care rezultă că	tehnologii ecologice, design sustenabil, reciclare fibră-la-fibră, valorificarea deșeurilor și alte servicii cu impact pozitiv asupra mediului. pct.65. Ministerul Mediului, în colaborare cu alte autorități competente, facilitează integrarea sectorului textil în programele naționale și internaționale de finanțare pentru economia circulară, prin informarea periodică a producătorilor și sistemelor colective despre oportunitățile disponibile. **VIII. TRANSPORTAREA** pct. 55. Transportul deșeurilor textile la operatorii autorizați pentru activitate de gestionare se efectuează în conformitate cu art. 44 și 45 din Legea nr. 209/2016 privind deșeurile. pct. 56. În timpul transportării pe teritoriul național, se asigură trasabilitatea deșeurilor textile transportate, prin completarea formularelor corespunzătoare, în conformitate cu Regulamentul privind transferurile de deșeuri, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 411/2022. **XIII. SISTEMUL DE IDENTIFICARE ȘI MARCAJ** pct. 89. Pentru a facilita colectarea separată a deșeurilor textile, producătorii aplică direct pe articol sau pe etichetă sistemul de identificare și marcaj a produselor după modelul prevăzut în anexa nr. 12, suplimentar informațiilor care indică compoziția produsului sau a materialelor folosite conform prevederilor Reglementării tehnice privind denumirile fibrelor textile și etichetarea corespunzătoare și marcarea compoziției fibroase a produselor textile aprobată prin Hotărârea Guvernului nr.11/2024. pct. 90. Formatul sistemului de identificare și marcaj se poate aplica după modelul prevăzut în anexa nr. 12, sau după modelul elaborat de către producători de comun acord cu sistemele colective. pct. 9 1. Marcajul trebuie să fie vizibil, lizibil și durabil. pct. 99.Inspectoratul pentru Protecția Mediului exercită funcția de supraveghere și control privind respectarea prevederilor prezentului Regulament, în baza Legii nr. 131/2012 privind controlul de stat, a Legii nr. 1515/1993 privind protecția mediului înconjurător, a Legii nr. 86/2014 privind evaluarea impactului asupra mediului și a Legii nr. 209/2016 privind deșeurile.		

produsele sunt adecvate pentru reutilizare sau de pregătire pentru reutilizare este fixat solid, dar nu permanent, pe ambalaj; (b) documentul respectiv conține următoarele informații: (i) o descriere a articolului sau a articolelor prezent(e) în balot, care să conțină cu cea mai mare granularitate posibilă informații privind operațiunile de sortare la care au fost supuse articolele textile în timpul operațiunilor de sortare sau de pregătire pentru reutilizare, cum ar fi tipul articolelor de îmbrăcăminte, mărimea, culoarea, dacă sunt femeiești sau bărbătești, compoziția materialului și oricare alte caracteristici relevante ce ar putea contribui la eficacitatea reutilizării; (ii) denumirea și adresa societății responsabile pentru sortarea finală sau pregătirea pentru reutilizare. (10) Statele membre se asigură că, în cazul în care autoritățile competente sau autoritățile implicate în inspecții stabilesc că există suspiciunea că o expediere preconizată de produse textile, asociate textilelor și de încălțăminte uzate evaluate ca fiind adecvate pentru reutilizare constă în deșeuri, costurile aferente analizelor, inspectării și depozitării corespunzătoare a produselor textile, asociate textilelor sau de încălțăminte uzate evaluate ca fiind adecvate pentru reutilizare suspectate a fi deșeuri pot fi imputate producătorilor produselor textile, asociate textilelor sau de încălțăminte enumerate în anexa IVc, terților care acționează în numele acestora sau altor persoane care organizează expedierea.			
CAPITOLUL IV **PERMISE ȘI ÎNREGISTRARE** ***Articolul 23*** **Eliberarea autorizației** (1) Statele membre impun tuturor unităților sau întreprinderilor care intenționează să desfășoare activități de tratare a deșeurilor să obțină o autorizație din partea autorității competente. În autorizație se precizează cel puțin următoarele: (a) tipurile și cantitățile de deșeuri care pot fi tratate; (b) pentru fiecare tip de operațiune permisă, cerințele tehnice și de orice altă natură aplicabile amplasamentului în cauză;	**Legea nr. 209/2016 privind deșeurile** **Articolul 25. Procedura de autorizare în domeniul de gestionare a deșeurilor** (1) Operatorul instalației și/sau activității de gestionare a deșeurilor depune, personal sau prin reprezentantul său legal, în formă electronică, prin intermediul portalului guvernamental unic al serviciilor publice sau la ghișeul unic al Agenției de Mediu, cererea de eliberare a autorizației pentru gestionarea deșeurilor, a autorizației integrate de mediu și a autorizației de mediu pentru: a) instalații și/sau activități de gestionare a deșeurilor, definite în anexa nr. 3^1 tabelul 1 (autorizația integrată de	**Compatibil**	

(c) măsurile de siguranță și de prevenire care trebuie luate; (d) metoda care trebuie aplicată pentru fiecare tip de operațiune; (e) monitorizarea și controlul operațiunilor, după caz; (f) măsurile de închidere și de întreținere ulterioară, după caz. (2) Autorizațiile se pot elibera pentru o perioadă determinată și se pot reînnoi. (3) În cazul în care autoritatea competentă consideră că metoda de tratare propusă nu este acceptabilă din punctul de vedere al protecției mediului, în special atunci când metoda nu este conformă cu articolul 13, aceasta refuză eliberarea autorizației. (4) Toate autorizațiile eliberate pentru operațiuni de incinerare sau co-incinerare cu valorificarea energiei trebuie să respecte condiția ca valorificarea energiei să aibă un randament energetic ridicat. (5) Sub rezerva respectării cerințelor prezentului articol, autorizațiile emise în baza altei legislații naționale sau comunitare se pot combina cu permisele necesare în temeiul alineatului (1) pentru a forma o singură autorizație în cazul în care un astfel de format înlătură dublarea inutilă de informații și repetarea muncii de către operator sau autoritatea competentă. .	mediu sau autorizația de mediu, emise conform Legii nr. 227/2022 privind emisiile industriale); b) instalații mici de tratare a deșeurilor specificate în anexa nr. 3^1 tabelul 3 (autorizația integrată de mediu sau autorizația de mediu, emise conform Legii nr. 227/2022 privind emisiile industriale); c) comercializarea deșeurilor (autorizația pentru gestionarea deșeurilor, eliberată conform prevederilor prezentei legi); d) implementarea responsabilității extinse a producătorului (autorizația pentru gestionarea deșeurilor, eliberată conform prevederilor prezentei legi). (2) Condițiile tehnice de funcționare a instalației pentru colectare, stocare, valorificare sau eliminare sunt parte integrantă a autorizației integrate de mediu sau a autorizației de mediu și sunt stabilite ținând cont de concluziile privind cele mai bune tehnici disponibile (BAT) și, după caz, de documentele de referință BAT. (3) Setul de documente pentru obținerea autorizației integrate de mediu sau a autorizației de mediu, emise conform Legii nr. 227/2022 privind emisiile industriale, pentru instalații și/sau activități de gestionare a deșeurilor, definite în anexa nr. 3^1 tabelul 1, conține: a) cererea de eliberare a autorizației integrate de mediu sau a autorizației de mediu, completată cu informațiile stabilite la art. 15 din Legea nr. 227/2022 privind emisiile industriale; b) denumirea sau denumirea comercială, forma juridică de organizare, numărul de identificare de stat (IDNO) ale persoanei juridice; c) numărul de identificare (IDNP) al solicitantului; d) denumirea și adresa instalației de gestionare a deșeurilor la care se referă cererea, inclusiv dovada relației juridice a solicitantului cu operatorul instalației în cauză, și/sau coordonatele în sistemul unic de coordonate MOLDREF 99; în cazul unei instalații mobile se indică și adresa sediului solicitantului; e) definirea instalației și/sau activității de gestionare a deșeurilor conform anexei nr. 3^1 tabelul 1; f) descrierea tehnică a instalației, inclusiv descrierea instalațiilor aferente și a procesului tehnologic de gestionare a deșeurilor în instalație; g) lista de deșeuri după tip și categorie, conform Listei deșeurilor, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 99/2018, care intră și ies din instalație; în cazul în care din instalație		

	rezultă produse, se prezintă descrierea acestor produse, cu indicarea certificatelor de conformitate; h) descrierea căilor de acces la instalație în raport cu fiecare mod de transport al deșeurilor la instalație, cu excepția cazului echipamentelor mobile; i) capacitățile instalației, aferente modalității de funcționare a acesteia, conform anexei nr. 3^1 tabelul 2; j) metoda de tratare a deșeurilor rezultate din instalație; k) programul de monitorizare a impactului asupra mediului și sănătății populației cauzat de funcționarea instalației, asociat tipului și categoriei deșeurilor; l) planul de formare profesională pentru personalul instalației; m) informații referitoare la deținerea unui acord de mediu pentru activitatea planificată sau a unui aviz al expertizei ecologice de stat pentru documentația de proiect ce justifică exploatarea instalației existente, obținut până la intrarea în vigoare a Legii nr. 226/2022 privind modificarea unor acte normative, cu anexarea copiilor de pe actele permisive; în cazul în care funcționarea instalației s-a desfășurat în lipsa acestor acte, operatorul instalației va prezenta un raport de conformitate cu privire la activitatea de gestionare a deșeurilor, elaborat conform alin. (19); n) condițiile și jurnalul de funcționare a instalației; o) măsurile de închidere și metoda de securizare a instalației pentru a se asigura că instalația nu pune în pericol mediul și sănătatea populației după închidere. (4) Pentru obținerea autorizației integrate de mediu sau a autorizației de mediu, eliberate pentru activitățile menționate la lit. a) și b) din prezentul alineat, solicitantul, în mod obligatoriu, suplimentar la documentele prevăzute la alin. (3), prezintă: a) contractul de predare către o instalație autorizată pentru tratarea deșeurilor – pentru activitățile de colectare a deșeurilor de metale feroase şi neferoase, a deșeurilor municipale și a deșeurilor periculoase; b) contractul cu sistemele individuale sau colective, conform prevederilor art. 12 – pentru activitățile de tratare a deșeurilor de produse supuse reglementărilor de responsabilitate extinsă a producătorului. (5) Pentru obținerea autorizației integrate de mediu sau a autorizației de mediu, eliberate pentru instalațiile mici de tratare a deșeurilor specificate în anexa nr. 3^1 tabelul 3, se depune setul de documente conform alin. (3), cu excepția documentelor menționate la lit. h), k) și l).		

	(6) Dacă oricare dintre cerințele privind obținerea autorizației integrate de mediu sau a autorizației de mediu, eliberate pentru una dintre instalațiile menționate la alin. (3)–(5), este cuprinsă în condițiile de funcționare a instalației, la depunerea setului de documente conform alin. (3) se vor face referințe la dispozițiile relevante din condițiile de funcționare a instalației. În cazuri justificate, în special din motive tehnice și economice, este suficient să se furnizeze hărți, imagini și date grafice care fac parte din condițiile de funcționare a instalației, conform alin. (3) lit. n), exclusiv pe suport de hârtie. (7) Pentru obținerea autorizației integrate de mediu sau a autorizației de mediu, eliberate pentru exploatarea depozitului de deșeuri, suplimentar la documentele prevăzute la alin. (3), se anexează următoarele: a) studiul hidrogeologic, prospecțiunile geologice și condițiile geotehnice ale depozitului de deșeuri; b) documentația de proiect; și c) proiectul planului pentru închiderea depozitului de deșeuri și întreținerea ulterioară a acestuia pe durata perioadei de post închidere; d) informații privind securitatea financiară preconizată pentru aceste activități (dovada unei garanții financiare pentru a asigura că obligațiile ce decurg din autorizație sunt îndeplinite și că procedurile de închidere a depozitului sunt respectate). Amplasarea deșeurilor în sectoarele subsolului în scopul depozitării acestora se efectuează conform prevederilor Codului subsolului. (8) În cazul depozitelor de deșeuri existente, exploatate de către autoritățile administrației publice locale, setul de documente pentru obținerea autorizației integrate de mediu sau a autorizației de mediu conține informațiile menționate la alin. (3) lit. a)–j), planul pentru închiderea depozitelor de deșeuri și confirmarea aderării la sistemul de management integrat al deșeurilor la nivel regional. Condițiile și termenele de sistare a activității depozitelor de deșeuri vor fi prevăzute în autorizațiile respective. (9) Pentru obținerea autorizației pentru gestionarea deșeurilor, eliberată pentru comercializarea deșeurilor, solicitantul va prezenta: a) cererea de eliberare a autorizației pentru gestionarea deșeurilor în numele solicitantului sau al reprezentantului împuternicit;		

	b) denumirea sau denumirea comercială, forma juridică de organizare, numărul de identificare de stat (IDNO) ale persoanei juridice, numele și prenumele solicitantului dacă este persoană fizică (IDNP); c) numărul de identificare (IDNP) al solicitantului, în cazul persoanelor juridice; d) lista cu tipurile și categoriile de deșeuri care urmează să fie acoperite de autorizație. (10) În caz de solicitare a autorizației pentru gestionarea deșeurilor pentru implementarea responsabilității extinse a producătorului prin sisteme colective, pentru produsele menționate la art. 12 alin. (14), solicitantul va anexa la cererea de eliberare a autorizației următoarele documente: 1) actul constitutiv al persoanei juridice și lista membrilor sistemului colectiv; 2) planul de operare pentru perioada preconizată de valabilitate a autorizației, care va conține cel puțin următoarele: a) cantitățile de produse ce urmează a fi gestionate, pe tipuri și surse de proveniență; b) descrierea modalității de implementare a obligațiilor în vederea atingerii țintelor stabilite; c) prezentarea modului de acoperire a întregului teritoriu al Republicii Moldova; d) planul financiar de implementare a regimului de responsabilitate extinsă a producătorului; 3) pentru prelungirea valabilității autorizației – raportul de audit privind activitatea sistemului colectiv pentru perioada de valabilitate a autorizației precedente. (11) Agenția de Mediu verifică dacă setul de documente pentru obținerea autorizației pentru gestionarea deșeurilor este complet și informațiile prezentate sunt conforme cerințelor stabilite prin prezenta lege. În cazul în care se constată că setul de documente este incomplet sau informațiile sunt neconforme, Agenția de Mediu suspendă curgerea termenului stabilit pentru eliberarea autorizației și notifică solicitantul despre suspendare, îl informează despre cerințele care nu sunt îndeplinite și indică ce trebuie să prezinte și/sau să efectueze solicitantul pentru ca cererea să poată fi examinată. Suspendarea termenului încetează din ziua în care solicitantul a prezentat documentele sau informația necesară. (12) În procesul de examinare a cererii, Agenția de Mediu transmite setul de documente, prin intermediul ghișeului unic, Inspectoratului pentru Protecția Mediului și solicită		

	examinare la fața locului pentru verificarea aspectelor care stabilesc respectarea normelor de protecție a mediului și întrunirea condițiilor necesare pentru eliberarea autorizației solicitate. (15) Autorizațiile integrate de mediu și autorizațiile de mediu emise pentru operațiuni de valorificare prin incinerare sau coincinerare cu valorificarea energiei respectă condițiile prevăzute la art. 17 alin. (9) și în anexa nr. 2. (19) Raportul de conformitate cu privire la activitatea de gestionare a deșeurilor, prezentat conform alin. (3) lit. m) la depunerea cererii de eliberare a autorizației integrate de mediu sau a autorizației de mediu, emise pentru activitățile de gestionare a deșeurilor, conține: a) evaluarea situației curente privind funcționarea instalației de gestionare a deșeurilor, cu indicarea actelor permisive deținute, inclusiv a nivelurilor de emisie pentru poluanții care pot fi emiși în aer și apă, precum și managementul deșeurilor; b) evaluarea prevederilor individuale ale condițiilor tehnice de funcționare a instalației și/sau activității de gestionare a deșeurilor; c) concluzia privind conformarea instalației cu prevederile prezentei legi, ale legislației din domeniul protecției mediului referitoare la respectarea limitelor privind calitatea aerului, managementul apei, managementul deșeurilor etc. aferente instalației și/sau activității de gestionare a deșeurilor. (21) Retragerea autorizației integrate de mediu și a autorizației de mediu, emise pentru instalațiile și/sau activitățile de gestionare a deșeurilor menționate la alin. (1) lit. a) și b), precum și retragerea autorizației pentru gestionarea deșeurilor, eliberată pentru activitățile menționate la alin. (1) lit. d), se efectuează prin decizia Agenției de Mediu, în una dintre următoarele situații: a) apariția pericolului poluării mediului în proporții ce depășesc limitele admisibile; b) nerespectarea cerințelor de exploatare a instalației; c) defectarea mecanismelor sau a construcțiilor ce împiedică exploatarea normală a instalației; d) lipsa ținerii evidenței, conform art. 18^2 alin. (5), a datelor privind deșeurile și a persoanelor juridice și fizice care le predau; e) titularul autorizației încalcă în mod repetat obligațiile prevăzute de prezenta lege sau nu îndeplinește în mod		

	repetat condițiile stabilite în autorizație, inclusiv nu atinge țintele anuale de colectare și/sau tratare obligatorii pentru producători conform art. 12; f) titularul autorizației încalcă interdicția prevăzută la art. 18^4 alin. (4) de acceptare a deșeurilor de la persoane fizice care nu desfășoară activități comerciale; sau g) titularul autorizației asigură plata pentru deșeurile achiziționate într-un alt mod decât cel prevăzut la art. 18^4 alin. (5). (22) Retragerea autorizației pentru gestionarea deșeurilor, eliberată pentru comercializarea deșeurilor, se efectuează prin decizia Agenției de Mediu, în una dintre următoarele situații: *[Art.25 al.(22), lit.a) abrogată prin LP317 din 29.12.25, MO646-650/30.12.25 art.787; în vigoare 31.12.25]* b) comerciantul de deșeuri nu a asigurat condițiile de protecție a mediului și a sănătății populației; c) comerciantul de deșeuri încalcă în mod repetat obligațiile prevăzute de prezenta lege sau nu îndeplinește în mod repetat condițiile stabilite în autorizație; sau d) în timpul controalelor privind respectarea obligațiilor prevăzute, conform art. 30 și 31, comerciantul de deșeuri încalcă în mod repetat obligațiile unei persoane fizice sau ale unei persoane cu funcție de răspundere. (23) Retragerea autorizației pentru gestionarea deșeurilor, a autorizației integrate de mediu sau a autorizației de mediu, emise pentru activitățile de gestionare a deșeurilor, în situațiile stipulate la alin. (21) și (22) se efectuează conform procedurilor prevăzute în Legea nr. 235/2006 cu privire la principiile de bază de reglementare a activității de întreprinzător și în Legea nr. 160/2011 privind reglementarea prin autorizare a activității de întreprinzător. (24) Rectificarea și reperfectarea autorizației pentru gestionarea deșeurilor se efectuează în următoarele situații: a) schimbarea substanțială și extinderea instalațiilor, precum şi modificarea tehnologiei de valorificare sau de eliminare a deșeurilor; b) constatarea, în cadrul acțiunilor de inspecție și control, a unor aspecte noi, neprecizate de documentația depusă pentru obținerea autorizației, sau a unor modificări operate ulterior emiterii autorizației; c) emiterea unor noi reglementări legale. (25) Pentru activitățile care implică utilizarea, producerea sau emisia de substanțe periculoase cu risc de contaminare a aerului, apelor și a solului și utilizarea resurselor de apă		

	de suprafață și subterană, a florei și faunei, a solului și a subsolului, a ecosistemelor și a resurselor naturale, a bunurilor materiale și a patrimoniului cultural pe amplasamentul instalației, operatorul elaborează și prezintă, suplimentar, Agenției de Mediu Raportul privind situația de referință până la solicitarea primei autorizații integrate de mediu sau a primei autorizații de mediu, conform art. 14 alin. (1) din Legea nr. 227/2022 privind emisiile industriale. În cazul în care Agenția de Mediu acordă un termen de tranziție pentru alinierea la prevederile Legii nr. 227/2022 privind emisiile industriale, la cerințele și condițiile din proiectul autorizației integrate de mediu sau al autorizației de mediu, operatorul elaborează planul de aliniere conform art. 18 din Legea nr. 227/2022 privind emisiile industriale.		
Articolul 24 **Derogări de la obligația de autorizare** Statele membre pot acorda unităților sau întreprinderilor derogări de la obligația prevăzută la articolul 23 alineatul (1) pentru următoarele operațiuni: (a) eliminarea propriilor deșeuri nepericuloase la locul de producție; sau (b) valorificarea deșeurilor.	**Legea nr. 209/2016 privind deșeurile** **Articolul 27. Derogări de la obligația de autorizare** (1) Se acordă derogare de la îndeplinirea cerințelor de autorizare, prevăzute la art. 25, unităților și întreprinderilor care: a) elimină propriile deșeuri nepericuloase la locurile de producere, fără să afecteze calitatea mediului și sănătatea populației; b) valorifică în instalații deșeurile specificate în tabelul 4 din anexa nr. 3^1; c) implementează responsabilitatea extinsă a producătorului în sistem individual.	**Compatibil**	
Articolul 25 **Condiții pentru derogări** (1) În cazul în care un stat membru dorește să acorde derogări în conformitate cu articolul 24, acesta stabilește, pentru fiecare tip de activitate, reguli generale care să prevadă tipurile și cantitățile de deșeuri care pot face obiectul unei derogări, precum și metoda de tratare care trebuie aplicată. Aceste norme se stabilesc astfel încât să se asigure că deșeurile sunt tratate în conformitate cu articolul 13. În cazul operațiunilor de eliminare menționate la articolul 24 litera (a), aceste norme ar trebui să ia în considerare cele mai bune tehnici existente. (2) Pe lângă normele generale prevăzute la alineatul (1), statele membre stabilesc condiții speciale pentru derogările acordate în cazul deșeurilor periculoase, inclusiv pe tipuri de activități, precum și alte eventuale	**Legea nr. 209/2016 privind deșeurile** **Articolul 27. Derogări de la obligația de autorizare** (2) Derogarea menționată la alin. (1) lit. a) și b) se aplică doar în cazul în care sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții: a) unitățile și întreprinderile au obținut, pentru un anumit gen de activitate altul decât valorificarea sau eliminarea deșeurilor, autorizația de mediu, în conformitate cu prevederile legislației în domeniul protecției mediului, și în aceasta se specifică tipurile și cantitățile de deșeuri, precum și condițiile impuse în vederea desfășurării activităților legate de deșeurile respective; b) tipurile și cantitățile de deșeuri, precum și metodele de valorificare sau de eliminare a acestora respectă prevederile art. 4; în cazul valorificării deșeurilor, aceasta are loc în instalații de valorificare a deșeurilor specificate în tabelul 4 din anexa nr. 3^1;	**Compatibil**	

cerințe necesare pentru efectuarea diferitelor forme de valorificare și, unde este cazul, valori limită pentru conținutul de substanțe periculoase al deșeurilor și valori limită de emisie. (3) Statele membre informează Comisia în legătură cu normele generale stabilite în temeiul alineatelor (1) și (2).	c) operațiunile de eliminare menționate la alin. (1) lit. a) se efectuează în conformitate cu cele mai bune tehnici disponibile. (3) Operatorul instalației solicită Agenției de Mediu acordul pentru exploatarea instalațiilor de valorificare a deșeurilor specificate în tabelul 4 din anexa nr. 3^1, indicând conformitatea activității cu criteriile de aplicare a derogărilor specificate la alin. (2).		
Articolul 26 **Înregistrarea** În cazul în care următoarele nu fac obiectul cerințelor privind autorizarea, statele membre se asigură că autoritatea competentă menține un registru cu: (a) unitățile și întreprinderile care colectează și transportă deșeuri în sistem profesional; (b) agenți sau brokeri; și (c) unitățile sau întreprinderile care fac obiectul derogărilor de la cerințele de autorizare conform articolului 24. Acolo unde este posibil, se folosesc documentele existente deținute de autoritatea locală pentru a obține informații relevante pentru acest proces de înregistrare în vederea reducerii sarcinii administrative.	**Legea nr. 209/2016 privind deșeurile** **Articolul 28. Înregistrarea** (1) Unitățile și întreprinderile care nu cad sub incidența cerințelor de autorizare a gestionării deșeurilor conform art. 25 sunt obligate să se înregistreze în Lista unităților și întreprinderilor ce nu fac obiectul cerințelor de autorizare a activităţilor de valorificare şi eliminare a deşeurilor, care este parte componentă a SIA MD și conține: a) unitățile și întreprinderile care colectează și transportă deșeuri în sistem profesional, acesta fiind genul principal de activitate, cu excepția deșeurilor municipale, precum și a celor periculoase; b) brokerii care intermediază valorificarea sau eliminarea deşeurilor pentru terţi; c) unitățile sau întreprinderile care fac obiectul derogărilor de la cerințele de autorizare, conform art. 27 alin. (1); d) importatorii și exportatorii de deșeuri; e) producătorii de deșeuri care stochează deșeuri periculoase mai mult de 9 luni și deșeuri nepericuloase mai mult de un an. (2) Unitățile și întreprinderile menționate la alin. (1) transmit, în format electronic, Agenției de Mediu informaţii referitoare la operaţiunile efectuate și țin o evidență cronologică privind: a) cantitatea, natura și originea deșeurilor respective, precum și cantitatea produselor și a materialelor care rezultă din pregătirea pentru reutilizare, din reciclare sau din alte operațiuni de valorificare; b) destinația, frecvența colectării, mijlocul de transport și metoda de tratare a deșeurilor.	**Compatibil**	
Articolul 27 **Standarde minime** (1) Comisia adoptă, în conformitate cu articolul 38a, acte delegate, pentru a completa prezenta directivă, care stabilesc standarde tehnice minime pentru		**Prevederi UE neaplicabile**	

activitățile de tratare, inclusiv pentru sortarea și reciclarea deșeurilor, care necesită o autorizație în temeiul articolului 23 în cazul în care există dovezi că respectivele standarde minime ar genera un beneficiu în ceea ce privește protecția sănătății umane și a mediului. (2) Intră sub incidența acestor standarde minime numai acele activități de tratare a deșeurilor care nu intră sub incidența Directivei 96/61/CE sau nu pot intra sub incidența acesteia. (3) Aceste standarde minime: (a)se concentrează pe principalele efecte asupra mediului rezultate din activitatea de tratare a deșeurilor; (b) asigură că deșeurile sunt tratate în conformitate cu articolul 13; (c) iau în considerare cele mai bune tehnici disponibile; și (d) după caz, includ elemente referitoare la calitatea tratării și cerințele de procesare. (4) Comisia adoptă, în conformitate cu articolul 38a, acte delegate, pentru a completa prezenta directivă, care stabilesc standardele minime pentru activitățile care necesită înregistrarea în temeiul articolului 26 literele (a) și (b) în cazul în care există dovezi că respectivele standarde minime ar genera un beneficiu în ceea ce privește protecția sănătății umane și a mediului sau evitarea perturbării pieței interne.			
CAPITOLUL V **PLANURI ȘI PROGRAME** ***Articolul 28*** **Planurile de gestionare a deșeurilor** (1) Statele membre se asigură că autoritățile lor competente stabilesc, în conformitate cu dispozițiile articolelor 1, 4, 13 și 16, unul sau mai multe planuri de gestionare a deșeurilor. Planurile, considerate individual sau în combinație, acoperă întregul teritoriu geografic al statului membru în cauză. (2) Planurile de gestionare a deșeurilor cuprind o analiză a situației actuale a gestionării deșeurilor pe teritoriul geografic în cauză, precum și măsurile care trebuie luate pentru îmbunătățirea condițiilor de mediu în cazul pregătirii pentru reutilizare, în cazul reciclării,	**Articolul 34. Programul naţional pentru gestionarea deşeurilor** (1) În conformitate cu prevederile art.1, 3, 4 şi 19, Ministerul Mediului elaborează Programul naţional pentru gestionarea deşeurilor, care acoperă întregul teritoriu al Republicii Moldova. (2) Programul naţional pentru gestionarea deşeurilor cuprinde o analiză a situaţiei actuale a gestionării deşeurilor pe teritoriul ţării, măsurile care trebuie luate pentru îmbunătăţirea condiţiilor de mediu în cazul pregătirii pentru reutilizare, al reciclării, valorificării şi eliminării deşeurilor, precum şi o evaluare a modului în care programul va ajuta la punerea în aplicare a obiectivelor şi dispoziţiilor prezentei legi.	**Parțial compatibil**	

valorificării și eliminării deșeurilor precum și o evaluare a modului în care planul va ajuta la punerea în aplicare a obiectivelor și dispozițiilor prezentei directive. (3) Planurile de gestionare a deșeurilor conțin, după caz și luând în considerare nivelul geografic și acoperirea zonei de planificare, cel puțin următoarele: (a) tipul, cantitatea și sursa deșeurilor generate pe teritoriu, deșeurile care ar putea fi expediate de pe sau pe teritoriul național, precum și o evaluare a evoluției viitoare a fluxurilor de deșeuri; (b) principalele instalații de eliminare și valorificare existente, inclusiv orice dispoziții speciale pentru uleiurile uzate, deșeurile periculoase, deșeurile care conțin cantități semnificative de materii prime critice sau fluxurile de deșeuri care fac obiectul legislației specifice a Uniunii; (c) o evaluare a necesarului de închidere a instalațiilor de deșeuri existente și de infrastructură suplimentară pentru instalațiile de deșeuri în conformitate cu articolul 16. Statele membre se asigură că se efectuează o evaluare a investițiilor și a altor mijloace financiare, inclusiv pentru autoritățile locale, necesare pentru a face față nevoilor respective. Această evaluare este inclusă în planurile relevante de gestionare a deșeurilor sau în alte documente strategice care acoperă întreg teritoriul statului membru în cauză; (ca) informații privind măsurile pentru îndeplinirea obiectivelor stabilite la articolul 5 alineatul (3a) din Directiva 1999/31/CE sau în alte documente strategice care acoperă întreg teritoriul statului membru în cauză; (cb) o evaluare a schemelor existente de colectare a deșeurilor, inclusiv a acoperirii materiale și teritoriale a colectării separate, precum și măsuri de îmbunătățire a funcționării sale, a tuturor derogărilor acordate în conformitate cu articolul 10 alineatul (3), precum și a necesarului de noi scheme de colectare; (d) informații suficiente cu privire la criteriile de identificare a amplasamentului și la capacitatea viitoare de eliminare sau de operare a instalațiilor majore de valorificare, dacă este cazul; (e) politici generale de gestionare a deșeurilor, inclusiv tehnologii și metode planificate de gestionare a	(3) Programul naţional pentru gestionarea deşeurilor va conţine, luând în considerare nivelul geografic şi acoperirea zonei de planificare, următoarele: a) tipul, cantitatea şi sursa deşeurilor generate în limitele teritoriului, deşeurile care pot fi transportate pe sau de pe teritoriul naţional, precum şi o evaluare a evoluţiei fluxurilor de deşeuri; b) schemele existente de colectare a deşeurilor şi principalele instalaţii de valorificare şi eliminare, inclusiv orice aranjamente speciale pentru uleiurile utilizate, deşeurile periculoase sau alte fluxuri de deşeuri formate; c) evaluarea necesarului de noi scheme de colectare, închiderea instalaţiilor de deşeuri existente, infrastructura suplimentară pentru instalaţiile de deşeuri, în conformitate cu art. 19, şi, după caz, investiţiile legate de acestea; d) informaţiile despre criteriile de identificare a amplasamentelor şi informaţiile despre capacitatea viitoare de eliminare sau de operare a instalaţiilor majore de valorificare, după caz; e) politicile generale de gestionare a deşeurilor, inclusiv tehnologiile şi metodele planificate de gestionare a deşeurilor, sau politicile privind deşeurile care ridică probleme specifice de gestionare a acestora; f) aspectele organizatorice legate de gestionarea deşeurilor, inclusiv distribuirea responsabilităţilor între actorii publici şi privaţi care se ocupă cu gestionarea deşeurilor; g) o analiză a utilităţii şi a adecvării utilizării instrumentelor economice şi de altă natură pentru rezolvarea diverselor probleme legate de deşeuri, luând în considerare necesitatea menţinerii unei bune funcţionări a pieţei interne; h) desfăşurarea unor campanii de sensibilizare şi de informare adresate publicului larg sau unor grupuri-ţintă de public; i) amplasamentele contaminate istoric prin operaţiuni de eliminare a deşeurilor şi măsurile de reabilitare a acestora; j) capitolul specific privind gestionarea ambalajelor şi a deşeurilor de ambalaje.		

deșeurilor sau politici privind deșeurile care ridică probleme specifice de gestionare; (f) măsuri de combatere și de prevenire a tuturor formelor de aruncare a gunoaielor și de curățare a tuturor tipurilor de gunoaie; (g) indicatori și obiective calitative sau cantitative corespunzătoare, în special în ceea ce privește cantitatea de deșeuri generate și tratarea acestora și deșeurile municipale care sunt eliminate sau supuse valorificării energetice. (4) Planul de gestionare a deșeurilor poate conține, luând în considerare nivelul geografic și acoperirea zonei de planificare, următoarele: (a) aspectele organizaționale legate de gestionarea deșeurilor, inclusiv o descriere a alocării responsabilităților între actorii publici și privați care se ocupă cu gestionarea deșeurilor; (b) o analiză a utilității și a adecvării utilizării instrumentelor economice și de altă natură pentru rezolvarea diverselor probleme legate de deșeuri, luând în considerare necesitatea menținerii unei bune funcționări a pieței interne; (c) utilizarea unor campanii de sensibilizare și de informare adresate publicului larg sau unor categorii speciale de consumatori; (d) siturile contaminate istoric de eliminare a deșeurilor și măsuri pentru reabilitarea acestora. (5) Planurile de gestionare a deșeurilor respectă cerințele în materie de planificare a deșeurilor prevăzute la articolul 14 din Directiva 94/62/CE, obiectivele prevăzute la articolul 11 alineatele (2) și (3) din prezenta directivă și cerințele stabilite la articolul 5 din Directiva 1999/31/CE și, în scopul prevenirii aruncării de gunoaie, cerințele stabilite la articolul 13 din Directiva 2008/56/CE a Parlamentului European și a Consiliului ([21]) și de la articolul 11 din Directiva 2000/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului ([22]).			
Articolul 29 **Programe de prevenire a generării deșeurilor** (1) Statele membre instituie programe de prevenire a generării de deșeuri care prevăd cel puțin măsuri de prevenire a generării de deșeuri, astfel cum se prevede	**Legea nr. 209/2016 privind deșeurile** **Articolul 36. Programele de prevenire a generării deșeurilor** (1) Programele de prevenire a generării deșeurilor se elaborează cu respectarea prevederilor art.1 și 3 și se integrează în Programul național pentru gestionarea	**Compatibil**	

la articolul 9 alineatul (1), în conformitate cu articolele 1 și 4. Aceste programe fie sunt integrate în planurile de gestionare a deșeurilor necesare în temeiul articolului 28 sau în alte programe de politici de mediu, după caz, fie funcționează ca programe distincte. În cazul în care un astfel de program este integrat în planul de gestionare a deșeurilor sau în acele alte programe, obiectivele și măsurile de prevenire a generării deșeurilor trebuie identificate clar. (2) Când stabilesc astfel de programe, statele membre descriu, acolo unde este cazul, contribuția instrumentelor și a măsurilor enumerate în anexa IVa la prevenirea generării deșeurilor și evaluează utilitatea exemplelor de măsuri indicate în anexa IV sau a altor măsuri corespunzătoare. Programele descriu, de asemenea, măsurile existente de prevenire a generării deșeurilor și contribuția acestora la prevenirea generării deșeurilor. Scopul acestor obiective și măsuri este eliminarea legăturii dintre creșterea economică și impactul asupra mediului asociat cu generarea de deșeuri. (2a) Statele membre adoptă programe specifice de prevenire a generării de deșeuri alimentare care pot fi prezentate în cadrul programelor lor de prevenire a generării de deșeuri. ———————— (5) Comisia creează un sistem de schimb de informații privind cele mai bune practici în materie de prevenire a generării de deșeuri și elaborează orientări pentru asistarea statelor membre la pregătirea programelor.	deșeurilor prevăzut la art. 34 sau în alte programe de politici de mediu. (2) Programele menționate la alin. (1) stabilesc obiectivele de prevenire a generării deșeurilor, cu descrierea măsurilor de prevenire existente, și evaluează utilitatea măsurilor indicate în anexa nr. 4 sau a altor măsuri corespunzătoare. Scopul acestor obiective și măsuri este eliminarea legăturii dintre creșterea economică și impactul asupra mediului asociat cu generarea de deșeuri. (3) Ministerul Mediului stabilește valorile specifice de referință calitative și cantitative pentru măsurile de prevenire a generării deșeurilor, pentru a monitoriza și pentru a evalua progresul realizării măsurilor. Aceste valori de referință, precum și alți indicatori pentru măsurile de prevenire se vor actualiza periodic, astfel încât să reflecte indicatorii adoptați la nivel european, dar pot include și masurile specifice la nivel național. **Proiectul HG pentru aprobarea Regulamentului privind gestionarea produselor textile și a deșeurilor textile** 63.Producătorii, sistemele colective și operatorii autorizați pentru gestionarea deșeurilor textile pot accesa măsuri de sprijin financiar prin programele naționale de ecologizare, inclusiv Programul de ecologizare a întreprinderilor mici și mijlocii aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 592/2019, implementat prin intermediul Organizației pentru Dezvoltarea Antreprenorialului (ODA). 64.În conformitate cu Programul național pentru economie verde și circulară aprobat prin H.G. nr.495/2024, producătorii, sistemele colective și operatorii autorizați pot beneficia de instrumente de suport pentru investiții în tehnologii ecologice, design sustenabil, reciclare fibră-la-fibră, valorificarea deșeurilor și alte servicii cu impact pozitiv asupra mediului.	**Compatibil**	
Articolul 29a **Programe de prevenire a generării de deșeuri alimentare** (1) Statele membre evaluează și își adaptează programele de prevenire a generării de deșeuri alimentare în vederea atingerii obiectivelor prevăzute la articolul 9a alineatul (4). Programele respective conțin cel puțin măsurile prevăzute la articolul 9 alineatul (1) și la articolul 9a alineatul (1) și, după caz,	**Legea Nr. 299/2022** **privind prevenirea pierderii și risipei de alimente** **Articolul 10. Măsurile de prevenire a pierderii și risipei de alimente** Operatorii din domeniul alimentar întreprind următoarele măsuri de prevenire a pierderii și risipei de alimente și suportă cheltuielile necesare aferente:	**Compatibil**	

măsurile enumerate în anexele IV și IVa și sunt comunicate Comisiei până la 17 octombrie 2027. (2) Fiecare stat membru desemnează autoritățile competente responsabile cu coordonarea măsurilor de prevenire a generării de deșeuri alimentare menționate la articolul 9a alineatul (1) puse în aplicare în vederea atingerii obiectivelor stabilite la articolul 9a alineatul (4) și informează Comisia în acest sens până la 17 ianuarie 2026. Comisia publică ulterior informațiile respective pe site-ul relevant.	a) vânzării promoționale sau la preț redus a alimentelor potrivit prevederilor Legii nr.231/2010 cu privire la comerțul interior; sau b) transferului alimentelor prin donație către organizațiile beneficiare sau direct consumatorilor finali ca alimente pentru consum uman sau ca hrană pentru animale, cu respectarea termenelor prevăzute la art.12 alin. (1) și alin. (1^1).		
Articolul 30 **Evaluarea și revizuirea planurilor și a programelor** (1) Statele membre se asigură că planurile de gestionare a deșeurilor și programele de prevenire a generării deșeurilor sunt evaluate cel puțin o dată la șase ani și revizuite după caz și, acolo unde se aplică, în conformitate cu articolele 9 și 11. (2) Agenția Europeană de Mediu publică o dată la doi ani un raport care conține un bilanț al progreselor realizate în completarea și punerea în aplicare a programelor de prevenire a generării deșeurilor, inclusiv o evaluare a evoluției în domeniul prevenirii generării deșeurilor pentru fiecare stat membru și pentru Uniune în ansamblul ei și în ceea ce privește decuplarea generării deșeurilor de creșterea economică și tranziția la o economie circulară.	**Legea 209/2016 privind deșeurile** **Articolul 37. Evaluarea, revizuirea și aprobarea programelor** (1) Programul naţional pentru gestionarea deşeurilor şi programele de prevenire a generării deșeurilor se evaluează de către Ministerul Mediului o dată la 2 ani și se revizuiesc o dată la 5 ani sau la necesitate, în conformitate cu art. 34. (2) Programul național de gestionare a deșeurilor va include Programul de prevenire a generării deşeurilor la nivel naţional, aprobat de Guvern. (3) Programele locale de gestionare a deşeurilor, inclusiv programele de prevenire a generării deşeurilor, se elaborează, se evaluează, se revizuiesc și se aprobă de către autoritățile administrației publice locale sau de către asociațiile de dezvoltare intercomunitară din care acestea fac parte, în termen de un an de la data aprobării Programului naţional pentru gestionarea deşeurilor. (4) În procesul de elaborare, proiectele Programului național și programelor locale de gestionare a deșeurilor, precum și proiectele programelor de prevenire a generării deșeurilor se supun procedurii de evaluare strategică de mediu în conformitate cu Legea nr. 11/2017 privind evaluarea strategică de mediu	**Compatibil**	
Articolul 31 **Participarea publicului** Statele membre asigură că părțile interesate și autoritățile relevante, precum și publicul larg au posibilitatea de a participa la elaborarea planurilor de gestionare a deșeurilor și a programelor de prevenire a generării deșeurilor și de a avea acces la acestea odată elaborate, în conformitate cu Directiva 2003/35/CE sau, dacă este relevant, cu Directiva 2001/42/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 27 iunie 2001 privind evaluarea efectelor anumitor planuri și	**Legea nr. 209/2016 privind deșeurile** **Articolul 38. Participarea publicului** (1) Agenția de Mediu şi autorităţile administraţiei publice locale iau măsurile necesare pentru ca părţile interesate, inclusiv autoritățile relevante și cetățenii, să poată participa la elaborarea programelor locale de gestionare a deșeurilor și a programelor de prevenire a generării deșeurilor și să aibă acces la ele în conformitate cu legislaţia privind accesul publicului la informația de mediu și, dacă este relevant, cu legislația privind evaluarea efectelor anumitor programe asupra mediului. Acestea plasează proiectele programelor,	**Compatibil**	

programe asupra mediului ([23]). Acestea plasează planurile și programele pe o pagină de internet accesibilă publicului.	conform legislaţiei privind transparenţa în procesul decizional, pe o pagină de internet accesibilă publicului. (2) În procesul de elaborare a legislaţiei şi a documentelor de politici privind gestionarea deşeurilor, care se va desfăşura în deplină transparenţă şi va respecta reglementările naţionale în vigoare referitoare la consultarea şi participarea părţilor interesate, se va asigura accesul publicului la informaţia de mediu, participarea la luarea deciziilor şi accesul la justiţie în problemele de mediu, conform Convenţiei de la Aarhus privind accesul la informaţie, justiţie şi participarea publicului la adoptarea deciziilor în domeniul mediului, ratificată prin Hotărârea Parlamentului nr.346-XIV din 7 aprilie 1999, cu luarea în considerare a principiilor generale ale protecţiei mediului, precauţiei şi durabilităţii, fezabilităţii tehnice şi viabilităţii economice, protecţiei resurselor naturale, precum şi a impactului global asupra mediului, sănătăţii umane, economiei şi societăţii		
Articolul 32 **Cooperarea** Statele membre cooperează, dacă este cazul, cu alte state membre interesate și cu Comisia la elaborarea planurilor de gestionare a deșeurilor și a programelor de prevenire a generării deșeurilor în conformitate cu articolele 28 și 29.	**Legea nr. 209/2016 privind deşeurile** **Articolul 39. Cooperarea internaţională la elaborarea programelor** Republica Moldova cooperează cu alte state interesate şi organisme internaţionale la elaborarea, în conformitate cu art. 34 și 36, a Programului național pentru gestionarea deşeurilor şi a programelor de prevenire a generării deşeurilor.	**Compatibil**	
Articolul 33 **Informații care trebuie prezentate Comisiei** (1) Statele membre informează Comisia cu privire la planurile de gestionare a deșeurilor și programele de prevenire a generării deșeurilor menționate la articolele 28 și 29 în momentul în care au fost adoptate și în cazul în care au survenit modificări importante în cadrul planurilor și programelor. (2) Comisia adoptă acte de punere în aplicare pentru a stabili formatul de notificare a informațiilor privind adoptarea planurilor de gestionare a deșeurilor și a programelor privind prevenirea deșeurilor și privind revizuirile substanțiale care le-au fost aduse. Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 39 alineatul (2).		**Prevederi UE neaplicabile**	
CAPITOLUL VI	**Legea nr. 209/2016 privind deşeurile**		

INSPECȚII ȘI ÎNREGISTRĂRI ***Articolul 34*** **Controalele** (1) Unitățile sau întreprinderile care efectuează operațiuni de tratare a deșeurilor, unitățile și întreprinderile profesionale de colectare sau transport de deșeuri, agenții, brokerii și producătorii de deșeuri periculoase fac obiectul unor controale periodice corespunzătoare efectuate de autoritățile competente. (2) Controalele referitoare la operațiunile de colectare și de transport au în vedere originea, natura, cantitatea și destinația deșeurilor colectate și transportate. (3) Statele membre pot ține seama de înregistrările efectuate în baza Schemei comunitare de management de mediu și audit (EMAS), în special în ceea ce privește frecvența și intensitatea controalelor.	**Articolul 30. Controalele** (1) Unităţile şi întreprinderile care efectuează operaţiuni de tratare a deşeurilor, unităţile şi întreprinderile profesionale de colectare sau transport de deşeuri, brokerii şi producătorii de deşeuri periculoase fac obiectul controlului de stat efectuat de autorităţile competente conform prezentei legi şi în condiţiile Legii nr. 235/2006 cu privire la principiile de bază de reglementare a activităţii de întreprinzător şi ale Legii nr. 131/2012 privind controlul de stat. (2) Inspectarea operaţiunilor de colectare, preluare (în cazul deşeurilor generate de nave şi al reziduurilor de marfă) şi transport al deşeurilor se va referi la originea, natura, cantitatea şi destinaţia deşeurilor colectate sau transportate. (3) Unităţile şi întreprinderile menţionate la alin. (1) sunt obligate să asigure accesul organelor de supraveghere şi control la obiectivele aflate în administrare, să prezinte, la solicitarea organelor respective, documentaţia tehnică şi de exploatare, alte documente necesare pentru efectuarea inspectării privind respectarea cerinţelor prevăzute de lege. **Articolul 31.** **Competenţele privind activităţile de control în domeniul gestionării deşeurilor** (1) Autorităţile teritoriale de mediu inspectează şi iau măsuri pentru respectarea de către cei implicaţi în gestionarea deşeurilor a legislaţiei de mediu şi a condiţiilor de autorizare stabilite conform legii. (2) Autorităţile teritoriale pentru sănătate publică exercită monitorizarea departamentală a cerinţelor de gestionare a deşeurilor rezultate din activităţile medicale. (3) - abrogat. (4) Autorităţile vamale şi reprezentanţii Inspectoratului pentru Protecţia Mediului şi ai subdiviziunilor teritoriale ale acestuia controlează încărcăturile şi iau măsuri pentru asigurarea conformităţii cu documentele însoţitoare şi pentru respectarea prevederilor legale referitoare la îndeplinirea condiţiilor de export, import şi tranzit ale deşeurilor. (5) Supravegherea şi controlul de stat al respectării de către persoanele juridice care desfăşoară activităţi de gestionare a deşeurilor a obligaţiilor menţionate la art.18 alin.(6) din prezenta lege sunt exercitate de către autoritatea competentă la nivel naţional în domeniul securităţii cibernetice potrivit Legii nr.48/2023 privind securitatea cibernetică.	**Compatibil** **Compatibil**	

Articolul 35 **Păstrarea evidenței** (1) Unitățile și întreprinderile menționate la articolul 23 alineatul (1), producătorii de deșeuri periculoase și unitățile și întreprinderile care colectează sau transportă deșeuri periculoase cu titlu profesional sau acționează în calitate de comercianți și de brokeri de deșeuri periculoase țin o evidență cronologică a: (a) cantității, a naturii și a originii deșeurilor respective, precum și a cantității de produse și materiale care rezultă din pregătirea pentru reutilizare, din reciclare sau din alte operațiuni de valorificare; și (b) atunci când este relevant, a destinației, a frecvenței colectării, a modului de transport și a metodei de tratare prevăzute pentru deșeuri. Unitățile, întreprinderile și producătorii în cauză pun aceste informații la dispoziția autorităților competente prin intermediul registrului electronic sau al registrelor care trebuie instituite în temeiul alineatului (4) de la prezentul articol. (2) În cazul deșeurilor periculoase, evidența se păstrează timp de cel puțin trei ani, cu excepția unităților și întreprinderilor de transport de deșeuri periculoase, care trebuie să țină o evidență timp de cel puțin 12 luni. La cererea autorităților competente sau a unui deținător anterior, sunt furnizate documentele justificative conform cărora operațiunile de gestionare au fost efectuate. (3) Statele membre pot solicita producătorilor de deșeuri nepericuloase să respecte alineatele (1) și (2). (4) Statele membre instituie un registru electronic sau registre coordonate pentru a înregistra datele privind deșeurile periculoase menționate la alineatul (1) care acoperă întregul teritoriu geografic al statului membru în cauză. Statele membre pot institui astfel de registre pentru alte fluxuri de deșeuri, în special pentru fluxurile de deșeuri în privința cărora sunt stabilite obiective în actele legislative ale Uniunii. Statele membre utilizează datele privind deșeurile raportate de operatorii industriali în cadrul Registrului European al Poluanților Emiși și Transferați, înființat în temeiul Regulamentului (CE) nr. 166/2006 al Parlamentului European și al Consiliului ([24]).	**Legea nr. 209/2016 privind deşeurile** **Articolul 32. Evidenţa deşeurilor** (1) Unităţile şi întreprinderile ce sunt antrenate în activităţile de gestionare a deşeurilor, operatorii de gestionare a deşeurilor municipale, producătorii de deşeuri, inclusiv de cele periculoase, precum şi unităţile şi întreprinderile specializate în colectarea şi transportul de deşeuri periculoase sau care acţionează în calitate de brokeri de deşeuri periculoase ţin o evidenţă cronologică a datelor privind cantitatea, natura şi originea deşeurilor, precum şi privind destinaţia, frecvenţa colectării, mijlocul de transport şi metoda de tratare a deşeurilor. (2) Sistemele individuale şi colective de colectare şi staţiile de tratare a deşeurilor de produse supuse reglementărilor responsabilităţii extinse a producătorului conform art.12 ţin evidenţa deşeurilor primite şi tratate conform categoriilor de produse stabilite prin actele normative pentru gestionarea acestor produse aprobate de Guvern. (3) Ținerea evidenței și transmiterea informației menționate la alin. (1) şi (2) se efectuează conform cerinţelor stabilite de Guvern. (4) Informația privind deşeurile periculoase se păstrează cel puțin 3 ani, cu excepţia unităţilor şi întreprinderilor de transport de deşeuri periculoase, care trebuie să o păstreze timp de cel puțin 12 luni. (5) La cererea Agenției de Mediu sunt furnizate documentele justificative, în baza cărora au fost efectuate operaţiunile de gestionare a deşeurilor. (6) Agenția de Mediu asigură ca datele privind transferul deșeurilor periculoase, ținute în evidență conform alin. (1), să fie raportate de operatori în cadrul Registrului național al emisiilor și al transferului de poluanți. **Articolul 33. Sistemul informaţional automatizat „Managementul deşeurilor”** (1) Unităţile şi întreprinderile ce sunt antrenate în activităţile de gestionare a deşeurilor, inclusiv producătorii de deşeuri, participă la procesul de raportare a datelor şi informaţiilor despre deşeuri şi gestionarea acestora conform cerinţelor stipulate în prezenta lege şi prevederilor conceptului Sistemului Informațional Automatizat „Managementul Deșeurilor” (SIA MD), aprobat de Guvern. (2) SIA MD reprezintă totalitatea produselor de program și a echipamentelor tehnice destinate colectării, stocării și procesării informației, formând resursa informațională	**Compatibil** **Compatibil**	

(5) Comisia poate adopta acte de punere în aplicare pentru a stabili condițiile minime privind funcționarea registrelor respective. Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 39 alineatul (2).	Registrul „Managementul deșeurilor”, care va include evenimentele legate de circuitul economic al acestora, documentele care însoțesc acest circuit, inclusiv exportul și importul de deșeuri, producătorii de deșeuri și agenții economici autorizați pentru a activa în acest domeniu, precum și automatizarea business-proceselor subiecților circuitului deșeurilor și furnizarea informațiilor privind circuitul deșeurilor către autoritățile publice, persoanele fizice și juridice prin intermediul portalului departamental. (3) Informaţia privind realizarea măsurilor ce ţin de aplicarea responsabilității extinse a producătorului pentru produsele menționate la art.12 și datele privind cantitatea de produse puse la dispoziție pe piață, specificată în tone şi număr de unități, precum și informația privind cantitatea, numărul și categoriile deșeurilor colectate și tratate fac parte din SIA MD. (4) În cadrul SIA MD se regăsesc cel puțin următoarele: a) evidenta deșeurilor, care conţine date privind generarea, colectarea, transportarea şi tratarea deşeurilor, inclusiv a celor periculoase, raportate în conformitate cu prevederile art. 32; b) evidenta actelor permisive, emise în corespundere cu prevederile art. 25; c) evidenta notificărilor pentru transferul deșeurilor, eliberate în corespundere cu art. 64; d) Lista producătorilor de produse supuse reglementărilor de responsabilitate extinsă a producătorului, conform prevederilor art. 12; e) lista unităților și întreprinderilor scutite de îndeplinirea cerinţelor de autorizare a activităţilor de valorificare şi eliminare a deşeurilor, conform art. 27. (5) Posesorul Registrului „Managementul deșeurilor” este Ministerul Mediului. (6) Crearea, funcționarea și exploatarea SIA MD se efectuează în conformitate cu prevederile legislației în domeniul comunicațiilor electronice și tehnologiei informației, precum și cu standardele și reglementările tehnice specifice. (7) Aspectele legate de spațiul funcțional al SIA MD, de conținutul resursei informaționale, precum și de procedura colectării, păstrării, procesării, actualizării și recepționării informației din SIA MD, se stabilesc în conceptul tehnic și în Regulamentul cu privire la modalitatea de ţinere a Registrului „Managementul deșeurilor”, aprobate de Guvern.		

Articolul 36 **Punere în aplicare și sancțiuni** (1) Statele membre adoptă măsurile necesare pentru interzicerea abandonării, a aruncării sau a gestionării necontrolate a deșeurilor, inclusiv a aruncării de gunoaie. (2) Statele membre stabilesc regimul sancțiunilor aplicabile în cazul încălcării dispozițiilor prezentei directive și iau toate măsurile necesare pentru a se asigura că acestea sunt aplicate. Sancțiunile prevăzute trebuie să fie eficiente, proporționale și cu efect de descurajare.	**Legea 209/2016 privind deșeurile** **Articolul 15. Eliminarea deşeurilor** (3) Abandonarea şi aruncarea deşeurilor este interzisă. **Articolul 29. Aspectele pecuniare** (1) Costurile operaționale de gestionare a deșeurilor se acoperă: a) în conformitate cu principiul „poluatorul plătește" – de către producătorul iniţial de deşeuri sau, după caz, de deţinătorul actual ori anterior al deşeurilor, care încredinţează deşeurile unei unităţi specializate în colectare, transportare, depozitare, valorificare sau eliminare a acestora; b) în conformitate cu cerințele de responsabilitatea extinsă a producătorului – de către producătorul de produse menţionate la art.12 alin.(14), care sunt preluate de sistemele individuale sau colective de colectare separată, tratare, valorificare sau eliminare a produselor care au devenit deșeuri. (2) Costurile prevăzute la alin. (1) sunt acoperite în baza unui contract încheiat cu unităţile specializate în gestionarea deșeurilor sau cu sistemele individuale sau colective de colectare separată, tratare, valorificare sau eliminare a produselor ce au devenit deșeuri. (3) Cheltuielile asociate cu analiza deșeurilor, monitorizarea tehnologică proprie și a factorilor de mediu, precum şi cu verificarea datelor declarate, sunt suportate de către deținătorii actuali ai deșeurilor. (4) În cazul deșeurilor abandonate şi în cazul în care producătorul iniţial de deşeuri nu este identificat, cheltuielile asociate cu curăţarea şi refacerea mediului vor fi asumate de actualii deţinători. (4^1) În cazul nerespectării mecanismelor de implementare a responsabilității extinse a producătorului, stabilite prin Regulamentul privind deșeurile de echipamente electrice și electronice, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 212/2018, Regulamentul privind ambalajele și deșeurile de ambalaje, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 561/2020, Regulamentul privind gestionarea bateriilor și acumulatorilor și deșeurilor de baterii și acumulatori, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 586/2020, Regulamentul privind gestionarea anvelopelor uzate, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 610/2022, Regulamentul privind gestionarea uleiurilor uzate, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 731/2022, Regulamentul privind gestionarea vehiculelor scoase din uz, aprobat prin	**Compatibil**	

	Hotărârea Guvernului nr. 93/2023, producătorii identificați, suplimentar la sancțiunile contravenționale, suportă costurile operaționale de gestionare a deșeurilor după cum urmează: a) plata datorată de producătorii care plasează pe piață produsele menționate la art. 12 alin. (14) pentru diferența dintre cantitățile de deșeuri corespunzătoare obligațiilor anuale de îndeplinire a obiectivelor de gestionare a produselor ce au devenit deșeuri, prevăzute în legislație, și cantitățile efectiv gestionate; b) plata datorată de către sistemele individuale și sistemele colective pentru diferența dintre cantitățile de deșeuri de ambalaje, deșeuri de echipamente electrice și electronice, baterii și acumulatori, anvelope uzate, uleiuri, vehicule declarate ca fiind gestionate și cantitățile de deșeuri constatate efectiv de către Agenția de Mediu și Inspectoratul pentru Protecția Mediului; c) producătorii care nu se conformează procedurii de înregistrare suportă costurile operaționale de gestionare a deșeurilor asociate cu responsabilitatea extinsă a producătorului pentru produsele plasate pe piață de la intrarea în vigoare a actelor normative menționate în prezentul alineat, corespunzătoare obligațiilor anuale de atingere a țintelor minime de colectare și valorificare. (5) Cheltuielile de valorificare a deşeurilor ai căror producători nu pot fi identificaţi sunt suportate din contul bugetelor unităților administrativ-teritoriale în a căror rază au fost depistate, precum și din alte surse legale. (6) Dacă producătorul/deţinătorul de deşeuri este identificat, acesta este obligat să suporte cheltuielile de eliminare, inclusiv cele prevăzute la alin. (4), efectuate de către actualii deţinători, şi cele asociate cu acţiunile întreprinse pentru identificarea acestuia. **Articolul 65. Răspunderea pentru încălcarea legislaţiei privind deşeurile** Nerespectarea prevederilor prezentei legi şi ale actelor normative aprobate în temeiul prezentei legi atrage, după caz, răspunderea contravenţională, civilă sau penală, conform legii. **Articolul 66. Răspunderea pentru prejudiciul cauzat mediului și sănătății populației** Prejudiciul cauzat sănătăţii populaţiei ca urmare a poluării mediului cu deşeuri va fi reparat în conformitate cu prevederile Codului civil al Republicii Moldova.	**Compatibil**	

	Proiectul HG pentru aprobarea Regulamentului privind gestionarea produselor textile și a deșeurilor textile 85.Producătorii suportă, suplimentar la sancțiunile contravenționale, costurile operaționale de gestionare, în cazul în care nu-și îndeplinesc țintele anuale prevăzute în anexa nr. 7 din prezentul Regulament sau în cazul constatării de către Agenția de Mediu și Inspectoratul pentru Protecția Mediului a unei diferențe dintre cantitățile de deșeuri declarate ca fiind gestionate și cantitățile de deșeuri efectiv gestionate, și achită la bugetul de stat plata corespunzătoare, conform prevederilor art. 29 alin. (41) lit. a) și lit. c) din Legea nr. 209/2016 privind deșeurile. 98. Inspectoratul pentru Protecția Mediului exercită funcția de supraveghere și control conform Legii nr. 131/2012 privind controlul de stat, Legii nr. 1515/1993 privind protecția mediului înconjurător, Legii nr. 86/2014 privind evaluarea impactului asupra mediului și a Legii nr. 209/2016 privind deșeurile..		
CAPITOLUL VII **DISPOZIȚII FINALE** ***Articolul 37*** **Raportare** (1) Statele membre raportează Comisiei, pentru fiecare an calendaristic, datele privind punerea în aplicare a articolului 11 alineatul (2) literele (a)-(e) și a articolului 11 alineatul (3).Statele membre raportează datele pe cale electronică, în termen de 18 luni de la sfârșitul anului de raportare pentru care sunt colectate datele. Acestea se raportează în formatul stabilit de Comisie în conformitate cu alineatul (7) din prezentul articol. Prima perioadă de raportare începe în primul an calendaristic complet după adoptarea actului de punere în aplicare care stabilește formatul de raportare, în conformitate cu alineatul (7) din prezentul articol. (2) În scopul verificării conformității cu articolul 11 alineatul (2) litera (b), statele membre raportează cantitatea de deșeuri utilizată pentru operațiuni de rambleiere și alte operațiuni de valorificare a materialelor, separat de cantitatea de deșeuri pregătite pentru reutilizare sau reciclate. Statele membre	**Legea nr. 209/2016 privind deșeurile** **Articolul 12. Responsabilitatea extinsă a producătorilor** alin.(5) Producătorii de produse supuse reglementărilor de responsabilitate extinsă a producătorului sunt obligaţi: lit. d) să asigure evidenţa, începând cu data intrării în vigoare a prezentei legi, a punerii la dispoziţie pe piaţă a produselor pe o perioadă de 5 ani, raportând anual autorităţii de reglementare cantitatea de produse puse la dispoziţie pe piaţă în cazul onorării responsabilităţii extinse a producătorului în mod individual. La prezentarea dovezii de membru al unui sistem colectiv, această responsabilitate va fi onorată de către un sistem colectiv; **Articolul 182. Obligaţiile operatorului instalaţiei de gestionare a deşeurilor** alin.(5) În procesul de recepţionare şi acceptare a deşeurilor, operatorul instalaţiei este obligat: a) să înregistreze datele privind deşeurile şi persoana juridică şi fizică care le predă, astfel încât să permită păstrarea şi raportarea evidenţei deşeurilor; **Articolul 26. Obligaţiile de bază ale titularului de autorizaţie pentru gestionarea deşeurilor şi de autorizaţie integrată de mediu sau de autorizaţie de**	**Compatibil** **Compatibil** **Compatibil**	

raportează ca rambleiere operațiunea de retratare a deșeurilor în urma căreia se obțin materiale ce urmează să fie folosite pentru operațiuni de rambleiere. În scopul verificării conformității cu articolul 11 alineatul (2) literele (c), (d) și (e) și cu articolul 11 alineatul (3), statele membre raportează cantitatea de deșeuri pregătită pentru reutilizare, separat de cantitatea de deșeuri reciclate. (3) Statele membre raportează în fiecare an Agenției Europene de Mediu datele privind punerea în aplicare a articolului 9 alineatul (4) și datele menționate la articolul 22c alineatul (12), alineatul (18) litera (a) și alineatul (20). Statele membre raportează în fiecare an Comisiei datele privind punerea în aplicare a articolului 9a alineatul (2). ◄ Acestea raportează, pe cale electronică, în termen de 18 luni de la sfârșitul anului de raportare pentru care sunt colectate datele. Acestea se raportează în formatul stabilit de Comisie în conformitate cu alineatul (7) din prezentul articol. Prima perioadă de raportare începe în primul an calendaristic complet după adoptarea unui act de punere în aplicare care definește formatul de raportare, în conformitate cu alineatul (7) din prezentul articol. (4) Statele membre raportează Comisiei datele pentru fiecare an calendaristic privind uleiurile minerale sau lubrifianții sintetici sau uleiurile industriale introduse pe piață și uleiurile uzate colectate și tratate separat. Statele membre raportează datele pe cale electronică, în termen de 18 luni de la sfârșitul anului de raportare pentru care sunt colectate datele. Datele se raportează în formatul stabilit de Comisie în conformitate cu alineatul (7). Prima perioadă de raportare începe în primul an calendaristic complet după adoptarea actului de punere în aplicare care definește formatul de raportare, în conformitate cu alineatul (7). (5) Datele raportate de statul membru în conformitate cu prezentul articol sunt însoțite de un raport privind verificarea calității și de un raport privind măsurile adoptate în temeiul articolului 11a alineatele (3) și (8), care includ informații detaliate cu privire la ratele medii ale pierderilor, dacă este cazul. Respectivele informații se raportează în formatul de raportare	**mediu, emise pentru activităţile de gestionare a deşeurilor** Obligaţiile de bază ale titularului de autorizaţie pentru gestionarea deşeurilor şi de autorizaţie integrată de mediu sau de autorizaţie de mediu, emise pentru activităţile de gestionare a deşeurilor, sunt următoarele: c) ţinerea evidenţei privind cantitatea de deşeuri colectate, recuperate sau eliminate şi raportarea anuală autorităţii de reglementare, în format electronic, a informaţiei privind gestionarea deşeurilor, în conformitate cu cerinţele aprobate de Guvern. **Articolul 32. Evidenţa deşeurilor** (1) Unităţile şi întreprinderile ce sunt antrenate în activităţile de gestionare a deşeurilor, operatorii de gestionare a deşeurilor municipale, producătorii de deşeuri, inclusiv de cele periculoase, precum şi unităţile şi întreprinderile specializate în colectarea şi transportul de deşeuri periculoase sau care acţionează în calitate de brokeri de deşeuri periculoase ţin o evidenţă cronologică a datelor privind cantitatea, natura şi originea deşeurilor, precum şi privind destinaţia, frecvenţa colectării, mijlocul de transport şi metoda de tratare a deşeurilor. **Regulamentul cu privire la organizarea şi funcţionarea Agenţiei de Mediu, aprobat prin Hotarîrea Guvernului nr. 549 din 13.06.2018** 9. Agenţia are următoarele atribuţii principale: 8) alte atribuţii ce reies din funcţiile de bază: i) elaborează rapoartele în formatele stabilite de către Agenţia Europeană de Mediu, EUROSTAT, de către secretariatele convenţiilor şi protocoalelor în domeniul protecţiei mediului la care Republica Moldova este parte, şi le prezintă Ministerului; **Proiectul HG pentru aprobarea Regulamentului privind gestionarea produselor textile şi a deşeurilor textile** 70. Agenția de Mediu ține evidența producătorilor de produse textile, inclusiv a celor care furnizează produse textile prin intermediul tehnicilor de comunicare la distanță, întocmește și menține Lista producătorilor prin intermediul Sistemului informatic automatizat „Managementul deșeurilor”, conform prevederilor stabilite de art. 12 alin.	**Compatibil** **Compatibil**	

stabilit de Comisie în conformitate cu alineatul (7) din prezentul articol. (5a) Statele membre pun la dispoziția publicului rapoartele privind verificarea calității prevăzute la articolul 9a alineatul (2), după ce evaluează dacă publicarea acestora ar pune în pericol protejarea informațiilor comerciale confidențiale. (6) Comisia analizează datele raportate în conformitate cu prezentul articol și publică un raport cu privire la rezultatele analizei respective. Raportul evaluează modul de organizare a colectării datelor, sursele datelor și metodologia utilizată în statele membre, precum și caracterul complet, fiabilitatea, actualitatea și consecvența datelor respective. Evaluarea poate include recomandări specifice de îmbunătățire. Raportul se elaborează după prima raportare a datelor de către statele membre și, ulterior, o dată la patru ani. (7) Comisia adoptă acte de punere în aplicare care stabilesc formatul pentru raportarea datelor menționate la alineatele (1), (3), (4) și (5) de la prezentul articol. În scopul raportării privind punerea în aplicare a articolului 11 alineatul (2) literele (a) și (b), statele membre utilizează formatul stabilit în Decizia de punere în aplicare a Comisiei din 18 aprilie 2012 privind stabilirea unui chestionar pentru rapoartele statelor membre privind punerea în aplicare a Directivei 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind deșeurile. În scopul raportării privind deșeurile alimentare, la elaborarea formatului de raportare se ia în considerare metodologia elaborată în conformitate cu articolul 9a alineatul (3). Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 39 alineatul (2) din prezenta directivă.	(5) lit. c) și alin. (6) lit. b) și 33 alin. (3) și (4) din Legea nr. 209/2016 privind deșeurile. 71. Sistemele individuale și colective raportează Agenției de Mediu anual, până la data de 30 aprilie a anului ce urmează, în format electronic datele privind: 71.1. cantitatea și tipul de deșeuri textile colectate separat, reutilizate, reciclate și/sau valorificate, după modelul din anexa nr. 10; 71.2. raportul narativ, în formă liberă, privind sinteza (descrierea) activităților desfășurate pentru realizarea responsabilității extinse a producătorului, conform planului operațional și în corespundere cu modalitatea de verificare a raportului narativ, după modelul din anexa nr.8. 72. Sistemele colective comunica Agenției de Mediu modalitatea și frecvența de colectare a deșeurilor textile de la gospodăriile particulare, prin intermediul serviciului de salubrizare, în termen de 90 de zile de la intrarea în vigoare a prezentului Regulament. Frecvența de colectare se stabilește prin decizia autorităților publice locale; 73. Sistemele colective au obligația să transmită producătorilor individuali pentru care au preluat responsabilitatea, până la data de 1 aprilie a anului de gestiune, rezultatul implementării planului operațional pentru anul precedent, indicând cantitățile de produse textile colectate, valorificate și/sau reciclate.		
Articolul 38 **Schimbul de informații și de bune practici, interpretarea și adaptarea la progresul tehnic** (1) Comisia organizează un schimb periodic de informații și de bune practici între statele membre, inclusiv, acolo unde este cazul, cu autoritățile locale și regionale, privind punerea în aplicare și aplicarea practică a cerințelor prezentei directive, inclusiv privind:	**Legea nr. 209/2016 privind deșeurile** **Articolul 9. Atribuțiile Ministerului Mediului** l) asigură colaborarea administrativă și schimbul de informaţii cu alte state și organizaţii internaţionale în domeniul gestionării deşeurilor, precum şi raportarea în cadrul tratatelor internaţionale de mediu cu privire la gestionarea deşeurilor la care Republica Moldova este parte conform procedurilor de raportare şi comunicaţii stabilite în cadrul acestora;	**Parțial compatibil**	

(a) aplicarea regulilor de calcul prevăzute la articolul 11a și dezvoltarea măsurilor și sistemelor de urmărire a fluxurilor de deșeuri municipale de la sortare până la reciclare; (b) guvernanța adecvată, asigurarea respectării, cooperarea transfrontalieră; (c) inovarea în domeniul gestionării deșeurilor; (d) criteriile privind subprodusele naționale și privind încetarea statutului de deșeu, astfel cum sunt menționate la articolul 5 alineatul (3) și articolul 6 alineatele (3) și (4), facilitate de un registru electronic la nivelul Uniunii, care urmează să fie înființat de Comisie; (e) instrumentele economice și alte măsuri utilizate în conformitate cu articolul 4 alineatul (3), pentru a stimula realizarea obiectivelor prevăzute la respectivul articol; (f) măsurile prevăzute la articolul 8 alineatele (1) și (2); (g) prevenirea și instituirea de sisteme care promovează activitățile de reutilizare și prelungirea duratei de viață; (h) punerea în aplicare a obligațiilor legate de colectarea separată; (i) instrumentele și stimulentele pentru îndeplinirea obiectivelor prevăzute la articolul 11 alineatul (2) literele (c), (d) și (e). Comisia face publice rezultatele schimbului de informații și de bune practici. (2) Comisia poate elabora orientări privind interpretarea cerințelor prevăzute în prezenta directivă, inclusiv cu privire la definiția următoarelor noțiuni: „deșeuri”, „prevenire”, „reutilizare”, „pregătire pentru reutilizare”, „valorificare”, „reciclare”, „eliminare”, și pentru aplicarea regulilor de calcul prevăzute la articolul 11a. Comisia elaborează orientări privind definițiile noțiunilor de „deșeuri municipale” și „rambleiere”. Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 38a pentru a modifica prezenta directivă în scopul de a specifica aplicarea formulei pentru instalațiile de incinerare menționate la punctul R1 din anexa II. Condițiile climaterice locale, cum ar fi intensitatea frigului și nevoia de încălzire, pot fi luate în considerare în măsura în care acestea	**Articolul 62[2].** Cerințe generale privind transferul de deșeuri (5) În aplicarea reglementărilor de transfer al deșeurilor, Agenția de Mediu asigură: b) realizarea schimbului de informații cu Serviciul Vamal în privința transferurilor de deșeuri planificate și realizate; **Anexa nr.2** - Operaţiuni de valorificare R1 Întrebuinţarea		

influențează cantitățile de energie care pot fi utilizate sau produse din punct de vedere tehnic sub formă de electricitate, căldură, vapori de răcire sau de tratare. Condițiile locale ale regiunilor ultraperiferice astfel cum sunt recunoscute la articolul 349 al treilea alineat din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, și ale teritoriilor menționate la articolul 25 din Actul de aderare din 1985 pot fi, de asemenea, luate în considerare. (3) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul 38a, pentru a modifica anexele IV și V în funcție de progresele științifice și tehnice.			
Articolul 38a **Exercitarea delegării de competențe** (1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute la prezentul articol. (2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 7 alineatul (1), la articolul 9a alineatul (3), la articolul 11a alineatul (10), la articolul 27 alineatele (1) și (4) și la articolul 38 alineatele (2) și (3) se conferă Comisiei pe o perioadă de cinci ani de la 4 iulie 2018. Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 22a alineatul (5) se conferă Comisiei pe o perioadă de cinci ani de la 17 aprilie 2027. Comisia prezintă un raport privind delegarea de competențe cel târziu cu nouă luni înainte de încheierea perioadei de cinci ani. Delegarea de competențe se prelungește tacit cu perioade de timp identice, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul se opune prelungirii respective cu cel puțin trei luni înainte de încheierea fiecărei perioade. (3) Delegarea de competențe menționată la articolul 7 alineatul (1), la articolul 9a alineatul (3), la articolul 11a alineatul (10), la articolul 22a alineatul (5), la articolul 27 alineatele (1) și (4) și la articolul 38 alineatele (2) și (3) poate fi revocată în orice moment de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu		**Prevederile UE neaplicabile**	

aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare. (4) Înainte de adoptarea unui act delegat, Comisia consultă experții desemnați de fiecare stat membru în conformitate cu principiile prevăzute în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare ([25]). (5) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului. (6) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 7 alineatul (1), al articolului 9a alineatul (3), al articolului 11a alineatul (10), al articolului 22a alineatul (5), al articolului 27 alineatele (1) și (4) și al articolului 38 alineatele (2) și (3) intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecții în termen de două luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu, sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecții. Respectivul termen se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.			
ANEXA I **OPERAȚIUNILE DE ELIMINARE** D 1 Depozitarea în sau pe sol (de ex.: depozite de deșeuri etc.) D 2 Tratarea solului (de ex.: biodegradarea deșeurilor lichide sau nămoloase în sol etc.) D 3 Injectarea în adâncime (de ex.: injectarea deșeurilor care pot fi pompate în puțuri, saline sau depozite geologice naturale etc.) D 4 Acumulare la suprafață (de ex.: depunerea de deșeuri lichide sau nămoloase în bazine, iazuri sau lagune etc.) D 5 Depozite special construite (de ex.: depunerea în compartimente separate etanșe care sunt acoperite și izolate unele față de celelalte și față de mediul înconjurător etc.) D 6 Evacuarea într-o masă de apă, cu excepția mărilor/oceanelor D 7 Evacuarea în mări/oceane, inclusiv eliminarea în subsolul marin	**Anexa nr. 1 (Legea nr.209/2019 privind deșeurile)** **Operaţiuni de eliminare** D1 Depozitarea în sau pe sol (de exemplu, depozite de deşeuri etc.). D2 Tratarea solului (de exemplu, biodegradarea deşeurilor lichide sau nămoloase în sol etc.). D3 Injectarea în adâncime (de exemplu, injectarea deşeurilor care pot fi pompate în puţuri, saline sau depozite geologice naturale etc.). D4 Acumularea la suprafaţă (de exemplu, depunerea de deşeuri lichide sau nămoloase în bazine, iazuri sau lagune etc.). D5 Depozitele special construite (de exemplu, depunerea în compartimente separate etanşe, care sunt acoperite şi izolate unele faţă de celelalte şi faţă de mediu etc.). D6 Evacuarea într-o masă de apă, cu excepţia mărilor/oceanelor. D7 Evacuarea în mări/oceane, inclusiv eliminarea în subsolul marin.	**Compatibil**	

D 8 Tratarea biologică nemenționată în altă parte în prezenta anexă, care generează compuși sau mixturi finale eliminate prin intermediul unuia dintre procedeele numerotate de la D 1 la D 12 D 9 Tratarea fizico-chimică nemenționată în altă parte în prezenta anexă, care generează compuși sau mixturi finale eliminate prin intermediul unuia dintre procedeele numerotate de la D 1 la D 12 (de ex.: evaporare, uscare, calcinare etc.) D 10 Incinerarea pe sol D 11 Incinerarea pe mare (*5) D 12 Stocarea permanentă (de ex.: plasarea de recipiente într-o mină etc.) D 13 Amestecarea anterioară oricărei operațiuni numerotate de la D 1 la D 12 (*6) D 14 Reambalarea anterioară oricărei operațiuni numerotate de la D 1 la D 13 D 15 Stocarea înaintea oricărei operațiuni numerotate de la D1 la D14 (excluzând stocarea temporară, înaintea colectării, în zona de generare a deșeurilor) (*7)	D8 Tratarea biologică nemenţionată în altă parte în prezenta anexă, care generează compuşi sau mixturi finale eliminate prin intermediul unuia dintre procedeele enumerate de la D1 la D12. D9 Tratarea fizico-chimică nemenţionată în altă parte în prezenta anexă, care generează compuşi sau mixturi finale eliminate prin intermediul unuia dintre procedeele enumerate de la D1 la D12 (de exemplu, evaporarea, uscarea, calcinarea etc.). D10 Incinerarea pe sol. Realizarea acestei operaţiuni se restricţionează prin prezenta lege şi actele normative aprobate de către Guvern în temeiul acesteia. D11 Incinerarea pe mare. Această operaţiune este interzisă de actele şi convenţiile internaţionale. D12 Stocarea permanentă (de exemplu, plasarea de recipiente într-o mină etc.). D13 Amestecarea anterioară oricărei operaţiuni enumerate de la D1 la D12. În cazul în care nu există niciun alt cod D corespunzător, aceasta include operaţiunile preliminare înainte de eliminare, inclusiv preprocesarea, cum ar fi, printre altele, sortarea, sfărâmarea, compactarea, granularea, uscarea, mărunţirea uscată, condiţionarea sau separarea înainte de supunerea la oricare dintre operaţiunile enumerate de la D1 la D12. D14 Reambalarea anterioară oricărei operaţiuni enumerate de la D1 la D13. D15 Stocarea înaintea oricărei operaţiuni enumerate de la D1 la D14 (excluzând stocarea temporară, înaintea colectării, în zona de generare a deşeurilor. Stocare temporară înseamnă stocare preliminară.).		
ANEXA II **OPERAȚIUNI DE VALORIFICARE** R 1 Întrebuințarea în principal drept combustibil sau ca altă sursă de energie (*8) R 2 Valorificarea/regenerarea solvenților R 3 Reciclarea/recuperarea substanțelor organice care nu sunt utilizate ca solvenți (inclusiv compostarea și alte procese de transformare biologică) (*9) R4 Reciclarea/recuperarea metalelor și compușilor metalici (*10) R5 Reciclarea/recuperarea altor materiale anorganice (*11) R 6 Regenerarea acizilor sau a bazelor	**Anexa nr. 2 (Legea nr.209/2019 privind deşeurile)** **Operaţiuni de valorificare** R1 Întrebuinţarea, în principal, drept combustibil sau drept altă sursă de energie. Aceasta implică instalaţii de incinerare destinate, în principal, tratării deşeurilor municipale solide numai în cazul în care randamentul lor energetic este egal sau mai mare decât 0,60, folosindu-se următoarea formulă: Eficienţa energetică = (Ep – (Ef + Ei)) / (0,97 x (Ew + Ef)), unde: Ep reprezintă producţia anuală de energie sub formă de căldură sau electricitate. Aceasta este calculată înmulţind energia produsă sub formă de electricitate cu 2,6 şi energia produsă sub formă de căldură pentru utilizare comercială (GJ/an) cu 1,1;	**Compatibil**	

R 7 Valorificarea componenților utilizați pentru reducerea poluării R 8 Valorificarea componentelor catalizatorilor R 9 Rerafinarea petrolului sau alte reutilizări ale petrolului R 10 Tratarea terenurilor având drept rezultat beneficii pentru agricultură sau ecologie R 11 Utilizarea deșeurilor obținute din oricare dintre operațiunile numerotate de la R 1 la R 10 R 12 Schimbul de deșeuri în vederea expunerii la oricare dintre operațiunile numerotate de la R 1 la R 11 (*12) R 13 Stocarea deșeurilor înaintea oricărei operațiuni numerotate de la R 1 la R 12 (excluzând stocarea temporară, înaintea colectării, la situl unde a fost generat deșeul) (*13	Ef reprezintă consumul anual de energie al sistemului, provenită din combustibili, care contribuie la producția de aburi (GJ/an); Ew reprezintă energia anuală conținută de deșeurile tratate, calculată pe baza valorii calorice nete inferioare a deșeurilor (GJ/an); Ei reprezintă energia anuală importată, exclusiv Ew și Ef (GJ/an); 0,97 este un coeficient care reprezintă pierderile de energie datorate reziduurilor generate în urma incinerării și radierii. Această formulă se aplică în conformitate cu documentul de referință privind cele mai bune tehnici disponibile pentru incinerarea deșeurilor. Formula eficienței energetice este înmulțită cu un factor de corecție climaterică (*FCC*) după cum se indică mai jos: 1. *FCC* pentru instalațiile care funcționează și sunt autorizate în conformitate cu legislația Uniunii Europene aplicabilă înainte de 1 septembrie 2015: *FCC = 1* dacă *HDD >= 3350*; *FCC = 1,25* dacă *HDD <= 2150*; *FCC = – (0,25/1200) × HDD + 1,698* dacă *2150 < HDD < 3350*. 2. *FCC* pentru instalațiile autorizate după 31 august 2015 și pentru instalațiile de la pct. 1 după 31 decembrie 2029: *FCC = 1* dacă *HDD >= 3350*; *FCC = 1,12* dacă *HDD <= 2150*; *FCC = – (0,12/1200) × HDD + 1,335* dacă *2150 < HDD < 3350*. (Valoarea rezultată a *FCC* va fi rotunjită la trei zecimale.) Valoarea *HDD* (*Heating Degree Days* – grade zile pentru încălzire) ar trebui să fie considerată ca fiind egală cu media valorilor *HDD* pentru locul unde este situată instalația de incinerare, calculată pentru o perioadă de 20 de ani consecutivi anteriori anului pentru care se calculează *FCC*. Pentru calcularea valorii *HDD* ar trebui aplicată următoarea metodă stabilită de Eurostat: valoarea *HDD* este egală cu *(18°C – Tm) × d*, dacă *Tm* este mai mic de sau egal cu 15°C (pragul de încălzire), și egală cu 0, dacă *Tm* este mai mare de 15°C; *Tm* reprezintă media temperaturii exterioare *(Tmin + Tmax/2)* dintr-o perioadă de *d* zile. Calculele trebuie efectuate zilnic *(d = 1)* și adunate pentru un an. R2 Recuperarea/regenerarea solvenților. R3 Reciclarea/recuperarea substanțelor organice care nu sunt utilizate ca solvenţi (inclusiv compostarea şi alte		

	procese de transformare biologică). Aceasta include şi gazificarea, şi piroliza, care folosesc componentele ca produse chimice. R4 Reciclarea/recuperarea metalelor şi compuşilor metalici. R5 Reciclarea/recuperarea altor materiale anorganice. Aceasta include şi tehnologiile de curăţare a solului care au ca rezultat operaţiuni de valorificare a solului şi de reciclare a materialelor de construcţie anorganice. R6 Regenerarea acizilor sau a bazelor. R7 Valorificarea componenților utilizați pentru reducerea poluării. R8 Valorificarea componenților catalizatorilor. R9 Rerafinarea petrolului sau alte reutilizări ale petrolului. R10 Tratarea terenurilor având drept rezultat beneficii pentru agricultură sau ecologie. R11 Utilizarea deşeurilor obţinute din oricare dintre operaţiunile enumerate de la R2 la R10. R12 Schimbul de deşeuri în vederea expunerii la oricare dintre operaţiunile enumerate de la R2 la R11. În cazul în care nu există niciun alt cod R corespunzător, acesta include operaţiunile preliminare înainte de valorificare, inclusiv preprocesarea, cum ar fi, printre altele, demontarea, sortarea, sfărâmarea, compactarea, granularea, mărunțirea uscată, condiţionarea, reambalarea, separarea şi amestecarea înainte de supunerea la oricare dintre operaţiunile enumerate de la R2 la R11. R13 Stocarea deşeurilor înaintea oricărei operaţiuni enumerate de la R2 la R12 (excluzând stocarea temporară, înaintea colectării, la situl unde a fost generat deşeul). Stocare temporară înseamnă stocare preliminară în conformitate cu art. 2 pct. 5).		
ANEXA III **PROPRIETĂȚI ALE DEȘEURILOR CARE FAC CA ACESTEA SĂ FIE PERICULOASE** **„Explo** **zive”:** deșeuri care, printr-o reacție chimică, pot să degaje gaze la o asemenea temperatură, presiune și viteză încât să producă pagube în mediul ambiant. Din această categorie fac parte deșeurile pirotehnice, deșeurile explozive sub formă de peroxid organic și deșeurile autoreactive explozive.	**Anexa nr. 3** **Proprietățile deșeurilor care fac ca acestea să fie periculoase** **HP1 „Explozive”:** deșeuri care, printr-o reacție chimică, pot să degaje gaze la o asemenea temperatură, presiune și viteză, încât să producă pagube pentru mediu. Din această categorie fac parte deșeurile pirotehnice, deșeurile explozive sub formă de peroxid organic și deșeurile autoreactive explozive. În cazul în care un deșeu conține una sau mai multe substanțe cărora le corespunde unul dintre codurile claselor și categoriilor de pericol și unul dintre codurile frazelor de	**Compatibil**	

Dacă un deșeu conține una sau mai multe substanțe cărora le corespunde unul dintre codurile claselor și categoriilor de pericol și unul dintre codurile frazelor de pericol prezentate în tabelul 1, evaluarea acestuia în ceea ce privește HP 1 are loc, dacă este necesar și proporțional, conform metodelor de testare. Dacă prezența unei substanțe, a unui amestec sau a unui articol indică faptul că deșeul este exploziv, acesta este clasificat ca deșeu periculos de tip HP 1.

Tabelul 1 — Codul (codurile) claselor și categoriilor de pericol și codul (codurile) frazelor de pericol pentru constituenții unui deșeu în vederea clasificării ca deșeu periculos de tip HP 1

Codul (codurile) claselor și categoriilor de pericol	**Codul (codurile) frazelor d pericol**
Unst. Expl.	H 200
Expl. 1.1	H 201
Expl. 1.2	H 202
Expl. 1.3	H 203
Expl. 1.4	H 204
Self-react. A	H 240
Org. Perox. A	

pericol prezentate în tabelul 1, evaluarea acestuia în ceea ce privește HP1 are loc, dacă este necesar și proporțional, conform metodelor de testare. Dacă prezența unei substanțe, a unui amestec sau a unui articol indică faptul că deșeul este exploziv, acesta este clasificat ca deșeu periculos de tip HP1.

Tabelul 1

Codul (codurile) claselor şi categoriilor de pericol şi codul (codurile) frazelor de pericol pentru constituenții unui deşeu în vederea clasificării ca deşeu periculos de tip HP1

Codul (codurile) claselor şi categoriilor de pericol	**Codul (codurile) frazelor de pericol**
Unst. Expl.	H200
Expl. 1.1	H201
Expl. 1.2	H202
Expl. 1.3	H203
Expl. 1.4	H204
Self-react. A	H240
Org. Perox. A	
Self-react. B	H241
Org. Perox. B	

HP2 „Oxidante”: deșeuri care, în general, prin aport de oxigen, pot să provoace combustia altor materiale sau să contribuie la aceasta.

În cazul în care un deșeu conține una sau mai multe substanțe cărora le corespunde unul dintre codurile claselor și categoriilor de pericol și unul dintre codurile frazelor de pericol prezentate în tabelul 2, evaluarea acestuia în ceea ce privește HP2 are loc, dacă este necesar și proporțional, conform metodelor de testare. Dacă prezența unei substanțe

Self-react. B	H 241
Org. Perox. B	

indică faptul că deșeul este oxidant, acesta este clasificat ca deșeu periculos de tip HP2.

Tabelul 2

Codul (codurile) claselor și categoriilor de pericol și codul (codurile) frazelor de pericol pentru constituenții unui deșeu în vederea clasificării ca deșeu periculos de tip HP2

Codul (codurile) claselor și categoriilor de pericol	**Codul (codurile) frazelor de pericol**
Ox. Gas 1	H270
Ox. Liq. 1	H271
Ox. Sol. 1	
Ox. Liq. 2, Ox. Liq. 3	H272
Ox. Sol. 2, Ox. Sol. 3	

HP3 „Inflamabile”:

– deșeuri lichide inflamabile: deșeuri lichide cu un punct de aprindere sub 60°C sau deșeuri de păcură, motorină și uleiuri care se încălzesc rapid cu un punct de aprindere > 55°C și ≤ 75°C;

– deșeuri lichide și solide inflamabile de materiale piroforice: deșeuri solide sau lichide care, chiar în cantități mici, tind să se aprindă în cinci minute de la contactul cu aerul;

– deșeuri solide inflamabile: deșeuri solide care sunt ușor combustibile sau care, prin frecare, pot să provoace sau să întrețină un incendiu;

– deșeuri gazoase inflamabile: deșeuri gazoase care sunt inflamabile în aer la o temperatură de 20°C și la o presiune normală de 101,3 kPa;

– deșeuri care reacționează cu apa: deșeuri care, în contact cu apa, emană gaze inflamabile în cantități periculoase;

– alte deșeuri inflamabile: aerosoli inflamabili, deșeuri capabile de autoîncălzire și inflamabile, peroxizi organici inflamabili și deșeuri autoreactive inflamabile.

În cazul în care un deșeu conține una sau mai multe substanțe cărora le corespunde unul dintre codurile claselor și categoriilor de pericol și unul dintre codurile frazelor de pericol prezentate în tabelul 3, evaluarea acestuia în ceea ce privește HP3 are loc, dacă este necesar și proporțional, conform metodelor de testare. Dacă prezența unei substanțe

indică faptul că deșeul este inflamabil, acesta este clasificat ca deșeu periculos de tip HP3.
Tabelul 3

Codul (codurile) claselor şi categoriilor de pericol şi codul (codurile)
frazelor de pericol pentru constituenții unui deșeu în vederea clasificării
ca deșeu periculos de tip HP3

Codul (codurile) claselor şi categoriilor de pericol	**Codul (codurile) frazelor de pericol**
Flam. Gas 1	H220
Flam. Gas 2	H221
Aerosol 1	H222
Aerosol 2	H223
Flam. Liq. 1	H224
Flam. Liq. 2	H225
Flam. Liq. 3	H226
Flam. Sol. 1	H228
Flam. Sol. 2	
Self-react. CD	H242
Self-react. EF	
Org. Perox. CD	
Org. Perox. EF	
Pyr. Liq. 1	H250
Pyr. Sol. 1	
Self-heat.1	H251
Self-heat. 2	H252
Water-react. 1	H260
Water-react. 2 Water-react. 3	H261

HP4 „Iritante – iritarea pielii şi leziuni oculare”: deșeuri care, la aplicare, pot să provoace iritarea pielii sau leziuni oculare.
În cazul în care un deșeu conține una sau mai multe substanțe cărora le corespunde unul dintre codurile claselor și categoriilor de pericol și unul dintre codurile frazelor de pericol și dacă una sau mai multe dintre limitele de concentrație sunt egalate sau depășite, deșeul este clasificat ca deșeu periculos de tip HP4.

	Valoarea-limită luată în considerare în evaluări pentru Skin corr. 1A (H314), Skin irrit. 2 (H315), Eye dam. 1 (H318) și Eye irrit. 2 (H319) este de 1%. Dacă suma concentrațiilor tuturor substanțelor clasificate ca Skin corr. 1A (H314) este egală cu 1% sau mai mare, deșeul este clasificat ca deșeu periculos de tip HP4. Dacă suma concentrațiilor tuturor substanțelor clasificate ca Eye dam. 1 (H318) este egală cu 10% sau mai mare, deșeul este clasificat ca deșeu periculos de tip HP4. Dacă suma concentrațiilor tuturor substanțelor clasificate ca Skin irrit. 2 (H315) și Eye irrit. 2 (H319) este egală cu 20% sau mai mare, deșeul este clasificat ca deșeu periculos de tip HP4. Trebuie menționat faptul că deșeurile care conțin substanțe clasificate ca H314 (Skin corr. 1A, 1B sau 1C) în cantități egale cu 5% sau mai mari sunt clasificate ca deșeuri periculoase de tip HP8. Codul HP4 nu se aplică în cazul în care deșeurile sunt clasificate ca deșeuri de tip HP8. **HP5 „Toxicitate asupra unui organ-ţintă specific (STOT)/toxicitate prin aspirare”:** deșeuri care, la aplicare, pot să provoace toxicitate asupra unui organ țintă specific în urma unei expuneri unice sau repetate sau care produc efecte toxice acute în urma aspirării. Dacă un deșeu conține una sau mai multe substanțe cărora le corespunde unul sau mai multe dintre codurile claselor și categoriilor de pericol și unul dintre codurile frazelor de pericol prezentate în tabelul 4 și dacă una sau mai multe dintre limitele de concentrație prezentate în tabelul 4 sunt depășite sau egalate, deșeul este clasificat ca deșeu periculos de tip HP5. În cazul în care un deșeu conține substanțe clasificate ca STOT, deșeul respectiv poate să fie clasificat ca deșeu periculos de tip HP5 numai atunci când una dintre substanțe este prezentă într-o cantitate egală cu limita de concentrație sau mai mare. Dacă un deșeu conține una sau mai multe substanțe clasificate ca Asp. Tox. 1 și dacă suma concentrației substanțelor respective este egală cu limita de concentrație sau mai mare, deșeul este clasificat ca deșeu periculos de tip HP5 numai atunci când vâscozitatea cinematică generală (la 40°C) nu depășește 20,5 mm^2/s. Vâscozitatea cinematică se determină numai în cazul fluidelor. Tabelul 4 **Codul (codurile) claselor şi categoriilor de pericol şi codul (codurile) frazelor de pericol pentru constituenții**		

unui deşeu şi limitele de concentraţie corespunzătoare în vederea clasificării ca deşeu periculos de tip HP5

Codul (codurile) claselor şi categoriilor de pericol	**Codul (codurile) frazelor de pericol**	**Limita de concentraţie, în %**
STOT SE 1	H370	1
STOT SE 2	H371	10
STOT SE 3	H335	20
STOT RE 1	H372	1
STOT RE 2	H373	10
Asp. Tox. 1	H304	10

HP6 „Toxicitate acută”: deșeuri care pot să producă efecte toxice acute în urma administrării orale sau cutanate ori prin inhalare.

Dacă suma concentrațiilor tuturor substanțelor care sunt prezente într-un deșeu și cărora le corespunde unul dintre codurile claselor sau categoriilor de pericol de toxicitate acută și unul dintre codurile frazelor de pericol prezentate în tabelul 5 este egală cu limita indicată în tabel sau mai mare, deșeul este clasificat ca deșeu periculos de tip HP6. Dacă un deșeu conține cel puțin două substanțe clasificate ca substanțe cu toxicitate acută, suma concentrațiilor este necesară numai pentru substanțele din aceeași categorie de pericol.

În evaluări se iau în considerare următoarele valori-limită:

– pentru Acute Tox. 1, 2 sau 3 (H300, H310, H330, H301, H311, H331) – 0,1%;

– pentru Acute Tox. 4 (H302, H312, H332) – 1%.

Tabelul 5

Codul (codurile) claselor şi categoriilor de pericol şi codul (codurile) frazelor de pericol pentru constituenţii unui deşeu şi limitele de concentraţie corespunzătoare în vederea clasificării ca deşeu periculos de tip HP6

Codul (codurile) claselor şi categoriilor de pericol	Codul (codurile) frazelor de pericol	Limita de concentraţie, în %
Acute Tox.1 (Oral)	H300	0,1
Acute Tox. 2 (Oral)	H300	0,25
Acute Tox. 3 (Oral)	H301	5
Acute Tox 4 (Oral)	H302	25
Acute Tox.1 (Dermal)	H310	0,25
Acute Tox.2 (Dermal)	H310	2,5
Acute Tox. 3 (Dermal)	H311	15
Acute Tox 4 (Dermal)	H312	55
Acute Tox 1 (Inhal)	H330	0,1
Acute Tox.2 (Inhal)	H330	0,5
Acute Tox. 3 (Inhal)	H331	3,5
Acute Tox. 4 (Inhal)	H332	22,5

HP7 „Cancerigene”: deșeuri care cauzează cancer sau care măresc incidența cancerului.

Dacă un deșeu conține o substanță căreia îi corespunde unul dintre codurile claselor și categoriilor de pericol și unul dintre codurile frazelor de pericol și dacă substanța respectivă este prezentă într-o cantitate egală cu una dintre limitele de concentrație prezentate în tabelul 6 sau mai mare, deșeul este clasificat ca deșeu periculos de tip HP7. Dacă un deșeu conține una sau mai multe substanțe clasificate ca substanțe cancerigene, deșeul respectiv este clasificat ca deșeu periculos de tip HP7 numai atunci când una dintre substanțe este prezentă într-o cantitate egală cu limita de concentrație sau mai mare.

Tabelul 6

Codul (codurile) claselor şi categoriilor de pericol şi codul (codurile) frazelor de pericol pentru constituenții unui deşeu şi limitele de concentraţie corespunzătoare în vederea clasificării ca deşeu periculos de tip HP7

Codul (codurile) claselor şi categoriilor de pericol	**Codul (codurile) frazelor de pericol**	**Limita de concentraţie, în %**
Carc. 1A	H350	0,1
Carc. 1B		
Carc. 2	H351	1,0

HP8 „Corozive”: deșeuri care, la aplicare, pot să provoace corodarea pielii.

Dacă un deșeu conține una sau mai multe substanțe clasificate ca Skin corr. 1A, 1B sau 1C (H314) și dacă suma concentrațiilor acestora este egală cu 5% sau mai mare, deșeul este clasificat ca deșeu periculos de tip HP8.

Valoarea-limită luată în considerare în evaluări pentru Skin corr. 1A, 1B, 1C (H314) este de 1,0%.

HP9 „Infecţioase”: deșeuri cu un conținut de microorganisme viabile sau de toxine ale acestora despre care se știe sau se presupune că provoacă boli la om sau la alte organisme vii.

Clasificarea unui deșeu ca deșeu periculos de tip HP9 are loc în urma unei evaluări efectuate în conformitate cu actele normative naționale sau cu prevederile legislației europene.

HP10 „Toxice pentru reproducere”: deșeuri care produc efecte adverse asupra funcției sexuale și a fertilității la bărbaţii și femeile adulți, precum și toxicitate evolutivă la descendenți.

Dacă un deșeu conține o substanță căreia îi corespunde unul dintre codurile claselor și categoriilor de pericol și unul dintre codurile frazelor de pericol prezentate în tabelul 7 și dacă substanța respectivă este prezentă într-o cantitate egală cu una dintre limitele de concentraţie prezentate în tabelul 7 sau mai mare, deșeul este clasificat ca deșeu periculos de tip HP10. Dacă un deșeu conține una sau mai multe substanțe clasificate ca substanţe toxice pentru reproducere, deșeul

respectiv este clasificat ca deșeu periculos de tip HP10 numai atunci când una dintre substanțe este prezentă într-o cantitate mai mare sau egală cu limita de concentraţie.

Tabelul 7

Codul (codurile) claselor şi categoriilor de pericol şi codul (codurile) frazelor de pericol pentru constituenţii unui deşeu şi limitele de concentraţie corespunzătoare în vederea clasificării ca deşeu periculos de tip HP10

Codul (codurile) claselor şi categoriilor de pericol	**Codul (codurile) frazelor de pericol**	**Limita de concentraţie, în %**
Repr. 1A	H360	0,3
Repr. 1B		
Repr. 2	H361	3,0

HP11 „Mutagene”: deșeuri care pot să provoace o mutație, adică o modificare permanentă a cantității sau a structurii materialului genetic dintr-o celulă.

Dacă un deșeu conţine o substanță căreia îi corespunde unul dintre codurile claselor și categoriilor de pericol și unul dintre codurile frazelor de pericol prezentate în tabelul 8 și dacă substanța respectivă este prezentă într-o cantitate egală cu una dintre limitele de concentrație prezentate în tabelul 8 sau mai mare, deșeul este clasificat ca deșeu periculos de tip HP11. Dacă un deșeu conține una sau mai multe substanțe clasificate ca substanțe mutagene, deșeul respectiv este clasificat ca deșeu periculos de tip HP11 numai atunci când una dintre substanțe este prezentă într-o cantitate mai mare sau egală cu limita de concentrație.

Tabelul 8

Codul (codurile) claselor şi categoriilor de pericol şi codul (codurile) frazelor de pericol pentru constituenţii unui deşeu şi limitele de concentraţie corespunzătoare în vederea clasificării ca deşeu periculos de tip HP11

Codul (codurile) claselor şi categoriilor de pericol	Codul (codurile) frazelor de pericol	Limita de concentraţie, în %
Muta. 1A	H340	0,1
Muta. 1B		
Muta. 2	H341	1,0

HP12 „Degajarea unui gaz cu toxicitate acută”: deşeuri care, în contact cu apa sau cu un acid, degajă gaze cu toxicitate acută (Acute Tox. 1, 2 sau 3).

Dacă un deșeu conține o substanță căreia îi corespunde unul dintre pericolele suplimentare EUH029, EUH031 şi EUH032, deşeul este clasificat ca deşeu periculos de tip HP12 în baza unor metode de testare sau a unor orientări.

HP13 „Sensibilizante”: deșeuri care conţin una sau mai multe substanțe despre care se știe că produc efecte sensibilizante asupra pielii sau a organelor respiratorii.

Dacă un deșeu conține o substanță care este clasificată ca substanță sensibilizantă şi căreia îi corespunde unul dintre codurile frazelor de pericol H317 sau H334 și dacă substanța respectivă este prezentă într-o cantitate egală cu limita de concentrație de 10% sau mai mare, deşeul este clasificat ca deşeu periculos de tip HP13.

HP14 „Ecotoxice”: deșeuri care prezintă sau pot să prezinte riscuri imediate sau întârziate pentru unul sau mai multe sectoare ale mediului înconjurător.

Deșeurile care îndeplinesc oricare dintre următoarele condiții sunt clasificate ca deșeuri periculoase de tip HP14:

– deșeuri care conțin o substanță clasificată ca substanță care diminuează stratul de ozon, căreia îi corespunde codul de pericol H420 și concentrația acestei substanțe este mai mare sau egală cu limita de concentrație de 0,1%:

[c(H420) ≥ 0,1 %];

– deșeuri care conțin una sau mai multe substanțe clasificate ca „acvatic acut”, cărora le corespunde codul de pericol H400 și suma concentrațiilor acestor substanțe este mai mare sau egală cu limita de concentrație de 25%. Unor astfel de substanțe li se aplică o valoare-limită de 0,1%:

[Σc (H400) ≥ 25 %];

– deșeuri care conțin una sau mai multe substanțe clasificate ca „acvatic cronic” 1, 2 sau 3, cărora le corespund codul sau codurile de pericol H410, H411 sau H412, iar suma concentrațiilor tuturor substanțelor clasificate ca „acvatic

cronic 1” (H410), multiplicată cu 100, adăugată la suma concentrațiilor tuturor substanțelor clasificate ca „acvatic cronic 2” (H411), multiplicată cu 10, adăugată la suma concentrațiilor tuturor substanțelor clasificate ca „acvatic cronic 3” (H412), este mai mare sau egală cu limita de concentrație de 25%. Substanțelor clasificate ca H410 li se aplică o valoare-limită de 0,1% și substanțelor clasificate ca H411 sau H412 li se aplică o valoare-limită de 1%:
[100 × Σc (H410) + 10 × Σc (H411) + Σc (H412) ≥ 25 %];
– deșeuri care conțin una sau mai multe substanțe clasificate ca „acvatic cronic” 1, 2, 3 sau 4, cărora le corespund codul sau codurile de pericol H410, H411, H412 sau H413 și suma concentrațiilor tuturor substanțelor clasificate ca „acvatic cronic” este mai mare sau egală cu limita de concentrație de 25%. Substanțelor clasificate ca H410 li se aplică o valoare-limită de 0,1% și substanțelor clasificate ca H411, H412 sau H413 li se aplică o valoare-limită de 1%:
[Σ c H410 + Σ c H411 + Σ c H412 + Σ c H413 ≥ 25 %],
unde Σ – suma și c – concentrațiile substanțelor.

HP15 „Deşeuri capabile să dezvolte una dintre proprietăţile periculoase menționate mai sus, pe care deşeul inițial nu o prezintă în mod direct”

Dacă un deşeu conține una sau mai multe substanțe cărora le corespunde una dintre frazele de pericol sau unul dintre pericolele suplimentare prezentate în tabelul 9, deşeul este clasificat ca deşeu periculos de tip HP15, cu excepția cazului în care deşeul există într-o formă care nu prezintă în nicio situaţie proprietăți explozive sau potenţial explozive.

Tabelul 9

Frazele de pericol şi pericolele suplimentare pentru constituenţii unui deşeu în vederea clasificării ca deşeu periculos de tip HP15

Fraza (frazele) de pericol/pericolul (pericolele) suplimentar(e)	
Pericol de explozie în masă în cazul unui incendiu	H205
Exploziv în stare uscată	EUH001
Poate forma peroxizi explozivi	EUH019
Risc de explozie, dacă este încălzit în spațiu închis	EUH044

<table>
<tr>
<td></td>
<td>Un deșeu poate fi clasificat ca deșeu periculos de tip HP15 și în baza altor criterii aplicabile, cum ar fi evaluarea levigatului.
Note:
1. Proprietatea periculoasă HP14 se atribuie în baza criteriilor prevăzute în Regulamentul privind clasificarea, etichetarea și ambalarea substanțelor și amestecurilor, aprobat de Guvern.
2. Metodele de testare aplicabile sunt descrise în Regulamentul privind stabilirea metodelor de testare, aprobat de Guvern, sau în alte metode de testare și orientări recunoscute la nivel internațional.</td>
<td></td>
<td></td>
</tr>
<tr>
<td>ANEXA III
PROPRIETĂȚI ALE DEȘEURILOR CARE FAC CA ACESTEA SĂ FIE PERICULOASE
„Explo zive”: deșeuri care, printr-o reacție chimică, pot să degaje gaze la o asemenea temperatură, presiune și viteză încât să producă pagube în mediul ambiant. Din această categorie fac parte deșeurile pirotehnice, deșeurile explozive sub formă de peroxid organic și deșeurile autoreactive explozive.
Dacă un deșeu conține una sau mai multe substanțe cărora le corespunde unul dintre codurile claselor și categoriilor de pericol și unul dintre codurile frazelor de pericol prezentate în tabelul 1, evaluarea acestuia în ceea ce privește HP 1 are loc, dacă este necesar și proporțional, conform metodelor de testare. Dacă prezența unei substanțe, a unui amestec sau a unui articol indică faptul că deșeul este exploziv, acesta este clasificat ca deșeu periculos de tip HP 1.
Tabelul 1 — Codul (codurile) claselor și categoriilor de pericol și codul (codurile) frazelor de pericol pentru constituenții unui deșeu în vederea clasificării ca deșeu periculos de tip HP 1
<table><tr><th>Codul (codurile) claselor și categoriilor de pericol</th><th>Codul (codur frazelor de pericol</th></tr></table></td>
<td>Legea nr. 209/2016 privind deșeurile
Anexa nr. 3
Proprietățile deșeurilor care fac ca acestea să fie periculoase
HP1 „Explozive”: deșeuri care, printr-o reacție chimică, pot să degaje gaze la o asemenea temperatură, presiune și viteză, încât să producă pagube pentru mediu. Din această categorie fac parte deșeurile pirotehnice, deșeurile explozive sub formă de peroxid organic și deșeurile autoreactive explozive.
În cazul în care un deșeu conține una sau mai multe substanțe cărora le corespunde unul dintre codurile claselor și categoriilor de pericol și unul dintre codurile frazelor de pericol prezentate în tabelul 1, evaluarea acestuia în ceea ce privește HP1 are loc, dacă este necesar și proporțional, conform metodelor de testare. Dacă prezența unei substanțe, a unui amestec sau a unui articol indică faptul că deșeul este exploziv, acesta este clasificat ca deșeu periculos de tip HP1.
Tabelul 1
Codul (codurile) claselor şi categoriilor de pericol şi codul (codurile)
frazelor de pericol pentru constituenții unui deşeu în vederea clasificării
ca deşeu periculos de tip HP1
<table><tr><th>Codul (codurile) claselor şi categoriilor de pericol</th><th>Codul (codurile) frazelor de pericol</th></tr><tr><td>Unst. Expl.</td><td>H200</td></tr><tr><td>Expl. 1.1</td><td>H201</td></tr></table></td>
<td>Compatibil</td>
<td></td>
</tr>
</table>

Unst. Expl.	H 200
Expl. 1.1	H 201
Expl. 1.2	H 202
Expl. 1.3	H 203
Expl. 1.4	H 204
Self-react. A	H 240
Org. Perox. A	
Self-react. B	H 241
Org. Perox. B	

„Oxidante:"
deșeuri care, în general prin aport de oxigen, pot să provoace combustia altor materiale sau să contribuie la aceasta.

Dacă un deșeu conține una sau mai multe substanțe cărora le corespunde unul dintre codurile claselor și categoriilor de pericol și unul dintre codurile frazelor de pericol prezentate în tabelul 2, evaluarea acestuia în ceea ce privește HP 2 are loc, dacă este necesar și proporțional, conform metodelor de testare. Dacă prezența unei substanțe indică faptul că deșeul este oxidant, acesta este clasificat ca deșeu periculos de tip HP 2.

Tabelul 2 — Codul (codurile) claselor și categoriilor de pericol și codul (codurile) frazelor de pericol în vederea clasificării ca deșeu periculos de tip HP 2

Cod(uri) de clasă și categorie de pericol	Cod(uri) al(elor) frazei de pericol
Gaz Oxigen 1	H270
Ox. Liq. 1	H271
Ox. Sol. 1	
Ox. Liq. 2, Ox. Liq. 3	H272
Expl. 1.2	H202
Expl. 1.3	H203
Expl. 1.4	H204
Self-react. A	H240
Org. Perox. A	
Self-react. B	H241
Org. Perox. B	

HP2 „Oxidante": deșeuri care, în general, prin aport de oxigen, pot să provoace combustia altor materiale sau să contribuie la aceasta.

În cazul în care un deșeu conține una sau mai multe substanțe cărora le corespunde unul dintre codurile claselor și categoriilor de pericol și unul dintre codurile frazelor de pericol prezentate în tabelul 2, evaluarea acestuia în ceea ce privește HP2 are loc, dacă este necesar și proporțional, conform metodelor de testare. Dacă prezența unei substanțe indică faptul că deșeul este oxidant, acesta este clasificat ca deșeu periculos de tip HP2.

Tabelul 2

Codul (codurile) claselor și categoriilor de pericol și codul (codurile) frazelor de pericol pentru constituenții unui deșeu în vederea clasificării ca deșeu periculos de tip HP2

Codul (codurile) claselor și categoriilor de pericol	**Codul (codurile) frazelor de pericol**
Ox. Gas 1	H270
Ox. Liq. 1	H271
Ox. Sol. 1	
Ox. Liq. 2, Ox. Liq. 3	H272
Ox. Sol. 2, Ox. Sol. 3	

HP3 „Inflamabile":

– deșeuri lichide inflamabile: deșeuri lichide cu un punct de aprindere sub 60°C sau deșeuri de păcură, motorină și uleiuri care se încălzesc rapid cu un punct de aprindere > 55°C și ≤ 75°C;

– deșeuri lichide și solide inflamabile de materiale piroforice: deșeuri solide sau lichide care, chiar în cantități mici, tind să se aprindă în cinci minute de la contactul cu aerul;

– deșeuri solide inflamabile: deșeuri solide care sunt ușor combustibile sau care, prin frecare, pot să provoace sau să întrețină un incendiu;

Sol. Ox. 2, Sol. Ox. 3	

Inflamabile:

—deșeuri lichide inflamabile:deșeuri lichide cu un punct de aprindere sub 60 °C sau deșeuri de păcură, motorină și uleiuri ușoare de încălzire cu un punct de aprindere > 55 °C și ≤ 75 °C;

—deșeuri lichide și solide inflamabile de materiale piroforice:deșeuri solide sau lichide care, chiar în cantități mici, tind să se aprindă în cinci minute de la contactul cu aerul;

—deșeuri solide inflamabile:deșeuri solide care sunt ușor combustibile sau care, prin frecare, pot să provoace sau să întrețină un incendiu;

—deșeuri gazoase inflamabile:deșeuri gazoase care sunt inflamabile în aer la o temperatură de 20 °C și la o presiune normală de 101,3 kPa;

—deșeuri care reacționează cu apa:deșeuri care, în contact cu apa, emană gaze inflamabile în cantități periculoase;

—alte deșeuri inflamabile:aerosoli inflamabili, deșeuri capabile de autoîncălzire și inflamabile, peroxizi organici inflamabili și deșeuri autoreactive inflamabile.

Dacă un deșeu conține una sau mai multe substanțe cărora le corespunde unul dintre codurile claselor și categoriilor de pericol și unul dintre codurile frazelor de pericol prezentate în tabelul 3, evaluarea acestuia are loc, dacă este necesar și proporțional, conform metodelor de testare. Dacă prezența unei substanțe indică faptul că deșeul este inflamabil, acesta este clasificat ca deșeu periculos de tip HP 3.

Tabelul 3 — Codul (codurile) claselor și categoriilor de pericol și codul (codurile) frazelor de pericol pentru constituenții unui deșeu în vederea clasificării ca deșeu periculos de tip HP 3

Cod(uri) de clasă și categorie de pericol	**Cod(uri) al(elor) frazei de pericol**
Gaz Flamă 1	H220

– deșeuri gazoase inflamabile: deșeuri gazoase care sunt inflamabile în aer la o temperatură de 20°C și la o presiune normală de 101,3 kPa;

– deșeuri care reacționează cu apa: deșeuri care, în contact cu apa, emană gaze inflamabile în cantități periculoase;

– alte deșeuri inflamabile: aerosoli inflamabili, deșeuri capabile de autoîncălzire și inflamabile, peroxizi organici inflamabili și deșeuri autoreactive inflamabile.

În cazul în care un deșeu conține una sau mai multe substanțe cărora le corespunde unul dintre codurile claselor și categoriilor de pericol și unul dintre codurile frazelor de pericol prezentate în tabelul 3, evaluarea acestuia în ceea ce privește HP3 are loc, dacă este necesar și proporțional, conform metodelor de testare. Dacă prezența unei substanțe indică faptul că deșeul este inflamabil, acesta este clasificat ca deșeu periculos de tip HP3.

Tabelul 3

Codul (codurile) claselor şi categoriilor de pericol şi codul (codurile) frazelor de pericol pentru constituenții unui deșeu în vederea clasificării ca deșeu periculos de tip HP3

Codul (codurile) claselor şi categoriilor de pericol	**Codul (codurile) frazelor de pericol**
Flam. Gas 1	H220
Flam. Gas 2	H221
Aerosol 1	H222
Aerosol 2	H223
Flam. Liq. 1	H224
Flam. Liq. 2	H225
Flam. Liq. 3	H226
Flam. Sol. 1	H228
Flam. Sol. 2	
Self-react. CD	H242
Self-react. EF	
Org. Perox. CD	
Org. Perox. EF	
Pyr. Liq. 1	H250
Pyr. Sol. 1	
Self-heat.1	H251
Self-heat. 2	H252
Water-react. 1	H260

Flamă Gaz 2	H221
Aerosol 1	H222
Aerosol 2	H223
Lichid de flacără 1	H224
Lichid de flacără 2	H225
Lichid flacără 3	H226
Flam. Sol. 1	H228
Flam. Sol. 2	
Auto-reacție. CD	H242
Auto-reacție. EF	
CD cu peroxid organic	
Org. Perox. EF	
Pyr. Liq. 1	H250
Sol. Pir. 1	
Autoîncălzire.1	H251
Autoîncălzire. 2	H252
Reacție la apă. 1	H260
Reacție la apă. 2 Reacție la apă. 3	H261

„Iritante — iritarea pielii și leziuni oculare”: deșeuri care, la aplicare, pot să provoace iritarea pielii sau leziuni oculare.

Dacă un deșeu conține, în concentrații peste valoarea-limită, una sau mai multe substanțe cărora le corespunde unul dintre următoarele coduri ale claselor și categoriilor de pericol și coduri ale frazelor de pericol și dacă una sau mai multe dintre următoarele limite de concentrație sunt depășite sau egalate, deșeul este clasificat ca deșeu periculos de tip HP4.

Valoarea-limită luată în considerare în evaluări pentru Skin corr. 1A (H314), Skin irrit. 2 (H315), Eye dam. 1 (H318) și Eye irrit. 2 (H319) este de 1%.

Dacă suma concentrațiilor tuturor substanțelor clasificate ca Skin corr. 1A (H314) este egală cu 1% sau mai mare, deșeul este clasificat ca deșeu periculos de tip HP4.

Dacă suma concentrațiilor tuturor substanțelor clasificate ca Eye dam. 1 (H318) este egală cu 10% sau mai mare, deșeul este clasificat ca deșeu periculos de tip HP4.

Dacă suma concentrațiilor tuturor substanțelor clasificate ca Skin irrit. 2 (H315) și Eye irrit. 2 (H319) este egală cu 20% sau mai mare, deșeul este clasificat ca deșeu periculos de tip HP4.

Trebuie menționat faptul că deșeurile care conțin substanțe clasificate ca H314 (Skin corr. 1A, 1B sau 1C) în cantități egale cu 5% sau mai mari sunt clasificate ca deșeuri periculoase de tip HP8. Codul HP4 nu se aplică în cazul în care deșeurile sunt clasificate ca deșeuri de tip HP8.

HP5 „Toxicitate asupra unui organ-țintă specific (STOT)/toxicitate prin aspirare”: deșeuri care, la aplicare, pot să provoace toxicitate asupra unui organ țintă specific în urma unei expuneri unice sau repetate sau care produc efecte toxice acute în urma aspirării.

Dacă un deșeu conține una sau mai multe substanțe cărora le corespunde unul sau mai multe dintre codurile claselor și categoriilor de pericol și unul dintre codurile frazelor de pericol prezentate în tabelul 4 și dacă una sau mai multe dintre limitele de concentrație prezentate în tabelul 4 sunt depășite sau egalate, deșeul este clasificat ca deșeu periculos de tip HP5.

În cazul în care un deșeu conține substanțe clasificate ca STOT, deșeul respectiv poate să fie clasificat ca deșeu periculos de tip HP5 numai atunci când una dintre substanțe

egalate, deșeul este clasificat ca deșeu periculos de tip HP 4.

Valoarea-limită luată în considerare în evaluări pentru Skin corr. 1A (H314), Skin irrit. 2 (H315), Eye dam. 1 (H318) și Eye irrit. 2 (H319) este de 1 %.

Dacă suma concentrațiilor tuturor substanțelor clasificate ca Skin corr. 1A (H314) este mai mare sau egală cu 1 %, deșeul este clasificat ca deșeu periculos de tip HP 4.

Dacă suma concentrațiilor tuturor substanțelor clasificate ca H318 este mai mare sau egală cu 10 %, deșeul este clasificat ca deșeu periculos de tip HP 4.

Dacă suma concentrațiilor tuturor substanțelor clasificate ca H315 și H319 este mai mare sau egală cu 20 %, deșeul este clasificat ca deșeu periculos de tip HP 4.

Trebuie menționat faptul că deșeurile care conțin substanțe clasificate ca H314 (Skin corr.1A, 1B sau 1C) în cantități mai mari sau egale cu 5 % sunt clasificate ca deșeuri periculoase de tip HP 8. HP 4 nu se aplică în cazul în care deșeurile sunt clasificate ca deșeuri de tip HP 8.

„Toxicitate asupra unui organ țintă specific (STOT)/toxicitate prin aspirare”: deșeuri care pot să provoace toxicitate asupra unui organ țintă specific în urma unei expuneri unice sau repetate sau care produce efecte toxice acute în urma aspirării.

Dacă un deșeu conține una sau mai multe substanțe cărora le corespunde unul sau mai multe dintre următoarele coduri ale claselor și categoriilor de pericol și coduri ale frazelor de pericol prezentate în tabelul 4 și dacă una sau mai multe dintre limitele de concentrație este prezentă într-o cantitate egală cu limita de concentrație sau mai mare. Dacă un deșeu conține una sau mai multe substanțe clasificate ca Asp. Tox. 1 și dacă suma concentrației substanțelor respective este egală cu limita de concentrație sau mai mare, deșeul este clasificat ca deșeu periculos de tip HP5 numai atunci când vâscozitatea cinematică generală (la 40°C) nu depășește 20,5 mm^2/s. Vâscozitatea cinematică se determină numai în cazul fluidelor.

Tabelul 4

Codul (codurile) claselor şi categoriilor de pericol şi codul (codurile) frazelor de pericol pentru constituenții unui deşeu şi limitele de concentrație corespunzătoare în vederea clasificării ca deşeu periculos de tip HP5

Codul (codurile) claselor şi categoriilor de pericol	**Codul (codurile) frazelor de pericol**	**Limita de concentraţie, în %**
STOT SE 1	H370	1
STOT SE 2	H371	10
STOT SE 3	H335	20
STOT RE 1	H372	1
STOT RE 2	H373	10
Asp. Tox. 1	H304	10

HP6 „Toxicitate acută”: deșeuri care pot să producă efecte toxice acute în urma administrării orale sau cutanate ori prin inhalare.

Dacă suma concentrațiilor tuturor substanțelor care sunt prezente într-un deșeu și cărora le corespunde unul dintre codurile claselor sau categoriilor de pericol de toxicitate acută și unul dintre codurile frazelor de pericol prezentate în tabelul 5 este egală cu limita indicată în tabel sau mai mare, deșeul este clasificat ca deșeu periculos de tip HP6. Dacă un deșeu conține cel puțin două substanțe clasificate ca substanțe cu toxicitate acută, suma concentrațiilor este necesară numai pentru substanțele din aceeași categorie de pericol.

prezentate în tabelul 4 sunt depășite sau egalate, deșeul este clasificat ca deșeu periculos de tip HP 5. Dacă un deșeu conține substanțe clasificate ca STOT, deșeul respectiv poate să fie clasificat ca deșeu periculos de tip HP 5 numai atunci când una dintre substanțe este prezentă într-o cantitate mai mare sau egală cu limita de concentrație.

Dacă un deșeu conține una sau mai multe substanțe clasificate ca Asp. Tox. 1 și dacă suma substanțelor respective este mai mare sau egală cu limita de concentrație, deșeul poate să fie clasificat ca deșeu periculos de tip HP 5 numai atunci când vâscozitatea cinematică generală (la 40 °C) nu depășește 20,5 mm^2/s. ([27])

Tabelul 4 — Codul (codurile) claselor și categoriilor de pericol și codul (codurile) frazelor de pericol pentru constituenții unui deșeu și limitele de concentrație corespunzătoare în vederea clasificării ca deșeu periculos de tip HP 5

Cod(uri) de clasă și categorie de pericol	**Cod(uri) al(elor) frazei de pericol**	**Limită de concentrație**
STOT SE 1	H370	1%
STOT SE 2	H371	10%
STOT SE 3	H335	20%
STOT RE 1	H372	1%
STOT RE 2	H373	10%
Asp. Tox. 1	H304	10%

În evaluări se iau în considerare următoarele valori-limită:
– pentru Acute Tox. 1, 2 sau 3 (H300, H310, H330, H301, H311, H331) – 0,1%;
– pentru Acute Tox. 4 (H302, H312, H332) – 1%.

Tabelul 5
Codul (codurile) claselor şi categoriilor de pericol şi codul (codurile) frazelor de pericol pentru constituenții unui deșeu şi limitele de concentraţie corespunzătoare în vederea clasificării ca deșeu periculos de tip HP6

Codul (codurile) claselor şi categoriilor de pericol	**Codul (codurile) frazelor de pericol**	**Limita de concentraţie, în %**
Acute Tox.1 (Oral)	H300	0,1
Acute Tox. 2 (Oral)	H300	0,25
Acute Tox. 3 (Oral)	H301	5
Acute Tox 4 (Oral)	H302	25
Acute Tox.1 (Dermal)	H310	0,25
Acute Tox.2 (Dermal)	H310	2,5
Acute Tox. 3 (Dermal)	H311	15
Acute Tox 4 (Dermal)	H312	55
Acute Tox 1 (Inhal)	H330	0,1
Acute Tox.2 (Inhal)	H330	0,5
Acute Tox. 3 (Inhal)	H331	3,5
Acute Tox. 4 (Inhal)	H332	22,5

HP7 „Cancerigene”: deșeuri care cauzează cancer sau care măresc incidența cancerului.

Dacă un deșeu conține o substanță căreia îi corespunde unul dintre codurile claselor și categoriilor de pericol și unul dintre codurile frazelor de pericol și dacă substanța respectivă este prezentă într-o cantitate egală cu una dintre

Toxicitate acută:
deșeuri care pot să producă efecte toxice acute în urma administrării orale sau cutanate ori prin inhalare.
Dacă suma concentrațiilor tuturor substanțelor care sunt prezente într-un deșeu și cărora le corespunde unul dintre codurile claselor sau categoriilor de pericol de toxicitate acută și unul dintre codurile frazelor de pericol prezentate în tabelul 5 este mai mare sau egală cu limita indicată în tabel, deșeul este clasificat ca deșeu periculos de tip HP 6.
Dacă un deșeu conține cel puțin două substanțe clasificate ca substanțe cu toxicitate acută, suma concentrațiilor este necesară numai pentru substanțele din aceeași categorie de pericol.
În evaluări se iau în considerare următoarele valori-limită:
— pentru Acute Tox. 1, 2 sau 3 (H300, H310, H330, H301, H311, H331): 0,1 %;
— pentru Acute Tox. 4 (H302, H312, H332): 1 %.
Tabelul 5 — Codul (codurile) claselor și categoriilor de pericol și codul (codurile) frazelor de pericol pentru constituenții unui deșeu și limitele de concentrație corespunzătoare în vederea clasificării ca deșeu periculos de tip HP 6

Cod(uri) de clasă și categorie de pericol	**Cod(uri) al(elor) frazei de pericol**	**Limită de concentrație**
Toxicitate acută 1 (orală) Toxicitate acută 2 (orală)	H300 H300 H301 H302	0,1% 0,25% 5% 25%

limitele de concentrație prezentate în tabelul 6 sau mai mare, deșeul este clasificat ca deșeu periculos de tip HP7.
Dacă un deșeu conține una sau mai multe substanțe clasificate ca substanțe cancerigene, deșeul respectiv este clasificat ca deșeu periculos de tip HP7 numai atunci când una dintre substanțe este prezentă într-o cantitate egală cu limita de concentrație sau mai mare.

Tabelul 6
Codul (codurile) claselor şi categoriilor de pericol şi codul (codurile) frazelor de pericol pentru constituenţii unui deşeu şi limitele de concentraţie corespunzătoare în vederea clasificării ca deşeu periculos de tip HP7

Codul (codurile) claselor şi categoriilor de pericol	**Codul (codurile) frazelor de pericol**	**Limita de concentraţie, în %**
Carc. 1A	H350	0,1
Carc. 1B		
Carc. 2	H351	1,0

HP8 „Corozive”: deșeuri care, la aplicare, pot să provoace arsuri sau corodarea pielii.
Dacă un deșeu conține una sau mai multe substanțe clasificate ca Skin corr. 1A, 1B sau 1C (H314) și dacă suma concentrațiilor acestora este egală cu 5% sau mai mare, deșeul este clasificat ca deșeu periculos de tip HP8.
Valoarea-limită luată în considerare în evaluări pentru Skin corr. 1A, 1B, 1C (H314) este de 1,0%.
HP9 „Infecţioase”: deșeuri cu un conținut de microorganisme viabile sau de toxine ale acestora despre care se știe sau se presupune că provoacă boli la om sau la alte organisme vii.
Clasificarea unui deșeu ca deșeu periculos de tip HP9 are loc în urma unei evaluări efectuate în conformitate cu actele normative naţionale sau cu prevederile legislaţiei europene.
HP10 „Toxice pentru reproducere”: deșeuri care produc efecte adverse asupra funcției sexuale și a fertilității la bărbații și femeile adulți, precum și toxicitate evolutivă la descendenți.

Toxicitate acută 3 (orală) Toxicitate acută 4 (orală) Toxicitate acută 1 (dermală) Toxicitate acută 2 (dermală) Toxicitate acută 3 (dermală) Toxicitate acută 4 (dermală) Toxicitate acută 1 (inhalare) Toxicitate acută 2 (inhalare) Toxicitate acută 3 (inhalare) Toxicitate acută 4 (inhalare)	H310 H310 H311 H312 H330 H330 H331 H332	0,25% 2,5% 15% 55% 0,1% 0,5% 3,5% 22,5%	Dacă un deșeu conține o substanță căreia îi corespunde unul dintre codurile claselor și categoriilor de pericol și unul dintre codurile frazelor de pericol prezentate în tabelul 7 și dacă substanța respectivă este prezentă într-o cantitate egală cu una dintre limitele de concentraţie prezentate în tabelul 7 sau mai mare, deșeul este clasificat ca deșeu periculos de tip HP10. Dacă un deșeu conține una sau mai multe substanțe clasificate ca substanţe toxice pentru reproducere, deșeul respectiv este clasificat ca deșeu periculos de tip HP10 numai atunci când una dintre substanțe este prezentă într-o cantitate mai mare sau egală cu limita de concentraţie. Tabelul 7 **Codul (codurile) claselor şi categoriilor de pericol şi codul (codurile) frazelor de pericol pentru constituenţii unui deşeu şi limitele de concentraţie corespunzătoare în vederea clasificării ca deşeu periculos de tip HP10**

Codul (codurile) claselor şi categoriilor de pericol	**Codul (codurile) frazelor de pericol**	**Limita de concentraţie, în %**
Repr. 1A	H360	0,3
Repr. 1B		
Repr. 2	H361	3,0

„**Cancerigene:”** deșeuri care cauzează cancer sau care măresc incidența cancerului.

Dacă un deșeu conține o substanță căreia îi corespunde unul dintre următoarele coduri ale claselor și categoriilor de pericol și coduri ale frazelor de pericol și dacă substanța respectivă este prezentă într-o cantitate mai mare sau egală cu una dintre limitele de concentrație prezentate în tabelul 6, deșeul este clasificat ca deșeu periculos de tip HP 7. Dacă un deșeu conține una sau mai multe substanțe clasificate ca substanțe cancerigene, deșeul respectiv poate să fie clasificat ca deșeu periculos de tip HP 7 numai atunci când una dintre substanțe este prezentă într-o cantitate mai mare sau egală cu limita de concentrație.

Tabelul 6 — Codul (codurile) claselor și categoriilor de pericol și codul (codurile) frazelor de pericol pentru constituenții unui deșeu și limitele de

HP11 „Mutagene”: deșeuri care pot să provoace o mutație, adică o modificare permanentă a cantității sau a structurii materialului genetic dintr-o celulă.

Dacă un deșeu conține o substanță căreia îi corespunde unul dintre codurile claselor și categoriilor de pericol și unul dintre codurile frazelor de pericol prezentate în tabelul 8 și dacă substanța respectivă este prezentă într-o cantitate egală cu una dintre limitele de concentrație prezentate în tabelul 8 sau mai mare, deșeul este clasificat ca deșeu periculos de tip HP11. Dacă un deșeu conține una sau mai multe substanțe clasificate ca substanțe mutagene, deșeul respectiv este clasificat ca deșeu periculos de tip HP11 numai atunci când una dintre substanțe este prezentă într-o cantitate mai mare sau egală cu limita de concentraţie.

Tabelul 8

Codul (codurile) claselor şi categoriilor de pericol şi codul (codurile)

concentrație corespunzătoare în vederea clasificării ca deșeu periculos de tip HP 7

Cod(uri) de clasă și categorie de pericol	Cod(uri) al(elor) frazei de pericol	Limită de concentrație
Carc. 1A	H350	0,1%
Carc. 1B		
Carc. 2	H351	1,0%

„Cordeșeuri care, la aplicare, pot să provoace **ozive**corodarea pielii.
”:

Dacă un deșeu conține una sau mai multe substanțe clasificate ca Skin corr.1A, 1B sau 1C (H314) și dacă suma concentrațiilor acestora este mai mare sau egală cu 5 %, deșeul este clasificat ca deșeu periculos de tip HP 8.

Valoarea-limită luată în considerare în evaluări pentru Skin corr. 1A, 1B, 1C (H314) este de 1,0 %.

„Infecdeșeuri cu un conținut de microorganisme **țioase** viabile sau de toxine ale acestora despre care **”:** se știe sau se presupune că provoacă boli la om sau la alte organisme vii.

Clasificarea unui deșeu ca deșeu periculos de tip HP 9 are loc în urma unei evaluări efectuate în conformitate cu normele stabilite în documentele de referință sau în legislația statelor membre.

„Toxice deșeuri care produc efecte adverse asupra **pentru** funcției sexuale și a fertilității la bărbații și **reprod** femeile adulte, precum și toxicitate evolutivă **ucere”:** la descendenți.

Dacă un deșeu conține o substanță căreia îi corespunde unul dintre următoarele coduri ale claselor și categoriilor de pericol și coduri ale frazelor de pericol și dacă substanța respectivă este prezentă într-o cantitate mai mare sau egală cu una dintre

frazelor de pericol pentru constituenţii unui deşeu şi limitele de concentraţie corespunzătoare în vederea clasificării ca deşeu periculos de tip HP11

Codul (codurile) claselor şi categoriilor de pericol	Codul (codurile) frazelor de pericol	Limita de concentraţie, în %
Muta. 1A	H340	0,1
Muta. 1B		
Muta. 2	H341	1,0

HP12 „Degajarea unui gaz cu toxicitate acută”: deșeuri care, în contact cu apa sau cu un acid, degajă gaze cu toxicitate acută (Acute Tox. 1, 2 sau 3).

Dacă un deșeu conține o substanță căreia îi corespunde unul dintre pericolele suplimentare EUH029, EUH031 și EUH032, deșeul este clasificat ca deșeu periculos de tip HP12 în baza unor metode de testare sau a unor orientări.

HP13 „Sensibilizante”: deșeuri care conţin una sau mai multe substanțe despre care se știe că produc efecte sensibilizante asupra pielii sau a organelor respiratorii.

Dacă un deșeu conține o substanță care este clasificată ca substanță sensibilizantă și căreia îi corespunde unul dintre codurile frazelor de pericol H317 sau H334 și dacă substanța respectivă este prezentă într-o cantitate egală cu limita de concentrație de 10% sau mai mare, deșeul este clasificat ca deșeu periculos de tip HP13.

HP14 „Ecotoxice”: deșeuri care prezintă sau pot să prezinte riscuri imediate sau întârziate pentru unul sau mai multe sectoare ale mediului înconjurător.

Deșeurile care îndeplinesc oricare dintre următoarele condiții sunt clasificate ca deșeuri periculoase de tip HP14:
– deșeuri care conțin o substanță clasificată ca substanță care diminuează stratul de ozon, căreia îi corespunde codul de pericol H420 și concentrația acestei substanțe este mai mare sau egală cu limita de concentrație de 0,1%:
[c(H420) ≥ 0,1 %];
– deșeuri care conțin una sau mai multe substanțe clasificate ca „acvatic acut”, cărora le corespunde codul de pericol H400 și suma concentrațiilor acestor substanțe este mai mare sau egală cu limita de concentrație de 25%. Unor astfel de substanțe li se aplică o valoare-limită de 0,1%:
[Σc (H400) ≥ 25 %];

limitele de concentrație prezentate în tabelul 7, deșeul este clasificat ca deșeu periculos de tip HP 10. Dacă un deșeu conține una sau mai multe substanțe clasificate ca substanțe toxice pentru reproducere, deșeul respectiv poate să fie clasificat ca deșeu periculos de tip HP 10 numai atunci când una dintre substanțe este prezentă într-o cantitate mai mare sau egală cu limita de concentrație.

Tabelul 7 — Codul (codurile) claselor și categoriilor de pericol și codul (codurile) frazelor de pericol pentru constituenții unui deșeu și limitele de concentrație corespunzătoare în vederea clasificării ca deșeu periculos de tip H10

Cod(uri) de clasă și categorie de pericol	**Cod(uri) al(elor) frazei de pericol**	**Limită concentrație**
Reprezentanță 1A	H360	0,3%
Reprezentanță 1B		
Reprezentare 2	H361	3,0%

„**Mutagene”:**deșeuri care pot să provoace o mutație, adică o modificare permanentă a cantității sau a structurii materialului genetic dintr-o celulă.

Dacă un deșeu conține o substanță căreia îi corespunde unul dintre următoarele coduri ale claselor și categoriilor de pericol și coduri ale frazelor de pericol și dacă substanța respectivă este prezentă într-o cantitate mai mare sau egală cu una dintre

– deșeuri care conțin una sau mai multe substanțe clasificate ca „acvatic cronic” 1, 2 sau 3, cărora le corespund codul sau codurile de pericol H410, H411 sau H412, iar suma concentrațiilor tuturor substanțelor clasificate ca „acvatic cronic 1” (H410), multiplicată cu 100, adăugată la suma concentrațiilor tuturor substanțelor clasificate ca „acvatic cronic 2” (H411), multiplicată cu 10, adăugată la suma concentrațiilor tuturor substanțelor clasificate ca „acvatic cronic 3” (H412), este mai mare sau egală cu limita de concentrație de 25%. Substanțelor clasificate ca H410 li se aplică o valoare-limită de 0,1% și substanțelor clasificate ca H411 sau H412 li se aplică o valoare-limită de 1%:
$[100 \times \Sigma c\ (H410) + 10 \times \Sigma c\ (H411) + \Sigma c\ (H412) \geq 25\ \%]$;
– deșeuri care conțin una sau mai multe substanțe clasificate ca „acvatic cronic” 1, 2, 3 sau 4, cărora le corespund codul sau codurile de pericol H410, H411, H412 sau H413 și suma concentrațiilor tuturor substanțelor clasificate ca „acvatic cronic” este mai mare sau egală cu limita de concentrație de 25%. Substanțelor clasificate ca H410 li se aplică o valoare-limită de 0,1% și substanțelor clasificate ca H411, H412 sau H413 li se aplică o valoare-limită de 1%:
$[\Sigma\ c\ H410 + \Sigma\ c\ H411 + \Sigma\ c\ H412 + \Sigma\ c\ H413 \geq 25\ \%]$,
unde Σ – suma și c – concentrațiile substanțelor.

HP15 „Deşeuri capabile să dezvolte una dintre proprietăţile periculoase menționate mai sus, pe care deşeul inițial nu o prezintă în mod direct”

Dacă un deșeu conține una sau mai multe substanțe cărora le corespunde una dintre frazele de pericol sau unul dintre pericolele suplimentare prezentate în tabelul 9, deşeul este clasificat ca deşeu periculos de tip HP15, cu excepţia cazului în care deşeul există într-o formă care nu prezintă în nicio situaţie proprietăţi explozive sau potenţial explozive.

Tabelul 9

Frazele de pericol şi pericolele suplimentare pentru constituenţii unui deşeu în vederea clasificării ca deşeu periculos de tip HP15

Fraza (frazele) de pericol/pericolul (pericolele) suplimentar(e)	
Pericol de explozie în masă în cazul unui incendiu	H205
Exploziv în stare uscată	EUH001

limitele de concentrație prezentate în tabelul 8, deșeul este clasificat ca deșeu periculos de tip HP 11. Dacă un deșeu conține una sau mai multe substanțe clasificate ca substanțe mutagene, deșeul respectiv poate să fie clasificat ca deșeu periculos de tip HP 11 numai atunci când una dintre substanțe este prezentă într-o cantitate mai mare sau egală cu limita de concentrație.

Tabelul 8 — Codul (codurile) claselor și categoriilor de pericol și codul (codurile) frazelor de pericol pentru constituenții unui deșeu și limitele de concentrație corespunzătoare în vederea clasificării ca deșeu periculos de tip HP 11

Cod(uri) de clasă și categorie de pericol	**Cod(uri) al(elor) frazei de pericol**	**Limită de concentrație**
Mutația 1A,	H340	0,1%
Mutația 1B		
Mutație 2	H341	1,0%

„Degajarea unui gaz cu toxicitate acută”: deșeuri care, în contact cu apa sau cu un acid, degajă gaze cu toxicitate acută (Acute Tox. 1, 2 sau 3).

Dacă un deșeu conține o substanță căreia îi corespunde unul dintre următoarele pericole suplimentare EUH029, EUH031 și EUH032, deșeul este clasificat ca deșeu periculos de tip HP 12 pe baza unor metode de testare sau a unor orientări.

„Sensibilizante”:deșeuri care conțin una sau mai multe substanțe despre care se știe că produc efecte

Poate forma peroxizi explozivi	EUH019
Risc de explozie, dacă este încălzit în spațiu închis	EUH044

Un deșeu poate fi clasificat ca deșeu periculos de tip HP15 și în baza altor criterii aplicabile, cum ar fi evaluarea levigatului.

Note:

1. Proprietatea periculoasă HP14 se atribuie în baza criteriilor prevăzute în Regulamentul privind clasificarea, etichetarea și ambalarea substanțelor și amestecurilor, aprobat de Guvern.

2. Metodele de testare aplicabile sunt descrise în Regulamentul privind stabilirea metodelor de testare, aprobat de Guvern, sau în alte metode de testare și orientări recunoscute la nivel internațional.

sensibilizante asupra pielii sau a organelor respiratorii. Dacă un deșeu conține o substanță care este clasificată ca substanță sensibilizantă și căreia îi corespunde unul dintre codurile frazelor de pericol H317 sau H334 și dacă substanța respectivă este prezentă într-o cantitate mai mare sau egală cu limita de concentrație de 10 %, deșeul este clasificat ca deșeu periculos de tip HP 13. **„Ecotoxice”:**deșeuri care prezintă sau pot să prezinte riscuri imediate sau întârziate pentru unul sau mai multe sectoare ale mediului înconjurător. Deșeurile care îndeplinesc oricare dintre următoarele condiții sunt clasificate ca deșeuri periculoase de tip HP 14: — deșeuri care conțin o substanță clasificată ca substanță care diminuează stratul de ozon, căreia îi corespunde codul de pericol H420 în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1272/2008 al Parlamentului European și al Consiliului (28), și concentrația acestei substanțe este mai mare sau egală cu limita de concentrație de 0,1 %. [c(H420) ≥ 0,1 %] — deșeuri care conțin una sau mai multe substanțe clasificate ca „acvatic acut”, cărora le corespunde codul de pericol H400 în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1272/2008, și suma concentrațiilor acestor substanțe este mai mare sau egală cu limita de concentrație de 25 %. Unor astfel de substanțe li se aplică o valoare-limită de 0,1 %. [Σ c (H400) ≥ 25 %] — deșeuri care conțin una sau mai multe substanțe clasificate ca „acvatic cronic” 1, 2 sau 3, cărora le corespund codul sau codurile de pericol H410, H411 sau H412 în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1272/2008, iar suma concentrațiilor tuturor substanțelor clasificate ca „acvatic cronic 1” (H410), multiplicată cu 100, adăugată la suma concentrațiilor tuturor substanțelor clasificate ca „acvatic cronic 2”			

(H411), multiplicată cu 10, adăugată la suma concentrațiilor tuturor substanțelor clasificate ca „acvatic cronic 3” (H412), este mai mare sau egală cu limita de concentrație de 25 %. Substanțelor clasificate ca H410 li se aplică o valoare-limită de 0,1 % și substanțelor clasificate ca H411 sau H412 li se aplică o valoare-limită de 1 %. [100 × Σc (H410) + 10 × Σc (H411) + Σc (H412) ≥ 25 %] — deșeuri care conțin una sau mai multe substanțe clasificate ca „acvatic cronic” 1, 2, 3 sau 4, cărora le corespund codurile de pericol H410, H411, H412 sau H413 în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1272/2008, și suma concentrațiilor tuturor substanțelor clasificate ca „acvatic cronic” este mai mare sau egală cu limita de concentrație de 25 %. Substanțelor clasificate ca H410 li se aplică o valoare-limită de 0,1 % și substanțelor clasificate ca H411, H412 sau H413 li se aplică o valoare-limită de 1 %. [Σ c H410 + Σ c H411 + Σ c H412 + Σ c H413 ≥ 25 %] unde: Σ = suma și c = concentrațiile substanțelor. „Deșeuri capabile să dezvolte una dintre proprietățile periculoase menționate mai sus pe care deșeul inițial nu o prezintă în mod direct” Dacă un deșeu conține una sau mai multe substanțe cărora le corespunde una dintre frazele de pericol sau unul dintre pericolele suplimentare prezentate în tabelul 9, deșeul este clasificat ca deșeu periculos de tip HP 15, cu excepția cazului în care deșeul există într-o formă care nu prezintă în nicio situație proprietăți explozive sau potențial explozive. Tabelul 9 — Frazele de pericol și pericolele suplimentare pentru constituenții unui deșeu în vederea clasificării ca deșeu periculos de tip HP 15			

Fraza (frazele) de pericol/pericolul (pericolele) suplimentar(e) Pericol de explozie în masă în cazul unui incendiu — H205 Exploziv în stare uscată — EUH001 Poate forma peroxizi explozivi — EUH019 Risc de explozie, dacă este încălzit în spațiu închis — EUH044 În plus, statele membre pot să clasifice un deșeu ca deșeu periculos de tip HP 15 pe baza altor criterii aplicabile, cum ar fi evaluarea levigatului. _____ ***Metode de testare*** Metodele care trebuie utilizate sunt descrise în Regulamentul (CE) nr. 440/2008 al Comisiei ([29]) și în alte norme relevante ale CEN sau în alte metode de testare și orientări recunoscute la nivel internațional.			
ANEXA IV **EXEMPLE DE MĂSURI DE PREVENIRE A GENERĂRII DEȘEURILOR MENȚIONATE LA ARTICOLUL 29** ***Măsuri care pot afecta condițiile de bază referitoare la generarea de deșeuri*** 1. Folosirea măsurilor de planificare sau a altor instrumente economice care promovează utilizarea eficientă a resurselor. 2. Promovarea cercetării și a dezvoltării în vederea realizării de produse și tehnologii mai curate și mai economice și distribuirea și utilizarea rezultatelor cercetării și dezvoltării. 3. Dezvoltarea unor indicatori eficienți și semnificativi ai presiunilor de mediu asociate generării de deșeuri cu scopul de a contribui la prevenirea generării de deșeuri la toate nivelurile, de la	**Legea nr. 209/2016 privind deșeurile** **Anexa nr. 4** **Măsuri de prevenire a generării deşeurilor, menționate la articolul 36** *Măsurile care pot afecta condiţiile de bază referitoare la generarea de deşeuri* 1. Folosirea măsurilor de planificare sau a altor instrumente economice care promovează utilizarea eficientă a resurselor. 2. Promovarea cercetării şi a dezvoltării în vederea realizării de produse şi tehnologii mai curate şi mai economice, precum şi distribuirea şi utilizarea rezultatelor cercetării şi dezvoltării.	**Compatiobil**	

compararea produselor la nivel comunitar prin acțiuni ale autorităților locale până la nivel național. ***Măsuri care pot afecta faza de proiectare, producție și distribuție*** 4. Promovarea eco-design-ului (integrarea sistematică a aspectelor de mediu în proiectarea produselor în scopul îmbunătățirii performanței de mediu a acestora pe toată durata ciclului lor de viață). 5. Furnizarea de informații privind tehnicile de prevenire a generării deșeurilor pentru a facilita punerea în aplicare a celor mai bune tehnici disponibile în funcție de industrie. 6. Organizarea de cursuri de formare pentru autoritățile competente privind includerea cerințelor privind prevenirea generării de deșeuri în autorizațiile eliberate în temeiul prezentei directive și al Directivei 96/61/CE. 7. Includerea de măsuri de prevenire a generării de deșeuri la instalațiile care nu intră sub incidența Directivei 96/61/CE. Unde este cazul, astfel de măsuri pot include evaluări sau planuri de prevenire a generării de deșeuri. 8. Organizarea de campanii de sensibilizare sau acordarea de ajutoare financiare, în luarea deciziilor sau alte tipuri de sprijin pentru întreprinderi. Aceste măsuri pot fi deosebit de eficiente în măsura în care sunt concepute și adaptate pentru întreprinderile mici și mijlocii și sunt aplicate în rețele de întreprinderi bine stabilite. 9. Utilizarea acordurilor voluntare, a grupurilor de consumatori/producători sau a negocierilor sectoriale pentru a încuraja întreprinderile sau operatorii din sectoarele de activitate interesate să își stabilească propriile planuri sau obiective privind prevenirea generării deșeurilor, sau să corecteze produsele sau ambalajele care generează prea multe deșeuri. 10. Promovarea unor sisteme certificate de gestionare a mediului, inclusiv EMAS și ISO 14001. *Măsuri care pot afecta faza de consum și de utilizare* 11. Instrumente economice, cum ar fi stimulente pentru achiziții curate sau instituirea unei plăți obligatorii de către consumatori pentru un anumit articol sau un ambalaj care ar fi în mod normal furnizat gratuit.	3. Dezvoltarea unor indicatori eficienţi şi semnificativi ai presiunilor de mediu asociate generării de deşeuri în scopul de a contribui la prevenirea generării de deşeuri la toate nivelurile, de la compararea produselor la nivel comunitar, prin acţiuni ale autorităţilor locale, până la nivel naţional. *Măsurile care pot afecta faza de proiectare, producţie şi distribuţie* 4. Promovarea ecodesignului (integrarea sistematică a aspectelor de mediu în proiectarea produselor în scopul îmbunătăţirii performanţei de mediu a acestora pe toată durata ciclului lor de viaţă). 5. Furnizarea informațiilor privind tehnicile de prevenire a generării deșeurilor, pentru a facilita punerea în aplicare a celor mai bune tehnici disponibile în industrie. 6. Organizarea cursurilor de formare pentru autorităţile competente privind includerea cerinţelor de prevenire a generării de deşeuri în autorizaţiile eliberate în temeiul prezentei legi. 7. Aplicarea măsurilor de prevenire a generării de deşeuri la instalaţiile care nu intră sub incidenţa legislației privind prevenirea și controlul integrat al poluării. Astfel de măsuri pot include, după caz, evaluări sau planuri de prevenire a generării de deşeuri. 8. Organizarea campaniilor de sensibilizare sau acordarea de ajutoare financiare în luarea deciziilor sau alte tipuri de sprijin pentru întreprinderi. Aceste măsuri pot fi deosebit de eficiente în măsura în care sunt concepute și adaptate pentru întreprinderile mici și mijlocii şi sunt aplicate în reţele de întreprinderi bine stabilite. 9. Utilizarea acordurilor voluntare, a grupurilor de consumatori/producători sau a negocierilor sectoriale pentru a încuraja întreprinderile sau operatorii din sectoarele de activitate interesate să îşi stabilească propriile planuri sau obiective privind prevenirea generării deşeurilor ori să corecteze produsele sau ambalajele care generează prea multe deşeuri. 10. Promovarea unor sisteme certificate de gestionare a mediului, inclusiv EMAS şi ISO 14001. *Măsurile care pot afecta faza de consum şi de utilizare* 11. Instrumentele economice, cum ar fi stimulentele pentru achiziţii curate sau instituirea unei plăți obligatorii pentru un anumit articol sau un ambalaj, achitată de consumatori, care ar fi în mod normal furnizat gratuit.		

12. Organizarea unor campanii de sensibilizare și de informare direcționate către publicul larg sau către o categorie specifică de consumatori. 13. Promovarea de eco-etichete recunoscute și de încredere. 14. Acorduri cu industria, cum ar fi, de exemplu, utilizarea unor grupuri de produse, ca acelea care sunt incluse în cadrul politicilor integrate ale produselor sau acorduri cu vânzătorii cu amănuntul privind furnizarea de informații referitoare la prevenirea generării deșeurilor și la produsele cu impact redus asupra mediului. 15. În contextul contractelor de achiziții publice și private, includerea unor criterii de protecție a mediului și de prevenire a generării deșeurilor în cererile de ofertă și în contracte, conform Manualului privind contractele de achiziții publice de mediu, publicat de Comisie la 29 octombrie 2004. 16. Încurajarea reutilizării și/sau a reparării produselor defecte sau a componentelor acestora, în special prin recurgerea la măsuri educative, economice, logistice sau a altor măsuri, cum ar fi sprijinirea sau înființarea unor centre și rețele acreditate de reparare și de reutilizare, în special în regiunile cu o densitate ridicată a populației.	12. Organizarea unor campanii de sensibilizare și de informare direcționate către publicul larg sau către o categorie specifică de consumatori. 13. Promovarea de ecoetichete certificate. 14. Acordurile cu întreprinderile industriale, cum ar fi utilizarea unor grupuri de produse ca acelea care sunt incluse în cadrul politicilor integrate ale produselor, sau acordurile cu vânzătorii cu amănuntul privind furnizarea de informaţii referitoare la prevenirea generării deşeurilor şi la produsele cu impact redus asupra mediului. 15. Încurajarea reutilizării și/sau a reparării produselor defecte sau a componentelor acestora, în special prin recurgerea la măsuri educative, economice, logistice sau de altă natură, cum ar fi sprijinirea sau înfiinţarea unor centre şi reţele acreditate de reparare şi de reutilizare, în special în regiunile cu o densitate ridicată a populaţiei.		
ANEXA IVa **EXEMPLE DE INSTRUMENTE ECONOMICE ȘI ALTE MĂSURI ÎN SCOPUL DE A OFERI STIMULENTE PENTRU APLICAREA IERARHIEI DEȘEURILOR, ASTFEL CUM SE PREVEDE LA ARTICOLUL 4 ALINEATUL (3) ([30])** 1. Taxe și restricții privind eliminarea prin depozitare și incinerarea deșeurilor care stimulează prevenirea producerii de deșeuri și reciclarea, menținând, în același timp, eliminarea prin depozitare drept cea mai puțin preferabilă opțiune de gestionare a deșeurilor. 2. Scheme de plată în funcție de cantitatea de deșeuri generată care taxează producătorii de deșeuri pe baza cantității efective de deșeuri generate și oferă stimulente pentru separarea la sursă a deșeurilor reciclabile și reducerea deșeurilor mixte.	**Proiectul HG pentru aprobarea Regulamentului privind gestionarea produselor textile și a deșeurilor textile** Pct. 9 9. Producătorii, în completarea măsurilor de prevenire prevăzute în anexa nr. 4 a Legii nr. 209/2016 privind deșeurile, au obligația: 2)să aplice principii de proiectare ecologică, astfel încât produsele textile să fie mai durabile, reparabile, reutilizabile și reciclabile, cu utilizarea pe cât posibil a materialelor sigure și cu conținut redus de substanțe periculoase, în conformitate cu prevederile legislației naționale și, după caz, cu standardele europene aplicabile; 5)să nu elimine prin incinerare sau depozitare, produsele textile noi nevândute, cu excepția cazurilor justificate tehnic, de sănătate publică sau de securitate, aprobate de autoritatea competentă;	**Prevederi UE netranspuse**	

3. Stimulente fiscale pentru donațiile de produse, în special alimentare. 4. Scheme de răspundere extinsă a producătorilor pentru diferite tipuri de deșeuri și măsuri de creștere a eficacității, a eficienței din punctul de vedere al costurilor și a guvernanței acestora. 5. Scheme de restituire a garanției și alte măsuri pentru a încuraja colectarea eficientă a produselor și materialelor uzate. 6. Buna planificare a investițiilor în infrastructura de gestionare a deșeurilor, inclusiv prin intermediul fondurilor Uniunii. 7. Achiziții publice sustenabile pentru a încuraja o mai bună gestionare a deșeurilor și utilizarea produselor și materialelor reciclate. 8. Măsuri de eliminare treptată a subvențiilor care nu sunt coerente cu ierarhia deșeurilor. 9. Utilizarea de măsuri fiscale sau alte mijloace de promovare a adoptării produselor și materialelor care sunt pregătite pentru reutilizare sau reciclate. 10. Sprijinul pentru cercetare și inovare în domeniul tehnologiilor de reciclare avansate și al refabricării. 11. Utilizarea celor mai bune tehnici disponibile pentru tratarea deșeurilor. 12. Stimulente economice pentru autoritățile locale și regionale, în special pentru promovarea prevenirii deșeurilor și intensificarea schemelor de colectare separată, evitând, în același timp, sprijinirea eliminării prin depozitare și a incinerării deșeurilor. 13. Campanii de sensibilizare a opiniei publice, în special cu privire la colectarea separată, prevenirea generării de deșeuri și reducerea aruncării de gunoaie, și integrarea acestor aspecte în educație și formare. 14. Sisteme de coordonare, inclusiv prin mijloace digitale, între toate autoritățile publice competente implicate în gestionarea deșeurilor. 15. Promovarea dialogului permanent și a cooperării între toate părțile interesate în gestionarea deșeurilor și încurajarea acordurilor voluntare și a raportării întreprinderilor privind deșeurile.	9)să sprijine, individual sau prin intermediul sistemelor colective de responsabilitate extinsă a producătorului, desfășurarea campaniilor de informare cu privire la metode aplicabile pentru prevenirea generării deșeurilor textile și modalități de reutilizare disponibile; 10)să colaboreze cu instituții de învățământ și ONG-uri pentru inițierea de proiecte demonstrative, ateliere sau campanii dedicate reutilizării textilelor purtate/uzate., stimulând inovația socială și implicarea comunității; 37.Sistemele colective, în cooperare cu subiecții prevăzuți la sbp. 26. 2. din prezentul Regulament, în scopul atingerii țintelor de colectare separată pentru reutilizare și/sau valorificare, au următoarele obligații: 1)să organizeze și să finanțeze colectarea separată a deșeurilor textile și a produselor textile uzate/purtate de la consumatori, inclusiv prin crearea de puncte de colectare dedicate și prin parteneriate cu magazine și alte puncte de vânzare, în scopul prevenirii eliminării necontrolate a acestora; programele pot include stimulente pentru predarea voluntară a produselor textile uzate/purtate; 87.Pentru implementarea unor tehnologii noi de reciclare și îmbunătățire a performanței de mediu, sistemele individuale și colective sunt eligibile pentru a aplica la fonduri de finanțare în domeniul mediului, sau la programele de ecologizare a întreprinderilor mici și mijlocii, conform prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 592/2019 cu privire la aprobarea Programului de ecologizare a întreprinderilor mici și mijlocii. 61.Producătorii de produse textile aplică măsuri de prevenire, ținând cont de principiile și documentele de referință privind cele mai bune tehnici disponibile (BAT) pentru industria textilă, adaptate specificului și nivelului tehnologic al operatorului, aprobate la nivel național prin Ordin al Ministerului Mediului, conform art. 29 alin. (1) din Legea nr. 227/2022 privind emisiile industriale. 62.Producătorii și sistemele colective pot sprijini, prin parteneriate voluntare, dezvoltarea de proiecte-pilot, ateliere de inovare sau colaborări cu întreprinderi sociale, universități și institute de cercetare, orientate spre reutilizarea și reciclarea avansată a textilelor.		

ANEXA IVb **PLANUL DE PUNERE ÎN APLICARE CARE TREBUIE PREZENTAT ÎN TEMEIUL ARTICOLULUI 11 ALINEATUL (3)** Planul de punere în aplicare care trebuie prezentat în temeiul articolului 11 alineatul (3) conține următoarele: 1. evaluarea ratelor anterioare, actuale și preconizate de reciclare, eliminare prin depozitare a deșeurilor și alte operațiuni de tratare a deșeurilor municipale și a fluxurilor din care sunt compuse; 2. evaluarea punerii în aplicare a planurilor de gestionare a deșeurilor și a programelor de prevenire a deșeurilor, instituite în temeiul articolelor 28 și 29; 3. motivele pentru care statul membru consideră că s-ar putea să nu poată îndeplini obiectivul relevant prevăzut la articolul 11 alineatul (2) în termenul stabilit în acesta și o evaluare a prelungirii termenului necesar pentru îndeplinirea respectivului obiectiv; 4. măsurile necesare pentru îndeplinirea obiectivelor stabilite la articolul 11 alineatele (2) și (5), care sunt aplicabile statului membru în perioada prelungirii termenului, inclusiv instrumentele economice adecvate și alte măsuri pentru a oferi stimulente pentru aplicarea ierarhiei deșeurilor, astfel cum se prevede la articolul 4 alineatul (1) și în anexa IVa; 5. un calendar pentru punerea în aplicare a măsurilor identificate la punctul 4, stabilirea organismului competent pentru punerea lor în aplicare și o evaluare a contribuției lor individuale la îndeplinirea obiectivelor aplicabile în cazul unei prelungiri a termenului; 6. informații privind finanțarea gestionării deșeurilor în conformitate cu principiul „poluatorul plătește”; 7. măsuri de îmbunătățire a calității datelor, după caz, în vederea unei mai bune planificări și monitorizări a performanței în ceea ce privește gestionarea deșeurilor.		**Prevederi UE netranspuse**	Prevederea nu se transpune. Neaplicabilă la etapa actuală. Anexa IVb stabilește conținutul planului de punere în aplicare care trebuie prezentat în temeiul art. 11 alin. (3) din Directiva 2008/98/CE, în contextul îndeplinirii obiectivelor aplicabile statelor membre ale Uniunii Europene și al raportării către Comisia Europeană. Republica Moldova are statut de stat candidat la aderarea la Uniunea Europeană, dar nu are, la această etapă, calitatea de stat membru, motiv pentru care obligația procedurală de prezentare către Comisia Europeană a planului de punere în aplicare prevăzut de Anexa IVb nu este aplicabilă. Totodată, prezentul proiect are ca obiect reglementarea gestionării produselor textile și a deșeurilor textile, inclusiv prin aplicarea responsabilității extinse a producătorului pentru acest flux, și nu reglementarea mecanismului general de raportare aferent obiectivelor stabilite pentru statele membre. Prin urmare, Anexa IVb nu se transpune prin prezentul proiect.

ANEXA IVc

PRODUSE CARE FAC OBIECTUL RĂSPUNDERII EXTINSE A PRODUCĂTORILOR PENTRU ANUMITE PRODUSE TEXTILE, ASOCIATE TEXTILELOR ŞI DE ÎNCĂLŢĂMINTE

Partea I

Produse textile și articole textile de îmbrăcăminte și accesorii de îmbrăcăminte pentru uz casnic sau pentru alte utilizări, în cazul în care aceste produse sunt similare ca natură și compoziție cu cele pentru uz casnic, care fac obiectul articolului 22a

Codul NC	**Descriere**
61 – toate codurile enumerate în cadrul capitolului	Îmbrăcăminte și accesorii de îmbrăcăm tricotate sau croșetate
62 – toate codurile enumerate în cadrul capitolului	Îmbrăcăminte și accesorii de îmbrăcăm altele decât cele tricotate sau croșetate
6301	Pături și pleduri (cu excepția 6301 10 0
6302	Lenjerie de pat, de masă, de toaletă sa bucătărie
6303	Transperante, perdele și storuri de inte draperii și garnituri de pat
6304	Alte stofe de mobilă, cu excepția celor poziția 9404
6309	Îmbrăcăminte purtată sau uzată și articole purtate sau uzate
6504	Pălării și alte articole pentru acoperit ca împletite sau confecționate prin îmbin

Anexa nr. 1

LISTA

Produse textile conform Nomenclaturii combinate a mărfurilor

1. Produse textile și îmbrăcăminte și accesorii pentru uz casnic sau de altă natură, atunci când aceste produse au o natură și o compoziție similară cu cele pentru uz casnic, care intră sub incidența regimului de răspun dere extinsă.

Codul poziției tarifare	**Denumire**
61 – toate codurile enumerate în cadrul capitolului	Articole de îmbrăcăminte și accesorii de în
62 – toate codurile enumerate în cadrul capitolului	Articole de îmbrăcăminte și accesorii de în
6301	Pături şi pleduri (cu excepția 6301 10 00)
6302	Lenjerie de pat, de masă, de toaletă sau de bucătărie
6303	Transperante, perdele şi storuri de interior; draperii şi garnituri de pat
6309	Îmbrăcăminte purtată sau uzată șialte artico purtate sau uzate
6504	Pălării şi alte articole de acoperit capul, împletite sau confecţionate prin îmbinarea benzilor din orice material, chiar căptuşite împodobite
6505	Pălării şi alte articole de acoperit capul, tricotate sau croşetate, confecţionate din dantelă, pâslă sau alte materiale textile, în formă de una sau mai multe bucăţi (dar nu din benzi), chiar căptuşite sau împodobite; plase (fileuri) pentru păr din orice material

Parțial compatibil

Anexa nr. 1 la proiectul Regulamentului nu include, la această etapă, codurile NC 6401–6405 aferente produselor de încălțăminte prevăzute în Partea II a tabelului din Anexa IVc la Directiva 2008/98/CE, astfel cum a fost modificată prin Directiva (UE) 2025/1892.

Precizăm că proiectul actual are ca obiect instituirea cadrului juridic inițial pentru gestionarea produselor textile și a deșeurilor textile, inclusiv prin aplicarea mecanismului responsabilității extinse a producătorului pentru acest flux de produse/deșeuri. Întrucât includerea produselor de încălțăminte presupune extinderea domeniului de aplicare al mecanismului REP asupra unui flux suplimentar, cu particularități proprii privind plasarea pe piață, colectarea separată, trasabilitatea, raportarea, contribuțiile financiare și capacitatea sistemelor individuale/colective de gestionare, Republica Moldova urmează să aplice o abordare etapizată.

Astfel, codurile NC 6401–6405 nu sunt preluate în Anexa nr. 1 la proiect la această etapă, urmând ca includerea produselor de încălțăminte sub incidența responsabilității extinse a producătorului să fie realizată ulterior, prin modificarea Regulamentului, după instituirea și operaționalizarea cadrului aplicabil produselor textile și deșeurilor textile. Această abordare permite implementarea graduală a obligațiilor aferente REP, evitarea suprasolicitării

	benzilor din orice material, fie că sunt sau nu căptușite ori împodobite		
6505	Pălării și alte articole pentru acoperit capul, tricotate sau croșetate, confecționate din dantelă, pâslă sau alte produse textile, sub formă de una sau mai multe bucăți (dar nu din benzi), fie că sunt sau nu căptușite ori împodobite; plase și fileuri pentru păr din orice material, fie că sunt sau nu căptușite ori împodobite		

Partea II

Încălțăminte și articole de îmbrăcăminte și accesorii de îmbrăcăminte pentru uz casnic sau pentru alte utilizări, în cazul în care aceste produse sunt similare ca natură și compoziție cu cele pentru uz casnic, a căror compoziție nu constă în principal din fibre textile, care fac obiectul articolului 22a

Codul NC	**Descriere**
4203	Îmbrăcăminte și accesorii de îmbrăcăminte piele naturală sau reconstituită (cu exce încălțămintei și a acoperitoarelor de cap a părților lor și a articolelor de la capitolul 95 exemplu apărătorile de picior, măștile de scri
6401	Încălțăminte etanșă cu tălpi exterioare și fețe cauciuc sau din material plastic, a cărei față a fost nici fixată de talpa exterioară prin coa sau prin nituri, cuie, șuruburi, știfturi dispozitive similare, nici formată din diferite asamblate prin procedee similare
	chiar căptușite sau împodobite
6506	Alte pălării sau articole de acoperit capul, chiar căptușite sau împodobite

2. Îmbrăcăminte și accesorii pentru uz casnic sau de altă natură, atunci când aceste produse au o natură și o compoziție similară cu cele pentru uz casnic, a căror compoziție principală nu este textilă, care intră sub incidența regimului de răspundere extinsă.

Codul poziției tarifare	Denumire
4203	Îmbrăcăminte și accesorii de îmbrăcămin din piele naturală sau reconstituită

Notă: În tabel sunt indicate produse textile și articole textile de îmbrăcăminte și accesorii de îmbrăcăminte de uz casnic sau alte utilizări, în cazul în care astfel de produse sunt similare ca natură și compoziție cu cele pentru utilizate de uz casnic.

			imediate a sistemelor de gestionare și asigurarea unei tranziții previzibile pentru operatorii economici vizați.

6402	Altă încălțăminte cu tălpi exterioare și fețe din cauciuc sau din material plastic				
6403	Încălțăminte cu tălpi exterioare din cauciuc, material plastic, piele naturală sau reconstituită și cu fețe din piele naturală				
6404	Încălțăminte cu tălpi exterioare din cauciuc, material plastic, piele naturală sau reconstituită și cu fețe din materiale textile				
6405	Altă încălțăminte				